GretagMacbeth™ ColorChecker Color Rendition Chart

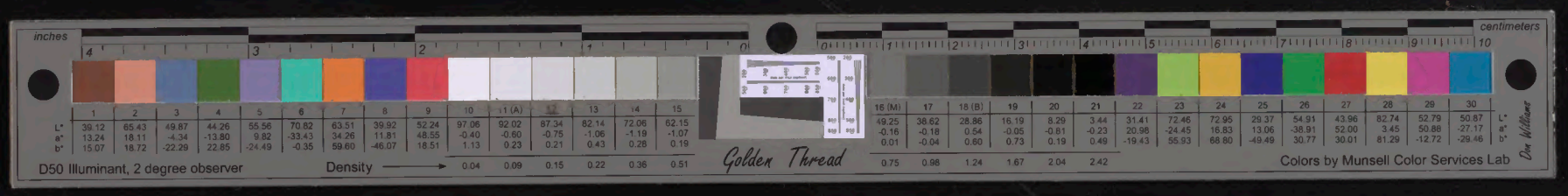

Incipit Tabula sequentis operis

Melia p[ro]a Mlcifariã ꝛ. Vbi de maledictõe. d ꝛpiniõe bõa. de malo penei fuko ꝛ d elioſina

¶ O. ij. Qui ẽ ſplẽdoꝛ Vbi d arꝛogã[a]. ꝛ diuicijs ꝛ paupte.

¶ O. iii. Et cũ iterũ. Vbi de angel. ſubtractõe gratie. et de caritate.

¶ O. iiii. Nõ eĩm ãgl'is ſubdidt oꝛbẽ Vbi d morte non timẽda. de exeꝛcis Litigatõe peccãtium. ac coꝛꝛeptõe.

¶ O. v. Nõ eĩm quẽꝗ ãgl'oꝝ a pp̃. Vbi de non querenda pꝛoſperitate huius tẽpoꝛis et de ſpirituali bello.

¶ O. vi. Qua ppt̃. Vbi de ỽa reꝛe

¶ O. vii. Feſtiem⁹ igit̃. Vbi d curſu in ſtadio. de ſenib⁹ fatuis. et de ocu piſcẽcijs eciã a ſecl'arib⁹ refrenãdis.

¶ O. viij. Dis põtifex. Vbi d hereſi b⁹ diuerſ. ꝛ ꝛmẽdatõe ſacre ſcꝑture

¶ O. ix. Qua ppt̃ itmittẽtes incho. Vbi de penitẽcia et baptiſmate opi b⁹ qꝫ ei⁹ et de inanitate dignitatum

¶ O. x. Terra eĩm ſepe veniẽtẽ ſup. Vbi de monachis et elemoſina.

¶ O. xi. Abrae nãꝫ p̃mittẽs de⁹. Vbi de elemoſina et paupibus.

¶ O. xij. Hic eĩm melchiſedech reꝛ. Vbi d arꝛogã[a] ꝛ qꝝ n[o]m[o] d̃ſperãd ẽ

¶ O. xiii. Si g⁹ ꝛſumatõ p̃ ſacerdo. Vbi d baptiſmate ꝛ ſola gr̃a ſaluat⁹

¶ O. xiiii. La pl'in aũt i hũs q̃ dicũt Vbi de certamine ſpiritali.

¶ O. xv. Habuit q̃dẽ et p̃ius iuſti. Vbi d cupite ꝛ riſu. ꝛ p̃ũtia ãgl'oꝝ

¶ O. xvi. Et ꝓpterea. bi de celo. qꝝ et facilioꝛ ſit virt⁹ ludis q̃buſdam

¶ O. xvij. Nõ eĩm. bi de ſcã ꝛmunione. ꝛ certamie aie ac foꝛmoſitate

¶ O. xviii. Sup̃ dicẽs qꝝ ſacrificiũ ꝛ Vbi de paupertate.

¶ O. xix. Mñtes g⁹ fratres ſoꝛdicã Vbi de fraterna caritate.

¶ O. xx. Spõte nãꝫ. bi d pecũia et diuicijs ꝛtẽnẽdis exẽplo bti Job.

¶ O. xxi. Rememorami p̃ſtios dies Vbi de fine hominis et de obloꝗuci one et vtili loquacitate.

¶ O. xxij. Fide itelligi⁹ pfecta eſſe Vbi de iracũdia et longanimitate.

¶ O. xxiii. Fide noe oꝛacl'o accepto Vbi d felicite btõꝝ ꝛ lugẽdis miꝛis

¶ O. xxiiii. Jux̃ fidẽ d̃functi ſunt iſti Vbi de pegrinis ꝛ bonitate finis. ꝛ auaricia. ceteriſqꝫ vicijs vitandis.

¶ O. xxv. Fide obtulit abꝛahã yſaac Vbi de ꝛtẽnẽdis diuicijs gl'a ꝛ ſup plicijs d̃ leſiõe iũria ꝛ honoꝛe ꝛ de ñ ꝛmũicãdo rapacib⁹ aliꝗſqꝫ crimioꝫ

¶ O. xxvi. Fide de fukis. bi de me moꝛia ꝛ tioꝛe d̃i. et hũilitate daniel'

¶ O. xxvii. Fide celebꝛauit paſcha Vbi de miraculis fidei et oꝛatione

¶ O. xxviii. Circuerũt i melotis in. Vbi d ſupfluite obſeq̃oꝝ ꝛ oꝛnatuũ d̃ ꝛfuſiõe d̃ ỽa pl'icitudie ꝛ ỽginite.

¶ O. xxix. Nõ dũ ad. Vbi de debi litate mlierꝝ. ꝛ delicijs. ac voluptate

¶ O. xxx. Dis aũt diſciplina i p̃ũti. Vbi d frna coꝛtatõe ꝛ coꝛꝛeptõe

¶ O. xxxi. Pacẽ ſectami cũ oĩbus. Vbi de pnia et cõfeſſione peccatoꝝ

¶ O. xxxii. Nõ eĩm acceſſiſtis ad Vbi de non edificando i hoc mũdo et de elimoſina et miſericoꝛdia.

¶ O. xxxiii. Propterea regnũ incõ Vbi de tollerancia et tribulacione.

¶ O. xxxiiii. Obaudite p̃poſitis. Vbi d p̃cipatu piculoſo ꝛ de gꝛa tia. ꝛ ſpũ ſancto. Explicit tabl'a.

Incipit Commẽtariũ sancti iohannis episcopi Constãtinopolitãi cognomẽto Crisostomi in epistolam sancti pauli apostoli ad hebreos. Exnothis editum post eius obitum a Cõstantino presbitero Anthiocheno Et translatum de greco ī latinum. a Muciano scolastico.

Ulti|fariã ⁊ multᵖ modᵖ olim ds locutꝰ ẽ pribus nostris in pphetis. inouissimis aũt diebus locutꝰ est nobis in filio suo. q̃z cõstituit heredẽ oim. p quẽ eciã secula fecit. Vere vbi habũdanit delictũ. superhabundanit et gra. Hoc eciã hic ipso exordio scribens ad hebreos beatus paulus īsinuat. Qm̃ en i valde afflicti erant multis malis. q̃ ill' acciderãt. ⁊ valde cõtriti. vt possent ex hoc putare se inferiores ceteris ac miseriores existere. ostendit eis p hoc eos magis maiore gra p frui. ut ex ipso hmõis inicio erigeret auditores. Propterea ergo dicit Multifarie et multis modis olim deus locutus ẽ pribus nostris ip pphetis. i nouissimis autẽ diebus locutus ẽ nobis in filio suo Quare pphetas noians. semetip sum otra nõ posuit. Siquidẽ eis tãto maior extabat. q̃nto ei fuerat dispẽsacio cõmissa p clarior Sed non hec fecit Quid ita. Primũ quidẽ qz de se ipso maiora dicere recusauit alterũ vero qz nec dũ erãt auditores pfecti. terciũ aũt quia volebat eorũ mẽtes erigere. ⁊ ostẽdere magnã esse pñtis eminẽciã tẽporis. veluti si diceret Quid magnum si p phetas misit pribus nris. Nobis eni ppriũ filium vnigenitum misit Et bene satis exorsus ẽ Multifarie inquit et mltis modis Ostendit eni qm̃ neq ipsi pphete graciã deũ vidẽdi p meruerũt. filius autem vidit Dicendo eni. multifarie et multis modis. significat qd alibi dictũ est. Ego eni visiones multiplicaui. et ī manib⁹ pphetarũ assimulatꝰ sum Proinde non secundũ hoc solum eminẽcia declarat. quia illis quidẽ pphete missi sũt. nobis aũt filius. sz eciã q illorũ nemo vidit deum filiũ aũt vnigenitũ vidisse cõstat esse manifestũ Et hoc quidẽ statim non ponit. sz incõsequẽtib⁹ astruit. quãdo de humanitate xpi locutꝰ ẽ. Cui eni angelorũ dixit. filius meus es tu. sede a dextris meis. Contemplare prudenciã pauli. Primũ exp phetis eminenciã nisus est ap pbare. deinde veluti hoc concesso astruit et pnũciat qm̃ illis quidem p pphãs

locutus est. nobis autem per ipsum
vnigenitum loqui dignatus est. de
inde quia illis pangelos Nam eciã
hº similiter astruit. Et recte. Siqui
dẽ et ãgeli locuti sunt iudeis Nos
uero eciã ex hoc superiores existimꝰ
et multo ãplius habemus. quia no
bis quidem dominus ẽ locutus illis
aũt serui et cõserui. hoc est. vel ꝓphe
te vel angeli. Innouissimis autem
inquit diebꝰ Bene dixit. Nam eos
et amplius erigit. et amplius cõsola
tur. quos desperacio deꝑmebat Sic
enim in alio loco dicit. quia domi
nus ꝓpe est. nichil solliciti sitis Et
iterũ Nunc enim ꝓpe est nostra salꝰ
q̃ cum credidimus. sic eciã hic. tan
quã si diceret. Qui fuerit in certami
ne fatigatus. cum audierit terminũ
ꝓpinquare certaminis respirat pau
lulum. videns quia iã ⁊ laborũ finis
est et spiracionis inicium. In nouissi
mis inquit diebus locutus ẽ nobis
in filio suo Ecce iterũ i filio Quod
tãtundẽ ualet. ac si diceret ꝑ filium.
Audiant qui dicunt sancto spiritui
cõuenire in. Intueris qꝛ hec p̃posi
cio in. eciã pro per accipitur Dicen
do aũt olim. et nouissis diebus. itẽ
aliud quiddã nobis insinuat. quo
niã multo in mediũ tempore ꝑcurrẽ
te. quando iam ꝓximi erãꝰ ad pe
nã. qñ oia carismata inq̃euerũt. qñ
spes salutis nulla iam fuerat. qñ ab
õibꝰ minores nos esse putabamus
tunc ampliores extitimꝰ. Et aniad
uerte q̃ prudenter hoc astruit. Nõ
eni dixit. Xp̃us locutus est. quãuis
ipsũ locutũ constat esse maifestum.
sed quoniã adhuc anime eorũ debi
les erant et nec dũ poterãt aliquid
de cristo ꝑcipere. dixit. ꝙ deus ꝑ fili
um suum locutus est nobis. Et ne
forte illorum aliquis diceret. sꝫ esto
si locutus fuerat illis ꝓphetas. no
bis vero ꝑ filium suum est locutꝰ.
vnde ostendis nostri temporis emi
nenciam. Hic quippe illud tantu
modo demonstrasti. quia ⁊ nouum
et vetus testamentum vnius est et
eiusdem. eminenciam vero noui ad
uentus non satis videmꝰ ostensam
propterea ergo idipsum consequẽ
ter exequitur inquiens. locutus est
nobis in filio suo. Uide quomodo
cõmunem. facit hanc causam. et se
ipsum apostolis ordine pari con
iungit. dicens. locutus est nobis. q̃
uis ipsi vel istis non fuerit locutus.
sed apostolis et per apostolos alijs
Eleuat autem et semetipsum cum
istis. dicens quia ipsi eciam sit locu
tus. et nec dum iudeos adhuc vl
lo sermone contingit Nam ferme
omẽs quibus prophete locuti sunt.
malignos esse nefariosq̃ cõstabat.
⁊ nec dum de istis racio mouetur. sꝫ
iterim de muneribus disputat. que
illis diuina largitate donabantur.
Quem constituit inquit heredem
omnium. Quid est quem constituit
heredem omniũ Hic omnem carnẽ
significat. sicut eciam in secundo di
citur psalmo Pete a me iquit. et da
bo tibi gentes hereditatẽ tuam Nõ
iã porcio dñi tãtũ iacob. et sors eiꝰ
solꝰ israhel. sꝫ oẽs ꝓtiꝰ nacões. hº ẽ.
hũc filiũ. dñm cõstituit vniuersorũ.
Sꝫ eciã i actibꝰ apl'orũ petrus loq̃t
dicẽs Et dñm eũ ⁊ xp̃m deus fecit.
Heredis aũt vtit̃ noie. ut duo que
dã ꝑhº astruat ⁊ ostẽdat. hº ẽ. quod

ꝓpri⁹ sit fili⁹. ⁊ ꝙ dñacōis illi nulla contigat amissio. Heredem autem omnium dicit. mundi tocius. Deinde sermonē suum ad priora conuertit Per quē et secula fecit. Ubi sunt, qui dicunt. erat quando non erat. Post hec gradacionibus quibusdā eleganter vtens. ꝑueit ad id ꝙ oibus istis multo maius est ⁊ insonuit dicēs Qui est splēdor glorie et caracter substācie eius. ferēs oia verbo virtutis sue. ꝑeum mūdacionē peccatorū nostrorum faciens. sedere fecit addexteram maiestatis in excelsis: tanto melior āgelis factus quanto p̄illis differencius nomen hereditauit. O apostolica sapiēcia. magis aūt non pauli sapiēcia. sꝫ spiritus sācti miranda ē gracia. Nō ei ex itellectu hec ꝓprio loquebat̄. nec humano hanc dispēsacionē reperiebat ingenio. Unde enim illi hoc. Num ex scal pellis. aut pellibus aut in officina illa hec poterat edoceri. Nequaquā. sed de me fuit hec opacio maiestatis. Non eni has itelligēcias sua mēte ꝓcreabat. q̄ tunc erat tam debilis ⁊ extrema. ita ut nichil amplius haberet a plebeis et popularibus. Quomō eni aliquid diuinū posset ille sentire. qui circa p̄cia veniendi et circa cōfeccionē pelliū. totam suam vitam. totūqꝫ studiū conterebat. Sed gracia spiritus sācti ꝑquos vult potencie sue virtutes oñdit. Sic̄ em̄ si aliquis infantulū quēpiam in excelsum quēdā locū et pertigentē ad ipsum verticem celi volens paulatim sensimqꝫ subrigere. gradatim hoc faciat ab inferioribus ad supiora cōstēdens. deinde dum sursum ꝑuenerit. iubeat illum infantulum deorsum i inferiora despicere. deinde despicientem videat hesitare et obscuritatibus ac defeccionibus fatigari. iterū eum ad humiliora deponat. quo respirare ualeat. atqꝫ aim̄ recreare. deinde cum refectus fuerit. eum iterum ad superiora sustollat. et iterum ad inferiora reuocet. ita et circa hebreos beatus faciebat apostolus. et sic eum vbiqꝫ reperies magistri sui in docendo vestigia consequentem. Nā et ipse sic faciebat Aliquando quidem in alciora discipulos suos subleuabat. aliquando autem eos ad inferiora inbecillitatis eorum gracia reuocabat. nequaquam eos pro liro tempore in altera per manere parte permittens Et contemplare iterum sapiencia pauli. per quales eos eciam subleuat gradus. et qualiter eos ad ipsum apicem pietatis adducit. vbi item antequam deficerent. et eos obscuritas occuparet vide quomodo eos ad inferiora reuocauit. quo possent paululum recreari. Locutus est inquit nobis in filio suo. quem posuit heredem omnium. Filij quippe nomē cōmune est. Ubi eni ꝓprius intelligitur filius. superior est et excellencior vniuersis. Sꝫ interim qūolibet se habeat astruit. qm̄ d̄sursum ē. Et vide qūo hoc dicat Quē posuit heredem oim. Qꝛ dixit. heredem posuit hūilitatis demōstrat iudiciū De id ad supiorē gradū alciorēqꝫ trāscēdit Per quē iquit ec secl'a fecit. Deinde. ad excelsiorem omnibus venit. post quē alciorē alterū gradū inenire nō

possis. Qui est inquit splendor glo
rie. et caracter substancie eius Ve-
rum inipsum eos in accessibile lu-
men induxit. et inipsum splendorē
in mense summeque claritatis. et
antequam eos obscuritas vlla con
primeret. attēde quomodo eos ite
rum pedetemptim ad inferiora et
consueta loca deponit dicens. Fe-
rēs omnia verbo virtutis sue Per
ipsum inquit mundacionem faciēs
peccatorum nostrorum. sedere fe-
cit in dextera maiestatis. Non sim-
pliciter dixit sedere fecit sed post
mundacionem inquit sedere fecit.
Suscepit enim incarnacionis offici
um. deinde humilia loquitur. et p⁹
hec interlocutus paululum. in dex-
tera inquiens maiestatis in excelsis
iterum ad humilia narranda reuer-
titur Tanto melior factus angelis.
quanto differencius eis nomen he-
reditauit. Hic iam de eo qui est secū
dum carnem disputat In eo eni ꝙ
dixit· melior factus est · nō essencie
paterne declarauit idicium Illa eni
que patris essēcia cōsubstācialis ag-
noscit. non ē facta sz nata. Loquit
aūt decarnali substancia. Ipsa eni
fata est. Sed nunc nō de extācia ei⁹
hoc est. qualiter extiterit· sermo per-
agitur. Sed sicut iohannes dicit.
qui post me venit ante me factus est.
hoc est honorabilior. atqz probabili-
or. sic eciam hic tātum melior inquit
factus est angelis. hoc est probabili-
or atqz preclarior. quanto melius he
reditauit nomen. Vides quia de eo
qui est secundum carnem sermo ver-
satur. Hoc enim nomen. deus· ver-
bū sēper habuit. non postea heredita
uit. neqz postea eum ab angelis me
liorem constat effectū. quando mū
dacione sua abstulit nostra peccata
sed semper melior fuit Et non solū
melior sed eciam inconperabilē me
lior vniuersis. Verumtamen de eo
qui est secundum carnem ista dicū
tur. Sic enim et nobis vsus est. cū
de natura humana disserimus et fa
stigium habencia loquimur. et sum
missa Quando enim dicim⁹. nichil
est homo. terra est homo. cinis est
homo. totū a deterioribꝰ appella-
mus. quando vero dicimus morta
le animal homo et racionale. et sup
nis cognatum. a melioribus voca-
mus vniuersum Sic et in cristo ali-
quando quidem ab inferioribus.
aliquando autem a melioribus lo-
quitur paulus. et dispensacionem
cupiens confirmare. ⁊ simplicem cō
mendare naturam Quoniam itaqz
mundacionem peccatorum fecit ꝑ
seueremus mundi. nichil sordidum
vel pollutum anima nostra suscipi-
at. sed pulchritudinē quā nobis in
didit dcorēqz ꝯuē⁹: Mūda mēs ⁊ in
violata ꝑmaneat. ñ habeat maclaz
neqz rugā. vl' aliqd eiusmōi Macla
quippe vl' ruga minora peccata sūt
verbi gracia · detraccio · iniuria mē-
dacium. magis autem neqz hec mi
nora. sunt. sed valde maiora. et ace
lestibus nos alienare valēcia Qua
liter hoc et quo pacto Qui enim ap
pellat fratrē suū fatuū. reus erit ge
henne ignis Si ergo sic punit qui
fatuum vocat ꝙ videt leuioris esse
vel pocius infantilis iniurie. q̄ ma-
lorū morū cuiquā crimē iportat ⁊ i
iquū atqz ividū dicit. ⁊ mille aliis ñ

dubitat fratrē iaculare crimib⁹. q̄
lia putas nō pacietur tormēta sup
plicij Quid hoc terribili⁹. Sed ro
go vt paciēt sermonē meū paululū
toleretis Si em̄ que facit vni exmi
nimis. ip̄i facit. quomodo non et in
benedictionibus et in maledictiō
nib⁹ similis sentencia pseuerꝫ. Qui
cōuicium g⁹ facit fratri. deo cōuici
um facit. et qui honorat fratrē. deū
honorare declarat. Assuescamus ḡ
linguuam nostram ad bene dicen
dum esse pcliuem Abstine inq̄d lig
uuam tuam a malo. Non em̄ ppt̄
hoc illam deus tribuit. vt maledi
camus. vel cōuicia in inuicem iacte
mus. vel accusandi mutuo geram⁹
studium. sꝫ vt p eam deum laude
mus. vt illa loquamur que graciā
audientibus cōferant. que ad pfec
tum et ad edificationem pficiāt pri
moꝝ. Pone. quia maledixisti hūc
aut illum. quid ex hoc rogo lucrat⁹
es. Nōne tibi ipsi maxime nocuisti
Siquidem opinionem maledictor⁹
hominis incurristi. in nullū eē Nul
lum est em̄ ptinus malum. quod vs
q̄ ad eum cōsistat. q̄ patitur et non
eciam illum qui facit vna cō prehē
dit. sicut verbi cā. inuidia Inuidus
em̄ putatur quidem insidiari alijs.
sed ip̄e Primus illo malo cōsumi
tur. et tabido corde maceratur. ad
hec eciam odio cunctis habebitur.
Item cupidus vel auarus aufert q̄
dem peccunias alioꝝ. sꝫ eciam sibi
aufert graciam. aufert caritatē. facit
vt ab hominibus accusetur Multū
quippe melior est opinio bona pe
cunijs Illa em̄ si mala fuerit. nō fa
cile abluitur. pecunias aūt non est
laboris acquirere. Magis aūt pecu
nie et cum assunt. non satis adiu
uant. et cum desunt. nichil ptinus
obsunt. opinio aūt bona si assit. p
dest plurimū. si vero absit. facit pro
brosum totum hominem facit infa
mē. et ridiculum cōstituet omnibus
et exosum. Similiter iracundus se
ip̄m primū dilanimas puniet. ⁊ tūc
illū contra quē indignatione rapta
tur. Sic et maledicus primo seip
sum cōfūdit. et tūc illum cui videt̄
maledictionis iportare cōuiciū q̄d
fortasse quidē nec poterit. hoc est vt
ille ledatur si tollerans pacient̄ ab
cedat. ip̄e vero recedit cum stulti c⁹
dam nomine et dispuendi penitus
et horrendi. illum quidem econtra
amabilem faciēs Qn̄ em̄ audit ma
ledicta et minime se similibus cupit
vlcisci cōuicijs. sꝫ laudat potius et
miratur. non illum quidem. sꝫ seip
sum laudat. Sicut em̄ iam dixi. ma
ledictiones que diriguntur in pxi
mos. maledicentes p̄mitus vexant
sic et bona que circa pximos gerun
tur eis primū qui opantur. iocun
ditatis vberes pferūt fructus. Eni
uero qui alicuius siue boni. siue ma
li pcreator existit. ip̄e primus aut il
lo bono fruitur. aut illo malo puni
tur. Et merito. Sicut em̄ aqua siue
salsa sit. siue sit illa potabilis et vasa
replet haurientium. et suum fontē
exquo manat nequaquam vacuum
remanere pmittit. sic et nequicia sic
et virtus. vnd̄ pcesserit. illum pcrea
torem primitus illa letificat. et illa
cōsumit Et hec quidem in hac vi
ta ceterum in futuro seculo quis ser
mo valeat enarrare que bona vel q̄

mala reseruãtur. Non est sermo q̃ hō explicet. Si quidem bona illa. ñ tñ sermonem. sz eciam omnẽ intu itum mentis excedunt. cõtraria ve ro. hoc est mala. appellata quidem sunt nominibus vsitatis. verbi gra cia quia ignis inq̃d ibi est et tene ‖ bre. ⁊ vincula. ⁊ vermis sine fine cõ sumens. sz non hec sola istis nomini bus nec talia demõstrãtur. sed alia multo peiora. ⁊ multo amplius se ‖ neriora Quod vt agnoscas. hoc p̃ mum considera. Si eñ ignis. quo ‖ modo tenebre sunt. Cides qñ ille ignis senior isto est. Non eñ habet lumen aut vllam luminis claritatẽ Si ignis est. quomodo semp vrit. ⁊ corruptionis non opatur effectum Cides qñ et in hoc senior est. Nõ eñ extinguitur Propter hoc eciã inextinguibilis appellatur. Intel ‖ lige igitur quãtum est malum. per omnia secula vri. et in tenebris per manere ppetuis. et infinitos geni ‖ tus edere. et stridere dentibus. ⁊ ne quaquam penit⁹ exuri Si eñ i hac vita aliquis eorum qui nobili gene re nati sunt in custodia retdat̃ pu ‖ torem ipm tñ. et tenebrarum calig nes non valet sustinere. et cum ho ⁊ micidis vna ligari. morte peius exi stimat. intellige quale sit. qñ cum õi bus tocius seculi conburimur ho ‖ micidis. neq̃ ipi alios videntes. ne q̃ aliorum visibus appentes. sz in tanta multitudine solitarios nos es se putantes. Siquidem tenebre et absencia luminis non nos sinet ꝓri mos nostros agnoscere. sed veluti si solitarius vnus quisq̃ nostrum pa ciatur. sic afficitur oppressus caligi ne tenebrosa. Si autem tenebre tñ affligunt nostras animas. tñq̃ p ⁊ turbant. quid erit iam qñ et cũ te ‖ nebris dolores. et tormenta cõbu ‖ stionis affuerint. Idcirco de precor vt hec semper apud vos versetis. ⁊ pacienter tristiciam que ex verbis nascitur tolleretis. ne ipis reb⁹ sup plicia senciatis. Omnibus modis eñ vniuersa ista futura sunt. et eos q̃ supplicijs digna gesserunt. null⁹ poterit liberare. non pater non ma ter. non frater. frater eñ non libe ‖ rat inq̃t. liberabit homo. licet mul ‖ tam fiduciam quisq̃ possideat. licz multum valeat apud deũ Ipse eñ reddet vnicuiq̃ secundum opa ei⁹ et ex opibus tam salus. q̃ pena con sequitur. Faciamus igitur nob amicos ex mamona iniquitatis. hoc est operemur elemosinas. euacuem⁹ in istos pecunias nostras. vt euacue ⁊ mus eciam illic et extinguamus ig nis ardorem. vt fiduciam mentis habeamus. Illic etenim non vl̃ ipi sunt qui nos excipiunt. sed op⁹ no strum. quia nõ eo ipo q̃ istos ami cos habebim⁹. saluari merebimur Deniq̃ adtende q̃d addidit Non eñ dixit. facite vobis amicos. vt sus cipiant vos in habitacula sua eter ‖ na. sz tñ in habitacula dixit eterna et modum ipm exposuit. Dicendo eñ ex mãmona iniq̃tatis. ostendit qñ de pecunijs oportet istos ami cos p̃parare Apparet igitur. qñ ñ ipsa nobis amicicia eorum proci ‖ nabitur. si bona opa non habeam⁹ si non cum iusticia refundamus di ‖

nitias.quas inique cōgessim⁹. Iste vobis ꝑmo de elemosinis.nō ad di uites solum .sz eciam ad pauperes simul aptatur.scilicet ille qui ab ali⸗ is petens sustentacionem accipiat et ad ip̄m hec oracio ꝑtinebit Nō em̄ intm̄ quisqz pauꝑ existit.vt duo minuta non habeat. Potest ergo ꝛ de paucis pauca tribuere.et pluri⸗ ma possidentes largientesqz pluri ma supare.sicut illa vidua Non em̄ quantitate datorum:sz virtute suꝑ auit.quia magnitudo mie.volun ⸗ tatis magnitudine indicatur. Vbi qz voluntate opus est . vbiqz recto ꝓposito.vbiqz caritate.que circa de um pura sinceraqz consistit: Si er ⸗ go cum hac sancta caritate cuncta geramus.licet ꝑua possidentes.ꝑ ⸗ ua tribuamus .faciem suam domi nus non auertet . sed suscipit sicut magna et admiranda donaria .eni uero voluntatem deus semper .nō ea que dantur attendit.et si illā vi ⸗ deat magnam.et decretum sue dig nacionis apponit.et ꝓpter h⁹mo ⸗ di voluntatem dignos facit futura bona ꝑcipe.que nos vniuersos con tingat adipisci . gracia et clemencia domini nostri ihesu xp̄i.cū quo pa ⸗ tri vna cum sancto spiritu.gloria ip ium.honor.nunc et semper.et in se cula seculorum Amen

Explicit Omelia prima.

Incipit Omelia Secunda

Qui est splendor glorie et karacter substancie ei⁹.ferens omnia ver ⸗ bo virtutis sue ꝑ eum mundacionem faciēs peccatorum Vbiqz quidem religio so nobis opus est intellectu. mari ⸗ me autem vbi de deo vel aliq̄d loq̄ mur vel audimus.qm̄ neqz ad lo ⸗ quendum digne de deo lingua suf⸗ ficit.neqz ad ꝑcipiendum preualet intellectus. Et q̄d dico linguā vel intellectum.cum nec ip̄a ꝑs men ⸗ tis eminentior.que eis multo supi ⸗ or est.aliq̄d integre valet cōprehen dere.qn̄ aliq̄d de diuinitate disseri mus..Si em̄ pax dei transcēdit om nem mentē.et ea que p̄parata sunt diligentib⁹ eum. incor hominis n̄ ascendunt.multo amplius ip̄e qui pacis deus ē.q̄ omniū ē opifex re ⸗ rū .in estimabilit̄ nr̄as cogitacōes

exuperat. Oportet g° cum fide ⁊ re-
ligiosa pietate cuncta suscipe. et qñ
forte sermo deficit. et non potest cũ
integritate quod molitur exprime
re tunc magis glorificare nos con-
uenit deum. ꝙ talem deum habe-
mus. qui et intellectum transcẽdit
et cogitacionis intuitũ Multa eñ
uero de deo intelligimus. que eloq̃
penitus non valemus. multa item
loquimur. et ea intelligere non su
m⁹ idonei. Verbi gracia. Qñ vbi
q̃ deus est scimus. quomodo aũt
vbiq̃ sit. intellectu ñ capim⁹ Item
qñ est incorpea quedã virtus q̃ õi-
bus est cã bonorum scimus. quo-
modo aũt vel que ista sit. penit⁹ ig
noramus. Ecce dicimus. et ea intel
ligere non valemus. Dixi quippe
quia vbiq̃ est. sꝫ non intelligo. dico
quia est sine principio. sꝫ non intelli
go. dico qñ filium genuit ex seipso.
sꝫ nescio qualiter intellectu hoc ꝑci
piam. Sunt g° eciam quedam que
dici non possunt. q̃uis mente capi
antur. Exẽpli gratia Intelligit mẽs
sꝫ non valet dicere. Ita vt eciã ip-
sum paulum videas in quibusdam
infirmari. et non integra exempla ꝓ
ponentem. Qꝛ ille sic laborat in ta
libus cõtremisce. et ne ꝑtendas al-
tiora perquirere Aduerte g° nunc.
Postq̃ appellauit filium. et eũ opi
ficem nominauit. intulit Qui ẽ splẽ
dor glorie et karacter substantie ei⁹
Hoc aũt cũ religiositate debemus
accipere. et si quid absurdum for-
tassis occurrerit. ab acie mentis ab
igere. Splendor inq̃d glorie. Sed
vide secundum quid hoc accipit. vt
eciam tu sic accipias. Hoc ergo di-
cit. quia ex ipso qui est impassibili-
ter. qñ neq̃ diminutus. neq̃ in ali
quo minoratus est Quidam eñ ab
surda quedam ꝓferunt. exemplorũ
cõsideratione decepti Splẽdor eñ
inquiunt substantiñ aliquid nõ est
sꝫ aliunde habet vt sit. Noli o ho-
mo sic istud accipe. neq̃ marcelli.
aut fortini morbo d̃ficias. Nã te de
ꝓximo curat. ne in sensum illius er-
roris incurras Non te sinit in egri-
tudinem illam ꝑemptoriam. neq̃
ꝑmittit incidere Et q̃d inq̃d. Num
et karacter substãcie ita sic ip̃e cui⁹
karacter est substantiu⁹ existit. ⁊ nul
lius indigens appꝓbatur Num et fi
lius ita est. Noli errare. Hic eñ nul
lam eẽ dissimilitudinẽ volens ostẽ
dere. et prime forme caracterem ꝓ-
prium. tale ꝓponit exemplũ Quo-
modo inquit in seipso subsistit. Re-
spondeo. postq̃ eñ supra dictum ẽ
quia ꝑ ipsum fecit omnia. hic ei nũc
summã auctoritatis attribuit. Nã
uide q̃d subnectit ferens inq̃d om-
nia verbo virtutis sue. vt non solũ
ex hoc eum caracterem esse accipia
mus paterne substacie. sꝫ eciam ex
eo ꝙ cum auctoritate cũcta guber-
nat et continet. Attẽde igitur. quo
modo q̃d patris est proprium. co-
aptat et filio. Propter hoc non ab
solute dixit ferẽs omnia verbo vir
tutis sue. necq̃ dixit virtute ipsius
Sicut eñ in anterioribus paula-
tim. et ascendebat et descendebat.
sic et hic veluti quibusdam gradi-
bus nunc ad alta fastigia subleua-
tur nunc item declinatur ad ĩfima
per quẽ iquit ⁊ scl̃a fecit Attẽde q̃r

eciam hic duas vias igreditur. Et
vna quidem reuocans nos ancfan
do errore sabellij alia vero ab arri
ane impietatis errore. ne putet vel
inicium habere vl'extraneus a deo
patre subsistere Sic enim eciam p⁹
tanta tempora. tantaq; magnalia.
sunt quidam qui eum extraneum
esse delirant. et alterum illi patrem
sub pingere moliuntur. ceterũ huic
eum rebellare contendunt. Si ergo
hec non dicerent. quanto amplius
insanirent. Quãdo ergo duo per
git itinera. Tunc videlicet quando
talibus vulneribus remedia cogi
tur adhibere. Tunc enim compel
litur eciam humilia predicare sicut
est illud ꝙ dicit. qui constituit eum
heredem vniuersorum. et quia per
ipsum secula fecit. Deinde ne alij
noceat parti summam ei auctorita
tis attribuit et ostãdit eiusdem ho
noris cum patre constare. et in tan
tum eum eiusdem honoris esse de
clarat. ut plurimi suspicentur eun
dem ipsum esse patrem. Et contem
plare plurimam sapienciam pauli.
Primo enim illud ponit. et integra
commonet racione Quod cum cer
to cõstiterit. quia dei filius ẽ. nec ab
eo alius existat. tunc iam securus at
q; munitus excelsa libere quecunq;
volet eloquitur. quibus eius altitu
do declaratur Et quoniam magna
que de eo dixerat in aliam intelligẽ
ciam plerosq; deduxerãt. propterea
primum ponẽs humilia cum sum
ma cautela. tunc ad sublimia quan
tum uolet ascendit Postquam eni
dixit quem posuit heredem vniuer
sorum et perquem secula fecit. tunc
deinde subiungit. Ferens omnia
verbo virtutis sue Qui enim solo
verbo gubernat vniuersa. nequa
quam ad fabricam vniuersitatis e
guerat alicuius. Et q; ita est. intue
re quomodo iterum auctoritatem
ei contribuit vniuersam. auferens
eciam quod supra dixerat perquẽ
si quidem per eum que voluit ope
ratus est. sed deinde dimittens qd̃
supra dixerat. perquem. vide quid
dicit. In principio tu domine ter
ram fundasti. ⁊ opera manuum tu
arum sũt celi. Hic nusquam sonat
perquem. vel quia ꝑ eum fecerit se
cula. Quid ergo. dicit aliquis Nõ
ne ab ipso facta sunt. Sed non sicut
tu dicis. vel inaniter suspicaris. tam
quam per aliquod instrumentum.
neq; tamquam facere non posset.
si ei non porrexisset dexteram. Sic
enim neminem iudicat sed dicitur
iudicare per filium. quem iudicem
genuit. sic etiam dicitur operari ꝑ
filium. quia eum constat opificem
genuisse. Si enim causa eius pater
est. secundum ꝙ pater est. multo
amplius eorum causa est. que per
illum facta declarantur. Quando
ergo vult ostendere quia ex illo est.
necessario que sunt humilitatis elo
quitur. quando vero alciora uolue
rit in sonare. tam marcellus quam
sabellius vulneratur. sed eciam in
moderacionem vtrorumque refu
giens. medio calle per ambulat Sz
neq; semper i humilibus remanet.
ne paulus samosatenus nancista
tur aditum sub intrandi. neq; iter
um in excelsis perdurat. sed confe
stim indicia humilitatis eius osten

ei⁹ ostendit. ne sabelli⁹ fraudulenter insiliat. Quippe cum dicitur filius· confestim paulus samosacenus insurgit dicens. eum ita esse filium sicut et plurimos. sed cum conto valido eregione prosternit. appellãs heredem: Sed adhuc cum arrio impudenter obnititur. Nam constituit eum heredem. ambo suscipiunt. ille quidem velut infirmitatis indicium. iste autem adhuc inconsequẽtibus insidiari desiderans. sed cum diceret. ℙerquem et secula fecit. elisit quidem samosacenum impudẽtissime reintentem. ſ⁊ arri⁹ ad huc sibi fortior esse videtur. ℙroide cõtemplare qualiter eciam istum primit dicens. Qui est splendor glorie eius. Sed ecce iterum redamat et insilit sabellius. ⁊ marcellus atq; fotinus. Sed eciam istos simul vno vulnere cũctos edomuit. dicẽs. caracter substancie ei⁹. et ferens omnia verbo virtutis sue ℍic iterum marcionem percutit. non quidem valide. veruntamen percutit. ne illesus exiliat· Et sic eum istis hostibus per totam epistolam videas repugnantem. et strenua bella per agentẽ et sicut iam dixi. magistrum suum i omnibus imitat. Et merito· splendorem eum dixit esse glorie. vtpote qui ipsum audisset dicentem. ego sum lux mundi. ℙropterea eum eciam iste splendorem glorie nominauit. oñdens. quia sic dictum est. sicut lumen de lumine. et non solum ostendit istud. sed quia eciam animas nostras illuminat. et patrem nobis insinuat. ℙer splendorẽ quip pe propinquitatem declarauit essẽcie Intellige ergo sublimitatem dictorum. Vnam sumpsit essenciam. vnamq; substanciam. ut duas subsistencias apiret. quod eciam desciẽcia dei et spiritus operatus est. Sicut enim illic vnam sciencíam dixit patris ⁊ sptritus vere vnam. ⁊ nichil ad seipsam habente mdiversum nichil q; penitus alteratum· sic eciam hic vnam rem sumit addemonstracionem duarum substanciarum Vnde eciam subiungit. quia caracter est Caracter quippe alter est abeo cuius enunciat formam. alter autem non in omnibus. sed secũdum substanciam Nam et hic caracter. similitudinis oĩmode prebet indicium. ad illud cuius caracter ostenditur. et suspicionẽ. vel parue dissimilitudinis omnino non recipit· Añ ergo eum vel formã vocitat. vel caracterem. quid dicunt aut quid nituntur opponere. Sed eciam imaginis inquiunt ymgo. appellatus. ẽ homo. Quid ergo. Num eo modo sicut filius. Non inquiunt. sed quia ymago non est similitudinis indicatrix Cur obsecro non sit. Nam ⁊ homo secundum q ymgo appellatus est. demonstrat similitudinem. sicut potest in homine demonstrari. Q; enim est deus in celo. hoc homo videtur esse in terris· secundum principatum dico. Sicut enim omnib⁹que interris sunt. iste dominatur. sic et deus omnium celestium. et terrestrium dominatur. ℍuc accedit. quia homo non est dictus caracter non est appellat⁹ forma· q ꝺclarat

declarat essenciam vel similitudinē que secundum ꝓprietatem constat essencie. Sicut eni forma ꝑui nichil aliud significat quā hoiez ꝓprie. sic et forma dei nichil aliud maifestat quā deum. Qui est iquit splendor glorie. Attende quid ait paul⁹ Qui est inquit splendor glorie. et subiū-git deinde. Sedere fecit. in dexterā maiestatis sue. Vide q̄lib⁹ vtit̄ no-minibus. quia nō potuit rerū noia ꝓpria repire. Necq; eni maiestatis nomine. necq; glorie quot desidera bat exp̄ssit. hoc ē enim ꝙ supra iam dixi. quia sepius quedam nobis oc currūt que itelligim⁹ quidē. sed in-dicare oracione non queunt Nam nec dei vocabulum index ꝓprie cō stat essencie. neq; oino illius essēcie ꝓprium potest vllum vocabulū re-periri. Et quit mirum si in deo sic ē cū neq; i āgelo ꝓpriū nomē iueias. ꝙ eius declaret eēnciaz. Arbitror aūt. quia neq; aie reperta est apta denominacio. Non videtur michi hoc nomē. ꝙ integre substāciā eius oñdat. Nam eandē rem. et aiam et cor. et mentē. inuenies noiari Cor iquit mūdum crea in me deus Sz eciā spiritū dictā frequēter i uenias. Ferēs inquit oia verbo virtutis sue Solēt arriani ꝓponere. quia cum dixisset deus. fiat lux. pater p̄cepit. filius obedierit. sed ecce ostēdim⁹. quia suo verbo cūcta ꝑfecit. Ferens inquit omnia. hoc est. gubernans Siquidē cadēcia ⁊ ad nichilū tēdē-cia cōtinet. Non eni min⁹ ē cōtine re mūdū quā fecisse. sz si oportet ali quid audacius dicere. adhuc āpli-us est. Nam i faciēdo quidē. exnul-lis exstātibus rerū essencie ꝓducte sunt. incontinendo vero ea que fac ta sunt. ne ad nichilum redeant cō tinentur. Hic ergo dum reguntur et ad inuicem sibi repugnancia co-aptantur. magnum et valde mira-bile. plurimeq; virtutis idicium de claratur. Dicendo autem ferens. facilitatem continendi voluit desig nare Non enim dixit gubernans. sed ex metafora eorum qui sine vllo labore digito vel mouent aliquid vel efficiunt. hic eciam molem crea ture magnitudinemq; significat. et quamuis magna sit. illi tamen veluti nichil est Sed eciam dicen-do. verbo virtutis sue. significauit iterum ꝙ sine labore cuncta conti neat. Et bene dixit. verbo virtutis sue. Apud nos quippe verbum. nudum. ac volatile est ostendit au-tem quia in deo non ita est. Quali-ter autem verbo virtutis sue cunc ta contineat. non addidit. quia pos sibile non est istud agnoscere. Dein de intulit quod ad eius maiesta-tem pertinet. Sic eciam iohan-nes fecit. Cum enim dixisset quia deus est. intulit ꝙ eciam creature opifex ipse sit. Quod enim ille signi ficauit dicendo. in principio erat verbum. et omnia per ipsum facta sunt. hoc iste significauit dicendo. verbo virtutis sue et dicendo. per quem eciam secula fecit Unde eci am iste. et ante omnia secula. et opi ficem eū declarat. Quid ergo. Quā do de patre dicit propheta. a secu-lo et vsque in seculum tu es. item de filio. quia ante omnia secula. et omnium fabricator existit. quid

respondebũt. magis aũt cũ dicit de patre. qz ante omnia secula cõsistit et hoc idẽ eciã de filio dici similiter inuenimus. Et ꝙ ille dicit. quia vita erat. a creaturis distiguit vniuersis quia cũctorũ vitam ipsum esse constat. sic eciã iste dicit. ferẽs oia verbo virtutis sue. nõ sicut pagani qui eũ et cõdicione rerũ et ꝓuidẽcia dicũt esse ꝓuatũ. vsque adlunã ei⁹ potenciam limitantes. ℙer ipsum inquit mũdacionẽ faciẽs peccatorũ nostrorũ. ℙostq̃z eni dixit supi⁹ illa magna. valde qz miranda. dicit nunc et decura eius ac sollicitudine. quã de omnibus gerit. Et q̃uis illud vniuersale sit. ꝙ omnia cõtinet. verũtamẽ hoc multo ãplius ẽ vniuersale. quãtũ i ipso est. ꝙ omnes credidẽrũt. Nã eciam iohannes dicit. vita erat. sz et ꝓuidẽciã ei⁹ maifestãs. iterũ dicit. qm̃ lumẽ est. ℙer ipsum inquit mũdacionẽ faciens peccatorũ nostrorũ. sedere fecit in dexterã maiestatis in excelsis Duo quedã i hoc loco significat maiora. ꝙ de nobis curã gerat. vel ꝙ peccata nr̃a mundauerit. et qm̃ ꝓse ipsum hoc opus inplenerit. Et in multis locis i venies eũ i hocmaxie gloriari. non solum. qm̃ cõuersi sumus ad deũ. sed eciã in eo ꝙ ꝓ filium fuerit effectũ istud. Et vere magnũ hoc munus est. et mains effectũ. dum nobis ꝓ filiũ ẽ cõtributũ. Cum ergo dixisset. et sedere fecit indextera maiestatis. purgacionẽ per eũ faciens peccatorũ nostrorũ. et cum nos cõmonuisset crucis eius. deinde cõfestim de resurrectiõe atq̃z assumpcione ipsi⁹ instituit disputare. Et intuere in enarrabilem eius ꝓndenciam. Non dixit quia iussus est sedere. sed sedere fecit eum. Deinde ne putares eum stare. subiungit. Cui enim angelorum aliquando dixit. sede adextris meis. Sedere iquit eum fecit in dextera maiestatis in excelsis. Quid ẽ in excelsis. Num inloco concludit deum. Absit hoc sed sicut iam dixi. per dexteram non deum de forma nit. sed similitudinem demonstranit honoris. In excelsis ergo dicens non eum inloco concludit. sed ostẽdit omnibus alciorem. et omnibus eminentem. hoc ẽ quoniam vsq̃z ad ipsum per uenit solium paterne claritatis. Sicut ergo pater in excelsis est. sic et filius. Confessus enim nichil demonstrãt aliud. nisi honoris equalitatem. Si autem dicunt quoniam ille iussit ut sederet. interrogamus et nos Quid ergo. Num stanti dixi. huc accede. Quia non dictum est. vel iussit uel ꝓcepit. sz quia tantum dixit. ad nichil aliud. nisi ut eum sine inicio putares. uel non habere causam dequa substiterit. Quia vero ꝓpterea dictum est. manifestum sit ex ipsa condicione confessus. Si enim minoracione velit ostendere. numquam diceret adextris. sed pocius. a sinistris. Tanto inquit melior factus angelis quanto differencius ꝓ illis nomen hereditauit. In hoc quod dixit factus pro susceptus intellige. tanquam si diceret. Melius est susceptus ab ãgelis. Et vnde hoc asseuerat. ex ipso nomine aniaduertis. qz solet filij nomen ꝓprietatẽ cognicionis ostẽdere. Et sane nisi esset ꝓꝑus

hoc asseuerat·ex ipso nomine anim aduertis quia solet filij nomen ꝓpri etatem cognicionis ostendere· Et sane nisi esset ꝓprius filius. ꝓprius autem filius. nihil est alind. quam de ipso genitus. quomodo posset ex hoc amplitudinem honoris asse rere. Si enim gracia esset filius. nō solum differret a patre sed eciam minor esset ab angelis Quomodo hoc inquis. Quia et homines insti appellati sunt fily .Proinde nomē fily nisi ꝓprietatem ostendat. nō va let ostendere quia differentia est in ter creaturas et conditorem. Ad uerte itaq; quid dixit. Cui enim ali quando angelorum dixit. filius me us es tu ego hodie genui te. et iter rum. ego ero ei in patrem. ⁊ ipse erit michi in filium. Hec quidem dicta sunt et de carne. hoc est ero ei in pa trem· et ipse erit michi in filium. ꝙ vero dixit filius meus es tu ego ho die genui te. nihil aliud manifestat. nisi quia ex ipsa essencia patris est genitus Sicut enim. esse. dicitur ex presenti tempore. sic quippe magis de deo dici conuenit. Itaq; ꝙ dic tum est. hodie. presentis est tempo ris. potest tamen et secundum car nem. hoc accipi dictū cū em̄ nouia uerit carnē iā sine ullo timore prane suspicōis eloquit. Etenim caro cō municat alcioribus. sicut et diuini tas humilib⁹ eōmunicare dignata est. Qui enim non est homo fieri de dignatus. et qui rem ipsam non ab nuit. qnomodo ipsa repudiaturus est verba. Hecitaq; cognoscentes· nihil impudenter agamus. neq; in superbiam subleuemur Si enim ip se cum deus esset et domin⁹. deiq; filius. non respuit formam serui su scipere. multo amplius non opor tet cuncta perficere. ⁊ humilia cunc ta tollerare. Dic enim michi o ho mo ex qua re. vel cur sapias alciora Num de prosperitate seculi. Sed hec antequam pareat. sicut fumus euanescit. Num ex spiritalibus in sublime sustolleris Sed eciam hoc vnum est spiritalium rerum. ut al tum non sapias. Cur ergo altum sa pis. An te assecutum cunctas virtu tes existimas. Aduerte cristum dicē tem. quia cum feceritis hec omnia dicite Aūm̄ inutiles seruisum⁹. nō que facere debebam⁹ ola perfecim⁹ An pro diuicijs in superbiam sub leuans. Nonne vides omnes qui ante te fuerunt. nudos hinc ac de sertos, rebus omnibus discessisse. Nonne nudi ingressi sumus in hāc vitam. nudi quoq; sumus exituri. Numquid debet quisquā qui pos sidet aliena: superbus existere. Qui enim voluerint istis secularibus ad solam vti propriam voluntatem. a mittunt ea eciam no lentes· et qui dem sepius ante mortem. in ipsa ve ro morte ineuitabiliter. Sed nos eis in quis viuentes sicut volumus vtimur. Ego autem econtra dico. quia magis nullum facile poteris in uenire. qui sicut vult rebus ex tan tibus abutatur· Quod si eciam quis vtatur ut velit. nichil hoc magnum putare debemus Breuis est nā q; uita p̄ntis tempis. in compacōe

seculi sempiterni. Altum sapis o hō
quia diues es. Cur obsecro. vel ꝓq̄
causa. Hoc enim potest eciam latro
nibus prouenire. vel furibus. vl' ho
micidis. vel mollibus. vel fornica-
rijs. vel eciā pessimis vniuersis Cur
ergo altum sapis. Si enim ad ꝙ o
pus est facultatibus tuis abuteris.
noli altum sape. noli misericordias
tuas superbie morbus interimat.
si autem non ad quod opus est ute
ris. multo minus altum sapere de-
bes. quoniam pecuniarum tuarū
seruus effectus es. et sub earum do
minatu detineris. Nam dic michi.
si quisquiam febrium calore perura
tur et aquam frigidam intemperan
ter accipiēs ad paululum tempus
sitim videatur extinguere. num ꝓ-
pterea debet altum sapere. Nonne
postmodum in eo maior febrium
flamma succenditur. Quid item. si
quis per plurima quidem sꝫ supflua
curas suas exerciat. nū ꝓpterea de-
bet altum sape. Num cur altum sa
pias dic obsecro. Num quia pluri-
mos habes dominos. Qm̄ pluri-
mis sollicitudinibus angeris. quia
te plurimi homines adulātur Eni
uero seruis illis es. ⁊ dura fungeris
seruitute. Quod ut agnoscas. parū
per ausculta Aliaꝝ namq̄ passionū
interdum d̄monstratur vtilitas ver
bi gracia. iracundia plerumq̄ vtil'
est. indignacio inquit iiusticia non
erit innocens ꝓinde potest quis eci
am racionabiliter indignari. ⁊ iterū
qui irascitur inquit fratri suo. ⁊ non
dixit simpliciter. sed adidīdit sine cā
reus erit gehenne qui ergo iuste ira
scunt. nullo reatu tenentur obnoxij

Iterum emulacio. vel cupiditas nō
sunt omifariam noxie. hec quidem
cum ad opus ꝓcreandorum assu-
mit filiorum. illa vero cum studio.
imitandi bona suscipitur sicut dixit
et paulus. bonum est inquit emula
ri semper in bonum. ⁊ iterum. emu
lamini carismata meliora. vtraq̄ er
go habet vtilitatem suam Et sic eci
am in ceteris passionibus inuenit.
si per eas considerantis ꝑuigil cur-
rat intentio. Arrogācia vero nusq̄
bona potest existere. sed vbiq̄ inuti
lis et noxia reperitur. Sane vero si
optet altum sape. in pauperie hoc
oportet nō in diuicys facere. Qua
re. Quia si potes in paucis vitam
tuam bene disponere. eo qui hoc n̄
potest multo maior multo q̄ melior
haberis Dic enim mihi Si accipit⁹
quibusdam ad regiam ciuitatem.
aliqui eorum nec iumentis indige
ant neq̄ pedissequis neq̄ tentorijs
neq̄ diuersorys. neq̄ calciamentis
vel vasis alys ceteris. sed eis suffici
at panis tantum. et aqua sumpta
de fontibus. quidam vero dicant.
quia nisi curriculis vel plaustris ab
undauerint. nisi stramina mollia d̄
portentur. nisi eciam plurimos pe
dissequos habeāt. nisi sepius licue-
rit requiescere nisi fuerint et iumen-
ta cōplura nisi eciā ⁊ ꝑuū itineris ꝑ
agere ꝑ dies singl'os. ⁊ deliciose licu
erit mīme se suscep̄tos it̄ ipositum.
quos rogo āpli⁹ admiremur. vtrū
ne illos an istos. Nimirum illos q̄
nullius indigēt. Sic eciā in hac cā
quā hēm⁹ i manib⁹ Plurimi q̄ppe
ad ꝑgendā hui⁹ vite viam plurib⁹
indigēt aly vero ut ita dicam nulli⁹

Proinde si oꝑtet altum sapere. de
pauꝑie hoc oportet. et si tñ oportꝫ
Nam qui bene sapit. altum sapere
nũq̃ debꝫ. Sed cõtẽpnit̃ iq̃s pauꝑ
Non ille cõtempnitur. sꝫ qui pau-
perem cõtemnunt. illi magis meri-
to cõtẽpnũtur Nam cur nõ magꝭ
ego cõtemnã illos qui nesciunt ad-
mirari. que digna sunt admiratõe
Nam ⁊ pictor si ab oib⁹ irrideat̃ at
q̃ rep̃hendatur. donec eos indoc-
tos ꝑspicit. ⁊ sue artis exꝑtes. illoꝝ
verba penitus nõ attendit. sꝫ solo
testimonio suo cõtent⁹ ẽ. Nos autẽ
studia nostra pensaturi sum⁹ ex opi
nione multorum. Propterea eciã
cõtemni digne meremur qm̃ cõtẽp
nentes nos pauꝑiem non magꝭ ip
si cõtemnimur Non itaq̃ nos mi-
seros nosmetip̃i faciamus. Pertrã
seo quanta peccata ex diuicijs gene
rantur. q̃ntoꝝ bonoꝝ fit causa pau
peries. Magis aũt neq̃ diuicie. ne-
q̃ pauꝑtas secũdũ seip̃a bona sunt
sꝫ exutentibus qualitatem accipiũt
Xp̃ianus ergo in pauperie cõstitu-
tus q̃ indiuicijs. magis irradiat.
Qũo hoc. qꝛ excludit a se cijphũ. ñ
erit arrogãs. sꝫ poci⁹ tẽperãs. et pu
dic⁹ ⁊ mitis ⁊ sapiẽs. q̃ vero indiui
cijs cõstitutus est. multa illũ ad hec
bona p̃pediunt. Inspiciam⁹ g° que
sunt q̃ diues oꝑat̃. magꝭ aũt q̃ agit
q̃ vtit̃ male diuicijs Quid g° agit.
Rapit aliena. estuat cupiditute. sor
didis amorib⁹ agitatur. nefandos
nõ desinit ꝑpetrare cõcubit⁹. goe-
clas aggredit̃. maleficia cũcta ꝯmit
tit. et cetera neq̃ora. Nõne vniuersa
hec ex diuicijs ꝯspicias generari. in
tueris qm̃ i pauꝑie magis q̃ i diui
cijs virtutes facili⁹ possidem⁹ Nec
michi dicas. qꝛ in hac vita diuites
nullã vindictã suscipiũt. ideo eciam
eos peccare non iudices Qꝛ si possi
bile essꝫ i diuites vindictã ꝓcedere
videres ex eis repleri carceres vni-
uersos. Sꝫ cũ õib⁹ mal' suis. eciam
hoc malũ habẽt diuicie. qꝛ i malig-
nitate peccantes. abulcõib⁹ cõtuẽt̃
⁊ q̃ diuicias possidꝫ sꝑ peccãs. nll'a
pena reuocat̃. sꝫ sꝑ sine vllis reme-
dijs vulnera suscipit peccatoꝝ ⁊ fre
num illi nullus iponit Si aũt quis
voluerit. eciã ad iocũditates pl⁹ in
ueniet accõmoda. pauꝑtatis offi-
cia. Qũo hoc Qui curis ⁊ solicitu-
dinibus est libera. vacat ab odio. li
tibus. cõtẽcõe. virgijs. ⁊ ceteris pes
simis. Proinde ne ditescere quera
mus. nec diuites emulemur. sꝫ ha-
bentes ad q̃ opus est diuicijs vta-
mur. non habentes aũt ñ ꝓpterea
doleamus sꝫ gracias magꝭ vniuer
soꝝ deo ac domino referam⁹. quia
nos ꝑuo labore eãdem merced̃ po
terimus. q̃ diuites ꝓmereri. si autẽ
volum⁹ eciã ampliorẽ dignos facit
accipe ⁊ exꝑi⁹ magna lucramur. nã
et q̃ duo talenta ꝓtulit. apꝓbat⁹ ẽ
et similit̃ honoratus. sic̃ q̃ q̃nq̃ ꝓtu
lerat. Quare h°. Duo nãq̃ illi erãt
talenta cõmissa. sꝫ ip̃e totũ q̃ ex se
debebat implenit. ⁊ que ei cõmissa
fuerant duplicauit. Quid ergo fe-
stinamus vt nobis plurima cõmit
tant̃. cũ possim⁹ ⁊ ip̃uis eosdẽ fruc
tus adipisri. Quin fortassis adhuc
quoq̃ ⁊ maiores. Nã q̃ gratũ ẽ. vt
labor q̃dem sit minor. merces autẽ
multo maior existat. Facili⁹ ergo si
voluerit pauꝑ. pl'a ⁊ maiore diuite

possidebit An ignoratis. qm̄ quan
to quis plura cōgesserit. tanto ma
gis ampliora desiderat. ne igit̄ eciā
nos hoc idem paciamur. non que-
ramus diuicias. neq; iportabiliter
afficiamur. paupie neq; ditestere fe
stinem⁹. ⁊ q̄ diuicias possidem⁹. ita
eis vtamur. sic̄ p̄cepit apostol⁹. qui
habēt iq̄d tāq̄ nō habētes. ⁊ q̄ vtū
tur hoc mūdo. tāq̄ nō vtentes. vt
adipiscamur bona que ꝓmissa sunt
que nos omnes ꝑcipe cōtigat vni-
uersa gracia et clementia dn̄i nostri
ihesu xp̄i. cū quo patri vna cū sanc
to spiritu. gloria. ipiū. honor. nunc
⁊ semp ⁊ i secula seculoꝝ Amen.

Explicit Omelia Secunda
Incipit Omelia Tercia

Et cū iterū itroducit p̄
mogenitum in orbem
terre dicit Et adorēt
eū omnes angeli dei.
Et ad angelos q̄dem
dicit. qui facit angelos suos spūs.
⁊ miuistros suos flāmā ignis. ad fi-
liū aūt Sedes tua deus i seculū se-
culi Dominus q̄dē nr̄ ihesus xp̄s.
aduētū suū carnalē. exitū vocat. sic̄
habes cū dicit et exipiet q̄ seminā̄t
ad seminādū. ⁊ iterū ego a patre ex
iui ⁊ veni Et hoc i plurimis scriptu
rarū locis poterit iueniri. Paulus
aūt itroitū xp̄i. vocat aduētū dicēs
Cū itroducit primogenitū i orbem
terre. Introitū g⁹ assumptionē car-
nis appellat Sz querat fortasse. cur
talib⁹ vel diuersis vtātur nōibus.
Significationes q̄dē dictoꝝ mani
feste sunt. ⁊ secundum q̄d alterutrū
dicatur apparet Xp̄s q̄dem meri-
to exitū vocat. Foris em̄ eramus a
deo. sicuti q̄ sunt extra regales au-
las i vinculis colligati. ⁊ qui habēt
apud regē ꝓ culpis aliquib⁹ offen-
sam. h⁹modi quippe a regali aula
foris exclusi sunt. qui vero voluerit
istis veniā impetrare nō primū ip-
sos in aulam regis introducit sz ip
se foras egreditur. ibiq; cū eis cōmi
scet ꝑmocinādi negociū. vsq; dum
eos correctos reddat. ⁊ dignos ef-
ficiat quo regis vultui representari
mereantur. Sic eciam xp̄s effecit.
Egressus quippe ad nos. hoc est
carnē sumēs ⁊ collocat⁹ nobiscū p̄-
cepta nobis regis inotuit. ⁊ sic nos
a peccatis emundās. et ad deū con
uertens i aulā regalē. velud media
tor optim⁹ introduxit Propterea
ergo exitū vocat sue icarnatiōis ad
uentū. paulus aūt introitū nomi-
nat. ex metafora hereditāciū et ius
dominādi i aliqua possessione su-
mencium Dicendo em̄. iterū intro
ducit primogenitū in orbem terra-
rum. hoc significat. cū ei cōmittit
orbem terrarū Tūc em̄ totū orbem
terre possedit. cū ab vniuersis ē ag
nitus Non de deo vero ista dicunt̄
sed de carne. Si em̄ in mundo erat
iuxta iohānē. ⁊ mūd⁹ ꝑ ip̄m fact⁹ ē
quo alio mō introducit̄. nisi secūdū
carnē Et adorēt eū inquit omnes
angeli. Quociēs em̄ magna quedā
⁊ altiora dictur⁹ ē. p̄struit illa p̄mū
et facit illa susceptibilia. dū dixit pa
trē introdixisse filiū Supi⁹ em̄ dixe
rat q̄ non ꝑ ꝓphetas nobis locut⁹
est. sz ꝑ filiū. ⁊ q̄ filius melior ē an-
gelis. q̄ ex ip̄o argumētat⁹ est nōie
hic aūt iā ex alia re vult argumē. ia d̄
ducere Ex qua ista. Ex adoratione

uidelicet. Nã tanto eũ meliorẽ esse demõstrat. q̃nto dñm ꝑuis constat esse meliorẽ. Quomõ si quis in quã dã domũ introducat aliquẽ. et cõ festim oms illi⁹ dom⁹ principes iubeat ut illũ ꝓni simul oms adorent ita et xp̃m secũdũ carnẽ iussit a cũctis angelis adorari dicẽs. et adorẽt eũ oms ãgeli dei. sꝫ ip̃e eciã gabriel Sꝫ q̃rat aliq̃s Nũ angeli tm̃ adorare p̃cepti sunt. Nõ. Aduerte itaqꝫ que sequũtur. Et ad ãgelos quidẽ dicit. q̃ facit angelos suos spũs. et ministros suos flãmam ignis. ad filiũ aũt. Sedes tua deus in secl'm seculi. Ecce maria differẽcia. quia illi quidẽ creati sunt. hic aũt icreat⁹ Ad angelos aũt inquit. q̃ facit angelos suos spũs. ad filiũ aũt nõ dixit. qui facit. Et sane posset. si velit istã sic exp̃mere differẽciã dicendo. et ad ãgelos quidẽ dicit. qui facit angelos suos spũs. ad filiũ aũt dñs creauit me si quidem eũ dñm et xp̃m deus fecit sꝫ neqꝫ illud de filio dictũ ẽ. neqꝫ hoc de deo vero. sꝫ de eo qui ẽ secũdũ carnẽ Ubi eni verã differenciã significare desiderat. non iam solos angelos cõp̃hendit. sed omnes virtutes ministeria sup̃na fungẽtes Intueris quomõ diuidit. et cũ q̃nta claritate creaturas a creatore discernit. ministros vocãs. et dñm. seruos et heredẽ ac ꝓpriũ filiũ Ad filium aũt dicit Sedes tua de⁹ i seculũ seculi Ecce hẽs regni signaculum Et virga equitatꝭ inq̃t virga regni tui Ecce habes ⁊ aliud signacl'm Deinde ad eũ q̃ ẽ secũdũ carnẽ reuertit. Dilexisti iusticiã et odisti iniquitatem ꝓpterea vnxit te deus deus tuus. Qm̃ eni magnũ quiddã locutus ẽ. iterũ illud se curare festinat. Sꝫ et hic iudeos. et paulũ samosatenũ. et arrianos ⁊ marcellũ. et sabelliũ. ⁊ marcionẽ sil'. fortiter qꝫ ꝑcussit. Quomõ hoc. Iudeos q̃dẽ. oñdens eis esse duas ꝑsonas. et vnũ deũ. alios vero iudeos. pauli dico samosacenũ discipulos. dũ oñdit eis hc testimonia ꝺeterna loq̃ ⁊ in creata sb̃stãcia. Ut oñderet nãqꝫ distare facturã ab eternitate creatoris. posuit. sedes tua de⁹ i secl'm secl'i. Arriãos aũt ꝑcutit oñdẽs qm̃ neqꝫ ꝑu⁹ ẽ. neqꝫ creatura marcellũ v̄o vl' ceteros. qm̃ due sunt iste ꝑsone. scd'm subsistẽcias ab inuicẽ sepate. Marcionistas aũt ꝑcussit. dũ oñdit qꝛ ñ de⁹. sꝫ hũanitas vngit P⁹ hc sb̃iũgit. iq̃ens p̃ ꝑticipibus tuis. Qui sunt isti ꝑticipes alij p̃t homies. Hoc ẽ ꝙ alibi dicit. qꝛ ñ adm̃ surã xp̃⁹ suscepit spiritũ. Cõtẽplaris q̃mõ sẽp coaptat ꝑmoẽ dispẽsacõi carnis. ꝑ mõi q̃dẽ dũ ꝺ natura diuinitatis eloq̃t. Quid hoc clari⁹ dici p̃t. Aniaduertis. quomõ nõ ẽ id ip̃m creatura et ꝓles. Nõ eni ita diuideret. si idẽ eẽt utrũqꝫ. nec ad differẽciã i⁹ verbi ꝙ dixerat fecit iferret. ad filiũ aũt dixit. Sedes tua ꝺus i secl'm secl'i neqꝫ differẽci⁹ nomẽ appellaret filij. nomẽ. si ei⁹ dẽ esset significacõis cu i nõie create. Nã q̃ rogo differẽcia remãebt. si idẽ ẽ ꝓles et creatura. Nã illi facti sũt. ille vero genit⁹ ẽ. Et q̃d hui⁹ rei differencius ẽ Ecce iterꝫ ꝙ dixit de⁹. cũ articl'o posuit. Deinde subiũgit. Et tu ipricipio dñe t̃rã fundasti. et opa manuũ tuaꝝ sunt celi. Ne forte em̃ audiẽs cũ ittroducit p̃ o gẽitũ i orbẽ t̃re sic postea illi donatũ

munus existimes ista subiunxit Nã
z in supioribus hoc annotauit. Et
iterũ ad ipm recurrit dicẽs. In pri
cipio.nõ nũc.sz ab inicio. Ecce iterũ
paulũ samosatenũ sil' et arriũ inter
emptorio pcutit vulnere. Nam q̃
sunt patri ppria. hec eciã filio coap
tat.et post hec eciã quidã aliud re
tigit q̃ isto maius est. Ecce eni trans
formacionẽ mundi subsignificauit
dicens. Ipsi peribũt.tu autem per
manebis.et omnes ut vestimentũ
veterescẽt. z velut amictũ mutabis
ea et mutabũtur. Quod eciam in
epistola ad Romanos dixit q̃ trãs
formaturus ẽ mũdũ.et facilitatẽ sig
nificãs. in tulit Sicut quilibz amic
tũ inuoluit.atqz pmutat.sic et ipse
mundũ et cõplicatur? et mutatur?
est. Ergo cũ transformacionẽ et cõ
dicionẽ q̃ fiti melius.tam facile po
terit opari.quis dicat q̃ inferiore
ope.alteri? eguerit adiutorio. Usqz
quo non erubescunt taliter insanire
Simul eciã cõsolacõ maior ẽ.cogno
scere q̃ nõ in eodẽ statu cũcta pma
neant. Sed illa quidẽ mutabũtur.
ipse aũt idẽ ipse pmanet ieternum.
Et anni tui inquit non deficiẽt Ad
quẽ aũt angelorũ dixit aliqñ sede a
dextris meis. quousqz ponã inimi
cos tuos scabellũ pedũ tuorũ. Ecce iterũ eos cõfidẽtes facit. Siquidẽ futurũ oñdit.ut eoz supent̃ inimi
ci-et quia inimici eoz̃ xp̃i erunt eciã
xp̃i.in hoc iterũ et regni declarat in
diciũ.et honoris eq̃litas. Nullã au
tẽ ibecilitatẽ aliqtenus arbitrer.eo
quod dicit p̃rem indignatũ iri.p hijs
que fiunt fili? indigne ppessus.hoc
magis mlte p̃ris circa filiũ dilectõis
et honoris oñdit. Qui eni indigna
tur,peo.quomõ extraneus ab illo
esse cõtendit Quod eciã i alio dicit
psalmo. Qui habitat in celis irride
bit eos et dñs subsannabit eos
Tunc loquetur ad eos in ira sua.z
in furore suo conturbabit eos. Et
iterũ ipse dixit Eos aũt qui me sibi
regnare noluerũt.adducite i cõspec
tu meo.et interimite. Quia vero ei?
sunt hec verba. audi quid dicat et
in alio loco. Quociẽs volui congre
gare filios tuos et noluisti. Ecce re
linquetur vobis domus vestra de
serta. Eriterum. Auferetur a vobis
regnum. et dabitur genti facienti
fructus eius. Et iterum. Qui ceci
derit super lapidem confringetur.
su per quem vero ceciderit conte
ret eum. Huc accedit. quia si ipse
iudicaturus est eos. multo am plius et in hac vita ipse illis digna re
tribuit. Proinde honoris magis
est quod dicitur. Donec ponam ini
micos tuos scabellum pedum tuo
rum. Nonne omnes sunt ad minis
tratorij spiritus. in ministerium
missi propter eos qui hereditatem
percepturi sunt salutis. Quid mi
raris inquit. si filio suum ministe
rium exhibeat.cum eciam pro no
stra salute ministros eos constat ef
fectos. Iuuere nunc.quomodo eo
rum subleuat mentes. ostendens
honorem nobis a deo plurimum
conpatum. Siquidem eciam ã
gelos qui nobis supiores sunt. ad
nostram salutem ministerium suum
exhibere precepit.tanquam si dice
ret. Ad hoc eis vtitur. Hoc est an
gelice funccionis officiũ. ad salutẽ

nostram ministeriũ deo persoluere
Proinde hoc est opus angelicũ. ut
omnia fiant ꝓsalute ꝓximorum. ma
gis autẽ hoc est opus xp̃i. Ipse em̃
sicut dn̄s saluat. isti vero sicut ꝑui.
Et nos itaqꝫ domini ac si ꝑui sum⁹
sꝫ tn̄ angelorũ cõserui Quid igitur
suspicitis inquit ad angelos. Serui
sunt filij dei. et ꝓpter nos sepi⁹ diri
gunt. ⁊ ꝓsalute nr̄a ministeria sua ꝑ
soluũt Que cum ita sint. constat an
gelos nostros esse conseruos Consi
derate tn̄. quomõ nõ multã differẽ
ciam creaturis attribuit. q̃uis mul
tum intersit inter angelos et hõies
Verũtamẽ ꝓpinquos eos nobis fa
cit. ut pene dicere videatur. Quia
nobis laborant. ꝓpter nos discur
runt. nobis suo funguntur officio.
hoc est eorum ministerium ut prop
ter nos vbiqꝫ mittantur. Et haruꝫ
rerum exemplis pleni sunt libri vete
ris testamenti. pleni eciam noui Nã
et pastoribus angeli euangelizaue
rũt. et ad mariam angelus venit. et
ioseph sepius ab angelo visitat⁹ est.
et in monumẽto sedentes angeli ap
paruerũt. ⁊ ad discipulos ãgeli mis
si sunt dicẽtes. Viri galilei. quid sta
tis intẽdẽtes in celum. Et petrum
angelus absoluit ex carcere. ⁊ philip
po angeli collocuti sunt. Intellige
igitur nũc quãtus nobis honor exi
stit. ut sic̃ ad amicos. ita ministros
angelos suos destinet deus. Nã et
cornelio ãgelus astitit. et om̃es apo
stolos ãgelus de custodia eduxit di
cens. Euntes. state et loquimi i tem
plo. populo oĩa verba vite h⁹. pau
lo vero ip̃e dn̄s. n̄ ãgelus apparuit.
Intueris ergo eos ministerium no
bis ꝓpter deum reddentes. et mag
na nobis officia ꝑsoluẽtes. Idcirco
dicit paulus Omnia vestra sunt. si
ue vita. siue mors. siue mũdus siue
presencia. siue futura Missus ẽ qui
dem et filius. sꝫ nõ sicut minister. ne
qꝫ ut perfunct⁹ cuiuslibet officijs.
sed sicut filius vnigenitus. eadem
patri suo volens atqꝫ desiderans.
magis autem neqꝫ missus est. neqꝫ
enim de loco ad locum pertransijt sꝫ
carnem sumpsit. isti autem per loca
mutantur. et prima loca in quibus
fuerant deserentes ad alia veniunt
transeundo. in quibus non erant
antea Sed et hoc eciam confidenci
am eis excitat dicẽs Quid veremi
ni Nam nobis eciam angelicũ mi
nistrat officium Postq̃ ergo locut⁹
ẽ de filio dei tã secũdũ dispẽsacõem
carnis. q̃ secũdũ ꝙ vniuersitatis ẽ
opifex. locut⁹ eciã de regno ei⁹. ⁊ eq̃
litate honoris ei⁹ on̄dẽs et qꝛ dn̄at
nõ solũ hõibus. sꝫ eciã supnis virtu
tib⁹ nũc iã p⁹q̃ q̃ desiderauit astru
xit. hortat̃ eos ut aniaduertãt ea q̃
illis ãnũciata sunt dicens. ꝓpterea
abũdãci⁹ oportet ob ꝑuare nos ea
q̃ audiuim⁹. ne forte effluam⁹ Qua
re habũdãcius dixit Hoc est. quam
in lege solebã⁹ Sed nomẽ legis ob
ticuit Nã ⁊ i astructõe sua mãifestũ
hoc facit. Noluit ergo hoc nunc po
nere. cũ nos admonet ⁊ hortat̃ Sic
em̃ cõducibilib⁹ arbitratus est Si
em̃ inquit. qui ꝑ ãgelos dictus est
ꝑmo. fct⁹ ẽ firm⁹. ⁊ oĩs p̃uaricacõ ⁊
iobediẽtia. iustã accepit mercedis
retribucõnẽ. q̊mõ nos effugiẽ⁹. si tã
tã neglexerim⁹ salutẽ. Que cum in
iciũ accepissꝫ enarrari ꝑ dn̄ꝫ. ab eis

qui audierunt. in nos confirmata ē
Quare habundācius nos oportet
obſeruare ea que audiuimus Non
ne et illa dei ſunt. et iſta. Abundan
cius ergo dixit. aut quam ſolebant
in lege. aut certe amplius non com
perans. Abſit Sed quia per multa
tempora magnum apud eos auc-
ritatis pondus vetus habebat te-
ſtamentum. hec autem quia velut
nouiter illis dicebantur. ne cōtemp
tibilia iudicarent. oſtendit. ex habū
dancia. quoniam hec amplius obſ
nare debemus. et quomodo hoc.
bene dicens. Dei quidem ſunt et il
la p̄cepta et iſta. ſz nō ſimilr Et hoc
q̄dē poſtea demōſtrat. nūc aūt ſim
pliciē hoc aſtruit. in poſteriorib⁹ au
tē id manifeſcius cōfirmat dicens.
Si eī primū illud inquit eſſet icul
pabile. et alia hui⁹mōi plurima Et
iterum Quod eī vetereſcit et inte
ritui ꝓpinquū ē Sed nūc adhuc nec
dum audet tale aliq̄d loqui i ipſis
exordijs. vſquequo p̄occupet. tob
tineat pluribus aſtructiōib⁹ audito
rē Pro pterea inq̄t habūdanti⁹ op
tet nos obſeruare. ne forte effluāus.
hoc eſt. ne forſitan peamus. ne forſi
tan excidam⁹. Et dēmōſtrat in hoc
loco. quātum malū in ſe ruina poſſi
deat Siquidē difficile ē q̄ effluxerit
iterū. reſaluari. qī ex negligēcie cōti
git vicio Sū pſit aūt hoc verbū ex p
nerbijs Fili inq̄t non effluas. Sed
eciā facilitatē la pſus. et malū p̄dicō
nis oīdit. hoc ē. iobediētia vob a p
iculo nō erit libera. et pea ipa que
aſtruit ap̄bat. qī mai⁹ erit in ca
dente ſu pliciū. et iterū relinquit h⁹
inq̄ſicionē rei. ne ex cōcluſione ſuam
diſputacōez grauē illis efficeret He
eſt quippe modeſtia diſputantis vt
nulla generetur audientibus ex diſ
ferentis ꝓmone moleſtia. Hoc autē
imitatur. cum non vbiq̄ que ſequū
tur ipe in concluſione conſtituit. ſz
ipſum auditorem. dīm facit t indi
cem. ut ipe ſua liberacōne cōſpiciat
que ſequuntur. et ſpontanea profe
rat voluntate ſententiam Hoc eī
modo eciam in gennos animos cō
ficit auditorum. dum nullo cogen
te aſſueſcunt rectum ſentire iudiciū
Facit hoc eciam in veteri teſtamen
to propheta nathan. facit eciam in
euangelio ſecūdum matheum xp⁹
dicens Quid faciet operarijs vinee
illius Et ipe tacens. illos compellit
decretum proferre ſinere Hec quip
pe maxie victoria i diſputacōnibus
ſolet exiſtere Dei de dicēs ſi eī qui
p angelos dictus eſt ꝓmo. fact⁹ ē fir
m⁹. nō intulit. mlto amlius qui per
criſtum. ſz hoc quidem preter miſit
dixit aūt q̄ minus eſt Quomō effu
giemus. ſi tantam neglexerimus ſa
lutem Et ituere q̄liter faciat comp
acionē Si eī qui p angelos dictus
eſt inq̄t ſermo Illic qui p angelos.
hic autē pdīm. et illic quidē ſermo
hic aūt ſalus. Deinde ne fortaſſe
diceret aliq̄s O paule iſta q̄ loq̄ris
xpi ſunt. pinde ergo ut fidē dictō
rum probabilem reddat. ſignificat
non ſolum a criſto dicta eſſe. ſed eci
am nunc a deo dici non ſimpliciter
voce p aerem prolata ſicut ad moiſ
ſen. ſed ſignis atq̄ virtutib⁹ factis
q̄pis atteſtātib⁹ reb⁹. q̄d aūt ē ſi eī
q̄ p āgl'os dct⁹ ē ꝓmo fct⁹ ē firmus
Nā t i epla ad Galathas ita q̄dam

loco dicit. Disposita per angelos in manu mediatoris. Et iterum. Accepistis legem in mãdatis ãgelorũ. et ñ custodistis. et vbiq; ꝑ angelos datam esse dicit Quidam aũt dicũt ꝙ in hoc loco moijsen tangat. sꝫ non habet racionem. Angelos em̃ in hoc loco plurimos dicit. et daret qꝛ de angelis celestib⁹ loquit̃ Quid ergo. Aut enim decalagũ signat. illic em̃ moijses loquebat̃. et deus respondebat. aut qꝛ p̃sentes erant ⁊ angeli dei cum lex daretur. aut certe de omnibus hijs q̃ inueteri testamento vel dicta vel facta sunt. quia angelis in ministerium conmunicantibus facta sunt. Et hic quidem ista dicit. Sed quomõ alibi dicit Lex ꝑ moijsen ꝑata est. hic aũt per angelos datam esse dicit. Et descendit inquit deus in nube Si em̃ qui per ãgelos inquit dictus est ꝑmo. factus est firmus. Quid est. factus firmus Videlicet verus. tanq; si diceret. Fidelis in oportuno tempore. Et cũcta q̃ predicta sunt. ꝑceperunt ipsis reb⁹ effectum Siue ergo hoc dicit. siue qꝛ ꝑmansit ꝑmo. ⁊ quidq̃d conminando dixit. rebus constat ipletum. siue ꝑmonem dixit p̃cepta veteris testamẽti Plurima quippe et p̃ter legem sunt mãdata ꝑ angelos qui ad illud ministeriũ mittebãt̃. sicut missi sunt ad loth i mõtẽ. et ad iudices. ⁊ ad samsõ. Propterea em̃ non dixit lex. sꝫ ꝑmo. Unde magis michi videt̃ illa significare. q̃ ꝑ ãgelos dispẽsata sunt. Quid ergo dicem⁹. nisi qꝛ p̃ñtes erãt et ãgeli. q̃bus fuerat gens illa cõmissa. et ip̃i erant q̃ tubis et bucinis ꝑsonabãt. ⁊ alia cetera faciebant. hoc est ignem. fumũ et nebulas. Et omnis inquit p̃uaricacio et obedientia. Non dixit quia aliqua punitur. aliqua vero non sꝫ oĩs. hoc est. qꝛ nichil remansit inultũ. sꝫ ꝑcepit iustã mercedis retribucionem. Quare dixit mercedis retribucionem. Merces autem in bono poni solet sed iste mos est apostolo. ut non magnam verborum habeat racionem. sed indifferenter vel que in bono dicuntur. vel que in malo. pro alterutro ponere. sicut et alibi dixit. in captiuitatẽ redigentes omnem sensum. ad obediendum cristo. et iterum mercedis reciprocacionem dicẽs pro suplicio sicut et in presenti loco supliciũ mercedem nominauit. Item alibi dixit Siquidem iustum ẽa pud deum retribuere tribulantibus vos tribulacionem. et vobis qui tribulamini requiem. hoc est. non peribit iusticia. sed executus est deus e conuertit iudicium suum super peccatores. quamuis nõ omnia sint manifesta peccata. nisi quãdo precepta disposit acontemnũt̃ Et qũo nos iq̃t effugiẽ⁹ si tãtã neglexeri⁹ salutẽ Perhc verba significat. qꝛ nõ erat tãta sal⁹ i veteri testam̃to Bene aũt addidit si tantã neglexerim⁹ salutẽ Non em̃ nũc nos de p̃lijs liberauit. nõ nob terrã. vel terrena bona largit⁹ est sꝫ mort⁹ iteritũ. diabolũ supare ꝯcesst regna celoꝝ. vitã ⁊ beatitudiẽ sempiternã Hec q̃ppe oĩa breuit̃ intimauit dicens Si tantã neglexeri⁹ salutẽ. Deide i portat. vnde fide digna q̃ dicũt̃ efficiat. dicẽs Quecũ ii iũ accepisset enarrari ꝑ dñm hoc est. si

ab ipso fonte hec que dicimus ha-
buere principium. Non ergo ab
omnibus nobis allata sunt. non ab
aliqua virtute vel creata. vel condi
ta sed ipse nobis ea filius vnigeni-
tus imptiuit Abeis inquit qui au-
dierunt i nos confirmata est Quid
est confirmata est Credita est atq; p
fecta Pignus inquit habem⁹. hoc
est. non extincta. non diminuta est
salus. quam nobis attribuit. sz per
manet et p̄ualet ineternum Causa
vero hui⁹ rei ē diuine volūtatis op
acio. hoc ē qui a domino audierūt
ip̄i nos ꝓprijs confirmauere virtu-
tibus Magnū hoc opus. omniq; fi
de dignissimū. Quod eciam lucas
dixit i principio euangelij sui. sic̄ tra
diderūt nobis qui ab inicio p̄ntes
viderūt. ⁊ ministrauerūt verbo Sz
dicat aliq̄s Quomō hec cōfirmata
est salus Quid si em̄ ab hijs qui pri
mi audierūt ista cōficta sunt. Hoc
ergo refutat. ⁊ ostendit non esse hu
manā hanc graciā. Neq; em̄ si hec
conficta essent. contestaret̄ illis diui
na potencia Propterea ergo intu
lit. dicens Contestāte deo. Testificā
tur quidē et illi. testificatur et deus
Et quomō testificat̄ deus Non ver
bo. neq; voce. esset quidē hoc eciā
dignū fide. verumtamē virtutibus
et ꝓdigijs. et varijs virtutib⁹ atte-
statur Bene dixit varijs virtutibus
affluenciam significans graciaꝝ. q̄
nō erat apud ātiquos. neq; tanta
signa, neq; tā diuersa ꝓdigia. Hoc
ergo dicit. quia nō simpliciter illis ē
creditū. sed p signa et ꝓdigia Pro
inde dū illis credim⁹ nō illis sed d̄o
nos credere declarat̄ Et sp̄us sanc-
ti inq̄t distribu cōib⁹ secūdū suā vo
lūtatē Sed fortasse dicit aliq̄s. q̄d
ergo. quia et magi signa faciunt. et
iudei i beelzabub xp̄m d̄mōes exclu
sisse dicebāt. nū ꝓpterea credēdū ē
magis Sed illi nō talia signa faciūt
ꝓpterea subiūxit a plus dicens Va
rijs virtutibus Illa em̄ non virtuti
sz infirmitati pocius tribuēda sunt.
quippe que fantastica et inania de
monstrantur Idcirco ergo intulit.
dicens Et spiritus sancti distribu-
cionibus secūdū suam volūtatem.
In hoc loco aliud eciā quiddā eum
significare puto. Arbitror em̄. q̄ ita
eos nō erāt plures diuina carisma-
ta possidentes. sed cessauerūt apud
eos. velut qui segnes sancti erant et
et negligētes Ut ergo eos cōsoletur
ne aliqua desperacione deciderent
diuine volūtati cūcta cōtribuit. di
uino q; cōsilio. veluti si diceret. ipse
nouit quid cuiq; ꝓsit. vl̄ cui quid sit
ad cōmodū. ⁊ ip̄e graciam que con
ducat vnicuiq; distribuit Quod ec̄
ad Corithios facit dicēs ⁊ e⁹ posu
it vnū quēq; sic̄ voluit Et iterū. vni
cuiq; dat̄ māifestacō sp̄us ad utilita
tē. scd̄m volūtatē ci⁹ Ondit g⁹. q̄m
hc p̄dicacō scd̄m volūtatē dei p̄ris
exorta ē Fortassis aūt vl̄ ꝓpt̄ imun
dā vitā vl̄ stolidā. nō plures apud
eos gr̄e mun⁹ accp̄āt Aliq̄n aūt ple
ri q; ⁊ vitā h̄ntes mūdā. nō accipiūt
gr̄az Quare Ne i sup̄biā subleuēt̄.
ne iflēt̄ vētositate iactācie ne altitu
do muneris negligēciores efficiat.
Si enim ⁊ sine carismate ipsa perse
mūde vite cōsciēcia idonea ē. ut fa
ciat arrogantē. mlto ā plius q̄n sup
rectā vitā catismat⁹ mun⁹ affuerit.

Proinde humilib⁹ magis atq; sim
plicib⁹ carismata cōdonāt. ⁊ maxie
simplicib⁹ In simplicitate inquit et
in exultacōe cordis Hoc itaq; ꝑmo
ne. ac si negligētes erāt eciā exhorta
t eos et sil' eos ⁊ cōpūctos reddidit
ac attētos Qui em̄ humilis est et n̄
de se maiorē cōcipit existimacōz stu
diosior efficit cū carismatis munus
accepit. dū em̄ iudicat. p̄ter digni-
tatē suā mun⁹ illud esse tributum.
āplius placere festinat. qui vero cō
potē se virtutis existimat nō sibi ex
gr̄a largiētis aduenisse mun⁹ illud
arbitrat. sz ex suoꝝ debito meritoꝝ
Proide h⁹mōi hō inflat vētuosita
te supbie. Idcirco g⁰ de⁹ cōuenient
cūcta dispēsat Quod i ecclesia quo
q; ꝓuenire cōspicias Alius q̄dē ha
bet facultatē ꝑmonis addocēdum.
ali⁹ aūt neq; os apire valet. Non
ꝯtristet iq̄t iste qr similē n̄ habz gra
ciā. vnicuiq; em̄ dat māifestacō spi
rit⁹ ad utilitatē Si em̄ hō p̄r̄familia
as nouit cui negociū q̄lecūq; cōmit
tere mlto ampli⁹ de⁹. q̄ nouit cūcto
rū m̄tes hoim q̄ cūcta cognoscit a n̄
q̄ fiāt. vnū ē tātū tristicia dignū h⁰
ē peccare. aliud vero nihil. nc dicas
Quare nō hēo peccūias. Si habe-
rē. paupib⁹ iptirer. nescis o hō For
tassis em̄ si h̄res āplius auar⁹ existe
res Nūc q̄dē hec dicis. sz si te ip̄a ꝓ
baret expiētia. ali⁹ forsitan apperes
Nā ⁊ qn̄ sum⁹ cibis saturati. putā⁹
qr possim⁹ longa tollerare ieiunia
cū vero nos admonuerit saltē leuis
esuries alia nos desideria subintra
būt. Iterꝝ qn̄ sum⁹ ab ebrietate libe
ri. putam⁹ illā nos supare posse pas
sionē cū vero fueri⁹ illi⁹ morbi capti
libidie. mime nob p̄mū iudiciū re-
māebit. non ergo dicas Quare nō
accepi gr̄az docēdi Si em̄ h̄rez de
cē milia hoim edificare. Nescis qr si
fortassis h̄res. ad iudiciū mag⁹ ha
beres Fortassis em̄ iuidia. fortas-
sis desidia cōpelleret te talentū sub
terra defodere Nūc aūt istis oib⁹ li
berat⁹ es. nec culparis si nō distri-
bueris ānone singl'is q̄busq; m̄surā
si aūt h̄res illud carisma. pl'imis cl'
pis eēs obnoxius. Sed ⁊ nūc nō es
sine carisnate In ꝑuo demōstra q̄l'
esse posses. si munus illud haberes
Si em̄ inquit in ꝑuo fideles non fui
stis. maiora quis dabit vob. Osten
de ergo. sic illa vidua. duos habuit
obolos. et totū q̄ habuit misit. totū
q̄ possidebat contulit. Peccunias
queris ostēde nobis qr contemnis
q̄ ꝑua sunt. ut credā tibi de maris.
si vero nec ista. mlto minus illa cō-
tēpseris. Simil'r eciā in sermone tuo
d̄mōstra nob q̄ eo cōpetent utaris
in admonicōe. vel cōsilio circa fr̄es.
At si non hēs eloquēciā at si nō hēs
habudanciā sentēciaꝝ. verūtamen
scis ista cōmunia: si filiū hēs. si uici-
nū. si amicū si ꝓpinquū. si ꝑuos. ad
mone. doce. at si nō vales i ecclesia
publice longū protelare ꝑmonē. ist⁹
tamē semotim potes consulere. Ad
hoc nō rethorica opus est. et maio-
re facundia. Ostende in hys. qm̄ si
h̄res facultatē ꝑmonis negligēcia te
nulla depmeret. Si aūt inꝑuo non
geris vllū studiū qūo tibi maiora ꝓ
mittenti credam⁹. Quia vero hoc
vn⁹ q̄sq; valet implere. aduerte q̄d
dicit apostolus. qūo hoc et laycis i
ꝑauit. Vnusq̄sq; inq̄t edificate iui

cē. sic̄ et facitis. et cōsolami alt̄utrū
i ꝑmōibus istis. qūo vnicuiq; distri
buit Nūq̄d nā tu melior es moyse.
Aduerte g° quomō merebat Nū et
ego iq̄t illos tollerare possum. qm̄
dixisti michi sume illos sic̄ sumit nu
trix ꝑuulū. ad vbera pēdētē. Quid
g°. deus eduxit de spū ei°. ⁊ dedit
alijs. oñdēs q; neq; dū eos ip̄e por
taret. ei° erat carisma. s; spūs sancti
Si em̄ hr̄es carisma o hō. fortasse
sup̄bie te vent° extolleret. fortassis
mutareris i pei° Non ita temetip̄z
cognoscis sic̄ te deus agnoscit Nō
g° dicam°. q̄re hoc ⁊ ꝓq̄ cā hoc Qñ
deus aliq̄d dispēsat atq; disponit.
Nō ab eo ec° vidictā exigere festine
m° Hoc em̄ extreme ipietatis ē. sce
lerateq; sup̄bie Serui nāq; sumus.
⁊ ꝑui mlt̄ū distātes adño. neq; ante
pedes nr̄os sciētes qd̄ agit̄. Nō g°
p̄scrutemur diuia ꝯsilia s; qd̄ nobis
donare dignat° ē. hoc ꝑuare festine
m°. ac si ꝑuū sit ac si minimū. Hec
em̄ agētes. ꝓbabiles ap̄ebi° magis
aūt q̄dq̄t venerit de diuini muneris
largitate. neq̄q̄ ꝑuū eē iudicē° Do
les. q; carisma docēdi nō possides.
Dic em̄ michi Quid tibi mai° vide
t̄. carisma docēdi. an carisma mor
bos ⁊ eg̃tudi es effugādi vtiq; istud
Quid. Itē dic michi. Nōne mai° ē
ocl̄os reformare cecoꝝ q̄ eg̃tudies
ꝓpl̄sare. itē mortuos suscitare nōne
videt̄ tibi maius eē. q̄ cecis visum
reddere Quid itē hec ista. nōne ma
ius ē tactu sudarij vel vmbra. sola
corporis. q̄ v̄bo ꝑficere Quid ergo
Vis. dic michi sudario ⁊ vmbra tui
corporis mortuos suscitari. an do
cēdi carisma possidere. Vtiq; illud
eligis vt mortuos. tactu sudariorū
tuoꝝ et vmbra corporis tui resusci
tes. Si autē tibi monstrauero. qm̄
isto carismate ē aliud carisma mul
to supius. qd̄ tibi dū sumere liceat
non appetis. nōne iuste istis ceteris
carismatibus vacuaris. Hoc autez
carisma qd̄ dico non vni. non alte
ri. sed cunctis cōcessum ē possidere
Scio quippe ꝙ attenti facti estis ⁊
stupore possessi. Si ergo audieritis
quia licz vobis maius carisma pos
sidere q̄z mortuos suscitare. q̄z ce
corū oculos reformare. q̄z illa cete
ra facere q̄ sub apl̄is facta memo
rantur. fortassis etiā credibile ñ pu
tatis. Quid ergo ē hoc carisma. scz
caritas. Sed credite mihi. quia iste
sermo nō ē meus. sed christi. ꝑ pau
lū nobis apostolū p̄dicatus. Quid
ergo dixit Emulami carismata me
liora. et adhuc eminentiorē viā vo
bis demonstro. Quid dicit eminē
tiorē viā. Corinthy q̄ppe altū sapie
bant sup̄ donis muneribusq; caris
matū. vt ⁊ q̄ linguaꝝ hēbant caris
ma qd̄ ē mimū circa reliquos arro
ganti° inflarent̄. Dicit g° si studiuz
carismatū q̄ritis. ⁊ ego vobis oñdā
viā carismatis eminentē. nō simpli
cit̄ supiorē s; eminent̄ ceteris p̄stātē
Deind̄ dic̄. Si liguis angeloꝝ loq̄r
caritatē ñ hēam nihil sum. Et si ha
beā fidē ita vt mortes trāsferā. cari
tatē aūt ñ hēam nihil suz. Ecce t̄ ca
risma ꝙ cūctis emieat eml̄are illud
hoc q̄ppe carisma mai° ē q̄z mor
tuos suscitare meli° q̄z reliq̄ dona
v̄tutū. Et q; sic ē aduerte q̄d dixe
rit ip̄e xp̄s disciplis suis loq̄ns. i h°
ꝯgnoscēt oēs q; discipli mei estis. ⁊

ostendit inquo. non dicens. si mira
cula feceritis. sed si caritatem iquit
habueritis in inuicem. Et iterum
ad patrem dicit. In hoc cognoscēt
quia tu misisti. sed fuerunt vnū Et
iterum ad discipulos suos dicebat.
Mandatum nouum do vobis. ut
diligatis inuicem. Qui ergo talis ē
eciam ab eis qui mortuos suscitant
multo melior est atq; preclarior. et
merito Illud enim tantum diuini
constat esse carismatis. hoc autem
et ad tuum studium ꝑtinebit Hoc
vere opus est xp̄iani. hoc declarat
xp̄i discipulum. hoc manifestat quē
q; crucifixum esse mundo hoc ostē
dit aliquem nichil in hac terra pos
sidere Sine hac neq; martirium ꝓ
derit Et ut cognoscas. intuere hoc
manifescius Sum ꝑsit enim beatus
paulus duas summas excelsasq; vir
tutes. magis autem tres. vnam ad
miracula pertinentem. alteram ad
scienciam. terciam vite cōuersacio
nisq; meritum possidentem. et ta
men quamquam magne sint. sine
caritate nichil eas esse determinat
ꝛ quomō nichil sunt. ego dico. Si
distribuā iq̄t oīa mea pauꝑib⁹ cari
tatē aūt ñ heāz. nichil sum. Potest
em̄ fieri. ut sit aliq̄s sue distributor
substancie. ꝛ sit vacu⁹ caritat⁹. Et
hec q̄dē sufficiēt a nobis i alijs dicta
sunt. vbi ꝓpri⁹ loc⁹ d̄ caritate nos
cōpl'it disputare Ad illa g° mittim⁹
auditores Interi nūc sic iā dixi emu
lemur hoc carisma. diligā⁹ inicē. et
nulli⁹ doctrie fueri⁹ indigni ad cō
q̄renda virtut⁹ isignia. sz oīa nobis
facilia sine vllo sudore cōstabunt. et
studioꝝ nr̄oꝝ semꝑ cursus auget.

Sz ecce inq̄s ꝛ nūc diligimus inicē
Unusq̄sq; em̄ habz amicos ꝛ alius
q̄dē duos. alius aūt tres Sz hoc ñ
ē ꝓpt̄ deū diligere. sz ꝓ pter q ab il
lo diligeris. Dilectio nāq; que ꝓpt̄
deū cuilibz impēdit. nō hz tale pri
cipiū. sed erga om̄s sic circa fratres
efficit ꝛ quos q̄dē fidei eiusdem esse
cognouerit utpote vere germanos
fratres āplexat ac diligit. hereticos
aūt vl' pagāos. vl' iudeos. ꝓpter cō
munionē q̄dem nature. fratres esti
mat. miſatur aūt ꝓpter qd̄ in eis
cernit errorē. et cōtabescit ꝓeis ꝛ la
crimas fundit In hoc erimus sil'es
deo. si cūctos amabi⁹. diligāus eci
am iimicos nr̄os. nō aūt si signa vl'
miracl'a fecerimus. Nā et dn̄i ip̄m
apmiramur quidem miracula faci
entem. sed ampli⁹ admiramur mi
serantem. et longanimiter sustinen
tem Si igitur et inipso deo illud est
ampli⁹ admirandū. quāto magis
in hōie Unde clarū ē. qꝛ nos hoc
facit magis esse mirabiles Hoc igi
tur emulemur. et nichil vel a pau
lo. uel a petro vel alijs mille mortu
os suscitantibus minus habemus
ac si febrem fugare vel morbos pel
lere nō valemus Enimuero sine ca
ritate si ab ipsis apostolis excellenci
ora miracula facimus. si nos metip
sos ꝓpt̄ fidē i mille mortiū ꝑicl'a cō
tra dam⁹. nichil nobis vtilitat⁹ ac
cesserit et hec nō e° dico. sz ip̄e dn̄s
caritat⁹ Ip̄z ergo credā⁹. ip̄z ꝓtin⁹
audiā⁹ Sicem̄ poteri⁹ bōa q̄ ꝓmis
sa sunt adipisci q̄ nos vniuersos ꝯti
gat accipe. gr̄a et clemencia dn̄i nr̄i
ihū xp̄i cū q°. patri gl'ia. vna cū scō
spū. nūc et semꝑ ꝛ isecl'a secl'oꝝ amē

Explicit omelia .iii .
Incipit omelia. iiii.

Non em̄ angelis subdidit orbē futurum. de quo loquimur. Testificat autem quidā dicēs. Quid ē homo. ꝙ memor es ei⁹. aut fili⁹ hominis qm̄ visitas eū Minorasti eum paulomin⁹ ab angelis Vellē manifeste cognoscere. si aliqui cōpetenti studio ea que dicūtur aduertūt. Si aūt nō. iuxta viā semina iactamus. Studio suis quippe eciā nos docebi⁹. si vos studiose audire senciāus Dicē⁹ tn̄ et si null⁹ audire velit. ꝓpter instātē nobis timorē dei Attestare inquit plebi huic. et si nō audiāt tu absolut⁹ eris Si aūt cert⁹ essem de vr̄o studio. nō solū ꝓpt timorem dicerē. sz cū iocunditate verba fecissem Nūc aūt ac si nullus audiat. ac si eciā michi res sine ꝑiculo forte qd̄ meū est impleo. sz tn̄ nō cū delectacione aliq̄ a me labor iste suscipitur. Quid em̄ ꝓdest. qn̄quidē sic ego occup. ex vobis tn̄ ꝓficit null⁹. Si aūt aniaduerterint quidā. nō tanta nobis vtilitas erit ex eo. ꝙ de pena liberabimur. q̄ntū nobis accomodabit caritatis vestre ꝓfect⁹. Quomō agatur hoc agnoscā. Intendā vnū quēqz vr̄m. et quos ex vobis nō attētos agnouero. hos seorsum assumēs itrogē Et si repo vel aliqua ex hijs que dicta sunt retinere. non dico oīa. hoc em̄ vobis nō satis ē facile. sz et si pauca ex mltis nō ambigā vltra Et oportebat quidem vt hec non p̄monēs incautos aggrederer verumtamen eciam sic gratū michi erit. si vos secūdum votum mee mētis inuenero Nam et sic quoqz possum vos i cautum inquirere Quia em̄ interrogabo p̄dixi. qn̄ aūt interrogabo incertum est vobis. fortasse em̄ hodie. fortasse crastina. fortasse post viginti. triginta dies. fortasse post pauciores. fortasse post plures sic eciam deus diem defunctionis nostre incertum effecit ⁊ neqz hodie neqz crastina die. neqz post annum totum. neqz si post plures annos i minet. certum nobis esse permisit. ut expectacionis incerto. semper in virtute nos ipsos contineamus. et qm̄ cōmeaturi sumus ex hac vita. dictū ē nobis. qn̄ vero neq̄q̄z. sic eciā ego. qm̄ iterrogabo dixi. qn̄ vero n̄ addidi. volēs vos hāc curā semp̄ hr̄e Et nēo dicat qm̄ ante quatuor ebdomodas. et quinqz et amplius hec audiui. et retinere non possum. Si quis enim audierit taliter eum retinere volo. ut eius memoria nullum obliuionis futurum paciatur neqz mercede suscipiat que dicuntur neqz amittat. Volo enim vos retinere que dico. non ut michi ea dicatis. sed ut vos lucrum habeatis Hoc michi totum studium ē. necessariūqz ē. ut iam ad consequēcia reuertamur. Quid ergo hodie ꝓpōitū nobis ē ad dicēdum. Neqz em̄ āgl'is inq̄t subdidit orbē futurū de quo loq̄mur. Nūq̄d nā de alt̄o aliq⁹ orbe disputat nō ita ē. sz de h⁹ ꝓpt h⁹ eciā addidit de q⁹ loq̄mur. ne mētē auditoris errare reliqueret dū ali⁹ q̄reret orbis. Quomō ergo

eum futurum vocat. Sicut enim et alibi dixit. qui est forma futuri· de adam et xp̃o loquens i epistola ad Romanos. respectu tẽporũ. adam futurum. secundum carnem vocãs xp̃m. etenim futurus erat. sic eciam nũc. Quoniã dixit· quando autem introducat primogenitũ in orbem terrarum. ne putares alium orbem eũ dicere exmultis hoc cõfirmat· eo ipso q̃ dicit futurũ Futurus quippe erat orbis· filius aũt dei semp erat. hunc ergo orbem futurũ. non angelis subdidit. sz xp̃o. Siquidem adfiliũ dictũ esse inquit manifestum est Non enim quis dixerit. q̃m abangelis dictum ẽ. Deinde aliudaffert testimoniũ et dicit. Testificat ẽ aũt quodã loco quidã dicẽs. Cur non ipsum nomẽ ꝓphete posuit. sz abscõdit. Facit hoc eciã i alijs testimonijs. sicut cũ dicit Q̃n aũt itroducit primogenitũ. i orbẽ terrarũ dicit Et adorẽt eum omnes angeli dei. Et item. Ego ero ei in patrẽ Et adangelos quidẽ dicit· qui facit ãgelos suos spiritꝰ. et tu dñe in principio terrã fũdasti. Sic eciã hic inquit. testificatꝰ est quodã loco quidã dicens. Et hoc ipsum existimo nõ abscondentis esse sz oñdentis eos mltam habere sciencią scripturarum. ut nec opus haberet nomẽ posuisse dicẽtis sz veluti de re manifesta et i promptu cõstituta. inducere testimonia. Quid ẽ homo q̃ memor es eiꝰ. aut filius hominis q̃m visitas eum. Minorasti eum paulomin⁹ abangelis. gloria et honore coronasti eũ. oia subiecisti sub pedibꝰ eiꝰ. Noeni et si de cõmuni hũãitate dictũ ẽ verumtamẽ ꝓprie hoc aptatur ad xp̃m secũdũ carnẽ. Nam oia subiecisti sub pedibus eius. ad illũ maxie ptinz· q̃z ad illos. Filius quippe dei non nos nichil extantes despexit· sed carnem ex nobis assumẽs. 7 ad unans sibi. omnibus supior est effectus In eo q̃ subiecit ei iquit omnia nichil reliquit non subiectum. Nũc autẽ nondum videmus oia subiecta esse. Quod aũt dicit. tale ẽ. Q̃m dixit. donec ponam inimicos tuos scabellũ pedum tuorum. fortassis eñ adhuc merore afficiebãtur. deinde post hec pauca quidẽ inẽ poñs hoc testimoniũ intulit cõfirmãs illud ne dicerẽt. Quomodo iimicos eiꝰ posuit sub pedibus eius. tanta nobis pacientibꝰ. Sufficiẽt q̃dem et in ãteriorib⁹ hoc significauit. Qr eñ dixit donec. faciẽdũ significauit sz tẽpe ꝓcedẽte. hic aũt hoc exeq̃tur Ne forte q̃m nec dũ subiecti sunt inquit putes eciã nõ subiciẽdos. q̃m aũt oportet subici mãifestũ ẽ Eteni ꝓphia ꝓpter hoc dicta ẽ In eo aũt q̃ subiecit ei inquit omnia. nichil reliquit ei non subiectũ Quomõ ergo nõ omnia subiecta sunt Q̃m futurũ est ut subiciant Si ergo oia oportet subici. nec dũ aũt subiecta sunt. nihil cõtristeris Si eñ sine adueniente. et omnibꝰ subiectis hec patereris q̃ pateris. recte doleres· Nũc aũt nec dum videmꝰ ei omnia subiecta· nec dũ imperator noster cuncta obtinuit Quid ergo turbaris dum aliq̃ mala pateris Nec dũ oia obtinuit ꝓdicacõ nr̃a. nec dum tp̃us in quo pficit subiectio. Deiñ alia cõsolacõ Si eñ eciã ipe q̃ oẽs subiectos

habiturus est. mortuus est et decē
milia passus. quid cōtristaris cum
et tu pateris. Nunc aūt videmus
paululum ab angelis inquit mino-
ratum ihesum cristum. ꝓpter passio
nē mortis. Deinde intulit bona. et
prospera. gloria et honore corona
tum. Vide quomodo illi omnia co
aptauit. Eteni idip̄m qđ dixit pau
lulum. magis ei aptū est. eo ꝙ tres
solos dies ininferno fecit. Verum-
tamen nobis qui tanto tempore cō
tribulamur. non potest aptari glo
ria et honor sed illi multo amplius
quam nobis. Iterum eis in men-
tem reducit passionem crucis. duo
faciens. et quantam curam de ho-
minibus habebat ostēdens. et per
suadens omnia fortiter tollerare.
dum magistrū ita viderent. Si eñ
q̄ ab āgelis adorat. iquit. sustinuit
paululū ab āgelis minorari. mlto ā
plius tu q̄ ab āgelis minor es cūcta
tollerare debes ꝓ teip̄o. Deinđ oñ
dit qm̄ gl'ia ⁊ honor crux ē. sicut ip̄e
eā sp̄ vocat dicēs Vt glorificet fili⁹
hōis. et glorificat⁹ ē fili⁹ hois. Si il
le ea q̄ ꝓ ꝟuis pass⁹ ē gloriā vocat.
mlto āpli⁹ tu q̄ ꝓ dño pateris. Vi
des crucis fruct⁹ q̄ntus sit. Amato
g⁹ hāc rē. Triste q̄dē tibi videt. sz
decē milia generat bona. Oñdit eci
ā ex hoc tēptacōis vtilitatē ita di-
cēs. q̄lit gracia dei ꝓoib⁹ gustauerit
mortē. Qualit iquit gr̄a dei Et ille
q̄dē ꝓpt dei gr̄az. q̄ nobis donata
. hec passus ē. Qui ꝓprio inq̄t filio
ñ pep̄cit. sz i p̄e ꝓnobis oib⁹ tradi-
dit eū. Cuius rei gr̄a. Nō eni debe
bā t hec nobis. sz gr̄a h⁹ fecit. Et ite
rūi epl'a ad roānos ⁊ i. t. Mlto ma-

g⁹ gr̄a dei et donū vnius hominis
ihesu xp̄i. i mltos habūdauit q̄liter
gr̄a dei pro oib⁹ gustauerit mortē
ñ ꝓfidelibus tm̄. sz ꝓmūdo vniuer
so. Et ip̄e q̄dē ꝓ oibus mortuus est
Quid aūt si nō om̄s credūt. Ille ꝙ
suū erat impleuit. Et ꝓprie dixi. ꝓ
oibus gustauit mortē. Non dixit
vt moriatur Reuera enim sicuti qui
gustat. sic breue int'uallū inilla faci-
ens cōfestim surrexit. Dicendo ergo
mortē et passionē mortis. manifeste
mortem significauit. dicendo autē
qm̄ ab angelis melior. resurrectiōz
declarauit. Sic eñ medicus nō ha
bēs necessitatē ex cibis. q̄ egroto p̄p̄
rātur gustare. sz illi cōsulēs p̄m⁹ exil
lius cibo đgustat. ut ꝑsuadeat egro
to ꝓmpci⁹ illos cibos accipe. sic eci
am dñs qm̄ om̄s homines mortē
timebāt. ꝑsuadens eis vt fiducialit
ad mortē accederent. ⁊ ip̄e gustauit
mortem. nullā hñs necessitatē. Ve
nit eteni hui⁹ mūdi priceps iquit.
et i me inueniet nichil. sic est et hoc
ꝙ hic dicit. gr̄a ꝓomnib⁹ gustauit
mortem. Quod cōfirmās itulit di
cēs. Decebat eni eū ꝓpt quē omia
ꝑ quē omia. mltos filios i gl'az idu
cētē. auctorē salutis eorū ꝑ passio-
nes ꝑficere. De p̄re hic loquit. Vi
des quomō iterū ei coaptat Non
eñ hoc faceret. si alicui⁹ minorate
rōnis eēt. diceret ꝑ eū. ⁊ veluti filio
soli cōueniret. Qr aūt dicit. hoc est
Digna clemēcie sue fecit. ut primo
genitū clariorē ostenderet. et sicut
athletam fortē et ceteros supātē ex
ēplū alijs cōstitueret. auctorē salu-
tis eoꝝ h⁹ ē cāz salutis eoꝝ vides q̄n
tū ē i medio nr̄m Et ip̄e fili⁹ et nos

filij. sz ille saluat. nos saluamur Vi-
des quomodo nos et cõiũgit ⁊ dis
cernit. Multos filios inq̃t inducens
in gloriam. hic cõiũxit. Auctorẽ in-
q̃d salutis eorũ hic discernit Per
passiones inq̃d ꝑficere. Ergo passi
ones ꝑfectiones sunt. et cause salu-
tis Vides qm̃ mala pati. non ẽ de
lictoꝝ. si vero in hoc primũ hono-
rauit filium deus. vt ꝑ passiões eũ
iduceret. Et reuera multo melius ẽ
carnem suscipe ⁊ pati que passus ẽ
qm̃ hunc mũdum facere. ⁊ ex nullis
existentibus proferre Hoc quidem
clemẽtie ẽ. illud mlto ã pli⁹ Quod
eciã ipe ostendens dixit Et osten-
dat in seculis adueniẽtib⁹ eminen-
tes diuicias bonitatis sue. suscita-
uit et sedem fecit in celestib⁹ in xp̃o
ihesu. Dicebat em̃. eũ ꝓpter q̃ om-
nia ⁊ ꝑ quem omnia. multos filios
in gloriam inducere. ⁊ auctorẽ salu
tis eoꝝ per passiones ꝑficere Dice
bat em̃. curam de nobis agentẽ. et
omnia vt essent ꝓferentem. tradere
xp̃m̃ ꝓ ceteroꝝ salute. vnũ ꝓ mltis.
Verũ nõ sic dixit. sz ꝑ passiones in
quit ꝑficere. ostendens. quia q̃ pati
tur ꝓ aliquo. non solũ illũ iuuat sed
eciam ipe clarior efficitur et ꝑfecti-
or. hoc aũt ad fideles dicit. eos con
fidẽcõres efficiẽs. Et eni xp̃us tunc
glorificat⁹ ẽ. qñ passus. Qñ aũt di
co glorificatus ẽ nõ putes qꝛ ei glo-
rie quicq̃z accessit. Illã quippe glo-
riã nature sue hũit sẽp. nichil assu-
mẽs. Qui eni sanctificat iquit ⁊ qui
sanctificãt. ex vno omẽs. ꝓpter quã
cam̃ non erubescit frẽs eos vocare.
Ecce quomõ itũ cõiũgit. honorans
eos ⁊ cõsolãs. et xp̃i frẽs eos efficiẽs
secũdũ ꝙ ex vno eos esse dicit. Dei
de muniẽs ꝑmonẽ suũ. et oñd ens.
qm̃ de eo qui secũdũ carnẽ ẽ dixit.
itulit Qui eni sãctificat hoc ẽ xp̃us
et q̃ sãctificãt. hoc ẽ nos. Intueris
q̃ntũ interẽ. Ille q̃dem sanctificat.
sanctificamur aũt nos. Sz et supra.
auctorẽ inquit salutis eoꝝ. vn⁹ iq̃t
deus. ex quo omia. ꝓpt quã cam̃ nõ
erubescit frẽs eos vocare. vides qo-
mõ iterũ oñdit illi⁹ eminẽciã. In eo
eni ꝙ dixit. nõ erubescit. d̃mõstrat
nõ rei nature esse. sz mie ei⁹ esse to
tũ q̃ nõ erubescit. ⁊ humilitat⁹ mul
te. Et si eni ec⁹ ex vno. verũtamen
ille sanctificat. nos aũt sanctificãur
⁊ mltũ intẽ. Ille q̃dẽ ex p̃re sic̃ fili⁹ ⁊
ꝓprius. hoc ẽ. ex ci⁹ eẽncia. nos aũt
ex nullis extãtib⁹. Mltũ igit itẽ. ꝓp
ter ꝙ nõ erubescit iq̃t frẽs eos vo-
care dicẽs. Annũcõ nom ẽ tuũ frib⁹
meis. Carnẽ eni induẽs. indut⁹ est
mei frnitatẽ. et introducta ẽ sil eciã
frateritas. Sed hoc q̃dẽ rcte ꝓfert
Illud aũt. ego ero cõfidẽs ineũ q̃d
sibi vult. et cetera. veluti ecce ego et
pueri quos dedit michi deus. Sic̃
eciam hic patrem eum ostendit. sic
illic fratrem. Annunciabo iquit no
men tuum fratrib⁹ meis. Iterum
eminenciam demonstrat. Et mul-
tũ interẽ per ea que secũtur Quoni
am g⁹ pueri cõmunicauerũt carni
⁊ sãguini. Vides vbi dicit similitu
dinẽ secũdũ carnẽ. Proxius quip-
pe eciã ipe eisd̃ participat⁹ ẽ. Eru-
bescãt om̃es heretici. coopiãtur cõ
fusione. qui putatiue dicũt eum ad
venisse. et non vere. Non eni dixit
qm̃ ꝑticipatus ẽ istis tm̃. ⁊ tacuit.
q̃uis ⁊ si sic diceret. sufficiẽt dixisset

sz aliud amplius posuit. hoc est, primus adiciens Non inquit fantasia. non ymago. alio qn q dixit, primus. nõ stabit. sz vere ostendit fraternitatem Deinde eciã et causam ponit dispensationis. Ut p mortẽ inquit euacuet eũ qui potestatẽ habebat mortis. hoc est dyabol⁹ Hic admirabilẽ quiddam demonstrat quia p qd̃ potestatẽ habebat dyabolus. p hoc victus est Arma que illi fuerãt fortia aduersum mundũ hoc est mors. p ea illum xps pcussit Hic magnitudinẽ virtutis ei⁹ q vicit. insinuat Intueris quãtũ bonum opata est mors Et liberauit i quit eos quot quot timore mortis p omnem vitã obnoxij erãt seruituti Quare tremitis. quare timet⁹ eã que iam cõdempnata ẽ. Iam terribilis non est. sz occultata est. cõtempta est. extrema facta est. et nulli⁹ momenti. Quid aũt est. timore mortis p omnem vitã obnoxij erãt seruituti. Aut hoc dixit quia qui mortem timet suus⁹ est et omnia patit ne moriatur. aut illud. qz sui oms erant mortis. et quia nec dñi erãt soluti tenebantur ab ea. aut quia cũ timore ppetuo vinebãt homines. sp se mori expectantes. nullum voluptatis sensum cape poterant hoc timore apud eos manente Hoc eñ significauit dicẽs p omnẽ vitã· Hic demonstrat cõtribulatos. p secutionem passos. et patria t substãcia et ceteris omnib⁹ priuatos. liberi⁹ degere et honestius. ab illis qui in delicijs cõstituti sunt. qui nl̃ tale passi sunt qui in leticia degunt. Siqui idẽ illi qui p omnem vitam sub timore mortis agebant et seruierant. idem ab eadem sunt liberati. et deridentur eam quã illi horrescũt. Tale eñ est nũc. quale si quisquã vinctũ aliqz producendum ad mortem. t semp hoc expectãtẽ. pinguem reddat ex multis delicijs. tale aliquid erat etiam mors antiquo tempe Nunc aũt veluti si quisqz illũ timorẽ excludens cũ delicijs agens. pnũcietur pugnaturus. et pponat agonẽ. vtiã nõ ad mortẽ. sz ad regnũ adducatur. Ex qbus esse volebas. ex hijs q in cu/stodia pinguescerẽt. cottidianis diebus sentenciã sui interit⁹ expectantes. an ex illis. pugnaturis qdẽ multum. et laboraturis vltronea volũtate. vt dyadema tñ regni suscipiãt Intueris qũo rapuit eoz aiñ. t pẽdentes atqz expectãtes effecit. Ostẽdit aũt nõ mortẽ tñ quieusse. sz p hanc eciã illum qui aduersum nos bellum sine federe sp instituit. dyabolũ dico euacuatũ. Qui eñ mortẽ nõ timet. extra tirãnidem dyaboli cõstitutus ẽ. Si eñ pellẽ p pelle. et omnia dat vnusqsqz p anima sua. qñ eciã istã quispiã statuit contẽpnere. cui⁹ erit de cetero seruus⁹ Nullũ metuet nullum timebit. omnium erit superior. omnium liberior. Qui eñ animã suã cõtẽpnit. multo amplius eciã alia Añ eñ inuenerit talem animã dyabol⁹. nichil in illa suoz opm poterit operari. Quid eñ. Dic michi minetur dãpnum pecuniarum. in honorationẽ. patrie ruinam. sz hec pua sunt ei q neqz animam suam pciosam existimat. iuxta beatum paulum. attendenti sz qñ qui mortis tyrannidẽ

excludit. simul etiã dyaboli virtutẽ dissoluit. Qui eni de resurrectione multa philosophari nouit quõ timeat mortẽ. Quomõ iã horrescat. Non itaq; contristemini dicentes. Quare hec atq; illa ꝑpessi sumus. Sic eni victoria clara ꝑficit. Non em̃ esset clara nisi mortẽ morte solueret. Hoc aũt est mirabile qm̃ per eadẽ eam vicit. ꝑ que p̃ualuit facl'tatem eius et sollertiã vbiq; demõstrat. Nõ ergo ꝑdamus datũ nob̃ donũ. Non eni accepimus spm̃ seruitutis. sed spũm virtutis et caritatis. et tꝑantie. Stemus ergo fortes irridentes mortẽ Sed cõpellor gemere amarissime. Vbi nos xp̃s extulit ibi nos ipsi deijcimus. Cũ video eni luctus in plateis et lamentationes que suꝑexeũtes de hac vita et vlulatões et inhonestates alias. credite mihi confundor. et paganos ⁊ iudeos et hereticos vidẽs et omnes q̃ nos irrident. Quecũq; iam dico inaniter dico. de resurrectione philosophans. Cur hoc. qꝛ non que a me dicunt̃ attendũt pagani. sed illa que fiunt a nobis. ⁊ cõfestim dicunt. Qñ ex istis aliq̃s cõtemnere poterit mortẽ. qui neq; alterũ mortuũ potest videre patient̃ Bona sunt que dicta sunt a paulo bona et celo digna. et dei misericordia. Quid eni dixit Vt liberet eos quotquot timore mortis ꝑ oẽm vitam obnoxij erant seruituti. Sed ñ ꝑmittitis vt credant̃ vos ipsi vobis ipsis oꝑibus repugnantes. Cũ etiã nos deus muro circũsepserit. veniens ad hoc vt hanc amputaret pessimã consuetudinẽ Dic mihi. quid sibi volunt iste lampades festiue. Nonne sicut athletas eas ꝓducimus. Quid etiã hymni. Nõne vt deum glorificem⁹ et ei gratias agamus. qm̃ iam coronauit discedentẽ qm̃ a laboribus liberauit de seruitute ducens. apud se hñs. Nonne ꝓpter hoc psalmi et hymni. Nõne ꝓpter hoc psalmodia. Omnia ista gaudentiũ sunt. Gaudet inquis q̃ psallit. Sed non ad hec attendũt pagani. Nolo mihi dicas inq̃s q̃m q̃ꝫ sine cõpassione philosophantẽ. Hoc eni nihil magnũ est neq; mirabile. Ostende mihi in ipsa cõpassione in dolore philosophantẽ. et tunc credã resurrectõi. Et q̃dẽ mulieres seculares hoc facere mirũ nõ est. q̃ꝫnis etiã seuũ est hoc. Etenim etiã ipse eandẽ exigunt philosophiam ꝓpter quod ⁊ paulus dicit De dormientibus aũt nolo vos ignorare. vt non contristemini sicut ⁊ ceteri qui non habent spem. Non eni monachis scripsit hec. neq; in virginitate manentibus sed secularibus. Veruntamen hoc non ita seuum est. Cum vero quis aut mulier aut vir crucifixum se christo dicit. ⁊ eorum alius quidem capillos dissipat. illa vero vlulat. quid hac re confusibilius. Credite mihi dicẽti. Si enim sicut oportebat fieret. multo tempore debebant huiusmodi ab ecclesie limine prohiberĩ. Isti enim sunt qui vere digni sunt luctu. qui mortem timent adhuc. et horrescunt qui resurrectionem adhuc non credunt. Sed nõ resurrectioni inquit ego penitus diffido. Sed consuetudinem quero.

.8.

Quare ergo dic michi· qñ in longi
quũ ꝓficiſceris non eadẽ facis Sz
ploramus inquis ⁊ tunc ⁊ luctũ re
quiro. ſz illud vere cõſuetudinẽ ꝙrẽ
ciũ eſt. hoc aũt de reuerſione deſpe
rancium intellige quid pſallis in il⸗
lo tpe Reuertere aia mea in requiẽ
tuam. qz dñs benefecit tibi. non ti⸗
mebo mala qm̃ tu mecũ es Et iterꝫ
Tu es refugiũ meũ a tribulacõe. q̃
me cõtinet Intelligis quid ſibi vo⸗
lũt iſti pſalmi Sz nõ animaduertis
et inebriaris ex luctu Vel in alioꝝ ſe
pulturis. intellige integre. ut h ẽas
remediũ i tuis Reuertere iquit aia
mea in requiẽ tuã· qm̃ dominꝰ bñ⸗
fecit tibi Dic michi· Dicis qm̃ dñs
benefecit tibi. et lacrimaris Nonne
cena eſt iſta. Nonne ỹpocriſis. Si
ei vere credis verbis que dicis ſup
nacue luges Si aũt ludis ⁊ fingis ⁊
fabulas eẽ putas. ꝙre pſallis Qua
re ſuſcipis ad te veniẽtes Quare nõ
repellis pſallentes Sz furoꝝ hoc fa
cit. et illud ãpliuꝰ furoꝝ. Interi igit
moneo. qz accedẽte tpe vehemẽtiꝰ
vtar hac cauſa Etenim ſatis timeo
ne iſto mõ peſſimꝰ q̃dã morbꝰ i ec⸗
cleſiã ſubitret ⁊ d luctib⁹ q̃dẽ poſtea
corrigã Interi hoc p̃cipio. ⁊ teſtifi
coꝝ ⁊ diuites ⁊ paupes ⁊ mlieres et
viros Cõtigat q̃dẽ nos oẽs ſine luc
tu ex hac vita migrare. et ſecũdũ le
gem cõpetenter patres a filijs ſe⸗
pelires deduci. ⁊ matres a filiabꝰ et ne
potibꝰ ⁊ pnepotibꝰ in pingui ſenec
tute. ⁊ nullꝫ cõtigere i maturã mor
tẽ. cõtigat quidẽ hoc. ⁊ hoc oro ⁊ p̃
ſidentes ⁊ oẽs vos rogo. ⁊ iuicẽ de
um dꝑcari ⁊ ꝙmunẽ hãc oracõꝫ effi
cere Si aũt ꝙ abſit et qd̃ non cõtin⸗
gat. amara quedam mors accidat.
amaram aũt dico nõ natura. neqꝫ
eñ iã amara eſt mors. a ſomno eni
nihil diſtãs ſz amarã dico accidere
ad veſtrã affectionẽ reſpiciẽs et ali
qui lamñtatrices iſtas cõduxerit cre
dite michi dicenti non aliter dico
ſed quomodo habeo qui vult ira
ſcatur. per multum tempus eum
ab eccleſia vetabo ſicut ydolatram
Si enim anarum. ydolatram vo⸗
cat paulus: mlto magis eum qui ꝑ
per fidelem mortuum ea que ſunt
ydolatrarum inducit. Pro qua re
dic michi preſpiteros vocas ⁊ pſal
lentes Nonne ut conſolacionem re
cipias. Nonne ut honores diſcen⸗
dentem. Quare igitur illum iniuri
as. Quare cum exemplas. Quare
ludis ſicut in ſcena· Nos enim ve
nimus de reſurectione philoſophã
tes omnia docentes. ⁊ eos qui nec
dum percuſſi ſunt per honorem q̃
illi tribuitur. ſi quando aliquid ta⸗
le contigerit. ferre fortiter tu autem
adducis eos qui noſtra condemp⸗
nant. quantum interim ad ipſos p
tinet. Quid hac irriſione et induc
cione peius. Quid hac equalitate
grauius. Confundimini et erube⸗
ſcite. Si autem non vultis. nos nõ
patimur amplius talia mortifera
in eccleſiam induci Peccantes in⸗
quit in conſpectu omnium argue.
Et mulierib⁹ illis miſeris quos ꝑ
hibicionem hanc dico ut nunqꝫ in
mortib⁹ fideliũ aut exportacõib⁹
ingrediãtur. ne reuera ꝓpria mala
eas cogamus lugere et doceamus
ut nõ i alienis hec faciant ſz ꝓprias
magis calamitates lamñtẽt. Etenim

et pater misericors quando filiū in
ordinatū hēt. nō illū solū monet. ut
nō cōiūgatur malignis. sz eciā illos
terret Ecce igit et vobis et illis mu
lieribꝰ ꝙ nos admonēs dico. ut nec
ꝙz vos cōnocetis tales. neqz ille ad
ueniāt ꝛ cōtingat quidē hoc verbū
amplꝰ opari. et has minas ꝑuale⁹
re Si vero ꝙ absit contemnamur.
cōpellimur iā in actū adducere mi
nas. nos quidē legibꝰ ecclesiasticis
coercentes. illas aūt sic illis cōpetit.
Si vero aliquis ꝓuicar inuentus cō/
temnat. audiat xp̄m nūc eciā dicētē
Si quis peccauerit i te. vade argue
illū inter te ip̄m ꝛ solū Si aūt ñ ob
audiat. assume tecū vnū. aut duos
Si eciam sic restiterit. dic ecclesie Si
aūt ꝛ ecclesiā cōtempserit sit tibi sic
ethnicus et publicanus Si ergo eū
qui in me peccauerit cū nō obaudie
rit. sic auersari iubet. ꝙ in seip̄z pec⁹
cauerit ꝛ i deū. qūo hr̄e debeo vos
iudicate Vos em̄ nos nō cul patis.
sic molliter agentes vobiscū Si aūt
aliquis cōtemnit ligacōes que a no
bis fiunt iterū et ip̄m xp̄us docebit
dicēs Quecūqz ligaueritis in terra
erūt ligata et in celo: et quecūqz solu⁹
eritis sup terrā erūt soluta ꝛ i celo
Et si eciā nos miseri et nulli sumus
ꝛ cōtemni digni. sic ꝛ digni sumꝰ. sz
nō nos ipōs vindicāꝰ. neqz irā red
dimꝰ. sz de vr̄a salute cogitāꝰ Au
deat vos rogo et verecūdami si em̄
amicū quis portat. vehemētius ꝙz
optet secū agētē. intencōz eiꝰ discu⁹
ciens. ꝛ qz benigne non ex iactantia
hoc facit. mr̄oāpliꝰ doctorē ꝛ ip̄z ñ
ex⁹ sua auctoritate dicētē. nō vice⁹
dicis. sz vice p̄ris curā gerētis Nō
em̄ potestatē nr̄am demōstrare vo
lentes hec dicimus Quomō nanqz
qui neqz ad exp̄imentum eorum q̄
dicimus optamus venire. sed ꝙ vo
bis dolentes et lugentes Ignoscite
autem et nemo contemnat vincula
ecclesiastica Non enim homo est q̄
ligat. sed cristus qui nobis banc po
testatem dedit. ꝛ dominus fecit ho
mines tāti bonoris Et nos quidē
ad soluendum volumꝰ vti hac po
testate. magis autem neqz huius rei
necessitatem habere volumus. Ne
minem quippe desideramus ligatū
esse apud nos. Non enim tantum
sumꝰ mibi ꝛ infelices. ac si valdē nulli
sumus. si vero coacti fuerimꝰ. igno
scite. Non enim vltro. neqz volen⁹
tes sed plus vobis qui ligamini do
lentes ligaciones inferimus Si au
tem aliquis contemnit istas. insta
bit tempus in dicij vbi docetur. Ce
tera autem modo dicere nolo. ne ꝙ
cuciam mentes vestras. Nos enim
primum quidem oramus non ad
banc necessitatem venire. si autem
venerimus ꝙ nostrum est implemꝰ
Circumferimus vincula. Si autem
quisquam hec ruperit. ego ꝙ meū
est feci. et innoxius sum. de cetero
erit autem tibi ratio apud illum. q̄
michi iussit ligare Neqz enim si im
peratore p̄sidente armigerorum
quispiam astantium iubeatur ali⁹
quem ex ordine officij ligare. et vin
cula circumferre. ille autem non so⁹
lum repellat illa vincula. sed eci⁹
am confringat. numquid armiger
ille est. qui iniuriam passus est. non
aūt ipator mr̄oampliꝰ q̄ iussit. Si
ei q̄ circa credētes fiūt ipse sua ꝓpa

dicit. quanto magis quando ille q̄
docere constitutus est iiuriatur ve-
luti si in se iniurietur accipiat Sed
nō cōtingat q̄zquā eoꝝ qui in hac
ecclesia sunt. ad necessitatem horū
vinculorū venire Sicut enim non
peccare bonū ē sic tollerare correpci
onē vtile Toleremus itaq̄ increpa
cionē. et festinem⁹ quidē non pecca
re Si aūt peccauerimus. feram⁹ cor
repcionem Sicut enim bonum est.
non vulnerari. si aūt cōtingat. medi
camentū imponere vulneri necessa
riū est. sic et hic Sed non contingat
q̄zquā talibus egere medicamentis
Confidim⁹ em̄ de vobis meliora ⁊
ad salutē ꝑtinentia. tam et si sic loq̄
mur Vehementi⁹ fortasse locuti su
mus ꝓ ampliore cautela Meli⁹ q̄ p
pe est aspm̄ quēq̄ et durū et auda-
cē putari a vobis. q̄ vos q̄ deo pla
cent non facere Credimus aūt deo
qm̄ non erit vobis inutil' hec incre
pacio sz sic mutabimini ut ꝑmones
istos nostros in laudes nr̄as expen
dam⁹. ut obtinere cūcti mereamur
bona que ꝓmisit deus diligentibus
eum in xp̄o ihū domino nostro. cū
quo patri vna cū sancto spū gloria
imperium. honor. nunc et semper.
et in secula seculorum. Amen.

Eplicit Omelia iiii
Incipit Omelia v

Non em̄ quēq̄ angelo
rum app̄hendit. sed
semen abrahā app̄hē
dit. Pro pt̄ qd̄ debu
it secūdū oīa fratrib⁹
similari Mltā dei misericordiā volēs
paul⁹ d̄mōstrare ⁊ caritatē quā cir-
ca gē⁹ humanū hūit. p⁹q̄ dixit qm̄
g⁹ pueri ꝯmūicauerūt carni ⁊ sang
uini ⁊ ip̄e sil'r ꝑticipat⁹ ē eisd̄. exeq̄t̄
āpli⁹ hūc locū nō simpl'r audias qd̄
dc̄m ē neq̄ nudū aliq̄d hoc esse pu
tes. qm̄ carnē ex nob̄ assumpsit. āge
l' hoc nō donauit. neq̄ em̄ quēq̄ an
gl'oꝝ app̄hn̄dit. sz semē abrahā. q̄d
ē qd̄ dixit Nō āgl'i naturā suscepit.
sz hōis Quid aūt ē app̄hn̄dit Ille
iq̄t nō app̄hn̄dit naturā āgl'oꝝ sed
nr̄m Quare nō dixit. suscepit sz isto
verbo vs⁹ ē. hoc ē app̄hn̄dit Ex me
tafora insequētiū eos qui reuertūt̄.
et oīa faciētiū ut fugiētes occupēt.
et ut app̄hendere valeant in silētiū
fugientē quippe añ ip̄m naturā hu
manā et longe fugientē eram⁹ aūt
longe insecutus app̄hendit. Osten
dit qm̄ misericordia sola et gracia.
et cura quam de nobis habuit hoc
fecit. Sic eciā cum dicit. nonne om
nes sunt ministri sp̄ūs. in ministeriū
missi ꝓpter eos q̄ hereditaturi erāt
salutem. q̄ntū festinauerit circana-
turā humanā ostendit Et qm̄ mul
ta cura est deo de illa. sic eciā hinc
ml'to āplius est qd̄ ponit ex cōpaci
one. Non enim angelorum quēq̄
apprehendit. Et reuera magnum
et ad mirabile et stupore plenum ē
carnē nr̄am sursum sedere. ⁊ adora
ri ab angelis. et archangelis. et che
rubin et seraphin Hoc sepius ego
in mente versans. excessum pacior ⁊
maiora de genere hūano ijmaginor
Maiora q̄ppe video et clara exor-
dia ml'ta deo festinacionē ꝓnatura
nr̄a Et nō dixit. hoines simpl'r ap
p̄hn̄dit sed volēs eos erigere et ostē
dere magnū gē⁹ eoꝝ ⁊ hōrabile dixt

Sed semen abraham apphendit. Unde debuit scdm omnia fratrib9 similari. Quid ē scdm omnia Natus ē inquit. educat9 creuit. passus est omnia que oportuit. in fine mortuus est. hoc ē scdm omnia fratrib9 similari. Am quippe multa dixit. de maiestate ipsius ꝛ supiore gloria iam de dispensatõe monet sermonē Et contēplemur tũ ãta sapiam. quomõ illũ ostēdit multũ studium habentē vt nobis similaret. qđ fuit curã de nobis plurimã gerētis. Dicens eni supius qm pueri cõmunicauerũt carni et sanguini. et ipse similiter participat9 est eisdem. ꝛ hic dixit scdm oia fratribus similari q̃i dicens. Qui tam magnus ē. qui est splendor glorie. q̃ est caracter substantie. q̃ secula fecit. qui sedet in dextra patris. iste voluit et studuit frater noster in oibus fieri. et ꝓpter hō angelos reliquit et alias virtutes. ꝛ ad nos descendit et nos apprehendit. et decēmilia opatus est bona. mortē solnit. diabolũ ex tyrannide exclusit. nos de seruitute eduxit et liberauit. nos sua fraternitate honorauit. sed ꝛ alijs decēmilibus Sicq̃ dem et sacerdos noster fieri voluit. apud patr ē. Infert ei Vt misericors fiat ꝛ fidel sacerdos i hijs q̃ sunt ad deũ. Propter hoc inquit carnē assumpsit nostrã. ꝓpter miam solã vt misereat nostri. Non ē eni alia que pi ã causa dispensatõs q̃z hec sola. Vidit q̃ppe humi iacentes peũtes a morte tyrannidē patientes et misertus est Vt ꝓpiciaret inquit pctis populi. vt misericors fieret ꝛ fidelis sacerdos. Quid ē fidelis. verus potens. Sacerdotis eni fidelis est. posse eos quoꝝ est sacerdos liberare a peccatis. Et ergo offerat sacrificiũ qđ possit nos mundare. ꝓpter hoc factus ē homo. Et intulit. In hijs que sunt ad deũ. hoc ē eaꝝ rerꝝ gr̃a que ptinent ad deũ. Expugnati ei eramus inquit. deo culpabiles inhonorati. nemo erat qui offerret ꝓ nobis sacrificiũ. Vidit nos in hys constitutos. et misertus ē nõ constitutēs nobis sacerdotē. sed ipse fact9 ē sacerdos. Et quõ fidelis. Et intulit. Ad ꝓpiciãdũ peccatis ppli. In quo eni passus est inqt ipse exptus põt et nos qui temptamur iuuare Satis humile ē hoc minimũ ꝛ indignũ deo. In quo eni passus ē inquit ipse. De incarnato hoc dicit. et ad satisfactõz audientiũ dictũ ē. et ꝓpter eoꝝ infirmitatē hoc est inquit ꝑ exprimentum eoꝝ q̃ patimur veniens nunc non ignorat passiones nostras Non sicut deus solum nouit. sz etiã sicut homo cognouit ꝑ exprimentũ. Per quod temptat9 est passus multa. nouit compati. ꝛ licz impassibilis sit deus sed ea que sunt carnis hic narrat. velut si diceret. Et ipsa caro christi multa secunda passa est. nouit quid est tribulatio. nouit quid est temptatio patientium. non minus a nobis etenim ꝛ ipse passus est. Quid ergo est quod dicit. potest eos qui temptant adiuuare. Tanqz si qs diceret cũ multa alacritate ptēdit manũ ad cõpatiendũ. Am eni volebant magnũ aliqđ ꝛ ampli9 hr̃e ab eis q̃ erãt ex gētib9 oñdit i hoc plus eos hñtes in quo nihil nocebat eos q̃ erãt ex

gentibus Quid est aũt hoc Quia ex ipsis ẽ sal⁹. qm̃ eos app̃hñdit pri mũ qꝛ ide assumpsit carnẽ Nõ em̃ angeloꝝ quẽquã apprehẽdit sꝫ se mẽ abrahã app̃hñdit Honorat et p̃riarchã ꝑ hoc. et oñdit qui ẽ semẽ abrahã cõmemorat eos ꝓmissionis que a deo facta est. ꝑ quã dictũ ẽ Ti bi et semi tuo dabo terrã hanc. In modico ostẽdit ꝓpiq̃tatẽ. qꝛ ex vno sunt omnes Sꝫ nõ erat mlta illa ꝓ pinquitas Venit iterũ ad istã me moriariã dispẽsacõnẽ. q̃ ẽ secũdum carnẽ et dixit erat quidẽ et ip̃m uel le fieri hominẽ mlte cure diuine et caritatis: nũc aũt nõ hoc solũ est. sꝫ eciam bona imortalia q̃ ꝑ eũ nobis tributa sunt Ad ꝓpiciãdũ em̃ inq̃t peccat⁹ popli Quare ñ dixit mũdi sꝫ dixit ꝑ pli Nã oim peccata susti nuit Sꝫ qꝛ interim de ipsis verteba tur ꝑmó Nã ⁊ angel⁹ Joseph dice bat vocabis nomẽ ei⁹ ihm̃ ipse em̃ saluabit populũ suũ. Hoc quippe ꝑmũ oportuit fieri ⁊ ꝓ pter h⁰ venit vtistos saluaret et tũc ꝑistos illos tã ⁊ si ecõtra contigit. Hoc eciam apli ab ip̃o inicio dicebãt nobis su scitãs filiũ suũ misit bñdicentẽ nos Et iterũ vobis ꝑmo salutis huius missus est Genrositatẽ hic ostendit iudaicã dicẽs Ad ꝓpiciãdũ pecca tis ppli Interi sic dixit Quia em̃ ip se ẽ qui peccata oim dimittit. mãife stauit in ꝑalitico dicẽs. dimittũt ti bi peccata tua Et in baptismate. Dixit em̃ ad discipl'os suos. eũtes docete om̃s gentes. baptisãtes eos i nomine p̃ris ⁊ fily ⁊ sp̃ũs sancti. cũ aũt carnẽ app̃henderit paulus oia iam humilia loq̃t nihil formidans.

Aitende em̃ quid iã dicit Qua ꝓpt̃ fratres sancti vocacionis celestis ꝑ ticipes itelligite apostolum ⁊ sacer dotem confessionis nostre ihesum cristum fidelem extantem ei q̃ se fe cit. sicut moyses in omni domo ei⁹ Prepositurus eum moysi secundũ comperacionem in lege sacerdotũ hunc sermonem induxit non enim minorem opinionem habebunt de moyse omnes Et premittit iam se mina excellentie. et incipit quidem a carne. ascendit autem ad diuinita tem vbi iam non est comperatio Ce pit interim a carne. quod equale est ponere et dixit Sicut et moyses in omni domo eius Et non statim ini cio demonstrat excellenciam ne au ditor exiliat et obturet auditus Ac si enim fidelis erant. verumtamen adhuc multam deuocionem habe bant circa moÿsen. Fidelem inquit extantem ei qui se fecit apostolum ⁊ sacerdotem Nihil hic de essencia lo quit neq̃ de diuinitate. sꝫ interi de dignacõib⁹ hũanis Sic̃ et moyses i domo ei⁹ hoc ẽ i popl'o ⁊ in tẽplo Hec em̃ in domo ei⁹ dixit. tãq̃ si q̃s dicat. de hijs qui sunt in domo. Si cuti aliquis curator dispensator do mus. sic erat et moÿses. Quia vero domũ populum dicit. intulit. Dei domus sumus nos. hoc est. in cre atura eius sumus. Deinde eciam ex cellenciam significat Maioris enim dignus factus est glorie. q̃ moÿses Iterũ redit ad carnẽ secũdũ q̃ ãpli orẽ honorẽ hꝫ q̃ dom⁹ q̃ ꝯstruxit eã et ip̃e inq̃t de domo erat Et nõ dixit. iste quidẽ ꝑu⁹. ille aũt domin⁹ sꝫ hoc latẽter significauit Si dom⁹

erat populus.et ip̄e aūt de populo
erat ⁊ ip̄e igit̄ d̄ domo erat Sic em̄
et nobis vsus ē dicere. ille ex domo
illius ē Hic quippe domū nō ip̄m
templum dicit. nō em̄ illud de⁹ cō
struxit sz hōies Qui vero fecit eum
deus est Moysen dicit Et intuere
quomō et oñdit excellēciā latenter
Fidelis inquit i omni domo eius ⁊
ip̄e ē ex domo.hoc est ex popl'o·ma
iorē habet honorē qui fabricauit eā
q̄z domus Et nō dixit q̄ntū maio-
rem habet honorē ab opibus arti-
fex sz quā domus. qui ꝯstruxit eam
Qui aūt oia cōstruxit.de⁹ ē Vides
qm̄ nō de tēplo dicit.sz de om̄i po
pulo Et moyses quidē fidel' i omni
domo eius. sic̄ ꝑuus in testimoniū
loquēdoꝝ Ecce alia excellencia q̄ ē
a filio et a seruis Attendis iterū. qm̄
ꝓpetatem per filij appellacōz signifi
cat. Xp̄us aūt sic̄ filius in domo ei⁹
Vides quomodo facturā et factorē
discernit.qūo ꝑuū ⁊ filiū Et ille qui
dem i pr̄nas res sic̄ dn̄s ingreditur
iste aūt sic̄ ꝑuus dei Domus sumus
dei nos.siq̄dem fiduciā et gl'az spei
vsque in finem firmā teneam⁹. Hic
iterum eos hortat̄ stare fortit̄ et nō
sub ruere Dom⁹ quippe dei erim⁹
ꝙ erat moyses.si fiduciā ⁊ gl'az spei
usq̄z ad finē firmā teneam⁹ Qui eni
dolet iquit in tēptacōib⁹.⁊ qui sub
ruit nō gloriat̄ q̄ erubescit.q̄ abscō-
dit̄.fiduciā nō habet Qui dolet nō
gloriat̄ Deinde eciā laudat eos di
cens Siquidē fiduciā et gloriā spei
usq̄z in finē firmā teneam⁹ Ostēdit
qr iā cepūt Oportet aūt usq̄z in finē
et nō simpliciter stare.sed firmā ha
bere spem in satisfactionē fidei non
cōmotos a temptatōibus.Dicit ei
scriptura de patre qui non est incar
natus.De celo ꝓspexit dominus et
vidit filios hominū.hoc ē omnia in
tegre cognouit.Et iterū Descēdēs
iudeā scd̄m clamorē eoꝝ. si consu-
mat̄.Et iterū.Non potest de⁹ fer-
re nequicias hoim .Abundanciam
ire ostendit scriptura diuina.Mul-
tomagis de christo qui etiā passus
est in carne dicunt̄ ista.Quia enim
hominū experimentū omnibus re-
bus credibilius putat·⁊ prescientiā
vult ostendere. quia qui passus est
scit inquit quid patit̄. hoc ē huma
na natura Quare fratres sancti ꝙ
dixit qua re pro qua ꝓpter posuit.
Vocationis sancte participes.Ni-
hil hic queratis si illuc vocati estis.
Illic est merces .illic est retributio.
Quid ergo. Considerate apostolū
et sacerdotem confessionis nostre ie
sum christum fidelem esse ei qui se
fecit.sicut et moyses in omni domo
eius.Quid est fidelem extantem ei
qui se fecit.Hoc est deuotum defen
dentem ea que eius sunt. non per-
mittentem corrumpi.sicut et moy-
ses in omni domo eius. Cognosci-
te quid est primus sacerdos.et q̄lis
et non habebitis opus consolatio-
ne alia.Apostolum autem illum vo
cat.ꝓpter quod missus est. Primū
autem sacerdotem inquit confessi-
onis nostre hoc est fidei.Et isti po-
pulus commissus est.sicut et illi cō
missum erat regimē populi.sz huic
maiora ad meliores causas cōmis-
sa sunt. In testimoniū loquendoꝝ
q̄d dicit. Nunq̄d testimoniū hois
accipit deus.et valide Si eni celū

contestat̃. et terram. et colles. dicẽs
ꝑ ꝓphetam. audi celum et auribus
ꝑcipe terra. qm̃ domin⁹ locutus est
et audite valles. fundamẽta terre.
qm̃ dominus iudicium ad populũ
eius. mlt̃omag⁹ homines. hoc ẽ sic
testes. qñ cõfundent̃ isti. Xp̃us aũt
sicut filius. ille quidẽ de aliẽis curã
gerit. hic aũt de ꝓprijs Sed etiam
gloriã spei bñdixit. qm̃ omnia bõa
in spe erant. glorient̃ qui eã habent
sicuti de iam factis Propt̃ hoc dix
it gloriacio spei. et infert usq; in finẽ
firmã teneamus Spe em̃ salui facti
sumus Si ergo spe salui facti sum⁹
et ꝑ pacienciam expectã⁹. nullo me
rore affligamur i pñtibus. neq; iã
nunc queramus. q̃ futura nobis ꝓ
missa sunt Spes em̃ inquit q̃ videt̃
nõ est spes Bona enim hic ꝑcipere
nõ possum⁹ i ista penali vita Qua
re ergo nobis ea p̃dixit. si non erat
hic daturus Ut ꝓmissione animas
nostras recrearet. ut spõsione cõfor
taret desideriũ. ut erigat nostrã mẽ
tem. Idcirco oĩa facta sunt Quid
ergo t̃bamur Nemo vidẽs malig
nos ꝓsperitatẽ habere turbet̃ Non
est hic retribucio neq; malignitatis
neq; virtutis. ac si aliqñ contingit
ut aliq̃ sit retribucio vel malicie vel
virtutis. non tamẽ secũdũ ꝙ dignũ
est sed simpliciter. veluti gustus qui
dam iudicy. ut qui resurrectiõi non
credunt talibus doceãtur Quãdo
itaq; videmus malignũ ditescere. ñ
subruamur. ⁊ quãdo videm⁹ bonũ
mala pati. nõ turbemur Illic corõe
illic supplicia Est et alia ratio. qꝛ non
potest vel malus in oĩbus malus eẽ
sed habet aliq̃ bona. neq; bonus in
omnibus bonus esse. sꝫ habet aliq̃
peccata. qñ ergo ꝓsperitatẽ habet
malus. malo capitis sui hꝫ. cũ enim
ꝓ illis paucis bonis retribucõꝫ hic
accipit illic iã pleni⁹ puniet̃ Prop
ter hoc aũt hic recipit Et iterũ bea
tus est ille maxime qui hic punit̃. ut
omnia exponẽs delicta ꝓbatus et
purgat⁹ hinc exeat. ⁊ i nullo obnox
ius Et hoc nos paulus docens dix
it Propter hoc in nobis mlt̃i infir
mi. et egroti. ⁊ dormiũt plurimi Et
iterũ Tradidi huiusmõi sathane.
Et ꝓpheta inquit. Quia suscepit d̃
manu domi dupla peccata Et iterꝫ
dauid Vide inimicos meos qꝛ mlt̃
tiplicati sunt sup̃ cappillos capitis
mei. et odio iniquo oderãt me. et di
mitte oĩa peccata mea Et item ali⁹
Pacẽ da nobis oĩa reddidisti nob̃
Sed hec quidem ostẽdñtis sunt bo
nos supplicia ꝓ peccatis hic recipe.
vbi aũt ostẽdit̃ bona malos hic reci
pere illic plenius puniri. audi abra
hã dicẽtem ad diuitẽ Recepisti bo
na tua et lazarus simil̃r mala Qua
lia bona hic in eo ꝙ dixit. recepisti o
stẽdit secũdũ debitũ vtrosq; passos
et illũ quidẽ in ꝓsperitate. illum aũt
i aduersitate versatũ. ⁊ dixit Prop
ter hoc iste hic cõsolat̃ Vides enim
illũ purgatũ a peccatis. et tu in do
loribus Non igit̃ doleam⁹ quan
do bona pacientes videm⁹ peccato
res. sꝫ qñ male patimur gaudeam⁹
Peccatorũ quippe ẽ exposicõ Non
ergo q̃ramus relaxacionẽ Tribula
cõꝫ quippe ꝓmisit xp̃us suis disci
pulis Nã et paulus dicit Omnes
q̃ volunt pije viuere in xp̃o. ꝑsecuti
onem paciũt̃ Nemo fortis athleta

in stadio lauacra requirit. et mensam repletã cibis et vino Hoc non ẽ athlethe sz delicati Athleta ẽm pugnat cũ puluere cũ oleo. cũ radio sol cũ sudoribus. mltis tribulacõib9 t ãgustia Agon hic ẽ et pugnãdi tẽp9 pinde ecia vlnera susc̃ipiendi et sanguinẽ effundendi. et dolendi Audi quid dicit beatus paulus Sic pugno non uelut aerem cedens Omẽz viram in agone eẽ ostituũ putem9 et nũqz reqem queram9. nũqz tribulati mream9. siquidẽ neqz qui cedibus pugnat meret. cũ sei agone viderit Aliud ẽ ẽm remissionis tẽpus Oportet aũt nos p tribulacões p̃ci. quãqz neqz psecucio aliq̃ sit. neqz tribulacõ sz tamen sunt alie tribulaciones p dies singulos nobis incedentes Si aũt istas non portamus illas portabim9 Tẽptacio iqt vos nõ cõphendat nisi hũana Oramus quidẽ deũ. non intrare in tẽptacõz Si aũt intrauerim9. portem9 fortiter Illud qdem tẽpanciũ hoim est. ut se aliquis in pictã non p̃cipitet. hoc aũt forciũ et philosophox Nõ itaqz nos p̃cipitem9 quomõlibz. demeritatis quippe est neqz iterũ cum abdicemur. et rebus sic vocãtib9 cedamus. timoris nãqz hoc est Sz si quidẽ p̃dicacõ verbi nos vocauerit. non renuam9 Et simplicit dico Non extante neqz vtilitate aliq̃. neqz necessitate q̃ ad pietatẽ pertinet vocante. non irruamus. Ostẽtacio quippe est. et ambicõ honoris supflui Si aũt aliquid eox que ledunt pietatẽ cõtingat. ac si mille mortes sustinere nos oporteat. nihil renuere debem9 Non, puoces tẽptacões quando tibi ea que ad pietatẽ ptinent pro voto, pcedunt Si vero dsiderauerit supflua tibi assumis picula nullũ lucrũ habẽcia Hec dico volẽs nos custodire leges xp̃i iubẽtis orare. ne intremus in tẽptacioz t iubẽtis ut crucẽ suã tollat quis. t seqt xp̃m Hec quippe non sunt cõtraria: sz valde cõtinẽtia Tu quidẽ ita esto p̃patus sic̃ miles fortis i armis. esto ppetue sobri9 vigilãs. semper hostem exp̃ectãs bella aũt non excites Hoc qppe militis nõ est. sed sedicõsi Si vero tuba pietatis vocauerit. cõfestim, pcede t cõtemne animã. et ingredere cũ mlta alacritate in agonẽ Rumpe aciem aduersari ox. concide faciem diaboli. statue tropheũ Si aũt pietas nihil ledit. neqz dpopulet aliquis que ad nos ptinent dogmata. dico aũt ea q̃ ad aiam ptinẽt. neqz cogat aliqs facere quod deo non placet. noli esse supflnus. Sãguinis optet esse plenã xp̃iani vitã Sãguinis aũt dico. nõ ut alio x effundam9 sz ut pati sim9 nr̃m effundere Cum tanta igit alacritate, pprium sanguinẽ effundamus. qñ pro christo hoc erit. cũ ãta aquã quis effundit. Eteni aqua ẽ sanguis circũfusus corpori Et cũ tãta facilitate carne spoliari debemus cũ ãnta et vestimẽto. Hoc ãt erit si non erimus pecunys dediti. si non domibus. si non affectioni. si ab oibus erimus sepati. Si eni qui militarẽ vitã viuũt. oibus renunciant. et vbicunqz bellum vocauerit ibi aderũt et vias incedunt. t omnia cũ alacritate sustinent. multo amplius nos xp̃i milites sic̃ pparatos

esse oportet. et dispositos ad bellũ passionũ. Nunc non est persecutio neq; contingit fieri aliquando. Sz aliud bellum est cupiditatis. pecuniaꝝ. inuidie. ceteraꝝq; passionũ. Istud bellum narrans Paulus dixit. Non est nobis colluctatio aduersum carnem et sanguinẽ. Istud bellum instat. ꝓpter hoc semꝑ nos armatos stare vult. Quia eni semꝑ armatos stare vult state inquit succincti lumbos vestros. Qđ etiam ipsum pñtis est tempis. et significauit quia semꝑ oportet armari. Multum bellum per linguam. multum per oculos. Istud bellum vincam⁹ Multum bellũ est cupiditatum. Id circo inde incipit armare militem christi. State inquit succincti lumbos vestros. et intulit. In veritate Quare in veritate. Illusio quippe est et falsitas. cupiditas. ꝓpterea dixit ꝓpheta. renes mei repleti sunt illusionibus. Non est voluptas ista res sed vmbra voluptatis. Succincti inquit lumbos nostros in veritate hoc est in vera voluptate. in tẽperantia. in honestate. Merito ista monet videns importunitatẽ peccati volens membra nostra muniri Iracundia quippe iniusta nõ iustificabit. et lorica nos circũdari vult et scuto. Bestia nanq; est. facile illi fit iracundia. et mille macerijs ⁊ munitionibus nobis opus erit. vt superemus et reꝑmam⁹. Propterea nobis hãc maxime partẽ veluti ex q̃busdam lapidib⁹ hoc ẽ ossib⁹ edificauit deus. munimenta ei cõstituens ne dirupta facile vel incisa totum animal lederet. Ignis inquit est et tẽpestas magna. et nulla alia pars hanc valet sustinere. Dicũt ecẽ medicoꝝ filij ꝓpter hoc pulmonem suppositũ esse cordi vt i mollicie iacens veluti in quadã spongia motu ꝑpetuo saliens req̃escat. et ñ duricia repcussum pectus lederet impetu frequentiũ saltuũ. Opus ẽ igitur nobis forti lorica. vt semꝑ in silentio hanc bestiam obseruemus. Opus vero nobis est etiam galea. qm̃ ibi stat rõnale nostꝝ. ⁊ inde aut saluari possibile ẽ cognoscentẽ que oportet. aut ꝑire. ꝓpter hoc dixit. ⁊ galeam salutis. Cerebrũ inquit natura molle est. ꝓpterea etiã ipsum veluti q̃dam testudine coopit desuper. Omniũ aũt nobis causa bonorũ efficit et maloꝝ. dũ aut q̃ oportz cognoscimus. aut que ꝯtraria sunt Sed et pedes nostri et manus op⁹ habent armis. nõ iste manus neq; isti pedes sed aĩe. Ille q̃dem meditantes que oportet. isti aũt vt ꝓgrediant quo oportet. Armemus igit nosipsos isto modo et poterim⁹ p̃ualere hostibus. et corona indui in christo iesu dño nostro. cũ quo patri gloria vna cum sancto spũ nunc et semper et in secula seculoꝝ Amẽ.

Explicit omelia .v.
Incipit omelia .vi.

Qua ꝓpter sicut dicit spiritus sanctus hodie si vocem eius audieritis ne obduretis corda vestra. sicut in amaritudine iuxta diem temptatõnis in deserto vbi temptauerũt me patres vestri. ꝓbauerũt et viderũt

opa mea q̄ draginta annis. ideo ira
tus sum generacōi huic et dixi sem
per errant corde. ipi aūt non cogno
uerūt vias meas· sicut iurani in ira
mea si introibūt i requiē meā Locu
tus de spe paulus r dicēs. qz dom⁹
ei⁹ sumus. si tñ fiduciam et gloriā
spei vsqz in finem firmam teneam⁹
ostendit deinde qz firme nos opor
tet expectare Et huic rei fidē ex scri
pturis facit Sz animaduertite Ob
scurius enim quodam mō hunc lo
cū locutus est r ē difficil ad intelligē
dum Merito oportet nos breuiter
omne argumentum vos docere. et
tunc ad extremum recurrere Tūc iā me
opus non habebitis si apostolicam
intēcionē didicerit? De spe illi erat
ꝑmo qz oportet sperare que futura
sunt et qz omnibus modis erit eis
q̄ hic laborauerūt aliq̄ merces r fruc
tus et requies Hoc igitur ex ꝓphe
ta cōprobat Et quid dixit Qua ꝓpt
sicut dixit spūs sanctus. hodie si vo
cem ei⁹ audieritis ne obduretis cor
da vestra sicut in amaritudine iurra
diem temptacionis in deserto· vbi
tēptauerūt me patres vestri ꝓbaue
runt et viderūt opa mea quadragi
ta ānis. ideo iratus sum generacōi
huic et dixi semp errāt corde. ipi au
tē ñ cognouerūt vias meas sic iura
ni i ramea si introibūt in requiē meā
Tres requies eē dicit Vnā sabbati
qua deus requeuit ab opibus suis se
cundam in palestina. in quā ingressi
sunt dei. requeturi erant. ex miseria mł
ta et laboribus. terciā que reuera ē
requies. hoc est regnū celoꝝ ad quā
quos puenire contigerit. reuera re
quiescūt a laboribus et difficultatib⁹
suis Harum triū igitur hic mēcōz
facit Cur aūt de vna disputās. triū
mencionē fecit Vt ostēdat ꝑ ꝓphe
tam de hac dicere De prima eñ in
quit non dixit Quo mō nanqz non
dixit Utpote que olim facta sit Sz
neqz de ea que in palestia fuit qūo
nanqz Non enim introibūt i requi
em meam Restat igitur terciā hanc
esse reliquā Verūtamen necessariū
est eciam hystoriā replicare ut māi
festior fiat oratio. Cum eñ egressi
essent de terra egipti et multam vi
am pambulassent r multa indicia
virtutis dei accepissent in egipto.
in mari rubro. in heremo. consiliū
fecerunt mādare speculatores qui
derēt ispicere naturā terre Illi vo
pergentes. reuersi sunt, puinciam q̄
dem valde mirātes. et magnorum
fructuum, creatricem esse dicentes
et viroꝝ inexpugnabiliū esse illā ꝑ
uintiam et fortiū. Judei vero ingra
ti et insensati quos oportebat vt re
cordarent tantoꝝ dei beneficioꝝ.
et quō eos conclusos in medio tan
ti exercitus egiptioꝝ eripuit de pi
culis et excubiaꝝ fontes sine defe
ctu donauit et manna tribuit r alia
miracula que opat⁹ ē et credere de
Hoc aūt nihil cogitauerūt. sed ti
more ex nulla cā facto obstupuerūt
dicētes. Iterum in egiptum intra
re volumus Eduxit enim nos huc
de⁹ ut hic ꝑeamus cū filys nostris
et mulieribus. Deus igitur iratus
quia sic cicius obliti sunt tanta que
facta erant. iuranit ut non intraret
generacio illa in requiem q̄ hic dic
ta est et omnes pierunt in heremo
Quis ergo danid hoc postea dixit.

post generationē illoꝝ loquens. ho
die si vocem eius audieritis ne ob
duretis corda vestra. ne similia pa
tiamini. qualia progenitores vestri
ne primemini requie. hinc clarū est
quia est quedam reqes Nam si iam
accepant requiē que erat in palesti
na. quare eis iterꝝ dicit hodie ne ob
duretis corda vra sicut patres ve
stri. Que ergo ē alia requies nisi re
gnum celoꝝ. cuiꝰ imago et vmbra
est sabbatum. Deinde ponit omne
aliud testimoniū. Est aūt Hodie si
vocem eius audieritis ne obdure
tis corda vestra. sicut in amaritudi
ne iuxta diem temptatōis in deser
to vbi temptauerūt me patres vri
pbauerunt et viderunt opa mea.
q̄draginta annis. ideo iratus sum
generatōi huic. et dixi semp errant
corde. ipsi autē non cognouerūt vi
as meas sicut iurauī in ira mea si in
troibunt in requiē meā. Tunc in
fert. Videte fratres ne sit in aliquo
vestrū cor malignū infidelitatis vt
recedat a deo viuo. Quippe ex du
ritia infidelitas nascit. Et sicut ob
durata corpa et dura nō obsecunt
manibus medicoꝝ. sic et aie obdu
rate non obsecunt verbo dei. For
tasse eni aliqui iam etiam non cre
debant tanq̄ nō essent vera ea que
facta sunt. idcirco dixit. Videte ne
forte sit in aliquo vestrum cor mali
gnū infidelitatis. vt recedat a deo
viuo. Quippe qm̄ sermo de futu
ris non est ita credibilis sicut de p̄
teritis. cōmonefacit eos hystorie in
qua fide opus habebant. Si enim
patres vestri inq̄t. quia non spera
uerunt sicut oportebat sperare. hec
passi sunt. multoamplius vos. Ad
illos eni iste sermo factus est. Ho
die nanq̄ inquit semp est donec cō
stat mundus. Propterea consola
mini vosipsos p̄ singulos dies vsq̄
quo vocat hodie. hoc est edificate
inuicē. corrigite vos ipsos. ne conti
gant vobis similia ne obdurēt q̄s
q̄ ex vobis decipiente peccato. At
tendite qr infidelitas peccatū fecit
Sicut eni infidelitas vitā malignā
p̄creat. sic etiam aiaqn̄ i p̄fundum
maloꝝ venerit. contemnit. Contē
nens aūt neq̄ credere patit. vt se ti
more liberet Dixit nanq̄ inq̄t non
videbit dns neq̄ intelliget. et iterū
Labia nostra apud nos sunt quis
est noster dns. et iterū Cuiꝰ rei gr̄a
offendit impius deū. et iterū Dixit
insipiens in corde suo non ē deus
Corrupti sunt et abominabiles fa
cti in studijs suis. non est timor dei
ante oculos eoꝝ. qm̄ dolū operati
sunt in conspectu eius. inuenire ini
quitatem eius et odire. Christꝰ q̄
hoc idem dixit. Omis qui mala agit
odit lucem et non venit ad lucem.
Deinde infert apostolus. Particī
pes eni facti sumus christi. Quid ē
participes facti sumus christi. Par
ticipamus ex eo inquit vnū facti su
mus nos et ipse. Siquidē ipse capt
est. nos corpus Coheredes et con
corpales. vnū corpus sumus ex car
ne eius et ossibus eius. Si tn̄ prici
pium substantie vsq̄ ad finem fir
mum teneamus Quid ē principiū
substantie. Fidem significat. p quā
subsistimus et nati sumus. et essen
tiales vt ita dicam facti sumus De
inde infert. in eo q̄ dicit. Hodie si

vocem eius audieritis ne ob dure-
tis corda vestra sicut in amaritudie
Per ypbaton dictū est. in eo q̄ dici
t: hodie si vocē ei⁹ audieritis ne ob
duretis corda vestra Timeam⁹ ne
forte cessante p̄missione q̄ p̄missum
est intrare in requiē eius. putet ali-
quis vestrum se alienatum esse Et-
enim sumus euangelizati. sicut ꝛ illi
in eo q̄ dictum est. hodie si vocem
eius audieritis Hodie enim semp̄ ē
Sz nō p̄fuit ꝫmo auditus illis. qui
nō erāt tempati fide eoꝝ q̄ audie-
rant Et quomō non p̄fuit Deinde
volens eos terrere ostēdit. hoc ipm̄
dicens Quidā cm̄ audientes. ama
ricauerūt. sz non omnes qui exierūt
ex egipto p̄ moysen Quibus aūt ira
tus est q̄draginta annis Nonne pec
catoribus. quorū mēbra ceciderunt
in heremo Quibus aūt iuranit. q̄
non intrarēt in requiē eius. nisi in ſ
delib⁹ Et videmus. q̄ nō poterāt
intrare p̄ infidelitatē. Dicens iterū
hoc testimoniū ꝛ interrogacōz ifert
qđ facit ꝫmonē apertū Dixit enim
inquit Hodie si vocē ei⁹ audieritis
nolite obdurare corda vestra. sicut
in amaritudine Quoꝝ mētionē fa
cit obduratorū Quoꝝ infidelium.
Nonne in deoꝝ. Q aūt dicit. tale ē
Audierūt et illi inquit. sicut et nos
audimus. sz nihil p̄fuit illis- Non
ergo putetis q̄ ex auditu tātū p̄di
cationis iuuabimini. q̄ et illi audi
erūt sz nihil vtilitatis habuere q̄m
non crediderūt Caleph aūt et iesus
q̄ nō cōsenserūt infidelibus effuge
rūt penam que illis illata est Et in-
spice q̄ mirabiliter Non dixit. non
cōsenserūt. sz nō ↄtempati sunt hoc
est. sine sedicione dissenserūt. illis oī
bus vnā atq̄ eandem sententiam
hñtibus Hic michi tamen videtur
eciā sedicōz quandā significare In
trabimus inquit em̄ in requiē. nos
qui credidimus Et vnde hoc certū
Et intulit Secundū q̄ dixit sic̄ iu-
rauī in ira mea sz intrabunt in req̄
em meam Quāq̄ opibus eius a cō
stitucōe mundi factis Et tamē hoc
nō nos non intraturos manifesta-
uit. sz illos nō intraturos Jdergo
festinat ostendere interi. quia sic̄ re
quies illa non p̄hibet aliam requi
em dici sic neq̄ hec illam celoꝝ req̄
em Interi ergo vult ostendere. q̄ ñ
venerūt illi ad requiem Quia em̄
hoc dicit. addidit Dixit em̄ alicu-
bi de die septima sic. et requievit de⁹
in die septimo ab oibus opibus.
Et in hoc iterū Si intrabunt in re
quiem meam Vides quomō non
p̄hibet illam istā esse requiē. Quia
ergo relinquit inquit quosdā intra
re in illam et qui primo euangeliza
ti sunt. non ingressi sunt. p̄ infideli
tatem. deinde quandam definit di
em. hodie in dauid dicens. potest
tm̄ tempus sicut p̄dictū est Quid
aūt est. qđ dixit Quia cm̄ debēt in
quit aliqui intrare. vtiq̄ illi non in
trauerunt Quia vero aliquos op-
tet intrare et debent aliqui intrare
audiamus vnde hoc certū sit Post
tantos annos inquit dicit iterū da
uid hodie si vocem eius audieritis
ne obduretis corda vestra Si em̄
eos ihesus requiescere fecisset. neq̄
quā ꝺ alia die loqueret postea Cer
tū ē ergo q̄ futurū ē quosdā accipe
retribucōnē Hec itaq̄ dixit Proīn

relinquitur sabbatismus populo dei
Unde. Ex eo q̄ p̄cipit. ne obduret⁹
corda vestra Non em̄ p̄cipet. nisi
esset sabbatismus. neq; iuberentur
talia n̄ facere ne eadē ec̄ ip̄i paterēt
nisi futur. eēt eos talia pati Quid
aūt. talia erant passuri qui palesti-
nam ꝓuinciam possidētes nisi alia
quedam esset requies Et bene con
clusit hunc ꝯmonem Nō em̄ dixit
requies sz subbatismus. ꝓp̄um no-
men. ad quod gaudebāt. et cōcur-
rebant. sabbatismum regnū vocās
Sicuc em̄ sabbato ab omnib⁹ ma
lis abstinere iubetur illa tantū fieri
que ad obsequium dei ꝑtinent que
sacerdotes efficiebant et que animā
iuuabant. et nihil aliud sic et tunc.
Iste vero non ita est inquit. Sz q̄d
Qui em̄ intrat in requiem eius et
ip̄e requiescit ab opibus suis sic̄ a ꝓ
prijs deus Sic enim deus requie-
uit ab opibus suis. sic intrans in re
quiem eius Quia em̄ de resurrecti-
one illis erat ꝯmo. hoc desiderabāt
aduertere. in isto ꝯmone. omnia cō
clusit. in eo q̄ dictum est. hodie ut
nūq̄ desperarēt se intraturos Con
solamini inquit vos ipsos ꝑ singl̄os
dies. hoc est. ac si quisquā peccaue-
rit vsq;quo est hodie spem habeat.
Nullus igit̄ desperet vsq;quo viuit
Maxime aūt inquit neq; sit cor ma
lignum infidelitatis Ac si eciā sit. ne
mo desperet sed refoueat seipsum.
Vsq;quo em̄ est hodie habet occasi
onem Hic aūt nō solam infidelita
tem dicit. sed eciā murmuraciones
Quor membra inquit ceciderūt in
heremo Deinde ut nō putet aliq̄s
quia absolute requie fraudabunt.

infert et suplicium dicens Viuens
quippe est verbum dei et opans et
acutius sup omnē macherā bis acu
tam. et penitrans interiora aie et
spiritus cōpagum ac medullarū
et iudex cogitacionū et intelligenci
arū cordis Hic de gehenna dispu
tat ac de suplitio. In abscōdita ei⁹
inquit penetrat. hoc est cordis no-
stri et secans animam Non em̄ hic
cadunt membra. neq; terre frauda
cio est sic̄ illic. sed regnū celor. et ge
henne tradi eterne. et suplicio imor
tali et pene. Sed consolamini vos
ipsos. Attende mansuetudinē et ꝓ
cliuitatē pauli. Non dixit increpa-
te. sed consolamini. Sic nos opor-
tet eis q̄ ꝑ tribulatōz angustant ac-
cōmodari. Hoc ꝛ i epl̄a sua ad the
salonicenses scribens dixit. Mone-
te inquietos De pusillanimis autē
non sic. Sed quid Vide Sed con-
solamini pusillanimes. suscipite in
firmos. longanimes estote ad om̄s
Hoc est non desperetis. non renū-
cietis. Eū eni qui per tribulationē
angustat qui non consolat duriorē
facit. Ne obduretur quisquā ex vo
bis inq̄t decepcōe peccati Aut em̄
decepcōnem diaboli dicit. decepcō
quippe est reuera. ut nihil quis spe
ret futurorū. putando. q̄m sine reci
ꝓcacōe erūt actus nostri. et q̄r de
factis nostris que hic agimus nul-
lā reddem⁹ rationem neq; q̄r erit
resurrectio Siue aliter Decepcō ē
sine vllo esse dolore Dicere quippe
q̄d iam potero. qui semel peccaui.
non habeo spē recupandi me met
ip̄m. decepcio est. Deinde spem ill̄
excitat dicēs Participes facti sum⁹

pene dicens Qui ita nos amauit q̄
tm̄ nos dignatus est ita ut suū nos
faceret corpus nō nos despiciet pe
reūtes Intelligamus inquit q̄libet
rebus facti sumus nos ⁊ xp̄s vnum
sum⁹ Non ergo increduli ei exista-
mus Et iterum illud significat qd̄
dictum est alibi quia si tolerabim⁹
et conregnabimus Hoc quippe est
participes facti sumus eadem pti-
cipamur que ⁊ xp̄s Hortat̄ quippe
ex utilibus Participes inq̄t sumus
xp̄i Deinde hortatur ex tristib⁹ Ti
meamus ne forte cessante ꝑmissiōe
intrandi i requiem ei⁹ putet quisq̄
iterum ꝑuatum se esse. Illud autē
manifestū est ⁊ omnib⁹ concessibile
Fraudauerūt me inquit et viderūt
opa mea q̄draginta annis. Vides
quia non oportet expetere dm̄ reci
ꝓcacōnes ꝑ siue reciprocet siue non
credere illi. Illos enim nunc culpat
in hoc quia temptauerūt dm̄ Qui
enim uult ꝓbaciones accipe l̄ virtu
tis vel ꝓuidencie l̄ ꝓcuracionis ei⁹
nec dum credit neq̄ potentē eū esse
neq̄ misericordem. Hoc eciā i an-
terioribꝰ scribēs significabat volēs
fortassis iam virtutis eius et q̄ntā
pro illis ꝓuidenciā gereret examia
cionē et redargucionem sumere in-
temptacionib⁹ vides quia ex infide
litate vbiq̄ offendit̄ deus et ad in
dignacionem adducit̄ Quid ergo
inquit Remanet sabbatism⁹ ꝑplo
dei Vide aūt q̄mō totum istū ꝑmo-
nem rationat⁹ est Iurauit inq̄t illis
ꝑoribus non intrare eos req̄e ꝫ ⁊ nō
intrauerunt Deinde post illos post
multa tpa loquens iudeis dixit Ne
obduretis corda vestra sic̄ prēs vr̄i

Certum ergo est qm̄ est alia requies
Deinde enim q̄ in palestina fuit nō
posset dici hēbant enim illam Iam
de septima die non posset dici non
enim deipsa disputabat siq̄dē mlto
añ iam facta erat Aliā igit̄ q̄ndam
significabat q̄ vera est req̄es Rene-
ra eni illa ē requies vbi fugit dolor
tristicia genit⁹ vbi neq̄ sollicitudi-
nes neq̄ labores neq̄ agoēs neq̄
timor obstupescere faciens ⁊ cōmo
uens animā ꝑ solus dei timor vo-
luptate plenus Non ē illic i sudore
uultus tui comedes panem tuum
neq̄ spine neq̄ tribuli Non est illic
in tristicijs generabis filios neq̄ ad
uirum tuum cōuersio tua et ip̄e tui
dñabit̄ ꝑ omnia pax gaudiū iocun
ditas voluptas bonitas manet sun
do Non est illic inuidia neq̄ zelus
neq̄ morbus neq̄ mors corpis ne
q̄ illa que est anime Non ibi tene-
bre neq̄ nox semper dies semp lux
sp diei claritas Non est ibi fatigari
non est ibi fastidium accipe semper
in desiderio bonorū ꝑseuerabimus
Vultis vt dem vobis similitudinē
q̄ndam illi⁹ status. Non est quidē
possibile verūtamē iquantū potest
conabor dare vobis quandā yma
ginem. Suspiciam⁹ in celū qñ nll̄a
se interponit nubes et clara ē om̄is
eius corona deinde ad pulchritudi
nem aspectus ei⁹ aliquantulū tp̄is
ꝑdurem⁹ et intelligam⁹ qm̄ ⁊ solū
habem⁹ non quidē tale q̄le nunc ē
sed tanto meli⁹ effctm̄ quāto luteis
tectis aurum est melius Et post illd
item supi⁹ tectum deinde angelos
archangelos inumerabiles ꝑplos
incorpearū virtutū deinde ip̄a dei

regna.thronũ paternũ.Sed nõ valet sicut dixi sermo exprimere totũ exprimento opus ẽ. ℙer exprimentum q̃ppe melius agnoscet. Quõ putas dic mihi.adam fuisse in paradiso.Ab illa mḱto erit melior ista conuersatio.q̃ntum terra melius ẽ celum.Attamẽ ꝛ aliam similitudinem inq̃ramus.Si cõtingat eũ qui modo impat omnẽ mundũ obtinere.deinde neq̃ bellorꝫ neq̃ curarũ habere vllam molestiã.sed in honore esse tantũ et deliciari et multa q̃dem habere tributa vndiq̃ ꝛ aurũ illi affluere et reconditũ esse. q̃lem illum putatis animũ habere.si oĩa bella totius terre quiescere videat. Tale aliquid erit.Magis autẽ neq̃ q̃ ad similitudinẽ illius regni pueni.ℙropter qđ oportet et aliã inquirere intelligentiã.Da mihi aliquem qui sit sicut infantulus regis Vsq̃quo q̃dem in vulua est nihil sentit.si aũt contingat eũ inde egredi et in thronũ regalem ascendere. non paulatim sed confestim cuncta accipere.sic est etiã ille status.Est ꝛ alia similitudo si quis vinctus ꝛ mḱta mala passus repente ad regale soliũ rapiat.Sed neq̃ sic integre ptingere potui ad illius regni similitudinẽ.℟ic quippe q̃cunq̃ ds precepit bona.in prima q̃dem die asci ipm regnum dixeris viget in eo amor et gaudium.et in secunda die et in tertia.tempore vero ꝓcedente ꝑmanet quidem in voluptate.non tñ tãta.minuet quippe semp ex cõsuetudine q̃lecunq̃ bonũ istud sit. Illic aũt non solum non decrescit. sed etiã augmẽtũ accipit itelligẽtiã q̃ quantũ sit aiam illuc ꝓgentẽ.ne q̃q̃ finem bonorꝫ illorꝫ expectare. neq̃ mutationẽ.quin potius creũtum et vitam finem non habentẽ. et vitam omni piculo liberã.omni merore et cura alienam.plenã gaudijs et mille bonis.Si enim hic in campũ exeuntes ꝛ tabernacula militum spectantes ex velaminib⁹ cõfecta.et tela et galeas vel vmboni⁹bus et vmbilicis scutorꝫ resplendẽtes;et rapimur spectaculi miraculo si vero etiã iam impatorem nobis contingat mediũ videre sine currẽtem sine equitantẽ in armis aureis vniuersitatem nos habere putam⁹ Quid ergo putas cum videris sanctorꝫ tabernacula eterna in celo cõfixa.suscipiant inq̃t vos in tabernacula eterna'.cũ vnũq̃q̃ eorꝫ supradios solis videris refulgentem.ñ ere et ferro sed ex illa gloria cui⁹ candorẽ et coruscationes ocul⁹ humanus non potest inspicere.Et hᵉ quidem q̃ntum ad hoies attinet. Quid aũt iam dicam multã mḷiciam angelorꝫ.archangelorꝫ.cherubin.seraphin.sediũ dñationũ principatuũ potestatũ.quorꝫ pulcritudo inexplicabilis omnẽ mentẽ excedit.Sed q̃dm non quiescam in re quie incomp̃hensibili Que oculus inquit non vidit.nec auris audiuit neq̃ in cor hominis ascendit que p̃ parauit dñs diligentibus eũ.ℙro inde nihil miserabilius eis qui ab istis exciderint Sed nos efficiamur ex parte beatorꝫ vt obtinere mereamur bona eterna in christo iesu domino nostro cum quo patri vna cũ sancto spiritu.gloria.impiũ bonor

nūc et sp̄ et in secula seclorꝝ. Amen

Explicit Omelia vi
Incipit Omelia vii

Festinemus igit̄ intrare in illam requiē. ne in ip̄m exemplū q̄sq̄ incidat infidelitatis. Viuus eni ē sermo dī et efficax. et penetrabilior sup̄ oēm gladiū ancipitē. et ptingens vsq̄ ad diuisionē aīe et spūs. cōpaginū q̄ et medullaꝝ. et discretor cogitationū et intentionū cordis. et nō ē aliq̄ creatura occulta in conspectu eius. Omnia aūt nuda et manifesta sunt in oculis eius. ad quē nob̄ sermo est Magna q̄dem res ē fides et salutaris. et sine hac nō est saluari aliqñ. Sed non sufficit sola hec. Opari opus ē et conuersatione recta Proinde etiam paulus admonet eos q̄ dignationē misterioꝝ suscipere meruerūt. dicens. Festinus intrare in illam requiē. festinemus inquit qm̄ non sufficit fides. sed debz addi et vita. et multū studiū debet adhiberi. Opus est q̄ppe reuera vt intremus in regna celoꝝ. Si enim terrā intrare nō meruerūt qui tantas calamitates ptulerant in heremo. et terrā app̄hendere nō potuerunt qꝛ murmurauerūt et fornicati sunt. qūo nos celū merebimur. indifferent̄ viuentes. Opus igitur nobis est ꝛ studio. Et vide. nō vsq̄ ad hoc tm̄ est dānificatio vt nō intret quis Non eni dixit. festinemus intrare in requiē ne excidamus de tantis bonis sed qd̄ maxime hoīes erigit hoc addidit. Quid autē est hoc. Ne in ip̄m exemplū quisq̄ incidat infidelitatis. Quid est hoc. Hoc ē vt in mēte nostra habeamꝰ illā spem et expectationē. ne similit̄ excidamus. Quia aūt excidimꝰ exēplum manifestat Ne in idip̄m inq̄t incidamus. Deinde ne audiēs q̄s in idip̄m eandē ipsam putet penā audi q̄d subiūgit Viuēs eni ē s̄mo dei et efficax. et penetrabilior super omnē gladiū ancipitē. et ptingens vsq̄ ad diuisionē aīe et spūs. cōpaginū quoq̄ et medullaꝝ. et discretor cogitationū ꝛ intētionū cordis Hic oñdit qm̄ et illa idē ipse opatus ē ꝛ viuit. Nō ē extinctus. Igit̄ qm̄ s̄monē audisti ne simplicit̄ accipias. Gladio eni inquit est penetrabilior. Attende discensionē pauli. et hinc considera ꝓ q̄ causa opꝰ habuerūt ꝓphete dicere. gladium rompheā et arcū. Nisi conuertamini inquit. rompheā suā vibrauit. et arcū suū tetendit et parauit illum. Si eni post tanta tp̄a et pꝰ pfectōnem nō p̄t noīe s̄monis tantū terrere. sed opus habet etiā istis verb̄ vt ostendat eminentiā ex cōpatōne multo magis tūc Penetrabilior inquit vsq̄ ad diuisionē aīe et spūs. Quid ē hoc. Terribilius aliq̄d significauit. aut qꝛ spūm diuidet. ab anima. aut qꝛ et ipsa incorpea penetrat et ptingit. non tm̄ sicut gladius corpa. Hic oñdit quia et aīa punitur. et quia interiora examinātur. totum per totū penetrat hominem et discretor est cogitationum. et intentionum cordis et non ē creata occulta in cōspectu eiꝰ. hic eos marie terruit Ne forte adhuc inq̄t

in fide stantes non cũ integrà satis-
factione cõfiditis. ipse que in corde
sunt discernet. Ibi eñ ascendet et
puniens et examinans. Et quid di
co de hoibus. Acsi angelos dicas.
acsi archangelos. acsi cherubin. acsi
seraphin. acsi aliam quãlibet crea-
turã omnia reuelata sunt oculo ei⁹
oia aperta et manifesta. nihil est qđ
eum possit latere. Omnia nuda et
apta sunt oculis eius. Ad quẽ nob
sermo est. Quid aũt est apta. ex me
tafora pelliũ. que de pecudibus de
trahunt Sicut eni cũ pecudes occi
derit quis et ex carnibus detraxe-
rit pellem. oia interiora reuelantur
et apta fiũt oculis nostris. sic ⁊ deo
apta subiacent oia. Tu aũt attẽde
etiã hoc quõ semp opus habet cor
poreis exẽplis. Qđ fit ex infirmita-
te audientiũ Quia eni infirmi erãt
declarauit. dicens tardos eos eẽ et
opus hñtes lacte. non solido cibo.
Oia nuda sunt inqt et apta oculis
eius. Ad quẽ nobis sermo est. quid
est in idip̃m exemplũ infidelitatis.
Tanq̃ si diceret. Quare non vide
runt illi terrã repmissionis. Quia
accipientes pignus virtutis dei o-
portebat eos credere timore ma-
gis obedientes. et nõ magna ima-
ginari An certe pusillanimitate pie
runt. Potest aũt aliud dici. quia ⁊
maximã ptem itineris ambulãtes.
cũ ad ipsa limina puenirent. cũ ad
ip̃m portũ intrarent. dimersi sunt.
Hoc etiã in vobis inqt timeo. hoc
ẽ in idip̃m exemplum infidelitatis
qr et isti multa passi sunt. sicut eis
post paululũ testificat dicẽs. recor
damini p̃orum dierũ. in quibus il-
luminati estis. quantũ certamẽ pas
sionũ sustinuistis. Nemo eni pusil-
lanimis sit. neq; in fine renuncians
cadat. Sunt eni q̃ in principio cũ i
gente desiderio arripiunt aliquid.
postea vero paululũ quiddã vni-
uerso adijcere volentes vniuersum
amittunt. Sufficienter ex parẽtib⁹
nostris docemur. ne in similia inci-
damus. ne eadẽ patiamur que illi
passi sunt. hoc ẽ in idip̃m exemplũ
infideli tatis. nõ resoluamur inquit
Qđ etiã circa finẽ dicit. Dissolutas
manus et dissoluta genua erigite-
ne in ip̃m exemplũ q̃s incidat. hoc
eni ẽ reuera cadere. Ne deinde au-
diens quisq̃ in idip̃m exemplũ in-
cidere. eandẽ mortem suspicaretur
quã et illi passi sunt. attende q̃d di
rit Viuens eni est sermo dei ⁊ effi-
cax et penetrabilior sup omnẽ gla-
dium ancipitẽ Omni q̃ppe gladio
senior ẽ In eoꝝ nanq; aias incidet
sermo. plagas quasdam opans se-
uas et pniciosas incisiones impor-
tat. Et haꝝ rerũ demõstrationem
adhibere ñ opus habet neq; cõfi-
cere necessariũ putat. hñs tã mani
festam narrationẽ Quale nãq; bel
lum inquit illos pdidit. Qual gla-
dius Nonne vltro corruebant Nõ
enim quia talia non sumus passi.
securi esse debemus Vsq; quo eni
hodie dr. licz nob recreari. et ne au
diẽtes q̃ ad aiaz ptiebãt negligen
tes efficerent. addidit ea q̃ ad cor-
p⁹ attinerẽt. tũc ei sic fit sic̃ lex aliq̃s
iudices suos maiora peccãtes. p̃m
q̃dẽ spoliat milicia ⁊ cingl̃m aufert
ac dignitatẽ ⁊ tc̃ vlciscit sic ec̃ hic gla
di⁹ spũs opat. p⁹ hc iã đ filio dispu

Ad quem nobis inquit sermo est. Quid ē ad quē nobis sermo ē. hoc est Ipsi inquit reddituri sumus rationē actuū nostroꝝ. Et quō hoc fit Ut non cadamus inqt. neqꝫ pusillanimes efficiamur Sufficienter q̄dem etiā illa nos inquit docent. Habemus autē et sacerdotē magnū intrantē celos. iesum filiū dei. Quia eni ꝓpterea addidit. nō eim habemus inqt sacerdotē non valētem cōpati infirmitatibus nostris. idcirco supius dicebat. In quo passus est ipse temptatus. potēs ē eos qui temptant adiuuare. Intuere ergo quō et hic idipm facit. q aūt dicit. tale est. Venit inqt ꝑ viā qua et nos. magis autē ad pioꝛē et oim hoim experimentū accepit. Illic q̄ppe dicebat. Non est creatura occulta in conspectu ei⁹. diuinitatē signi ficans. nūc autē qꝛ de carne loquit hūiliter disputat dicens. Habētes igit pontificē magnū intrantē celos. et ostendit maiorē illi esse curā de nobis. et qꝛ sicut ꝓpijs adest. et nō vult eos cadere. Moyses eni inquit non intrauit in reqem. ipse āt intrauit Et quomō hoc nusqꝫ posuit mirū ē. ne viderent sibi excusationē inuenire. Comphendit autē etiā ipm. Et ne videat accusare illum virū. apte illud ñ dicit. Si eni nihil huiusmodi dicentē talia aduersus illū ꝓferebant dicētes. cōtra moysen et cōtra legē iste loquit. mlto amplius si dixisset nō ē palestina sed celum maiora de illo dicerent. Sz non totū pontifici tribuit. sed etiā a nobis querit. Dico autē confessionē. Habentes inqt pontificē magnū intrantem celos iesum filiū dei. teneamus cōfessionē ei⁹ Quallem confessionē dicit Qm̄ ē resurrectio. qm̄ est retributio. qm̄ mille bona. quia christus deus ē. qm̄ fides recta ē. hec confiteamur. Quia vero hec vera sunt. manifestū est ex eo q̄ pontifex in interioribus cōstitutus ē. nō excidamus. confiteamur. Si eni modo adessent. falsus esset qui ꝓmisit Proinde etiā hoc verū est. Quō differunt Eteni pontifex noster magnus ē. Nō eni habem⁹ pontificē q̄ non possit cōpati infirmitatibus nostris Nō inquit ignorat que nostra sunt. sic multi pōtifices qui ignorāt eos qui in tribulatōibus cōstituti sunt. et neqꝫ que sit tribulatio in hoibus sciunt. Impossibile q̄ppe ē scire afflictōes afflictoꝝ ei qui expimentū afflictōis nō habuit. ꝛ sensibiliter oia non sustinuit. pōtifex aūt noster cōpetenter ꝑ mū oia sustinuit. et tunc ascendit vt possit cōpati. Temptatū inquit ꝑ omnia scd̄m similitudinē sine peccato. Inspice quō etiā supra idipm similiter posuit. et hic iterū scd̄m similitudinē Hoc est ꝓsecutōnem passus ē sputa suscepit. accusatus est detractionē sustinuit. calūnias passus est. repulsus ē. in fine crucifix⁹ ē. Juxta silitudinē inqt sine pctō. hic etiā a⁹ significat Possibile ē sine pctō etiā i tribulatōib⁹ cōstitutū degere. sic etiā cū dicit i similitudie carnis. ñ hoc dicit. qꝛ silitudo carnis fuit. sz qꝛ carnē suscep⁹ quare ergo dixit i silitudine. qꝛ de peccatrice carne loq̄bat Silis inqt nit carni nr̄e. Natura q̄ppe eadē

nobis.peccato vero nequaq̃ eadē
Accedamus ergo cū fiducia ad ſe-
dem gratie eius.vt accipiamus mi
ſericordiā et gratiā inueniamus in
oportuno auxilio. Quā dicit ſedē
gratie Sedē ipſam regalē dicit de
q̃ alibi dicit Dixit dñs dño meo.ſe
de a dextris meis.Quid ē acceda-
mus cū fiducia.Quia pōtificē ſine
peccato habemus certantē cū mū-
do.Confidite inq̃t.ego eni vici mū
dum.Nā q̃ dictū ē oportet eū oia
pati mundū aūt eū eſſe a peccatis.
hoc ſignificat.acſi nos ſub peccato
ſumus inq̃t.ſed ipſe ſine peccato ē
Accedamus ergo cū fiducia Sedes
aūt gr̃e ē ſedes iudicij. Nūc ꝓpte-
rea accedamus cū fiducia vt accipi
amus miſericordiā q̃lem q̃rimus.
Largitas q̃ppe eius ē hec cā et do
num regale. Et inueniamus inq̃t
gratiā in auxilio oportuno.Bñ di
xit in oportuno auxilio. Si eni nūc
inquit accedas.accipies et gratiā t
miaz.Oportune q̃ppe accedes Si
autē tūc acceſſeris. neq̃q̃. In anis
q̃ppe erit acceſſio tunc.Non enim
erit tunc ſedes gratie vſq̃ tunc ſe-
debit rex.Cū autē venerit finis tūc
ſurget ad iudiciū.Exurge inq̃t deꝰ
iudica terrā. Accedamꝰ ergo cū fi-
ducia Iterū illud dixit vt nihil ha
beamus in conſcia malignū hoc eſt
nō dubitantes. Non eni poteſt cū
fiducia talis accedere Idcirco dixit
Tpe oportuno exaudini te.et i die
ſalutis adiuui te.Nāq̃ et nūc poſt
baptiſmū peccantes inuenire peni
tentiā gr̃e eſt.Ne aūt audiens illū
pontificē putes ſtare.ſtatim eū ad
ſedē adducit.Pōtifex eni nō ſedet
ſed ſtat.Vides q̃m q̃ factꝰ ē pōtifex
non nature eſt ſed humilitatis t exi
nanitōis.Hoc et nobis nūc oportu-
nū eſt dicere. Accedamꝰ cū fidu-
cia petentes.Tm fidē afferamus t
oia tribuit.Modo tēpus ē donec
nemo de ſeipſo deſperet.Tūc ē de-
ſperatōis tēpus cū thalamus fue-
rit clauſus.cū intrauerit rex videre
diſcūbentes.cū venerint ad finum
pr̃iarche qui eo facti fuerint digni.
Nunc autē necdum. Adhuc q̃ppe
theatrū conſiſtit.adhuc agon pma
net.adhuc palma pēdet. Feſtine-
mus igit Nā et paulus dixit. Sic
curro.non quaſi in incertū. Curſu
opus eſt:et curſu valido.Qui cur-
rit neminē occurrentē ſibi videt.ſi-
ue p prata.ſiue p aſpera loca trāſe
at Qui currit nō ad ſpectatores at
tendit.ſed ad palmā Siue diuites
ſint.ſiue pauꝑes.ſiue detrahat q̃s
ſiue cedat.ſiue iniuriet.ſiue lapidet
ſiue domū diripiat ſiue filios vide
at aut vxorē ſiue aliud q̃d.ad vnū
tm̃ feſtinat currendo.hoc eſt vt ac-
cipiat palmam.Qui currit.nunq̃
ſtat Nam ſi vel modicum negligat
totum amittit.Qui currit nihil an
teponit fini.ſed magis ad eum per
tendit.Hoc a me dictum ē ad eos
qui dicunt. in iuuentute quidem
mea ſtudium habui. in iuuentute
ieiunaui.Nunc autem ſenui. Ma-
rime vero religioſitatem augmen-
tare debuiſti. Nemo mihi veteres
virtutes enumeret. Nunc magis
viget quis.et in iuuētute firmus ē.
Qui enim corporalem iſtum curſit
curſum. recte dicit.quia canicies
eum apprehendit. Et non valet

similiter currere. quia omnis agon in corpe cõstitutus est. Tu vero ob quã causam cursum minues. Hic eni aio opus est. aio erecto Anima q̃ppe in senectute potius cõfortat̃. tunc viget tũc exultat. Sicut enim corpus vsq̃quo febribus detinet̃. et subsequentib⁹ egritudinibus. ac si sit validũ tñ affligit̃. cũ autẽ liberatũ fuerit ab obsessione morborũ recreat ꝓpriã virtutẽ. sic etiã aia in iuuentute febrib⁹ laborat. et amor glorie oppimet eã. ⁊ deliciaꝝ ⁊ veneriarũ rerũ et aliaꝝ multaꝝ ymaginationũ. Cũ autẽ senectus aduenerit oñs has passiones effugat. alias ꝑ satietatẽ alias ꝑ philosophiam cõstrictus. Has q̃ppe suas corpore relaxat senect⁹. nec si velit aia illis vti ꝑmittit. sed sicut hostes diuersos recludẽs veluti i loco a turbis libero collocat. et multã ei opatur tranquillitatẽ ⁊ timorẽ inducit ampliorẽ. ac si nullus inquit alius. Veruntñ q̃ cõsenescunt sciunt qm̃ morituri sunt. ⁊ q̃ vtiq̃ appropinquauerũt morti. Qñ igitur cupiditates huius seculi excludunt̃ tribunalis aũt expectatio subintrat ⁊ difficultatẽ que erat ad credendũ demollit. nonne magis attentior efficitur si voluerit. Quid ergo inquit cũ viderimus a iuuenibus eniores peiores nimietatẽ malicie mihi dicis. Nã ⁊ infurioso videmus nullo impellente vltro ire ꝑp̃ceps. Qñ ergo senex curationẽ habet. Non enĩ põt dicere Delicta iuuentutis mee et ignorantie ne memineris Qui eĩ in senectute ita furiosus ẽ oñdit q̃ et in iuuentute non ꝑ ignorantiã. non ꝑ impitiam. non ꝑ etatẽ talis fuit. sed ꝑ negligentiã Ille q̃ppe p̃t dicere delicta iuuẽtutis mee ⁊ ignorantie ne memineris. q̃ in senectute cõpetentia gerit. qui ꝓcedente etate mutatur. Si autẽ et in senectute ita inhonestus est. quomõ dignũ ẽ huiusmodi senẽ appellari. qui neq̃ etati reuerentiã exhibet Qui enim dicit peccata iuuẽtutis mee ne memineris. veluti in senectute correctus hec dicit. Non igitur ex hys q̃ in senectute cõtingunt. fraudes te ip̃m a uenia etiã eoꝝ q̃ in iuuentute fecisti. Quõ enim nõ est absurdũ et supra veniã qd̃ fit vt senex in taberna sedeat. senex ad circũ festinet senex ad theatrũ ascẽdat velut pueri currentes cũ plebe. Vere cõfusio est ⁊ irrisio vt canicie q̃dem ornent̃ extrinsecus. intrinsecus autẽ intellectum habeãt puerilem Et siquidẽ iniuriet illũ iuuenis. statim canos i mediũ ꝓferet dicẽs. Vel canis istis exhibe reuerentiã. Si vero tu eis ñ exhibes reuerentiã iam senex. quomodo iuuenem tuos canos reuereri desideras Non reuereris inquis hos canos. Sed tu. eos confundis Deus te honorauit. candorem capilli dedit. Primatum habere consessus quid prodest. Illum honorem quomodo reuereatur iuuenis cum te viderit amplius lasciuie deditum. Canicies quippe tunc est venerabilis quando ea gerit que caniciem decent. Cum vero iuueniliter conuersatur plus iuuenibus ridiculosus erit. Quomodo poteritis vos iuuenes admonere dum vos senes ebriemini per incontinentiã

vestram. Non enī nunc irridens se niores hec dico. sz iuuenes magis irrideo. Qui enī hec agitis. acsi ad centesimū veniatis annū mihi iuue nes videmini et similes pueris. Iu uenes eīm acsi modicā disciplinā ac cipiant et corrigant senioribus me liores sunt. Et ñiste sermo me⁹ sed et scriptura hanc nouit discretionē Senectus enī inquit honorabilis nō mlti tpis et etas senectutis vita immaculata Eteni nos honoram⁹ nō qz colorē candidū habet. ideo ab nigro colore ampli⁹ honoram⁹ sed qz indiciū est vite in virtute p uecte. Et videntes ex hoc cōicim⁹ interiorē senectutē. Si vero cōtra ria senectuti gesserint. irrisibiles fi unt ppter hoc potius. Nā et regē honoramus. et eius purpurā z dy adema. qm̄ ista signa sunt principa tus. Si vero viderim⁹ illū cū pur pura cōspui. ab armigeris suis cō culcari. p̄focari. in custodiā mitti. dissipari. nūqd reueremur tūc pur purā aut dyadema. Nōne et ipm scema plorabimus. Noli ergo ppt canos velle honorari. qm̄ ipse illos iniurias. Nā et ipsi vlcisci se debēt qm̄ scema splendidū z honorabile confundis. Nō aduersus oīs hec dicim⁹. neqz aduersus senectutem absolute nobis sermo ē nō enī furi osus effect⁹ sum. sed aduersus aiaz iuuenalē q senectutē cōfundit Ind ꝑ senibus dolentes hec dicim⁹ cō fundentib⁹ canos. Rex qdam ē se ner si voluerit. et ab eo q purpurā habet magis regalis ē dū passio nes animi vicerit. et velut armige ros subīcit passiones. Si vero ab strahat et deīciat a solio. z amoris pecuniaz et ornādi corpus z deli ciaz z ebrietatis z iracundie at ve neriarū rerū seruus effect⁹. et habe at oleo cōptos. et totā etatē suā p malā voluntatē iniuriet q̄li pena ñ sit dign⁹ huiusmodi Sz nō effici amini tales o iuuenes. neqz vobis peccātibus venia tribuet. q̄re Qm̄ licet tibi senē esse in iuuentute. Sic̄ in senectute sunt iuuenes. sic etiam ecōtrario Sic̄ illic neminē capillus albus salnat. sic neqz hic nigell⁹ ca pillus impedit: Si eīm inhonestio rem hec q̄ dixi senē faciunt. multo ampli⁹ qz iuuenē. verūtam̄ nec iu uenis alienus est a culpa Iuuenis qppe ibi tm̄ habere veniā poterit. dū imprudens fuit dū tpe indiget et expientia. cū aūt opis erit tpan ciam aut fortitudinē demonstrare neq̄qz. neqz qñ op⁹ erit a pecunijs abstinere. Nā ē vbi magis plus se ne iuuenis culpat. Ille quippe mlta curatōe opus habet debilitante illū senectute. iste aūt fortis ē si vo luerit seipm regere Qualē veniam mereat cū rapit amplius qz senex. cū tenet malū in corde. dū ñ adiu uat senē. dum mlta supflua loquit dū iniuriat dū maledicit dū inebri atur Si aūt de tpantia putat non posse culpari. attēde illū z ibi mlta a dintoria hñtem si tm̄ voluerit. Ac si enī validi⁹ eū qz senē cupiditas stimulat. tm̄ sunt multa in qb⁹ ma gis qz senex poterit laborare ut be stiā illā incātet. q̄ sunt ista: labores. lectiones vigilie Sed quid ad nos hec inquis qui non sumus. sumus monachi. hec mihi dicis dic paulo

cum dicit. Vigilantes in omni pa
tientia et oratione. cũ dicit. carnis
curã ne feceritis in concupiscentijs
Non eni monachis hec scribebat
tantũ. sed oibus qui erant in ciuita
tibus. Non eni secularis homo de
bet aliquid amplius habere mona
cho. q̃ cum vxore concũbere tantũ.
Hic eni habet veniã. In alijs autẽ
neq̃q̃ sed omnia eq̃liter sicut mo
nachi agere debent. Nam et beati
tudines que a christo dicunt. non
monachis tm̃ dicte sunt. Alioquin
totus mundus ꝑibit. et accusabi
mus crudelitatem dei. Si vero be
atitudies sol' monachis dicte sunt.
fecularem aũt hominẽ ipossibile est
eas implere. cũ ipse nuptias iussit.
ipse ergo omnes ꝑdidit Si eni non
potest ea cũ nuptijs que monacho
rum sunt implere. omnia ꝑierunt ⁊
corrupta sunt. et in angustũ cõclu
sit ea que virtutis sunt. Et quomõ
honorabiles sunt nuptie que nos
tm̃ impediunt Quid ergo. Possi
bile est et valde possibile. etiã habẽ
tes vxores virtutẽ aggredi. si volue
rimus. Quõ Si habentes tanq̃ ñ
habentes simus. si non gaudeam⁹
in hys que possidemus. si mundo
vtamur tanq̃ non vtentes. Si aũt
aliqui impediti sunt ex nuptijs sci
ant qm̃ non nuptie illis impedimẽ
tum fuerunt. sed voluntas que ma
le vtit̃ nuptijs. Nam neq̃ vinũ fa
cit ebrietatẽ. sed mala voluntas et
excessus moderatõis. Vtere cũ mo
deratione nuptijs et prim⁹ eris in
regno. et omnibus frueris bonis.
Que omnia nos contingat ꝓmere
ri. gratia et misericordia dñi nostri
iesu christi cum quo patri vna cum
sancto spũ. gloria. impium. honor.
nũc ⁊ semꝑ et i secula seculoꝝ. Amẽ

Incipit Omelia octaua

Omnis quippe ponti
fex ex hoibus assum
ptus Pro hoibus cõ
stituit̃ in hijs que sunt
ad deũ. vt offerat do
na et sacrificia ꝓ peccatis. q̃ possit
condolere hys qui ignorant et er
rant. qm̃ et ipse circũdatus est infir
mitate. et ꝓpter hanc debet quẽad
modũ ⁊ ꝓ populo ita etiã ⁊ ꝓ seip̃o
offerre ꝓ peccatis. Vult ostẽdere iã
beatus paulus q̃ multo melius est
testamentũ hoc q̃ vetus Facit hoc
ergo hoc longius a supiorib⁹ istru
ens et p̃seminãs rõcinatões. Quia
eni nihil erat corꝑeum neq̃ ymagi
nariũ. vtputa non templũ. non san
cta sanctoꝝ. non pontifex tantã ha
bens ꝯstructõꝫ. ñ obseruatõs lega
les ꝫ altiora et ꝑfectiora oia. ⁊ nihil
corꝑeum. totum aũt in spiritalib⁹
erat. spiritalia vero nõ sic introdu
cunt infirmos sicuti corꝑalia. ꝓpte
rea omnẽ istũ mouet sermonẽ. Et
intuere sapiam Prio a põtifice fa
cit iniciũ. ⁊ freq̃nt̃ eũ põtificẽ vocat
et ex hoc ꝑmũ ostendit differentiã.
Idcirco definit ꝑmũ q̃d est põtifex
et demõstrat q̃ ꝑtinẽt ad põtificẽ.
Et signa hec signa sunt pontifica
tus Occurrebat aũt ei qm̃ neq̃ ge
nerosus erat. neq̃ ex tribu põtifica
li neq̃ in hac t̃ra sacerdos. quõ er
go ponti ex inq̃t. Et sic̃ in epl'a ad
romanos incredibilẽ sermonẽ susci
piẽs. ides oꝑat̃. qd̃ nõ valuit tot⁹
labor legis. neq̃ cõuersatõis sudor

refugit ad patriarcham. et ad illud tempus totū redegit. sic etiā hic alterā sacerdotū viam pgit. ex hūs q̄ iam dicta sunt eam ꝓponens. Et sicut in supplicijs non solum gehē nam ꝓponit sed etiā que in patrib⁹ contigerūt. sic etiā hic ꝑmum exp̄sentibus hoc confirmat. Oportebat q̄dem excellentibus terrenis fidem facere. sed q̄n infirmi fuerint auditores econtra fit Interim que sunt cōmunia ipsa ponit prima. et tunc ostendit q̄m eminet. Eminentia quippe que est sc̄dm compatōz sic fit vt in q̄busdam cōmunicet. in q̄busdam autē excellat. Si vero nō neq̄q̄ sc̄dm ꝓpationē fit. Omnis sacerdos ex hominibus sumptus. hoc cōmune est christo. pro hoibus constituit. Et ad hoc vt offerat dona et sacrificia ꝓ populo. et hoc sed non totū Reliqua vero non sunt cōmunia Qui potest cōdolere hūs q̄ ignorant et errant Hic iam excellētia est. Et ipse quippe circūdatus ē infirmitate. et ꝓpter hanc debet sic ꝓ populo sic ꝓ se offerre ꝓ peccatis Deinde et alium ab alio dicit fieri. et non ipse insilit. etiā hoc cōmune et non ipse sibi assumit honorē. sed vocatus a deo sicut et aaron. Hic aliud p̄struit accurate q̄m a deo est missus. Sursum eni atq̄ deorsum cum iudeis disputans etiā christ⁹ hoc dicebat. Qui misit me maior me est. et a meipso non veni. Hic mihi videt etiā indeoꝝ sacerdotes significare tanq̄ non extantes sacerdotes. sed insilientes et legem ac sacerdocium corrūpentes Sic et xp̄s non seip̄m glorificauit vt pontifex fieret. Vbi ergo ordinatus est inq̄t aaron. q̄ppe ordinatus est sepius. in signo virge. et q̄n ignis descēdit et consumpsit eos q̄ insilire sacerdocio voluerunt. Hic aūt cōtra se habet non solum nihil passi. sed etiā ꝓbabiles paruerunt Vnde ergo ex ꝓphetia hoc ostendit Nihil habet sensibile. nihil visibile. idcirco ex ꝓphetia et futuris nihil astruit Sꝫ qui locutus est ad eū inquit filius meus es tu ego hodie genui te. Et q̄d hoc ad filium. et multū inquit Prestructio est. eo q̄ ordinatus a deo sit. sicut et alibi dicit. Tu es sacerdos ineternū sc̄dm ordinē melchisedech. Ad quē dictū ē hoc Quis ē sc̄dm ordinē melchisedech. nullus alius Omnes enim sub lege erant. omnes sabbatizabant. oīs circūcidebant. nullū potuerūt aliū quē q̄ ostendere Qui in diebus carnis sue p̄ces et supplicatōs ad deū. qui potens est eū saluare de morte. cū clamore forti et lacrimis offerēs. exauditus est ꝓ sua reuerentia. Et q̄ q̄ esset filius didicit ex hys que passus est obedientiā Christus q̄m nihil aliud facit nisi curā de nobis illum habere asserit. et excellentiā caritatis eius ostendit Quid sibi vult q̄d dicit cū clamore forti. Nusq̄ hoc euangelium dicit neq̄ q̄ lacrimatus est orans. neq̄ q̄ voce emisit. Intueris quomō humiliatis erat descensio. Non eni dixit q̄ oranit. sed quia cum clamore forti. Et exauditus est inquit ꝓ reuerentia sua Et q̄q̄ esset filius didicit ex hys q̄ passus est obedientiā. Et pfectus factus est. oibus obaudientib⁹ sibi

causa salutis appellatus a deo pō tifex.scd̄m ordinem melchisedech. Esto Quia cū clamore.quare autē et forti et lacrimis.offerens inq̄t ex auditus est pro sua reuerentia. q̄d dicis Erubescant heretici filius di p reuerentia exaudiebat. Et quid amplius de pphetis quis dixerit. Qualis aūt ordo est q̄ dixit.exau ditus p reuerentia.et q̄z q̄z esset filiꝰ didicit ex hys que passus est obedi entiā. Hec de deo q̄s dicat. Quis ita insaniet. Quis ita demens ista loquat. Exaudit⁹ autē p reueren tia didicit ex hys que passus ē obe dientiā. Qualem obedientiā. Qui vsq̄z ad mortē antea fuit obediens sicut patri filius quomō postea di dicit. Vides quia de incarnatione dictū est.q̄ aūt dicit.tale ē. Dic āt mihi. Num patrem orabat vt sal uaret a morte.et ppter hoc tristis erat et dicebat.si possibile est tran seat a me calix iste. Minime Quip pe p resurrectione orabat patrem. Sed econtra ipse pnunciat dicēs. Soluite templū hoc et ego in trib⁹ diebus suscitabo illud. Et potesta tem habeo ponendi animā meam et potestatē habeo iterū sumēdi eā Nemo auferet eam a me.ego a me ipso ponam eā. Quid ergo est. q̄re orabat et iterū dicebat.ecce ascen dimus hierosolimā.et filius homi nis tradet pontificibus et scribis.ꝛ damnabunt eum morte.et tradēt eum gentibus illudendū et crucifi gendū.et tertia die resurget et non dixit q̄n resuscitat pater Quid er go Non p hoc orabat sed p aliq̄b⁹ orabat q̄ crediderant in eū.q̄ autē dicit tale est.exaudit facile. Q̄n q̄p pe nec dum de eo opinionē habe bant cōpetentē.ideo dixit et exau ditus est.sicut et ipse consolans di scipulos suos dixit. Si diligeretis me gauderetis vtiq̄z quia vado ad patrē.et pater meus maior me est. Quomō aūt non seipm glorifica uit qui seipm exinaniuit qui seipm tradidit seipsum inquit p peccatis nostris. Et item Qui seipsum de dit redemptionē p omnib⁹ nobis. Quid ergo est Intueris quia ppt carnem que hūilia sunt loquit d̄ se ipso.sic etiā hic. Et q̄z q̄z esset filius p reuerentia inquit exaditus est. Vult ostendere eius esse magis af fectum q̄z gratie dei. Tanta inquit erat eiꝰ reuerentia vt etiā ppterea eum reuereret deus. Didicit inq̄t obedire deo. Hic iterū ostendit q̄n tū lucrum passionū sit. Et pfectus inquit factus est obedientibus sibi cunctis causa salutis. Si aūt ille fi lius exaus. acq̄siuit ex passionibus obedientiā. multomagis nos. In tueris quāta de obedientia dispu tat. Ita vt ad obedientiā eos ad duceret Vident enim mihi occul tare seipsos. Ex hys q̄ passus est in quit frequenter didicit obedire dō et pfectus p passiones Hec est inte gra pfectio et p hec venire solet ad pfectionē. Non solū ipse saluatus ē sed etiam alys facta est abundātia salutis. Saluatus em̄ inquit fact⁹ est obedientibus sibi causa salutis appellatus a deo pontifex scd̄m or dinem melchisedech. De quo plu rimus nobis erit sermo et difficilis ad interpretandū. Venturus ad

differentiã pontificatus. primo eos increpat ostendens qz et tanta ista humilitatis descẽsio lacerat. Et qz adhuc parvuli erant amplius immorat huic sermoni qui ẽ scdm carnem et veluti de aliquo iusto disputat. Et attẽde qz neqz tacuit omnino de verbo. neqz locutus ẽ. Illud qdem vt eoz intelligentiã sublevaret. et psuadeat etiã ipsos pfectos esse. et non fraudarenk magnis dogmatibus. illud autẽ obrnat eorũ mentẽ. De quo plurimꝰ nobis sermo erit inquit et difficilis ad interptandum. qz imbecilles facti estis auditu. Quia illi non audiunt. propterea difficilis ad interptandũ est eius sermo Qñ enim qs cum hominibus loquik non valentibus assequi neqz que sibi dicunk intelligere interpretari eis non potest Sz forte quiscqz vestrũ qhic astant mirak hanc causam. si propter hebreos ipse impeditus est pfectũ audire sermonem. Fortassis enim etiã hic pter paucos multi sunt tales. ita vt posset hoc et de vobis dici Verũtamẽ ppter paucos dico. Ergo ne siluit aliquid an iterũ idipm repetiuit in consequentibꝰ. et idẽipm egit sicut in epla ad romanos. Etenim tibi pmum increpans silire faciens cõtradicentes. et dicens. O homo tu qs es qui respondeas deo. deinde solutionẽ infert Ego vero eũ neqz oino siluisse. neqz dixisse arbitror. vt ad desideriũ adduceret auditores. Mentionẽ quippe faciens t dicens quedã maiora contineri i hoc sermone. attẽde quõ cum laude faciat desideriũ. Hoc quippe est semp sapientie pauli. difficilia bonis intermiscens. qd etiã in epla ad galathas fecit dicens. Currebatis bene quis vos impedivit. et sine cã tanta passi estis. si cñ sine causa. Et itẽ Certus sum de vobis in domino. Hoc etiã et circa istos facit. Certꝰ autẽ sum de vobis meliora et salutem habentia. Duo nanqz ista facit. neqz dimittit eos decidere qdẽ Alioz exempla valentia erant auditorem erigere. et ad emulationẽ adducere. Qñ aliquis a seipso exẽplum habet. et seipm emulare videtur. amplius iam possibile quiddã introduck. Et hoc etiã ostendit et non dimittit veluti valde accusatꝰ decidere. neqz veluti malos semp extantes. sed quia et aliqñ fuerunt etiam boni. Eteni debebatis eẽ doctores inqt ppter tempꝰ. Hic ostẽdit añ multũ tempꝰ eos credidisse ostendit etiã quia et layci debẽt docere. Attende ergo eũ frequenter parientẽ ad introducendũ sermonẽ de pontifice et semp differentẽ. Audi quippe quõ cepit. Hñtes põtificẽ magnũ intrantẽ celos. Et trãsiens hinc dixit. qliter sit magnꝰ. Deinde inquit Omnis eni pontifex ex hominibus assumptus. p hoibus cõstitnik in hijs que sunt ad deũ. Et iterũ Sic et christus non seipm glorificavit. vt fieret pontifex in eternum scdm ordinem melchisedech Et iterũ differt dicens. Qui in diebus carnis sue pces et supplicationes offerens. Quia igik totiens distulit veluti excusans inquit Causa ex vobis est. pape quanta differentia Debentes alios docere. neqz

simpliciter discipuli sunt sed discipuli extremi Etenim debentes eē doctores ꝓpter tēpus iterū opus habetis vt doceat vos aliquis elemēta principij sermonū dei. Hic hūanitatē dicit. Sicut enim in literis secularibus ꝓmum elemēta discunt. sic etiā hic ꝓmum de hūanitate docebant. Intueris q̄ sit causa vt humilia loquat. Sic etiā cū athenientibus fecit disputās paulus. dicēs. Tpa ignorantie cōtemnens deus nūc p̄cipit hoibus omnibus vbiq̄ penitere. scdm q̄ constituit diem in qua iudicaturus est mundū cū iustitia in viro in quo definiuit. fidē tribuens omnibus exuscitans eū a mortuis. Propterea si aliqd altū dicit breuiter hoc dicit. Humilia vero plurimis ep̄le locis aspergit. et sic que alta sunt ostendit. Nam que hūilia sunt valde. nō ꝓmittūt vt ipsa de diuinitate suspicemur. Sic et hic cautelā exhibuit. Debilitas aūt quid opetur. in ep̄la ad corinthēos significauit dicens. Cū ei sit in vobis emulatio et contentio nonne carnales estis Intuere itaq̄ mihi sapiam pauli. q̄z magna ē q̄modo ꝓporcionaliter semp et apte ad subiectas passiones accedit. Illic eni infirmitas ex peccatis q̄z plurimū cōtingit. magis aūt ex sol' peccatis. hic aūt non ex peccatis tm̄. sed etiā ex tribulatōibus frequentibus. Idcirco et verbis vtit quibus hec ostendat differentia. nō dicēs. carnales facti estis sed imbecilles. Illic carnales. hic aūt maior dolor Illic eni non poterant sustinere vt pote carnales. istic autē poterant. Dicere eni qm̄ imbecilles facti estis auditu. significantis erat. q̄ primū sani erant. fortes alacritate feruentes. Ad etiā illis postea testificatur Et facti estis opus habentes lacte. non solido cibo. Semp eni lac humilē sermonē vocat. et illic et hic. Debentes eni inquit doctores esse ꝓpter temp⁹. ꝓpter hoc magis exoluti estis. ⁊ supini effecti. ꝓpter hoc maxime debebatis esse fortes ꝓpt tempus. Lac aūt vocat q̄ debilibus congruit. Hoc aūt pfectis contrariū est et noxiū vt in istis imorentur. Proinde non oportebit legalia nūc inferre. neq̄ ex eis facere cōpationē. q̄ pontifex sacrificauit et orauit voce et dep̄catione Attende igit quomō nos ista monent. sed illos tūc nutriebant. ⁊ neq̄q̄ eos mouebant. Igitur cibus verus eloqa dei Dabo eni illis inquit non famē panis neq̄ sitim aque. sed famē audiendi verbū dn̄i. Lacte vos potaui non esca. Non dixit nutriui. ostēdens qm̄ lac non ē cibus. sed sicut in pueris minoribus q̄ non possūt pane nutriri. tales eni potū nō accipiunt. sed ipse potus illis ꝓ cibo dat. Non dixit op⁹ hūtes. sed effecti estis opus habentes lacte nō solido cibo. Hoc vos voluistis. vos metipsos ad hoc redegistis et ad hanc necessitatē. Omnis eni q̄ participat lacte expers est verbi iusticie Quid aūt est expers verbi iusticie. Quid est verbū iusticie: Hic mihi videtur ⁊ vitam significare. ꝓ etiā christus dicebat. nisi abundauerit iusticia vestra plus q̄z scribarum et phariseoꝝ. Hoc etiā iste dicit exps

verbi iusticie hoc est superne philo-
sophie expers non potest suscipere
summā vitā et integram aut iustici
am Hic eni christū dicit et altum d̄
eo sermonē Quia ergo imbecilles
facti erant dixit. vnde aūt hoc facti
erant non addidit. ipsis illis scien-
dum dereliquit. nolens molestū fa
cere sermonē. In epistola vero ad
Galathas. et miratus est et moue-
bat. qd̄ multo amplius est ad sola-
cium. tanq̄ nunq̄ tale aliq̄d fieri
sperans Hoc eni est dubitatio. Vi
des aliā esse pusillitatē. aliā pfectō
nem. Efficiamur hac pfectione pfe
cti. Licet eni et paruulis et iuueni-
bus ad illā venire pfectionē nō em̄
nature est sed virtutis. Perfectoꝝ
autē est solidus cibus. eoꝝ q̄ exerci
tatos habent sensus ad discernen
dum bonū et malum. Non habe-
bant illi sensus exercitatos. neq̄ sci
ebant bonum et malū. Nunc nō ē
ei sermo de vita. qn̄ dicit ad discre
tionē boni et mali. hoc ei omni ho
mini possibile est scire et facere. sed
de dogmatibus sanis atq̄ excelsis
et corruptis atq̄ humilibus. Par
uulus nescit pbum pbabilēq̄ cibū
discernere Sepius eni et cinerem i
os suū mittit. et noxium suscipit. et
omnia indiscrete facit. sed nō ē hoc
pfectum. Tales eni sunt q̄ omni-
bus simpliciter intendūt et indiffe
renter auditus suos tradunt. Qd̄
mihi videt etiā in istis culpare. ve-
luti qui simpliciter lactabantur. et
nunc q̄dem istis. nūc aūt illis se p̄-
bentes. Quod et circa finem hui⁹
epistole significauit dicens. doctri-
nis varijs et nouis non transfera-
mini. hoc est ad discretionē boni ⁊
mali Palatū eni sapores discernit
ciboꝝ. anima vero pbat sermones
Et nos igitur hoc discamus. Nec
si audieris qꝛ non est paganus. nō
est iudeus. statim putes esse christi
anum. sed examia ⁊ alia cūcta. Nā
et manichei et om̄is heresis hanc si
bi psonam imposuit. sic decipiunt
simplices. Sed si habuerimus sen
sus anime exercitatos ad discretōꝫ
boni et mali poterimus huiusmo-
di discernere. Quomō aūt fiūt sen
sus nostri exercitati Ex vsu scriptu
rarū ex frequenti auditione. Qn̄ ei
pponim⁹ eoꝝ errores et hodie au
dieris et crastina pbaueris non bn̄
se habere. cuncta doceris. cūcta co
gnoscis. Et si hodie non asseque-
ris. cras assequeris. Sensus inq̄t
exercitatos habentes. Vides quia
oportet exercitari auditū nostrum
frequenti auditione diuinaꝝ scri-
pturarū vt nulla nouitate expaue
scamus. Exercitatū inquit ad di-
scretionē. hoc est pitum esse. Alius
q̄dem dicit non esse resurrectionē
alius autē nihil futuroꝝ expectat.
Alius alterum dicit deum alius ex
maria dicit eum habere principiū.
Intuere confestim quomō ex imo-
deratione omnes ceciderunt. aly q̄
dem semp modū excedentes. aly
aūt intra modum se coartantes.
vt puta p̄ma q̄dem omniū heresis
fuit marcionis. illa alterū deū itro
duxit qui non erat. Excessit modū
Post illam sabellij. filiū et spūm et
patrem vnum esse dicens Deinde
marcelli et fotini. etiā isti hec ea-
dē p̄dicātes. Et pauli samosaceni

de maria dicens eum habere prin-
cipium Deinde manicheoꝝ. Ista
enī aliquantulum noua post illas.
Itē arrij Sunt aūt et alie Propter
hoc fidem suscipimus vt non coga
mur decēmilia hereses ⁊ laborē ha
bere Sed si quid addere aut detra
here illi quis molit⁹ fuerit. hoc no-
tum esse iudicemus. Sicut enī qui
regulas didicerunt non cōpellunt
decēmilia metra scrutari. sed illud
quod traditū ē custodire iubent. sic
⁊ in dogmatibus. Sed nemo vult
ad scripturas attēdere. Si enī ad-
uerteremus non solum non incide
remus in fallaciā sed etiā alios de-
ceptos inde liberarem⁹. ⁊ de ꝑicu
lis abstraheremus. Miles ei fortis
non sibi soli sufficere pōt. sed etiam
iuxta se extantē custodire. ⁊ ab ho-
stium milicia liberare. Nunc autē
neqꝫ que sunt scripture q̄dam sciūt
sed spūs quidē ita dispēsauit vt cu-
stodiant̄. Et attendite vt discatis
antiquitus dei in nos misericordi
am. Inspirauit moysi et tabulas la
pideas scripsit Detinuit eum q̄dra
ginta diebus in mōte et iterū tātis
vt daret illi legem. Post hec autez
ꝓphetas misit mlta milia seua pas
si sunt. irruit bellū interempta sunt
omnia et dirupta incensi libri. In-
spirauit iteꝝ aliū virū vt mirabiles
illas scripturas reparet Esdram di
co et ex reliquijs illaꝝ cōponere fe
cit. Post hec dispensauit vt interp̄
tarent̄ eas septuaginta Interp̄tati
sunt illi Venit ⁊ christus. susceperūt
eas apl̄i. disseminauerūt eas ꝑ oēs
Signa et miracula fecit christus.
Quid autem post tanta opuscula
scripserunt etiā apostoli sicut ⁊ pau
lus dixit. ad admonitionē nostram
scripta sunt. in quos finis seculorū
aduenit. Et christus iterū dicebat.
Eratis nesciētes scripturas. Et ite
rū Scrutamini scripturas. Et pau
lus item dicebat. Per patientiam
et consolationē scripturaꝝ spē ha-
beamus. Et iterū Omnis scriptu
ra diuinitus inspirata vtilis ē. Itē
Sermo christi habitet in vobis ab
undanter. Et ꝓpheta In lege eius
meditabit̄ die ac nocte. Et alibi ite
rum Omnis expositio tua sit in le-
ge altissimi. Et item. Quā dulcia
faucibus meis verba tua. Non di-
xit auditui meo. sed faucibus meis
sup̄ mel et fauum ori meo. Et moy
ses. meditaberis inquit ī illis semp̄
exurgens sedens. et dormitū iens.
in eis ꝑsiste inquit. Et decēmilia q̄s
qꝫ repiet de hys. Et tn̄ post tanta
sunt quidā qui neqꝫ sciunt q̄d sint
scripture. Propterea igit̄ nihil sal-
uum nihil vtile apud nos fit Et enī
si aliquis ea que ad miliciā ꝑtinēt.
scire voluerit necesse ē vt leges mi-
litares quis dicat. Et si quis guber
natoriā disciplinam vel fabricam li
gnariam discere voluerit. aut aliq̄d
aliud necesse est eū que ad artē ꝑti
nent discere Hic autē nihil tale vo
lunt. et hoc hac disciplina plurima
vigilantia opus habente Quia em̄
hoc ars est doctrina opus habens
aduerte ꝓphetam dicentē. Venite
filij audite me. timorē dn̄i docebo
vos. Vere doctrina opus est dei ti-
mori Deinde dixit. Quis ē homo
qui vult vitam ⁊ cupit videre dies
bonos. Vitam que illic erit dicit.

Et iterū Abstineat linguam suam a malo. et labia eius ne loquantur dolum. quærat pacem et sequat eā Nunquid scitis quis hec dicit. An prophetā. an hystoriographus. an apostolus. an euangelistā Non arbitror p̄ter paucos. Sed et isti ipsi iterū si p̄feramus testimoniū aliun de. idem q̄d vos patiemur. Etenim dico eundē ipm sermonē alijs verbis. Lauami mundi estote. auferte malignitatē vestrā ab aiabus vr̄is in conspectu oculor̄ meor̄. discite bonū facere. exq̄rite. abstinete linguā a malo. et facite bonum. Discite bonū facere. Intueris q̄ doctrina opus habet virtus. Iste q̄dem dicit timorē dñi docebo vos. ille āt discite bonū facere. Nunq̄d nā scitis vbi hec latent. Nō arbitror p̄ter paucos. Vix tñ p̄ vnāquāq̄ septimanā secundo aut tertio hec vobis legunt Ascendens enī q̄ legit. p̄mo dicit librū cuius ē illius verbi gratia p̄phete aut illius. et tunc dicit Proinde annotata nobis eē debebant. et non solū ipm textū debebatis scire. sed et causas eor̄ q̄ scripta sunt. et quis hec dixerit Sz oia sine causa et supuacue. Omnis enī festinatio in hijs que ad vitā hanc p̄tinēt enacuat. de spālibus autez nulla ratio ē. Propterea nobis neq̄ illa p̄ voto p̄ueniūt. sed plurime etiam ibi difficultates. Christ⁹ q̄p̄pe dixit. Petite regnū dei. r hec oia apponent vobis. Et hec q̄dem in appositōis parte dicit datū iri nos aūt ordinem quertimus. et petim⁹ terram. et bona in terra. tanq̄ illis in additionis loco tribuendis nob Idcirco neq̄ ista neq̄ illa habem⁹ Euigilemus aliqñ et efficiamur futuror̄ desideratores. sic etiā ista sequent. Impossibile ē nanq̄ eū qui que dei sunt querit. non etiā q̄ humana sunt assequi. Sententia est ipsius veritatis hoc dicentis. Neq̄ q̄q̄ igit aliter faciamus. sed eq̄nimit feramus voluntatē christi. ne ab oibus excidamus Deus autē potēs est cōpaginare vos. ac meliores facere. in christo iesu dño nostro. cum quo patri vna cum sancto spū gloria. impium. honor. nunc et semp et in secula seculor̄. Amen.

Explicit Omelia viii
Incipit Omelia ix

Qa p̄pter intermittētes inchoatōis christi sermonē. ad p̄fectionem feramur. non iterum fundamentū ponentes penitentie ab opibus mortuis. et fidei ad dñm. baptismatū doctrine. impositionis quoq̄ manuū ac resurrectōis mortuor̄. et iudicij eterni Et hoc faciemus. si q̄dē p̄miserit deus Audite quanta hebreos culpauit Paulus. volentes semp discere eadem ipsa. Et merito Debētes enī inq̄t esse doctores p̄pter tempus. iterū opus habetis qui vos doceat. que sint elementa principij sermonū dei. Timeo ne et iā d vos ista dicendi temp⁹ sit. quia debentes esse doctores p̄pter tempus neq̄ discipulor̄ gradum habetis. sed semp eadem ipsa audientes. et de eisdem ipsis tanq̄ si nihil audieritis sic dispositi estis.

Et si vos quisq̃ interrogauerit. ne
mo vestrũ poterit rñdere. p̃ter ad-
modũ paucos et facile numerabi-
les. Hoc aũt nõ ẽ paruũ damnum
Sepius q̃ppe doctorẽ volentẽ ĩ an
teriora ꝓcedere. et secretiores altio
resq̃ sermones attingere. nõ ꝑmit-
tit inhabitudo discentiũ Sicut em̃
apud magistros ludi si semꝑ puer
elementa audiens nõ teneat. semꝑ
illi necessitas erit eadẽ ipsa insona-
re puero. et non cessabit antea do-
cẽs. vsq̃quo illa integre discere va
luerit. eniuero stulticie maioris ẽ vt
q̃ prima non bene imposuerit. ad
alia velit puerũ adducere. sic itaq̃
et in ecclesia si semꝑ eadẽ dicentib⁹
nobis nihil amplius ediscatis nun
q̃ eadem dicendo cessabimus Si
em̃ ostentatõis nobis esset ratio et
amor laudis. necesse esset semꝑ trã
silire et preterire. nihil curantes vr̃i
gr̃a. sed plausus vestros tm̃ appe-
teremus. Quia vero nõ hoc studiũ
nobis ꝓposuimus. sed oia ꝓ vr̃o
iuuamine laboramus. nõ q̃escim⁹
de eisdem ipsis vobis semꝑ dispu-
tare. q̃diu illa in habitu ꝑcipiatis
Ceterũ possem plura et de pagano
rũ suꝑstitione dicere. et manicheo-
rum et martionistaꝝ ⁊ fortiter eos
ꝑcutere. gratia dei adiuuante. sed
non habet tẽpus sermo. Eis eni q̃
necdũ que sua sunt integre sciunt.
et necdũ didicerũt. quia multa ap-
petere malũ est. quomõ quis dicat
huiusmodi ratões. et ad alia dedu
cat ante tempus. Nos ergo non q̃
scimus eadẽ ipsa dicentes. siue ꝑ-
suademus siue non Timeo tamen
ne frequenter eadẽ ipsa dicendo. si
non audiatis. maiorẽ inobedienti
bus condemnationẽ oꝑemur. Nõ
q̃dem ad om̃s hoc dicit. Scio eni
plurimos iuuatos ex isto cõuentu.
q̃ iustissime forsitan illos culpẽt ve-
luti insidiantes eis ꝓpter ꝓpriã in
docilitatem et inhabitudinẽ. Spe
ramus tñ qꝛ nec ipsi ledent Freq̃nt
em̃ eadem ipsa audire et scientib⁹
ꝓdest Qd̃ em̃ nouimus acsi sepius
audiamus. amplius cõpungimur
vtputa scimus qꝛ bonũ ẽ hũilitas.
et qꝛ sepius de illa locutus est chri
stus. sed qñ etiam ipsa verba audi
mus et disputationes eoꝝ ampli⁹
quid patimur licꝫ milies audiam⁹
Oportunũ itaq̃ est et nos vob̃ sic
nunc dicere. Quaꝓpter relinquen
tes iniciũ sermonis christi. ad ꝑfe-
ctionẽ feramur. Quid ẽ iniciũ ser-
monis Ipse in cõsequentibus po-
nit dicens. Ne iterũ fundamentũ
inquit cõstitutuentes penitẽtie ab
oꝑibus mortuis. et fidei ad deum
baptismatũ doctrine impositõnis
manuũ. resurrectõnis mortuoꝝ. et
iudicij eterni. Si aũt hoc iniciũ est
quid aliud ẽ docttina nostra q̃ pe
nitere ab oꝑibus mortuis et ꝑ sp̃m
sanctũ accipe fidem in resurrectio-
nem mortuoꝝ et iudicy eterni. q̃d
aũt est inicium Nihil aliud q̃ hoc.
Iniciũ inquit est. cum vita nõ ade-
rit integra. Sicut eni eũ qui ad do
ctrinam litteraꝝ inducit. elemẽta
oportet p̃mũ audire. sic et christia-
num hec scire integre. et nihil dubi
tare de istis. Si aũt opus habuerit
hoꝝ doctrinã. necdũ fundamentũ
habet Firmũ eni oportet et fixũ eẽ
et stare et non transferri. Si autem

quisq; verbum veritatis audiuit et baptizatus est. et post annos decem de fide iterū audire opus habet qz credere oportz in resurrectōne mortuoꝝ. necdū fundamentū habet. iterū initiū christianitatis q̄rit. Quia enī fides fundamentū est cetera vero supedificatōes. adverte ipm dicentē. Ego fundamentū posui. alius supedificat. Si qs supedificat super fundamentū hoc. aurum. argentū lapides pciosos lignā fenum stipulā. Ne iterū inquit fundamentū cōstituentes pnie ab opibus mortuis. Quid aūt est ad pfectionē feramur Ad ipm inquit transeamus iā cacumē. hoc ē vitā optimā habeamus. Sicut enī i elementis vniversum apex ꝑmus hoc est alfa continet. z fundamentū edificium totū continet. sic z vite mūdiciā satisfactio que est circa fidem continet. Sine ista enī non pōt esse christianus. sicuti sine fundamento edificiū. neqz sine elementis pit⁹ literaꝝ fieri potest Sed si qsq; semp circa elementa cōverset. et non circa edificiū. nunqz illi quicqz amplius erit. Tu aūt ne putes diminutā esse fidem. ꝓpter qđ elementū vocata est. His enī virtus ipsa est. Cum enī dicit. omnis q̄ participat lacte. exps est sermonis iusticie. puul⁹ enī est. non lac eā appellat sed ambigere adhuc de hys que in illa sunt. hoc est infirmi animi et ꝑmonū plurimoꝝ indigentis Dogmata enī ista sunt sana Perfectū enī illum vocamus q̄ cum fide vitā habet rectā. Si autē quisq; fidē qdem hz. agat autem maligna. et de ista ipsa fide ambigat. et iniuriet ipsam doctrinam merito eū dicimus parvulum ad iniciū redeuntē. Proinde acsi mille annos in fide habeam⁹ et firmi non sumus in ea. puuli sumus. qñ vitā fidei nō conenientē ostendimus. qñ fundamentū adhuc cōstituimus In istis aūt non solū vitam sed etiā aliud culpat. veluti cōmotis. et opus hūtibus fundamētum cōstituere ab opibus mortuis Eum quippe qui ab alio ad aliud transmutat. et hoc qdem dimittēte illud aūt assumentē. ꝑmū oportet culpare vt a tali affectione recedat. et tunc venire ad aliud. Si ātē illam ꝑmam affectionē habiturus est. quō ad aliud veniet. Quid ergo inquit de lege Culpamus illā iterū ad ipsam recurrimus. Hoc ñ est mutabilitas Eteni etiā hic legē habemus. legem ergo inquit evacuamus p fidē Absit. sed legem statuimus Ego aūt de malignis reb⁹ dixi. Qui enī ad virtutē iturus est. ꝑmum maliciā debet culpare. z tūc aggredi. Non enī sufficiebat penitentia mundos eos ostendere. ꝓpt hoc confestim baptizabant. vt qđ impossibile illis erat opari p se hoc p dei gratiam fieret. Neqz ergo penitentia sufficit ad mundationem. sed opus est suscipere baptisma. qz ergo baptisma venire oportebat. ꝑmum culpat eos q̄ peccaverūt. et adiudicat. et sic de hoc loquit̄. qđ aūt est baptismatū doctrina Non tanqz multoꝝ baptismatū sed vnius. Quare ergo pluraliter hoc dixit Dicendo enim ne iterū fundamentum cōstituentes pnie. op⁹ habuit

etiam hoc dicere. veluti opus hñti
bus iterũ baptizari et iterũ catezi-
zari. et iterũ post baptismũ doceri
quid agere deberent. q̃d ñ deberẽt
Propterea vero pl'aliter dixit vo-
lens eis significare q̃ si iterũ opus
haberent mũdari. incorrigibiles p
manerent. Et impositõis inq̃t ma-
nuũ. Sic q̃ppe sanctũ spũm accipie
bant. imponentes eis palam man⁹
Resurrectõis q̃ mortuoꝝ Hoc enĩ
in baptismate fit. et in cõfessione fir
mat. et iudicij eterni. Quare autez
hoc dixit Qm̃ fortassis possent mo
ueri iã credentes vel male viuere ⁊
negligenter. dicit euigilate. nõ ẽ di-
cere q̃ negligenter viuamus iterũ
baptizabimur iterũ catezizabimur
iterũ accipiemus spm̃ sanctũ. Si eĩ
nunc a fide deciderimus iterũ pote
rimus baptizari pctã abluere. ⁊ ea
dem bona pcipe. q̃ p̃mo accepam⁹
Erratis inq̃t ista putantes Impos
sibile ẽ nanq̃ eos q̃ semel illũinati
sunt gustauerũt q̃ donũ celeste. ⁊ p
ticipes sunt facti spũs sancti. et bo-
nũ nihilominus gustauerũt verbũ
dei. virtutesq̃ seculi futuri ⁊ plapsi
sunt rursus ad penitentiã renouari
rursum crucifigẽtes filiũ dei sibimet
et ostentui hñtes Sed vide q̃ reue
renter ⁊ renũciatiue incipit. Impos
sibile est inq̃t Non iã speres q̃d im
possibile ẽ. Non eni dixit non de-
cet neq̃ pdest. neq̃ licet sed impos-
sibile est Ergo in despationem eos
adduxit. Si semel illũinati estis in-
quit deinde adiungit et gustauerẽt
donum celeste. Si gustatis inq̃t do
num celeste hoc est remissionem. et
participes facti estis spũs sancti. et
bonum gustastis verbũ dei Hic do
ctrinã dicit. Et pticipes facti sunt
spũs sancti. et virtutes futuri seculi
gustauerunt. Quid dicit virtutes.
Aut miracula facere. aut pign⁹ spi-
ritus sancti. et cadentes iterũ reno
uari ad penitentiã. crucifigentes si
bi filium dei et ostentui habentes.
Renouari dixit in pnia hoc est p pe
nitentiã In pnia q̃ppe p peniten-
tiam significat Quid ergo Exclusa
est penitẽtia Non pnia exclusa est.
absit. Sed renouatio p lauacrũ re-
generationis Non enim dixit. Im
possibile est renouari in pnia sed ta
cuit. qũo tñ impossibile est adiũxit
iterum crucifigentes. Renouari ho
est nouum fieri. Nouos quippe fa-
cere lauacri ẽ. Renouabitur inquit
sicut aquile iuuentus tua. Penitẽ-
tie autem illud est vt qui vetusti fa
cti sunt. et veterauerunt ex pecca-
tis. liberentur a vetustate. et alteri
quodammodo fiant. Ad illam ta-
men claritatem adduci eos impos-
sibile est. Illic nanq̃ totum gratia
est Crucifigentes iterum inquit si-
bimetipsis filium dei. et ostentui ha
bentes Quod dicit. hoc est baptis-
ma. crux est. et simul crucifixus ve-
tus homo noster. Conformes enim
facti sumus similitudini mortis ei⁹
Et iterum. consepulti estis ei per
baptismum in mortem. Sic enim
impossibile est secũdo crucifigi chri
stum. hoc enim est ostentui eum ha
bere. Si enim mors ei iam non do
minabitur si resurrexit resurrectio-
ne victor factus mortis. Si mor-
te mortem expugnauit. Deinde
crucifigeretur. fabule sunt cuncta

illa et ostentus. Proinde q̄ secūdo
baptizat secūdo eū crucifigit Quid
aūt ē iterū crucifigētes. Sicut enim
mortuꝰ est christus i cruce sic ⁊ nos
in baptismate. ñ carni sed pctō. In
tuere nūc mortē. ⁊ mortē. Ille mor-
tuꝰ est in carne nr̄a. Vetus aūt hō
sepultus est. ⁊ resurrexit nouꝰ. con-
formis factus similitudini mortis
eius Si ergo necesse ē baptizari ite
rū necesse ē rursum eundē ip̄m mo
ri. Baptisma eni nihil aliud ē q̄ in
teritꝰ eius q̄ baptizat̄ et resurrectō
illius. Et bñ dixit sibiipsis crucifi-
gentes Qui eni hoc facit veluti p̄o-
ris gr̄e oblitus et negligent̄ suā vi-
tam disponēs tanq̄ si sit secūdū ba
ptisma. sic oīa gerit Idcirco aniad
uertere opꝰ ē et cautelam exhibere
Quid est. et gustauerūt donū cele-
ste Nonne hoc ē remissionē pctōꝝ
gustare. Hoc q̄ppe soliꝰ dei ē p̄sta-
re. et gratia semel ē gr̄a Quid ergo
Permanebimꝰ in pctō vt gr̄a abū
det. Absit Si aūt p̄ gratiā saluandi
sumus. nūq̄ erimus boni. Cū enim
vna sit gr̄a et sic negligētes sumus.
si scirem⁹ q̄ iterū possibile esset la-
uari a pctis qñ cessarem⁹ peccātes
Oino ñ arbitror. Multa hic osten
dit esse dona. ⁊ vt cognoscas digni
facti estis inq̄t tante remissionis: q̄
eni in tenebris sedebat. q̄ inimicus
erat ⁊ hostis. qui alienus erat a deo
q̄ deo odibilis et p̄ditus. iste repē-
te illūinatus spū dignus effectꝰ do-
no celesti. adoptōe regni celoꝝ. ⁊ ali
is bonis misteriis inenarrabilibus
et neq̄ sic melior factꝰ ē. sed dignꝰ
p̄manet p̄ditōe. p̄cipiens aūt salu-
tem et honorem veluti q̄ multa la-
borauerit. qūo poterit huiusmodi
iterū baptizari. Duobꝰ igitur mo-
dis hāc cām impossibilē esse dixit.
et fortiorē modū postremo posuit.
Vno q̄dem mō. q̄ non ē dignus q̄
talibꝰ dignus factus ē et cuncta p̄-
didit q̄ sibi donata sunt iterū reno
uari. et q̄ possibile ē nō eū iteꝝ cru
cifigi. hoc eni ē ostētui habere chri
stum Nō ē igit̄ secūda lauatio Nā
si est. ē ⁊ tertia. est ⁊ quarta. Prima
nanq̄ a secūda dissoluit̄. ⁊ hꝰ semp̄
ab altera. et hoc in infinitū p̄cedat
necesse ē. Et gustauerūt inquit bo-
num dei verbū Et ñ apit q̄d sit hꝰ
Virtutes etiā futi secli. Viuere q̄p-
pe sicut angeli. et nullius egere eoꝝ
q̄ in ista vita sunt. scire qm̄ futuri se
culi fructū p̄uisio nobis efficit̄. per
spm̄ sanctū hec discere cōcedit̄. ⁊ in
de abdita illa ingredi. que sunt vir
tutes futuri seculi. virtus eterna. an
gelica conuersatio. Hoꝝ q̄ppe pi-
gnus accepimus p̄ fidem. p̄ spiritū
Dicigitur mihi Si in regnū cuius-
dam regis introducto cuncta tibi
que ibi sunt crederentur deinde p̄
deres omnia. crederentur tibi ite-
rum Quid ergo est inquis Non est
penitentia Est penitentia. sed ba-
ptisma aliud non est. Penitētia ve
ro est et multam habet fortitudinē
etiam in eum q̄ peccatis valde de-
mersus est. Si voluerit p̄t eū libera
re ex onere pctōꝝ ⁊ p̄iclitantē in tu
to cōstituere acsi ad ip̄m fundū ini
q̄tatis peruenerit Et hoc ex multis
manifestū ē Nūq̄d eni q̄ cadit inq̄t
non resurget Aut qui auertit̄ nō re
uertet̄. Est ergo si voluerimus con
formari christū i nob̄ iteꝝ. Audi ei

paulũ dicentẽ Filioli mei quos ite-
rũ parturio donec christꝰ reformet̃
in vobis. Tm̃ intremꝰ in pniaꝫ. vi
deamusq; dei clementiã. Oporte-
bat nos oĩ ratõe puniri ab ip̃o ini-
cio. qꝛ et legẽ accipientes naturalem
decẽmilibꝰ bonis fruẽtes. dñm no
strũ ignoramus et vitã imundã vi
ximus. et nõ solũ ñ punijt sed etiaꝫ
multa milia bona largitꝰ est. tanq̃
si multos labores ꝑficeremꝰ Et ite
rum excidimꝰ. et neq; sic punyt sed
dedit pnie medicinã q̃ possit om̃ia
peccata nostra delere et extermina
re. tm̃ si cõsideremꝰ hoc medicamẽ
tũ q̃le ẽ aut q̃liter oportet appone-
re Quale ergo ẽ istud medicamen
tum pnie et q̃liter cõficit̃. Prio ex-
culpando ꝓpria pctã Iniq̃tatẽ in-
quit meã nõ celaui. et ꝓnũciabo ad
uersus me iniq̃tatẽ meaꝫ dño. ⁊ tu
abstulisti impietatẽ cordis mei. Et
iterũ. Dic iniq̃tates tuas priꝰ vt iu
stificeris Et iterũ Iustus seip̃m ac-
cusat in inicio ꝯmonis. secũdo ãt ex
hũilitate multa. Sicut eni series q̃
dam aurea si iniciũ sumpserit oĩa
cõseq̃nt̃. Si eni cõfessus fueris pec
catũ tuũ sicut oportꝫ cõfiteri hũili
atur anima. Cõscia q̃ppe ea ad se
cõuertens. hũilem eã facit Oportꝫ
aũt et alia addere hũilitatis. si tal̃
erit q̃lem beatus dauid sciebat di-
cens. cor cõtritũ et hũiliatum deus
nõ spernit. Qd̃ eni cõtritũ est ñ eri
git̃ non ꝑcutit. sed ad male patien
dum paratũ est. ip̃m vero ñ erigit̃.
Talis est etiã cõtritio cordis. Siue
eni iniurie t̃ siue patiat̃. silet et non
impellit̃ ad vindictã. Post hũilita
tem aũt oratõe opus ẽ, intentis la-
crimis multis ꝑ diẽ et noctẽ Laua
bo inq̃t ꝑ singulas noctes lectũ me
um et in lacrimis stratũ meũ laua-
bo in gemitu meo. Et iterũ. Quia
cinerem sicut panẽ comedi. ⁊ potũ
meũ cũ fletu miscebã. Post oratõꝫ
aũt sic intentã opꝰ ẽ elemosina mul
ta Medicamentũ eni fortius quod
marie opet̃ in pniam. hoc est. Et si
cut in p̃ceptis medicine et adiuto-
rijs ẽ medicamentũ. multas q̃dem
herbas accipiens. vnã aũt dñantis
simã. et sic et in pnia ista herba do-
minantior et potentior ẽ. et vniuer
sum ipsa efficit Audi eni quid dixit
diuina scripta. Date elemosinã et
erũt vobis oĩa mũda. Et iterũ Ele
mosinis et fide mundant̃ pctã. Et
ignẽ inflamatũ extiguit aq̃. ⁊ elemo
sina extinguit pctã magna. Deind̃
opꝰ ẽ uulli irasci. neq; malũ tenere.
oĩbꝰ dimittẽ pctã. Nõ inq̃t hoĩ cu
stodit irã ⁊ a deo q̃rit salutẽ Dimit
tite vt dimittat̃ vob̃. Et cõuertere
frẽs ab errore Vade eĩ inq̃t ⁊ ꝯuer
te frẽs tuos vt dimittant̃ pctã tua
et si circa sacerdotes germane se q̃s
hẽat. acsi pctm̃ inq̃t q̃s fecit dimit
tet̃. si assit iiusticia patiẽti. ñ hr̃e fu-
rorẽ oĩa mãsuete portare. vide qũo
anteq̃ disceretis qꝛ p̃t ꝑ pniaꝫ di-
mitti pctm̃ uelut ĩ agõe eratis. qm̃
ñ ẽ aꝰ lauacꝝ ⁊ desꝑabatis de vob̃
nũc agnoscẽtes ꝑ q̃ntã pniaꝫ ⁊ re-
missio ĩplet̃. ⁊ qꝛ potimꝰ oĩa effuge
re si voluerimꝰ eã ꝯpetent̃ vti. q̃leꝫ
merebimur veniã qui neq; in cogi-
tatõem veniemus pctõꝝ nr̃oꝝ. Si
eni hoc esset oĩa ꝑficeremus Sicut
eni q̃ ianuã igressus fuerit iã intꝰ ẽ
sic qñ ꝓpria q̃s cogitat mala etiaꝫ

ad curationē eoꝝ vtiqꝫ veniet. Si autē dicat pcōr sum. ñ aūt ea recogitet considerās et dicat. qz hoc et hoc peccaui. nunqꝫ cessabit. semp q̄ dem confitēs correctōis curā nūqꝫ faciens. Si eni principiū posueritis. vtiqꝫ etiā cetera cōsequent. siue ingressum siue initiū q̄s ostenderit Ubiqꝫ eni principia et exordia difficilia sunt. Nec ergo p̄mū constituamus. et oia facilia erunt et leuia. Incipiamus igit rogo. et alter q̄dē oratōs ꝓtelando. alter sepius lacrimando. alter seip̄m humiliando. Neqꝫ eni hoc parū est vel inutile Vidi eni inq̄t quia cōtristatus est. et ꝓcessit tristis et curaui vias eius Humiliemus aūt nr̄as aias elemosinas faciendo et dimittēdo in p̄ximis pctā. et ñ retinendo malū. ⁊ ñ vindicando. Si eni cogitemus frequent̄ que a nobis peccant̄. nihil nos in sup̄biaꝫ poterit elenare eoꝝ que exterius adueniunt. nō diuitie non potentia. nō principatus. nō honor. sed etiā si in ipso habitu regali sedeamus gemem⁹ amare. Nō ne ⁊ beatus dauid rex erat et dicebat. lauabo per singulos noctes lectum meū. Et nihil ex ostio vel oya demate tale vsus est nō cipho ifla/tus est. Sciebat quippe seip̄m hominē esse. et qz cōtereba⁹ corde lugebat. Quid nā sunt humane res. Cinis et puluis. et tanqꝫ puluis aīs faciem vēri. fumus et vmbra et folia cadentia et flos. et somniū ⁊ narratio et fabula. aer solutus ac labil̄ etenim q̄ non iā stat fluxus decurrens et si q̄d horꝫ inferius. Quid eīm dic mihi magnū putas Quam estimas magnā dignitatē. cōsulis. Nihil ei huius dignitatis ampli⁹ putant plurimi Siq̄dē in tantā claritatē puenit. et ad tantā admirationē. Qui aūt ñ est cōsul nihil habet minus in eodē dignamine. Et iste ⁊ ille similiter vtiqꝫ p⁹ paulul̄ ñ erunt Qñ factus ē Quantū tempus durauit Dic mihi duoꝝ dier̄ est Hoc ⁊ in somnis solet fieri Sed somniū est inq̄t Et q̄d hoc Illa q̄p pe que in die sunt non sunt somnia Dic mihi. Quare nō magis ista dicimus eē somnia Sicut eni somnia adueniente die redarguunt̄ nihil extantia Equalitatē nāqꝫ sue nox sue dies tp̄is acceperūt exquo distributa sunt p̄ omne seculū. Sicut eni in die eis que p̄ noctē fiunt non aggaudet q̄s. sic neqꝫ in nocte eis q̄ in die cōtingunt frui potest. Fact⁹ ē consul. et ego p̄ noctem. sed ego in nocte. tu in die. Quid hoc. Neqꝫ sic a me ampli⁹ habes nisi forte q̄ diceris ille cōsul et q̄ habes ex istis verbis aliquā delectationem plus te aliq̄d facit vtputa manifesti⁹ ind̄ loquar si dicā. ille consul ē et p̄sentē illi hoc nomen. nōne sunt̄ q̄d dictū est et iam transiuit Sic etiā res iste sunt. Simul apparuit consul. et statim non est. Ponamus autem annum et duos annos et tres et q̄tuor. Sed et hi transiunt. Ubi nāqꝫ sunt decem consules qui facti sunt Nusqꝫ Sed paulus nō sic Fuit nāqꝫ et viuens semper. non vnum diem. non duos. non decem et viginti. non annos decem ⁊ viginti neqꝫ triginta et mortuus est Et quadrigentesimus iam annus pertransiit

et adhuc etiam nūc est clarus. multo clarior q̄z cū viueret. Et hec q̄dē in terra. Claritatē aūt sanctor̄ que est in celis q̄s valeat explicare ꝑmo Idcirco obsecro hanc claritatē q̄ramus. hanc insequamur. et hāc meream̄. Vera nanq̄z claritas ista ē Discedam⁹ iā a bistis secularib⁹ vt inueniamus gr̄am et miam in christo iesu dño nr̄o. cū quo p̄ri gloria. vna cū sancto t bono ei⁹ spū et nūc et semp et in secula seculor̄. Amen

Incipit Omelia x

TErra eni sepe venientem sup se bibēs ymbrem et generans herbā oportunā illis a q̄bus colit. accipit bñdictiōz a deo. pferens aūt spinas et tribulos reprobа est. et maledicto. prima cui⁹ cōsummatio in cōbustionē. Cū timore audiamus sermones dei. cū timore et tremore mlto. Seruite eni inq̄t dño i timore et exultate ei cū tremore. Si autem et iā gaudiū vestrū et exultatio cū tremore debet eē. q̄n vero iā terribilia fuerint q̄ dicunt. q̄lia sunt que nūc dicimus. q̄li pena nō erim⁹ digni. sz nō cū tremore q̄ dicunt audiam⁹. Dicens eni q̄ impossibile ē eos q̄ ceciderīt baptizari iterū et p lauacrū remissionē accipere et oñdens terribilitatē rei i fert Terra eni sepe venientem sup se bibēs ymbrē et generans herbā oportunam illis a q̄bus colit. accipit benedictiōz a deo. pferens aūt spinas et tribulos reꝓba ē. et maledicto prima. cuius cōsummatio in cōbustionem. Timeam⁹ ergo dilectissimi Non sunt hec mine pauli. nō sunt hois verba. spūs sancti sunt. christi sunt loquentis in eo. Quis nāq̄z est ab istis spinis mundus Acsi essem⁹ mundi. neq̄z sic p̄sumptos nos esse oportet. sz timere et tremere ne forte pullulent in nobis spine. Cū aūt toti p totū spine simus t tribuli vñ p̄sumimus dic mihi et supini efficimur. Quid est q̄d nos facit negligētes Si eni qui putat stare debet timere ne cadat. qui putat inq̄t stare videat ne cadat. q̄ cadit qūo nō debet sollicitus esse vt valeat resurgere. Si paulus timet ne forte alīs p̄dicās ipse reꝓb⁹ fiat. q̄ sic erat ꝓbabilis. et tñ timet ne efficiat reꝓbus nos q̄ facti sumus iā reꝓbi. quā veniam habebimus nullū timorē habentes. sz velut cōsuetu dinē quādā sic implentes christianitatem. et velut solennitatem q̄ndam soluentes Timeam⁹ igit dilectissimi. reuelabit ei ira dei d̄ celo. Timeam⁹ Reuelabit ei ñ solū sup ipietatē sed etiā super oēm iniq̄tatē. Quid ē sup oēm iniquitatē Et minorē et magnam. Dic miaz dei magnificat Imbrem aūt doctrinā inq̄t. Et q̄d supra dicebat debentes esse doctores ꝓpter tēpus hoc etiā hic dicit Et i plurimis locis ymbrē doctrinā scriptura dicit Mandabo eni inquit nubib⁹ vt nō pluant sup eos ymbrem. De vinea dictū ē quod alibi famem panis et sitim aque vocant Et iterum Fluuius dei impletus ē aquis Terra eni bibens inquit venientem super se ymbrem Hic declarat q̄ susceperunt et cōbiberunt verbum.

et sepius hanc rē ꝑceperunt. et nec
sic vtiles facti sunt. Si eni nō exco-
lereris inquit. si non potareris ym
bribus non esset tm̄ malū. Si eniꝫ
non venissem inq̄t et locut⁹ eis nō
essem peccatū nō haberent. Si ve-
ro sepius bibisti et excepisti. qua ra
tione ꝓ fructibus alia ꝓtulisti. Ex
pectaui eni inquit vt faceret vuas.
fecit autē spinas Intueris qꝛ vbiq̄
scriptura spinas dicit peccata. Ete
nim etiā dauid inq̄t conuersus suꝫ
in miseria mea dū infigerent̄ mihi
spine Non eni simpliciter penetrāt
sed infigunt̄. Acsi ꝑuum eoꝝ rema
neat et nō oīa euellamus ip̄m ꝑuū
facit dolorē. similiter sicut in spinis
Et q̄d dico ip̄m paruū Et postq̄
excidunt̄ ꝑ multū tempus plage ꝑ
cussionē reliquit. et opus habet cu
ratōe multa et medicina. vt ꝑfecte
a dolore liberet̄ Nō ei sufficit euel
lere tm̄ peccata. sed etiā curare lo-
cū q̄ ꝑcussus ē. Verū timeo ne ad
nos ista potius dicta sint q̄ ad al-
teros. Terra eni bibēs inquit veni
entē sup̄ se ymbrē Semp̄ esurimus
semp̄ audimus. sed cōfestim humo
rē amittimus sole exorto. ꝓpter hoc
spinas ꝓferimus. Que sunt eni spi
ne audiamus christū dicentē qꝛ cu
ra seculi huius et deceptio diuitia
rū p̄focant verbū et infructuosuꝫ ef
ficit̄. Terra eni bibens inq̄t sepe ve
nientē sup̄ se ymbrem. et generans
herbam oportunā. Nihil sic opor-
tunū sicut vita optīa. nihil sic opor
tunū sicut virtus. Et generans in-
quit herbā oportunā illis a q̄bus
colitur. ꝑcipit benedictōem a deo.
Hic deū inquit causam oīm esse. ꝑ
cutiens sensim paganos q̄ terre po
tentie fructuū generationē ascribūt
Neq̄ eni agricolaꝝ manus inquit
sunt que terrā ad offerendos fru-
ctus excitant. sꝫ impiū dei. Propt̄
hoc inquit ꝑcipit bn̄dictōꝫ a deo.
Intuere quomō in spinis nō dixit.
generans spinas. neq̄ vtili hoc no
mine vsus ē. Sed q̄d Et ferens spi
nas. veluti si dicat quis ebulliens
Reꝓba inquit et maledictōi ꝓxima
O q̄ntā habet cōsolatōꝫ hic s̄mo.
Maledictōi inq̄t ꝓxima nō maledi
ctio. Qui aūt necdū in maledictōꝫ
incidit. sꝫ ꝓximus ē et longe fieri po
terit Et nō hoc solo consolatus est
sed etiā in eo q̄d sequit̄ Nō eni di-
xit reꝓba et maledictōi ꝓxia q̄ ꝯbu
ret̄. Sꝫ q̄d Cui⁹ cōsummatō i adu
stionē. si vsq̄ ad finē ꝑmaneat inq̄t
Proinde si abscidim⁹ si aduram⁹
spinas. poterim⁹ mille bonis ꝑ.rni
et fieri ꝓbabiles et bn̄dictōis ꝑtici
pes Recte aūt peccatū tribulū ap-
pellauit dicēs. Proferēs āt spinas
et tribulos Vn̄ eni tenere volueris
ꝑcutit ⁊ pūgit. ⁊ est molestū etiā ad
videndū. Postq̄ eos igit̄ increpa-
uit sufficient̄ et terruit. et ꝑcussit. cu
rat eos iterū. ne amplius eos deijci
at et supinos efficiat. Tardū eni q̄
ꝑcutit tardiorē efficit Neq̄ ergo i
oībus adulat̄ ne supiores efficiat.
neq̄ in oībus ꝑcutit sed aliq̄ntum
q̄dem ꝑcussoriū apponēs mltū aūt
curatoriū affert ꝑ ea q̄ inferunt̄. q̄d
eni dixit Nō veluti culpantes vos
hec dicim⁹ neq̄ veluti putātes vos
spinis plenos. sꝫ timētes ne tales ef
ficiamini Melius q̄ppe ē verbis vos
t̄rere. ne reb⁹ ip̄is doleatis Et hoc

sapientie pauli est et maxime. Et ñ dixit putamus neqꝫ conicim⁹ neqꝫ expectamus. neqꝫ speramus. Sed quid Confidimus aũt de vobis dilectissimi meliora et hñtia salutẽ tã et si sic loq̃mur Quod etiã ad Galathas scribẽs dicebat. Cõfido aũt de vobis in dño qm̃ nihil aliud sapietis. Illic em̃ qꝛ valde culpabiles erant. et nõ erat vnde eos de p̃sentibus laudaret. ex futuris hoc facit. qm̃ nihil aliud inquit sapietis. hic aũt ex pñtibus. confidim⁹ aũt de vobis dilectissimi meliora et habentia salutẽ. ac si sic loquimur. Et qm̃ ex p̃sentibus nõ habuit tãta q̃ diceret. ex p̃teritis astruit hanc consolationẽ et dicit Non eni iniust⁹ ẽ deus. vt obliuiscat̃ opis vestri. ⁊ dilectiones quas ostendistis in noie eius mĩstrantes sanctis. Qũo recreauit animas eoꝝ ⁊ confortauit. antiqua eis in mentẽ reuocãs et fecit eos vt nõ existimarent obliuisci dominũ Necesse est eni peccare illum cui non satisfactũ est de spe. Proinde coegit eos oib⁹ modis expectare illa futura. Eũ eni qui desperat ex p̃sentibus et renũciat. ex futuris cõfortare quis poterit Sicut ⁊ ipse galathis scribens dicebat. currebatis bene Et iterũ Tanta passi estis sine causa. si tamẽ sine causa. Sicut eni hic cũ increpatione ponit laudem dicens. debentes esse doctores ꝓpter tẽpus. sic et illic miror qꝛ sic cito transducimi. cũ increpatõe dicit qd̃ laudis est. De maioribus enim cum ceciderint miratur Intueris latenter inditam laudem accusationum. et non de solo hoc dixit sed et de omnibus. Non eni dixit confido sed confidimus de vob̃ meliora et optima inquit. Siue de conuersatõe siue de liberalitate hec dicit Deinde dicens supius qꝛ reproba et maledictõi ꝓxima et quia in cõbustionẽ erit nõ vtiqꝫ inquit d̃ vobis hoc dicimus Non enim iniustus est de⁹. vt obliuiscatur opis vestri et caritatis Pro qua re ergo hec dicimus Desideramus vnumquenqꝫ vestrum eandẽ demõstrare festinatõeꝫ ad satisfactõeꝫ spei vsqꝫ ad finem. ne imbecilles efficiamini imitatores ãt eoꝝ eẽ q̃ ꝑ fidẽ ⁊ patientiã hereditati sunt ꝓmissiones Desideram⁹ ãt inq̃t Nõ g⁹ festinam⁹ tm̃ neqꝫ vsqꝫ ad verba volum⁹ Sꝫ q̃d Desideram⁹ circa virtuteꝫ vos v̇sari. ñ veluti ṗora vr̃a culpãtes inq̃t sꝫ ꝓ fut̃is solliciti. Et ñ dixit qꝛ nõ sicut ṗora vr̃a culpãtes sꝫ pñtia Soluti estis eni ⁊ negligẽtiores effci. Sꝫ qũo Intuere qũo ꝓcliuiter et significauit ⁊ ñ increpauit. Quid eni dixit Cupim⁹ ãt vnũquẽqꝫ nr̃m eandẽ ip̃aꝫ festinatõeꝫ ostẽdere vsqꝫ ad finẽ. hoc eni mirabile ẽ i pauli sapia. qm̃ non ostendit qꝛ remissiores fci erãt vl̃ op⁹ aggressũ reliq̃rãt. Dicẽdo ei cupim⁹ vnũq̃mqꝫ vr̃m hoc ẽ veluti si q̃sq̃ꝫ dicat volo te festinare semꝑ ⁊ q̃lis fuisti ṗm talẽ esse ⁊ nũc ⁊ in futurũ. Hoc eni redargutõeꝫ ei⁹ ⁊ faciliorẽ ⁊ tolerabiliorẽ opat̃ Et ñ dixit volo qd̃ est autoritatis doctrine sꝫ qd̃ erat pr̃ne dilectõis ãpli⁹ q̃ꝫ velle cupi⁹. bñdicẽs ignoscite acsi graue q̃d loq̃mur cupi⁹ vnũq̃ꝫqꝫ vr̃ꝫ eãdẽ ip̃aꝫ oñdre festiatõꝫ vsꝫ ad finẽ ⁊ satisfactõꝫ spei

Spes inquit sustinet. ipsa ē que re-
creat ne dissoluamini. ne despere-
tis et supflua sit vestra spes. Qui
eni bona opat. et bona sperat ⁊ nū
q̄ desperat de seipso. Ne imbecil-
les efficiamini. Adhuc efficiami q̄
q̄ supra dicebat qm̄ imbecilles fa
cti estis auditu. Sz intuere qūo vs
q̄ ad auditū imbecillitatē retinuit
Hic aūt idip̄m significat. ꝓut si di
ceret ne remaneatis. Sed iterū id
ip̄m in futurū ꝓfert tēpus. qd̄ nō ē
obnoxiū dicens. ne imbecilles effi-
ciamini. Tempori eni necdū p̄nti.
obnoxij esse nō possum⁹. Qui em̄
in p̄nti petit festinare. velut negli-
gens fortassis et segnis ē. Qui ve-
ro in futurū non sic. Cupimus aūt
vnumquēq̄ vr̄m inq̄t multa dile-
ctione. Maioꝝ et mioꝝ similiter cu
ram gerit et om̄s scit. et nullū d̄spi
cit. sz eandē circa singulū quēq̄ cu-
ram demōstrans. et eq̄lem honorē
ad om̄es. Vn̄ et marie ꝑsuadebat
suscipe q̄cquid esset in sermonibus
eius. Ne imbecilles efficiami inq̄t.
Sicut vacuitas corpus ledit. sic et
animā vacuitas abonis. supiniorē
opatur et infirmā. Imitami aūt in
quit eos q̄ ꝑ fidem et patiam here
ditati sunt ꝓmissiones. Et q̄ sunt
isti. deinde dicit. Primū dixit. imi
tam̄i vr̄a p̄ora. vr̄os labores Dein
de ne dicerent q̄lia reuocat eos ad
patriarchā. exemplū eis laboꝝ ei⁹
et virtutū domesticū afferens. Ut
aūt non putarent se derelictos eē.
ex patriarcha ꝓfert exemplū ne pu
tarent qm̄ nullius momenti digni
sunt. et qꝛ despecti derelicti sunt. sz
vt possent scire qꝛ magis fortiū vi-
roꝝ est istud. vt ꝑ temptatōes iter
huius vite ꝑtranseant. quia admi-
randis et magnis viris sic vtit̄ de⁹
Oportet aūt inquit cum patia oīa
tolerare. Hoc eni est credere Si ve
ro dicat quia dat et accipias cōfe-
stim quod credidisti neq̄q̄ tue fidei
erit istud sed mee gr̄e hoc est dātis
Si vero dicam qm̄ dabo tibi p⁹ cē
tum annos idem. tu vero nō despe
res. tunc me fidelem existimasti. tūc
cōpetentē de me opinionē habes.
Vides qꝛ sepius infidelitas non ex
infidelitate contingit tm̄. sed etiaz
ex pusillanimitate et ex eo ꝙ non lō
ganimiter fert q̄sq̄ ex eo ꝙ diffidit
de ꝓmittente. Non eni iniustus de
us inquit vt obliuiscat̄ caritatis ve
stre et festinatōis quā ostendistis ī
nomine eius ministrantes sanctis.
Magna illis testificat̄ non opa tm̄.
sed etiam alacritatē opm. qd̄ ⁊ ali-
bi dixit. Nō solū aūt sed etiā seip̄os
dederunt dn̄o et nobis. Quā osten
distis inquit in noīe eius mistrātes
sanctis Intuere qūo iterū eos cu-
rat. inferens. et mistrantes adhuc
etiam nūc inquit mistrantes Et eri
git eos ostendens qꝛ nō illis fecer̄t.
sed deo. Quā ostendistis inq̄t. et n̄
dixit in sanctos sed in deū Hoc em̄
est in noīe ei⁹ ꝓpter nomē eius oīa
facientes Qui igit̄ tanta vestra fe-
stinatione a vobis ꝑfruitus est. non
contēnit vnq̄ nos neq̄ obliuiscit̄.
Hec audientes. rogo vt mistretis
sanctis: Om̄is eni fidelis sanct⁹ est
scd̄m qd̄ fidelis est Siue eni secula
ris est sanctus ē Sanctificatus ē ei
inquit vir infidelis in muliere ⁊ mu
lier infidelis in viro Vides quomō

sanctificationē fides facit. Sine igi
tur secularē videamus in pturba
tione aliq̄ porrigem⁹ manū. nec ad
eos tm̄ q̄ in montibus sedent effici
amur festinantes. sancti quidē sunt
illi et vita et fide. sancti aūt et isti fi
de multi aūt et vita. Nec si videri
mus monachū in custodia. tūc intre
mus. si vero secularem nō intrem⁹
sanctus est et iste ⁊ frater. Quid er
go inquis. si aūt sit immundus ali
quis aut pollutus Audi christū di
centē Nolite iudicare ne iudicemi
Tu ppter deū fac Et quid dico Ac
si paganū videamus in fluctuatōe
oportet bene facere. ⁊ simplicit oēs
in pturbatōe cōstitutū. multo am
plius aūt fidelem secularem iuua
re debemus. Audi paulum dicen
tem. facite bonum ad omnes. ma
xime aūt ad domesticos fidei Sed
nescio vnde hoc introductū est. et
vnde ista consuetudo obtinuit qui
autē monachos solos querit et il
lis solum benefacere vult. etiā ipos
scrutat dicens. si est dignus. si ē ius
tus. nisi fecerit signa non porrigo
manū. Maximam ptem elemosine
amputauit. et hoc ipm tpe pceden
te iterū amputaturus est. cū elemo
sina illa est que in peccatores fit. q̄
in obnoxios. Elemosina eīm hec est
non in eos q̄ iam pfecti sunt. sz ad
huc delinquentes misereri. Et vt
discas auerte pabolam Descēdit
quis inquit de hierosolimis in Je
richo. et incurrit in latrones. et ce
dentes eū reliquerūt iuxta viā semi
uiuū Venit q̄dam leuita et videns
eum ptransiuit Venit q̄dam sacer
dos et videns eum pcurrit. Venit
quidam samaritanus. et multā ei⁹
curam fecit. Ligauit vulnera ei⁹. in
fudit oleū. imposuit in iumentum
suū. pduxit eum ad diuersoriū. di
xitq̄ stabulario Adhibe illi curam
Et intuere abūdantiā honoris plu
rimaz. Et ego tibi dabo inq̄t q̄cq̄d
erogaueris. Quis ergo est primus
huius inq̄t Qui fecit miam Pro
cede ergo inquit et tu fac similiter.
Et intuere q̄lem dixit parabolam.
Non dixit q⁊ indeus in samaritem
fecit. sed q⁊ samarita honorificenci
am illam totā ostendit. Nec igitur
audientes nō solū fidei domestico
rum curā geramus ceteros vero ne
gligamus Si igit inq̄t et tu si vide
as quenq̄ male pati nihil iam scru
teris. Habet ius aditorij q̄d ma
le patit. Si eni videas asinum pso
cari consurgis et non scrutaris cu
ius sit. multo magis hoiem si opor
tet scrutari cuius sit. Dei quippe ē
sive paganus sit sive indeus sz ad
itorio indiget. Sicdem discutere
et indicare pceptus esses. bene ista
diceres. nunc aūt calamitas illius
non te pmittit hec discutere. Si ei
nec de sanis nos scrutari oportet.
neq̄ alioz causas inquirere. mul
to amplius eos qui male patiunt.
Sup hec quid vidisti Nū in abun
dantia constitutū. Num vniuersis
placere vt dicas q⁊ malignus est et
pessimus Si vero male patientem
videris. noli dicere q⁊ malignus ē.
Cum eni placet hoibus quisq̄. bñ
hoc dicimus. cū vero in calamita
te est et aditorio indiget. nō opor
tet hoc dicere q⁊ malus est Cruden
litatis hoc quippe est. et inclemētie

et ambitionis. Quid iudeis crudelius fuit dic mihi. Et tñ vltus ẽ eos deus. et iuste et valde iuste. Et tamen condolentes eis suscepit. eos vero q̃ eis insurrexerũt ꝛ vltus est. Nihil patiebar inq̃t in cõtribulatione ioseph. Et iterũ iquit. Secabas distentos Nõ dixit scrutare et cognosce quis est. Licet sepius maligni sunt. cõsolationẽ pstem⁹ Hoc q̃ppe est maxime mie. Qui enim amico benefacit nõ ꝓpter deũ vtiq̃ facit. qui aũt ignoto iste pure ꝓpter deum opatur. Noli parcere pecunijs. acti omnia indiges euacua. da Nos aũt videntes q̃ tribulant vlulantes. et peiora mille mortib⁹ patientes. et iuste fortassis parcimus pecunijs et cõtemnim⁹ fratres. De inanatis q̃dem curã gerimus. animas vero negligimus. cũ paul⁹ dicat. in mansuetudine docete eos q̃ contrarij sunt. ne forte det eis de⁹ pn iam ad cognoscendã veritatem et resipiscant de dyaboli laqueis captinati ab eo scdm eius voluntatẽ Ne forte inquit Intueris q̃nta longanimitate plenũ et hoc verbum. Hunc et nos imitemur. de nullo desperemus. Etenim pisca tores sepius retia mittentes. omnia receperunt. Sic et nos speremus qm̃ repente ostendet nobis fructum maturũ. Etenim agricola cũ seminat ꝓmum diem et secundũ sustinet. et multũ tẽpus expectat. et repente vndiq̃ videt fructus germinantes Hoc etiam in nobis futurũ eẽ expectemus. gratia domini nostri iesu christi. cui cum patre vna cum sancto spũ. gloria. imperiũ. honor nũc et semper et in secula seculoꝝ Amẽ

Explicit Omelia x

Incipit Omelia xi

OBstrahe nanq̃ ꝓmittens deus qm̃ neminem habens ꝓ quem iuret maiorẽ. iurauit ꝓ semetip̃m dicens. Nisi benedicens bñdicã te. et multiplicans multiplicabo te. Et sic lõganimiter ferens. adeptus ẽ repromissionẽ Homines ꝓ maiorem iurant. et omnis controuersie eoꝝ finis ad confirmationẽ est iramentum Postq̃ increpauit fortiter hebreos et terruit eos sufficienter. primum q̃dem laudibus eos consolatur. secũdo aũt qd̃ etiam fortius est ꝓ id qd̃ vtiq̃ ꝓcepturos eos ostendit que sperabant. et hanc cõsolationẽ non ex futuris facit sed iterum ex ꝓteritis qd̃ magis eos credere faciebat Sicut enim in supplicio ꝓ illã magis terret sic etiã in p̃mijs ꝓ hec consolatur. ostendens cõsuetudinẽ dei. Hec aũt est. vt non celeriꝝ exhibeat ꝓmissa. sed ꝓ multum tẽpus. Facit aũt hoc mansuetudinis ꝛ virtutis eius ꝓferens argumentum. et nos ad fidem adducens. vt q̃ i tribulatõibus vivimus ꝛ ꝓmissiones necdũ accepimus. non desperem⁹ mercedẽ laboꝝ nostroꝝ. Et oñes relinquens. q̃q̃ multos haberent ad dicendũ. abrahã in mediũ adduxit. ꝓpter dignitatem ꝓsone. ꝛ ꝓpter quod maxime in eo istud cõtigerit. cum etiam in fine epistole dicat. qz hy omnes de longinquo illas videntes et diligentes. non receperũt ꝓmissiones. ne sine nobis.

pficerentur. Abrahe nanq̃ inq̃t pmittens deus. qm̃ neminẽ habuit p quẽ iuraret maiorẽ. iurauit p semetip̃m dicens Nisi bñdicens benedicã te. et multiplicans multiplicabo te. Et sic longanimiter ferens adeptus ẽ repmissionẽ Quõ ñ accepit qd̃ adeptus ẽ. Non de eisdez ipsis dicit et hic ⁊ illic. sz duplicem facit cõsolationẽ Promisit abrahe inq̃t. et quedã q̃dem hic post multum tpis dedit. quedã aũt illic nec dum. et sic longanimiter ferẽs adeptus est repmissionẽ. Uides qr nõ repmissio sola totũ opata est. sed et longanimitas. Hic terret eos ostẽdens quia sepius impedit repmissio p pusillanimitatẽ et hoc ostẽdit quidem p plebem Qm̃ eni pusillanimiter erant ferentes. ppter hoc repmissiones nõ sunt adepti Ecõtra aũt ostendit p abrahã deinde circa finem etiã aliquid plus facit. qm̃ ⁊ longanimiter ferentes nõ sunt adepti et neqz sic contristãt. Homines em̃ p maiorem iurant. et om̃is controuersie eoꝝ finis ad confirmatõz est iuramentum. Deus aũt qui nõ habuit maiorẽ p quem iuraret per semetip̃m iurauit. Optime. Quis ergo est qui iurauit abrahe. Nõne filius. Non inquit. magis aũt ipse Esto Non cõtendo. Qñ vero ipse iurat. amen amen dico vobis. nonne manifestum. qr non habens maiorem p quem iuret. Sicut eni pater iurat. sic et filius p semetip̃m iurat. dicens. Amen amẽ dico vobis. Hoc eos cõmonefacit et iuramentoꝝ christi que sepi⁹ dicebat amen amen dico tibi q̃ credit in me non morieť ineternũ. Quid est et om̃is controuersie eoꝝ finis ad cõfirmationẽ est iuramentũ. Proinde si diceret. ex hoc soluit totius cõtrouersie disceptatio. non illius vel illius sed totius. Oportebat q̃dem et sine iuramento credere deo. In quo abundantius volẽs deus ostendere pollicitatõs heredibus. imobilitatem consilij sui. interposuit iusiurandum. Hic et fideles includit. Propterea etiam huius repmissionis mentionẽ facit. que ad nos cõmuniter facta est. Interposuit iusiurandum. Iterũ hic filiũ dicit. int homines et deũ mediatorẽ Ut per duas res imobiles quibus ipossibile est mentiri deũ. q̃le et q̃le. hoc est dicere et pmittere. et iuramentum addere pmissioni. Qm̃ eni apud homines hoc videť fidele esse cum iuramentũ interfuerit. ppterea etiã hoc addidit Intueris qm̃ non dignitatẽ suã attendit. sed qũo hominibus psuadeat. ⁊ indigna de se patitur dici hoc est satisfacere volens Et de abraham q̃dem ostendit d̃i esse totum opus. non lõganimitatis illius. Siquidẽ et iuramentum passus est addere p quem iurãt homines. et deus p seip̃m. Ipse aũt ñ sicut p maiorem. et tñ fecit Non eq̃le est hominẽ p se iurare et deũ Homo enim sui potestatem non habet Intueris igiť quia non ad abrahã magis q̃z ad nos dictum est Fortissimũ inquit solacium habeamus. q̃ confugimus ad tenendam ppositã spem. Et hic iterũ Longanimiter ferens adeptus est repmissionem. Nunc inq̃t Et non dixit qr iurauit

Iuramentum autē quod est apuit dicens. ꝑ maiorē iurare. Sed qꝛ incredulū est hūamum genus condescendit ad nos. Sicut eni iurat ꝓpter nos. q̄uis indignū ei sit ñ credi. sic dictū est et didicit ex q̄bꝰ passus est. qm̄ hoies hoc putant maxime esse dignū fide. vt ꝑ exꝑimentū quis transeat Quid est ꝓpositā spē Ex hijs inquit futura conicimꝰ. Si eni ista post tm̄ tꝑis facta sunt. vtiq̄ ⁊ illa Proinde ea que ad abraham facta sunt credere nos faciūt et de futuris. Quā sicut anchoram inq̄t habemus anime tutā ac firmā et incedentē vsq̄ in interiora velaminis. vbi p̄cursor ꝓ nobis introijt Iesus scd̄m ordinez melchisedech pontifex factus ineternū In mūdo adhuc cōstitutos et necdū translatos ex hac vita. ostendit et iam fuisse in eis qui ꝓmissi sunt. Per spem eni iam in celo sumus inquit. ꝑmanet ergo vtiq̄ eni erunt. Deind̄ satians dicit. magis aūt spe Et nō dixit nos sumus in interioribus. sed qꝛ ipa ingressus est in interiora qd̄ verū ē et credibile. Sicut ei anchora iactata de naui non ꝑmittit eaz circūferri. licet venti cōmoueant. sz iactata firmā facit. sic et fides Intuere. qm̄ valde conuenientē inuenit ymaginē. Nō eni dixit fundamentum qd̄ dissonaret. sed anchoram. Quod eni in motu ē. ⁊ nō valde videt̄ fixum esse. qd̄ ē sup̄ mare sicut qd̄ sup̄ terram stat. et mouet̄. et nō mouet̄ in valde firmis et philosophis fortassis id eo illā similitudiez posuit christus dicens. si quis edificat domum suam sup̄ petram i eis qui dubitabant et debebant ꝑ fidē portari. ꝓpriū hoc posuit paulus. Tempestas enim et multus ymber cōmouet ratē. spes aūt non ꝑmittit eam circūferri Proinde si hanc non haberemus. olim dimersi fuissemus. non in spālibus tm̄. sed etiā in secularibꝰ. Multam quis huius inuenit fortitudinē. utputa in negociando. in agricultura. in milicia. Nisi hanc q̄sq̄ ꝑmo ꝓponat. nūq̄ aliud attingit. Non simpliciter dixit anchorā sed tutā ⁊ firmam. que non mouet̄ ingredientem vsq̄ ad ī teriora velaminis. Pro si diceret. penetrantem celos. Deinde etiā fidem intulit vt non sola spes sit sed et vera valde Post iuramentū em̄ aliud ponit. hoc ē rerū approbatōnem Quia iam p̄cursor ꝓ nobis introijt iesus Precursor aūt quorundam ē p̄cursor. sicut iohannes xp̄i. Et non dixit simpliciter introijt. sz vbi p̄cursor ꝓ nobis introijt veluti oporteat conseq̄. Non eni multum est inter p̄cursorem et consequentē qd̄ medium ē. ceterū p̄cursor neq̄ erit. Precursorem etenim et consequentē in eadē ipsa via esse cōuēit. et alterū occupare Scd̄m ordinem melchisedech inq̄t pontifex factus ineternum Ecce et alia consolatio. Siq̄dē supra pōtifex noster ⁊ multo melius ei qui apud iudeos non moribus tm̄ sed etiā loco ⁊ tꝑe ⁊ testamento et ꝑsona. Hoc aūt de eo q̄ scd̄m carnē ē dicit̄ Oportz itaq̄ et illos quoꝝ est pontifex admodū esse meliores. Et quantū est int̄ aaron et christum. tm̄ inter nos et iudeos Intuere quippe in supiorib⁹

habemus pontificē. in supiorib⁹ sa
crificium. talia etiā nos offeramus
sacrificia que in illo sanctuario pos-
sint offerri. Non iam pecudes vel
boues. non iam sanguinē et adipez
oīa hec soluta sunt. ⁊ ꝓ eis introdu
ctū est rationabile obsequiū. Quid
autē est rationabile obsequiū. Que
per aīam que scd̄m spūm offerunt̄
Spūs est inq̄t deus. et eos q̄ ado-
rant eū. in spū et veritate oportet
adorare Quicq̄d nō indiget corpe
quicq̄d nō indiget instrumētis. neq̄z
locis in q̄bus ipse q̄dem ē pontifex
veluti est mansuetudo. tp̄antia. mi
sericordia. patientia. lōganimitas.
humilitas. Miracula enī hec. et in
veteri testamento inueniet q̄s olim
firmata Sacrificate inq̄t deo sacri
ficium iusticie. Et sacrificate sacrifi
ciū laudis. Et sacrificiū laudis glo
rificauit me. et sacrificiū d̄o spūs cō
tribulatus. Et quid dn̄s exquirit a
te nisi vt audias eum. Holocausto
mata ꝓ peccatis nō suscipiet. tūc di
xi ecce veniā. vt faciam voluntatez
tuam. Et iterū Ut q̄d mihi libamē
de saba: discede a me. Sonū canti
lenaꝝ tuaꝝ et psalmū organoꝝ tu
orū non audiam sed ꝓ istis miseri-
cordiā volo et ñ sacrificiū Intueris
q̄libet sacrificijs placat̄ deus. intue
ris et retro iam tp̄a. alia q̄dem di-
scedentia alia introeuntia. Hec igi
tur offeramus Illa q̄dem diuitiaꝝ
sunt et diuitū. hec aūt virtutis. Il-
la extrinsecus. ista intrinsecus. Illa
et q̄libet opari pōt. hec aūt pauci.
Quāto enim melior est pecore ho-
mo tanto hoc sacrificium illo. Hic
enī aīam tuā oblationē offers. Sūt
etiam alie oblatōnes que vere sunt
holocaustomata. martirū corpora.
Ibi et anima et corpus. illa sacrifi-
cia odorē suauitatis hn̄t maximū.
Potes et tu si volueris tale sacrifi
cium offerre Quid enī si nō igni cō
burat̄ corpus Sed alio igni potest
vtputa paup̄tatis voluntarie tri-
bulatōis Cū enim liceat deliciose ⁊
optime degere. et eligat̄ laboriosa
vita et amara. et mortificans corp⁹
nōne holocaustoma est. Mortifica
ergo corpus tuū et crucifige. et acci
pies et tu huius martirij coronaz.
Quod enī illic gladi⁹ opat̄ hoc hic
alacritas faciat. Nō incendat neq̄z
occupet pecuniaꝝ amor magis exti
guat̄ cupiditas ista īportuna. igne
spāli excidat̄ gladio spūs Istud sa-
crificium est bonū nō opus habēs
sacerdote. nisi ipso offerente. Hoc ē
sacrificium bonū. Deorsum quidē
functio eius exhibet̄. sed sursum cō
festim ip̄m ascendit. Nonne mira-
mur. quia in antiquo tp̄e ignis de-
scendens oīa ꝯsummebat Licet ti-
bi et nūc vt descendat ignis multo
mirabilior illo. et omnia consumat
que offerunt̄. magis aūt nō cōsume
re sed sursum leuare in celum Hec
enim non redigunt̄ in cinerem sed
dona nunc deo. Tales erāt etiam
cornelij oblationes Oratōs tue in
quit et elemosine tue ascenderūt in
memoriam in cōspectu dei. Intue
ris cōiugationē optimā Tūc exau-
dimur q̄n et nos audimus paupe
res accedentes Qui aūt obdurat i
quit aures suas vt non audiat pau
perem. dep̄cationem eius nō exau
diet deus. Beatus item inquit qui

intelligit sup egenum et pauperem
in die mala liberabit eum domin⁹
Quali mala. Sz illa dies mala erit
peccatorib⁹ Quid est qui intelligit
Hoc est q̄ cognoscit quid sit paup
qui tribulationē ei⁹ p̄cipit. Cogno
scens ei tribulationē ei⁹ vtiq̄ cōfe
stim miserebit ei⁹. Si videris pau
perē non ptranseas. sed statim itel
lige quis fuisti. aut si tu esses in illo
quid non velles omnes facere. qui
intelligit inquit Intellige qz similis
tibi liber est. et eandē tecum partici
pat generositatem. et tanta tecum
cōmunia habet. et fortassis nec ca
nibus tuis eq̄lis est. sed illi q̄dem sa
turant. iste aūt sepius dormiuit esu
riens. et seruis tuis inhonorabili
or est q̄ liber consistit. Sed illi tibi
necessaria officia cōplent Que ista
Seruiunt tibi bene Si aūt ostende
ro necessariū officium tibi implere.
multo ampli⁹ ab illis aderit tibi.
quippe in die iudicij et eruet te ex
igne. Quid tale omnes serui faciūt
Ñ tabytha defuncta ē q̄s eam re
suscitauit Serui circumstantes. an
pauges. Tu aūt neq̄ seruis liberū
eq̄lem acere voles. Frigus est et ia
cet pannis circūdatus. paup mori
turus dentes q̄tiens et vultu z ha
bitu depcans. tu autē calefactus et
ebrius ptransis. Et qūo vis dñi in
calamitatibus te cōstitutū liberare
Fortassis aūt etiā hoc dices Ego si
essem et assumerē quenq̄ qui mul
ta peccauit dimitterē eum. et deus
non dimittit. Non hoc dicas sz eū
qui nihil peccauit quē potes liber
rare hunc despicis Et qūo te pec
cantem in illū dimittit. Nōne hec
gehenna digna sunt. Et quid mira
bile. Sepius q̄dem corpus mortu
um sine sensu necdū iam honorem
sentiens decēmilibus et varys au
rotextis vestibus induis. corp⁹ aūt
qđ frigore afficit et cōciditur z cru
ciat. et distentit ex fame et gelu de
spicis. et amplius vane glorie sub
mistras. q̄z timori dei. Et vtinam
vsq̄ ad hoc tīm esses. Sed confestiz
accusatio aduersus interpellantez.
Quid non opat inq̄s. quid vacās
pascit Dic mihi. tu p opationē ha
bes que habes. Nonne hereditatē
paternā suscipiens acsi et operans
Num ideo exp̄bras alteri. Nonne
audis paulū dicentē. Postq̄z ei di
xit qz q̄ non opatur neq̄ māducet
vos aūt bonum inquit facientes ñ
deficiatis. Sed quid inquis impo
stor est. Quid dicis o homo. ppt
vnum panem et ppter vestimentū
impostorem vocas. Sed cōfesti vē
det illud inquis Tu aūt cūcta tua
bene disponis. Quid aūt Nū oēs
exuacuitate egent. Nemo p naufra
gium. nemo p iudicia nemo p fur
ta nemo p picula nemo p egritudi
nes nemo p aliam calamitatē Sed
si audierimus aliquē talia deplorā
tem. maiora clamantē. et nudū ce
los inspicientem. et capillos dimit
tentem et pannis circundatum cō
festim eum impostorē fallacem im
postorem vocamus Non erubescis q̄z
impostorem vocas Noli dare z no
li accusare hominem Sz habet in
quis et fingit. Hoc tua est accusa
tio. non illius. Scit enim cū cru
delibus se habitare cū bestys magis
q̄z cum hominibus. Et quia nisi

miserabile ꝓferat verbum nullum ad miserandum adducit. et ꝓpter hoc cōpellitur et habitum miserabiliorem sibi circūponere vt tuam frangat aiaꝫ. Si viderimus aliquē in habitu liberi interpellātem nos iste inquis impostor ē. ⁊ vt putet ex generosis esse isto modo intꝑpellat. Si viderimus in contrario habitu et illum culpam⁹. Quid agāt decetero crudelitas ⁊ supinitas Quare inquis aliqua mēbra sua denudāt. ꝓpter te. Si misericordes essemus istis eis artibus opus ñ esset si prima interpellatōe ꝑsuasissent. nō tāta cōmenta exq̄sissent. Quis est ita miser vt velit tm̄ clamare. vt velit ad cōfusionē venire. vt velit publice deplorare cū nuda coniuge. cuꝫ filijs. Hec qꝛ pauꝑtate non sunt ꝑora sed ꝓ hijs non solū miam nullā a nobis accipiūt magis aūt etiā accusant. Adhuc aūt et indignamur qm̄ deū depcantes nō exaudimur. adhuc graviter ferimus qm̄ nō impetramus rogantes. Non cōtremiscimus dilectissimi Sed sepi⁹ dedi inquis. Tu aūt non semꝑ vesceris infantulos aūt sepius petentes nō auocas. O inuerecūdia Pauperē inuerecundū vocas. Tu rapiēs nō es inuerecūdus. ille aūt ꝓ pane depcans inuerecundus iudicat Non intelligis quanta est necessitas ventris. Nonne oīa ꝓpterea facis Nōne spālia ꝓpter hoc negligis. Non celum tibi ꝓpositū est ⁊ regnum celoꝝ. Tu aūt ventris timens tyrannidem omnia sustines et illa contemnis Hec est inuerecundia O vanitas Ille inq̄s tantos aureos fenerat. ille tantos et mendicat. Pueroꝝ hee fabule sunt et vanitates. Etenim pueri tales fabulas a nutricibus audiūt Non mihi ꝑsuadetur non credo Absit. Ad vsurā dat quis. et in abundantia constitutus mendicat. Qua cā dic mihi q̄d est confusibilius. Melius quippe ē mori q̄ꝫ mendicare. q̄ꝫ diu ita supini sumus. Quid ergo. Omnes ad vsuram dant. omnes impostores sunt Nullus reuera pauꝑ est. Etiam inquis et multi. Quid ergo. vel eis ñ exhibes auxilium. Et quid ex istis strupulosus vite eoꝝ enucleator. Sed hec occasiones sunt et excusationes. Omni petenti te da. et volentem a te mutuari nō auerseris. Extende manū tuam. non sit contracta Non eni vitaꝝ constituti sumus discussores. alioquin null⁹ hoc modo miserebit Quare qñ deum rogas dicis. pctōꝝ meoꝝ ne memineris. Proide acsi valde sit ille peccator. hoc ip̄met in ipso considera et noli reminisci peccatoꝝ eius. Tēpus est mie nō scrupulose discussionis. mie non ratiocinatōm Nutriri vult. Siq̄dem vis tribue. si aūt nō vis dimitte sine increpatione Quare miser es et infelix. Quare necdū misereris. et volentes auertis. Qñ enim ille audierit a te qm̄ iste deceptor est. qm̄ ille fictor est. qm̄ ille ad vsuram dat. incipit neqꝫ istis dare neqꝫ illis. Omnes in suspitione habebit. tales esse putabit. Scitis ei qꝛ q̄ mala sunt facile suspicamur. q̄ vero optima non ita. Efficiamur misericordes ñ qūocunqꝫ. sed qūo pr̄ noster celestis Ipse ⁊ adulteros

et meretrices et maleficos guber-
nat. Et quid dico. Omnē speciem
iniq̄tatis habentes. In tanto enim
mundo necesse ē esse tales et pluri-
mos. Veruntñ omnes nutrit. om̄s
induit Nullus fame p̄ijt aliqñ nisi
forte sponte. Sic efficiamur etiam
nos miseratores si quisq̄ opus ha
buerit. et in necessitate fuerit auxili
ari. Nunc aūt ad hoc irrationabi-
litatis venimus. vt non solum cir-
ca paupes hoc faciamus q̄ p̄ vicos
ambulant. sed etiā circa vicos mo
nachilem vitam agentes. Ille im-
postor est in quis. Non hoc dicebā
pridem. quia si indifferenter oībus
demus semp̄ miserebimur. Si aūt
ceperimus scrutari nunq̄ misericor
diam p̄stabim⁹. Quid dicis vt pa-
nem accipiat impostor ē. Siq̄dē au
ri talenta q̄reret. et argenti aut ve-
stes p̄ciosas aut seruos vel aliud q̄c
q̄ merito quis istū diceret decepto
rem. Si aut nihil hoꝝ sed guberna
tionē ⁊ vestimentū que philosophie
sunt. nunq̄d hec deceptoris sunt.
Dic mihi. Quiescamus ab hac ab
surda curiositate. et dyabolica ⁊ pe
remptoria. Si eni in clero electum
se esse dicat. si sacerdotem nominet
scrutare non eni sine p̄iculo in tali-
bus indiscussa cōmunicatio ē. Cir
ca maiora p̄iculum vertit̄. Non ei
das sed accipis Si vero p̄ nutrim̄
to postulat. nihil examines. Qūo
abraham hospitalitatē circa om̄es
transeuntes ostendebat. Si scruta-
tor esset circa refugientes ad se. nū
q̄ angelos hospicio recepisset. For
tassis enim non putans eos ange-
los esse. cum reliquis repelleret. sed
qm̄ omnes suscipiebat suscepit ⁊ an
gelos. Non eni ex vita accipientiū
a te mercedē tibi retributurus ē de
us. sed ex voluntate. ex honorificē-
tia multa. ex mia. ex bonitate. Hec
sint in te ⁊ omnia adipisceris bona
que cunctis nobis contingat adipi
sci. gratia ⁊ mia dñi nostri iesu chri
sti. cum quo patri vna cum sancto
spū. gloria. imperiū. honor. nunc et
semp̄ et in secula seculoꝝ Amen.

Explicit Omelia xi
Incipit Omelia xii

Hic eni melchisedech
rex salem sacerdos d̄i
summi. qui obuiauit
abrahe regresso a ce-
de regum. et bñdixit
ei. cui decimas omniū diuisit. pri-
mū q̄dem qui interp̄tat̄ rex iusticie
Deinde aūt rex salem qd̄ est rex pa
cis. sine patre. sine matre. sine gene
alogia. neq̄ inicium dieꝝ neq̄ finē
vite habens. assimilat⁹ aūt filio d̄i
manet sacerdos in p̄petuū. Volēs
paulus differentiā demōstrare no-
ui et veteris testamenti. in multis
hoc disseminat et iaculat̄. ⁊ veluti
quodam tintinabulo p̄occupat au
res auditoꝝ et exercet. Confesti q̄p
pe ab ipso exordio hoc iniecit. di-
cens. quia illis q̄dem locutus ē in
p̄phetis. nobis aūt in filio. et illis
q̄dem multifariam et mltis modis
nobis aūt p̄ filium. Deinde de filio
locutus quis iste sit et quid op̄atus
sit. et admonens credendū illi esse
ne eadem patiamur q̄ et iudei. ⁊ di
cens. q̄r pontifex est scd̄m ordinem
melchisedech. et sepius in hāc dif
ferentiam ingredi volens. ⁊ multa

ante dispensans et increpans velu
ti infirmos et iterū recurans et re
creans vt confidentiam reciperent
tunciam introducit differentie ra
tionem vigentibus auditoribus.
Qui eīm surdus et desperat. nō fa
cile quicq̄ aduertit. Et vt cogno
scas audi scripturam dicentem Et
non audierunt moysen ppter pu
sillanimitatē. Propter hoc p̄mum
excludens merores eox multis et
terribilius et benignis sermonibus
tunciam aggressus est de differen
tia ratione. Et quid dixit. Hic eni
melchisedech rex salē sacerdos dei
altissimi. Et quod est mirabili⁹. in
ipso typo demonstrat multā eē dif
ferentiam. Nō eīm dixi et typo sem
per fidem facit veritati ex p̄teritis
ppter infirmitatem audientiū Hic
eīm inquit melchisedech rex salem.
sacerdos dei altissimi qui obuianit
abrahe remeanti a cede regum. et
benedicens eum. cui etiā decimas
distribuit ab oībus abraham. In
paucis totam narrationē posuit. et
mistice eam contemplatus est. et p̄
mum ex noie Primū quidem inq̄t
interpretat rex iusticie. Sedech q̄p
pe iusticia dicit. melcha vero rex.
melchisedech ergo rex iusticie Intu
eris et in noibus scrupulosam dili
gentiam. Quis est rex iusticie. nisi
dominus noster hiesus christus rex
iusticie. Deinde rex salem ex ciuita
te. hoc est rex pacis. quod iterum p
tinet ad christum. Iste nanq̄ nos
iustos effecit. pacificauit que in ce
lis sunt et que in terris. Quis ho
mo est rex iusticie et pacis. Nullus
nisi solus dominus noster hiesus
christus. Deinde alteram differen
tiam introducit. sine patre. sine ma
tre. sine genealogia. neq̄ inicium
dierum habens. neq̄ finem vite. as
similatus autem filio dei manet pō
tifex in perpetuum. Quoniam igi
tur occurrebat illi quod dictum ē.
tu es sacerdos in eternum secundū
ordinem melchisedech. ille autem
moriturus erat. et non fuit sacer
dos in perpetuum. Intuere quali
contemplatione istud exposuit. Et
quis hoc vnq̄ de homine dixerit.
Non re ipsa inquit dico. hoc est ne
scimus quem patrem habuit. vel
quam matrem. neq̄ quando susce
pit inicium. neq̄ quando defun
ctus est. Et quid hoc inquis Num
enim quia nos nescimus. ideo de
functus non est. non habuit paren
tes. Bene dicis. Et defunctus est.
et parentes habuit Quomodo er
go sine patre. sine matre. quomo
do neq̄ inicium dierum. neq̄ finē
vite habuit. quomodo in illo non
est narrata genealogia eius. sic et
christus ipsa natura rei. et sine ini
cio. et sine fine est. Sicut enim isti
us nescimus. neq̄ inicium dierum
neq̄ finem vite. propter quod non
sit scriptum. sic et nescimus filij dei
vel inicium vel finem non quia nō
est scriptum. hoc autem veritas. et
ideo ex hoc non esse non est. sicut
etiam in nominibus. Hic eni ap
pellationes erant. rex iusticie et pa
cis. illic autem rerum veritas.
Quomodo ergo inicium habet.
Intueris sine inicio filium. nō quia

non habet causam ex q̄ sit. hoc em̄
impossibile est. Habet nanq̄ pa-
trem alio quin quomodo filius Sz
quia non habebat inicium vite. ne
q̄ finem. assimilatus aūt filio dei.
In quo est similitudo. Quia et
huius et illius finem ignoramus.
et iniciū Sed hui⁹ q̄dem q̄ non est
scriptū. illius aūt q̄ omnino nō est
In hoc similitudo Si aūt in oībus
esset similitudo. nō iā typus esset ⁊
veritas. sed typus esset vtrūq̄. Sic
em̄ in imaginibus ē aliq̄d simile. ē
etiā aliq̄d dissimile. In scriptōe q̄p
pe est similitudo quedā in caracte
re. dissimilitudo aūt in impositōne
coloꝝ et sic differētia manifesta mō
strat. et quiddā quidē simile quid
dam aūt dissimile. Considerate āt
inquit quantus iste ē. cui etiam de-
cimas dedit de p̄icipuis abraham
p̄riarcha. Interim coaptauit typū
vñ iam confidens ostendit eū etiaz
veris rebus que erant apud iude-
os clariorem. similitudinē typi ha
bentes christi. intm̄ vt non solū iu-
deis sed etiā ipso ꝓgenitore sacer-
dotum meliorē ostendat. Quid ei
quis dicat de veritate Intueris cū
quanta abundantia oñdit excellē
ciam Considerate aūt inquit quan
tus iste sit. cui etiam decimas dedit
abraā patriarcha ex p̄cipuis. Pre
cipua exuuie dicunt̄. et non pōt di
ci veluti consorti belli dedit. Pro-
pter hoc enim dixit obuiauit reme
anti a cede regum. Domi quippe
sedebat inquit ⁊ de laboribus suis
dedit ei p̄micias. Quidam q̄dem
de filijs leui sacerdotiū accipientes
mādatum habent decimas sume-
re a populo scd̄m legem. hoc ē a fra
tribus suis. q̄q̄ ⁊ ipsi exierint ex lū
bis abrahe. Tanta quippe est inq̄t
sacerdocij excellentia. vt etiam qui
similes essent a ꝓgenitoribus et eū
dem haberent ꝓgenitorem. tamen
multo amplius meliores esse iudi-
cati sunt ab alijs. Decimas igitur
ab illis accipiūt. Cum ergo aliquis
horum inuentus fuerit apud eos
ab ipsis decimas accipiens. nō isti
quidem ordinem tenebunt aliquo
rum. Ille autem in sacerdotibus
erat. et non hoc solum sed neq̄ si-
milis in honore fuit. sed ex alio ge
nere. Proinde nullo modo dedis-
set alienigene decimas. nisi ei⁹ plu
rimus honor esset O quid opera-
tus est Paulus. plus q̄ credibile
est. in epistola ad romanos sermo-
nem mouens declarauit. et nostre.
et iudaice conuersationis abrahā
ꝓgenitorem esse. Hic autem mul-
tum aduersus eos ausus est. osten-
dens in circumcisum multo melio-
rem Quomodo ergo hoc ostendit
Quia ei leui decimas dedit. Et
quid ad nos hoc Multum inquit
ad nos Non enim contendere po
testis leuitas esse meliores. q̄ abra
ham. Ille autem qui sine genealo-
gia est. de ipsis decimatus est abra
ham. Et non simpliciter transiuit.
sed adiunxit et habentem ꝓmissio
nes benedixit. Quoniam sursum
atq̄ deorsum erat hoc. honoris il
lorum. ostendit ab illo honorabi-
liorem esse illum ex communi o-
mni iudicio. Et sine vlla contra-
dictione inquit. Hoc est omni-
bus sic videtur. quod minus est

a meliore aliquo benedicit. Proinde melior est typus christi. etiã ab eo q̃ ꝓmissiones habebat. Hic quidem decimas hoies morituri accipiunt. illic aũt testimoniũ ꝑhibetur qꝛ viuit. Sed ne dicam⁹ q̃d ad antiqua reuerteris. dic nobis inquit. qũo dici solet. Et bene illũ appellauit ꝑ abrahã et leui decimatũ esse. q̃ decimas accepit. Qũo Adhuc in lũbis erat cum ei obuiauit melchisedech. Hoc est in eo erat leui. q̃ꝫ q̃ꝫ natus non esset. Et non dixit leuite. sed leui. Intueris eminentiã Vides q̃ntum interest inter abraham et melchisedech qui typũ gerebat pontificis nostri. Et ostendit excellentiam ꝑtãtis nõ ex necessitate factã. Ille q̃ppe dedit decimas qd̃ ꝑtinet ad sacerdotẽ iste benedixit qd̃ melioris est. Ista excellentia et ad ꝓgenitos om̃es ꝑtransijt. Mirabiliter et fortiter exclusit iudaicas ratõnes Propterea dicebat qꝛ imbecilles facti estis qꝛ hec euertere volebat ne gloriarentur in eis. Talis eni est sapientia pauli. Prestruit ꝑmum. et tunc ingredit ad ea q̃ vult oñdere. duo ponens genus hũanũ et qꝛ multa indiget diligẽtia ⁊ ampliore q̃ꝫ arbusta vel surculi. Illic eni natura corporũ est et terre. seruiens agricolaꝝ manibus. hic aũt voluntas est plurimas mutatões excipiens. et nunc q̃dem istud. nunc aũt illud assumens Et ꝓcliuis ẽ ad maliciam. ꝓpterea oportet vndiqꝫ cautelam exhibere nos. ne forte obdormiscamus. Ecce eni inquit non obdormiet. neqꝫ obdormisset q̃ custodit israel. Et ne des cõmotionẽ pedibus tuis. Non dixit cõmouearis. sed tu ne des. in nr̃o arbitrio est dare. et nullo alio. Si eni voluerimus stare firmi et imobiles nõ cõmouebimur Quid ergo Nihil dei est Omnia quidẽ dei sunt sed non ita. vt liberũ arbitriũ ledat. Si igit dei sunt inq̃t omnia q̃d ergo nos culpat Propterea dixi vt liberum arbitriũ nr̃m non ledatur. In nr̃o itaqꝫ arbitrio est Oportet nos q̃ppe eligere ꝑmum q̃ bona sunt. et tc̃ ipse que ab ipso sunt introducit. Non añcedit nr̃as voluntates. ne ledat liberũ arbitrium Cũ aũt nos elegerimus multã tunc introducit auxiliationẽ. Et qũo ergo paul⁹ inquit neqꝫ volentis neqꝫ currentis. sed miserentis ẽ dei. Primũ quidẽ non sicut ꝓpriã sententiã introduxit. sed veluti ex hys que proposita erant. hoc collegit et ex hys q̃ ante ꝑmiserat. Dicens eni scriptũ ẽ miserebor cui miserebor. et dicit. igit neqꝫ volentis neqꝫ currentis sꝫ miserentis est dei. Dicis g⁹ mihi quid adhuc querit Scd̃m illud aũt ẽ dicendũ. qꝛ cui⁹ ẽ amplius totũ eẽ dixit Nr̃m em̃ eligere tm̃ est. et velle dei ãt efficere et ad ꝑfectõeꝫ ꝑducere. qꝛ ergo illi⁹ ẽ ampli⁹ eius dixit eẽ vniuersuꝫ ꝑm ꝯsuetudinẽ hoim Sic q̃ppe etiã nos facim⁹ verbi gr̃a Videm⁹ domũ bñ edificatã ⁊ dicimus. quia totum artificis est. et tamen nõ omne opus eius est. sed eciam operarioꝝ. et q̃ materiã tribuit domui. et alioꝝ plurimoꝝ. veruntñ qm̃ ampli⁹ esse cõtulit. illi⁹ vniuersum op⁹ dicim⁹ Sic etiã ⁊ hic. Iteꝝ i mltitudie vbi plurimi sũt oẽs

esse dicimus. vbi aũt pauci nullum
Sic et paulus dixit Neq; volentis
neq; currentis sed miserentis ẽ dei
Astruit aũt hic duo q̃dam magna.
vnũ q̃dem ne in sup̃biã erigamur.
Siue festines inq̃t non põt tuũ esse
effectũ. Si em̃ desup̃ nõ adueniat
ad iumentũ oĩa innano erunt. Ve
runtñ quicq̃d adeptus fueris eoꝝ
ad que festinas. manifestũ q̃r currẽ
do et volendo adipisceris. Non er
go hoc dixit qm̃ inuanũ currimus.
Sed quid. Qm̃ inuanũ currimus
si nostꝝ eẽ vniuersum putauerim⁹
si non plurimã p̃tem deo tribueri
mus Neq; eni deus totũ suum esse
voluit. ne videat̃ sine cã nos coro
nare. neq; iterũ nr̃m. ne in sup̃biã i
cidamus. Si em̃ minimã p̃tem ha
bentes alta sapimus. q̃d si totius
nos op̃is nr̃i dñi essemus. Multa
q̃ppe deus vt ambitõz nr̃am reci
deret fecit. Et adhuc altissima illa
manus q̃ntis nos passionibus cir
cũdedit vt nostrã recidat arrogan
tiam. quantis circũuallauit bestijs
Eteni qñ dicunt q̃daz q̃d hoc aut
cur hoc. cõtra qd̃ deo placet ista lo
quunt̃. In tanto te timore cõstitu
it. et neq; sic hũilia sapis. Sz si mo
dicã p̃speritatẽ arripias. ad ip̃m ce
lũ p̃tingis alta sapiẽdo Propterea
etiam celeres mutatõs existũt ⁊ rui
ne. et neq; sic corripimur. Propte
rea mortes frequentes et imature.
nos aũt velut immortales sapim⁹.
vt nunq̃ morituri Sic rapim⁹ alie
na. et sic ampliora cupim⁹. vt nũq̃
reddituri rationẽ. Sic edificamus
tanq̃ hic p̃petuo p̃mansuri. Et ne
q̃ dei verbũ p̃ singulos dies nobis
insonans. neq; ipse res nos corripi
unt Non est dies nõ est hora ĩ qua
non videant̃ mortui frequent̃ effer
ri. sed oĩa sine causa. Duriciã enim
nostrã nihil mitigat. neq; ex alienis
calamitatibus meliores effici possu
mus. magis aũt nolumus. Sed qñ
soli lugem⁹ tũc hũiliamur. Et si itẽ
manũ suã porrigat de⁹. nos manũ
nr̃am erigim⁹. Nemo hũana sapit
nemo contẽnit q̃ in terra sunt. ne
mo ad celũ attendit. sed sicuti sues
deorsum p̃ni sunt. ad ventrẽ incli
nati. in volutabris deuoluti. sic et
plurimi hominũ deterioribus vo
lutabris se polluunt et non sentiũt
Melius quippe est luto imũdo pol
lui q̃ peccatis. Qui eni illic polluit̃
paruo tp̃e delauat̃ et efficit̃ similis
ei qui illic non cecidit. qui vero i ba
ratrũ ceciderit peccatoꝝ talem pol
lutionem accipit. que aquis nõ pos
sit. sed q̃ multo tp̃e opus habeat. ⁊
penitentia diligenti et lacrimis. et
luctu feruentiore amplioreq; tem
pore q̃m in dilectissimis nostris so
lemus ostendere. Iste q̃dem sordes
extrinsecus nobis adueniũt. p̃pte
rea et citius eas amittimus. ille au
tem intrinsecus generantur. p̃pte
rea et vix delauant̃ et expurgantur
De corde enim inquit exeunt cogi
tationes maligne. fornicationes.
adulteria. furta. falsa testimonia.
idcirco et propheta dicebat. Cor
mundum crea in me deus. Ali⁹ au
tem. laua a malicia cor tuum hieru
salem. Intueris quia et nostrum est
opus bonum Et iterum Beati mũ
do corde qm̃ ipsi deũ videbunt Ef
ficiamur mdi q̃ntũ valet virt⁹ nr̃a

abstergamus a nobis peccata. Qz
añt possint abstergi, ppheta docet
dicens. Lauami mundi estote. au-
ferte malicias vras ab aiabus vris
in conspectu oculoz meoz. Quid
est in cõspectu oculoz meoz Quia
putanť esse qdam nõ maligni. sed
hoibus. deo añt manifesti sunt. Se
pulchra sunt dealbata. ppterea sic
dixit auferte sicut ego video. Disci
te bonum facere. exqrite iudiciũ. iu
ste iudicate egenũ et pauperẽ. t ve-
nite disputemus dicit dñs. Et si fu
erint peccata vestra sicut feniciũ sic̃
niuẽ dealbabo. si vero fuerint sicut
coccinũ. sic̃ lanã albam facio. Intu
eris qz ꝓpus nos a nobis ipsis opor
tet mundari. t tũc deꝰ mũdat Pri
mo qdem dicens mũdi estote. tunc
intulit. ego dealbabo Nemo igitur
etiã eoz q in pfundã iniquitatẽ de
uenerũt. desperet de seipso. Act. in
habitũ inquit venias et pene in na
turã ipsius iniquitatis. non timeas
Propterea enĩ colores nõ tenues
noiauit. sed pene q consubstantia-
les videanť subiectis in qbus sunt
Qz dixit in cõtrariũ statũ et habitũ
cõuertere. nõ simpliciť se lanare di-
xit. sed sicut niuẽ et sicut lanã deal-
bare. vt nobis spem meliorẽ ꝓpo-
nat Maior itaqz est pnie virtus Si
quidem nos sicut niuẽ efficiet et sic̃
lanam dealbat. acti añcedens pec-
catũ inficiat aias nras. Festinemus
itaqz mundi effici. nihil grane nob̃
impauit. iudicate pupillo t iuste iu
dicate viduam. Vides qõ vbiqz
multa cura est deo. t multa rõ mie
et patrocinij exhibendi eis. q opp-
munť. hec t nos aggrediamur opa
et poterimus gratia dei bona futu
ra adipisci. quoz ꝓtingat nos oẽs
dignos effici. in christo iesu dño no
stro. cũ quo patri vna cũ sancto spi
ritu gloria. in pium. honor. nunc et
semp et in secula seculoz. Amen.

Explicit Omelia xii
Incipit Omelia xiii

Si ergo cõsummatio p
sacerdotiuz leuiticum
erat. populus enĩ sub
ipso legẽ accepit. quid
adhuc necessariũ sedz
ordinem melchisedech aliũ surgere
sacerdotẽ. et nõ secm ordinẽ aaron
dici. Translato enĩ sacerdotio. ne-
cesse ẽ vt et legis translatio fiat. In
quo enĩ hec dicunť ex alia tribu est
de q nullus altario presto fuit Ma
nifestum est enĩ ꝙ ex iuda ortus est
dñs noster. in q tribu nihil de sacer
dotibus moyses locutus est. Si er
go cõsummatio p leviticũ sacerdo
tiũ erat inquit. dicens de melchise-
dech et ostendens qntum melior es
set abraã. t mltã dram ꝓdicãs. hic
iã incipit ipsi? testamti dram oñde
re. t qũo illa qdẽ ipfecta ẽ. illa ãt p
fecta. Et necdũ i ipsas res ingress?
ẽ sz ex sacerdotio interi pugnat. t ex
tabnaculo. Hec enim credibiliora
erant infidelibus. qndo ex eis q añ
cesserãt t credita sunt, pbatõ fit, oñ
dit gº qz mltũ et a leui et ab abraã
melior melchisedech i ordie sacer-
dotali fcũs ẽ. ex alio itez arguñtat
ex isto. cur inqt ñ dixit ꝑm ordinẽ a
arõ. et ostendit mihi excellentiã Ihñ
ei possz excludẽ sacerdotiũ qm̃ nõ
ꝑm ordinẽ aarõ fuit. in de istud qdẽ

statuit. illos aũt excludit Hoc ipm inquit dico. cur non scdm ordinem inquit aaron factus est. sed etiã qđ dixit quid adhuc necessariũ multã habet expssionẽ Si em̃ christ⁹ scdm carnẽ añ esset scdm ordinẽ melchi= sedech. deinde lex facta esset et ea q̃ circa aaron dispsita sunt. merito q̃s dixisset qr istis pfectis illa soluta sunt. et ex istis ingressis illa discesserunt. Si vero christ⁹ postea venit etiam sacerdotiũ aliã formã suscipe manifestũ est. vtpote illis pteritis impfectis extantibus. Ponamus aũt inqt oia pfecta esse ⁊ nihil impfectũ remansisse in sacerdotio antiquo. Quid ergo op⁹ erat scdm ordinẽ melchisedech dici et ñ aarõ Pro q̃ re hoc vt relicto aaron aliũ introduceret sacerdociũ hoc ẽ melchisedech Si enim consummatio hoc ẽ regnũ dogmatũ vite pfectio p leuiticũ sacerdotium erat Et attẽde qũo recta via pcedit. Postq̃ dixit qr scdm ordinẽ melchisedech. ostẽdens qr melius sacerdotiũ ordinẽ melchisedech. multũ ppe melius est. deinde ex tpe hoc demonstrat. Post aaron fuit. vnde certũ est qr fuit melior. Quid sibi vult qđ seqt populus inquit in illo legẽ accepit. Quid ẽ in illo Ipsi obediet. p illud omnia gerit. Non em̃ dici põt qr pfectũ qdem erat. non aũt ppositũ erat populo In illo em̃ legẽ accepit hoc est eo vsus est. Quid ergo alio sacerdocio opus erat. Translato ppe sacerdotio necessario ⁊ legis translatio fiet. Si vero alium oportet sacerdotẽ esse magis ãt aliud sacerdotiũ. necessario et legem alterã Hoc ad eos qui dicunt quid opus erat nouo testamento. Habet qđẽ suffragãs et testimoniũ ex ppbetia hoc est testamentũ qđ disposuit patribus nr̃is. Interim nũc ex sacerdotio dimicat Et intuere qũo ex supioribus narrãs dixit. scdm ordinẽ melchisedech. hoc dicto excluſit sacerdotio aaron Nequaq̃ em̃ scdm ordinẽ melchisedech diceret si illũ sacerdotium melius esset Si igitur sacerdotiũ introductũ ẽ aliud oportet ⁊ testamentũ esse. Neq̃ em̃ põt sacerdos sine testamento esse. ⁊ sine lege et sine preceptis. neq̃ aliud accipientes sacerdotiũ. sed illo vetere vti oportuit Deinde quod opponi posset tractat. qũo sacerdos esse possit. q̃ nõ ẽ lenita. Hoc in supioribus pstruens neq̃ soluendum diguũ putauit sed in transcursu hoc introducit. dicens inqt qr translatũ est sacerdotiũ. ergo et testamentum Translatũ ẽ aũt non ordine tm̃modo neq̃ preceptis. sed etiam tribu. Oportebat ppe vt etiam tribus mutaret Et qũo translatũ ẽ sacerdotiũ ex tribu ad tribũ. de sacerdotali ad regalẽ. vt ea dẽipa sit et regalis et sacerdotalis Et intuere misterium Primo fuit regalis postea facta ẽ sacerdotalis Sic etiã i christo Rex ppe erat semp. sacerdos antẽ factus est q̃n carnẽ suscepit. q̃n sacrificium obtulit Vides mutationẽ Que em̃ p translationẽ facta sunt hec veluti ex rex cõsequentia veniant introducit In quo ei ista dicũt inqt alteri⁹ trib⁹ pticeps erat. ⁊ ego noui quia nihil sacerdotale habuit translatio ppe ẽ. Ego aũt etiam

aliam inquit ostendo differentiam non solum ex tribu neq; solū ex psona. neq; ex modo. neq; ex testamento sed ipso typo Qui enī non scdm legem pcepti carnalis factus ē. sed scdm potentiā vite insolubilis. factus est inqt pontifex non scdm legem pcepti carnalis. Lex quippe illa ex multa parte carnis erat Quid est pcepti carnalis. Circūcide inqt carnem. vnge inqt carnē. laua carnem. munda carnem. tonde carnē. liga carnem. nutri carnē. submistra carni. Bona aūt retributōis q̄ erāt Multa vita carni mel et lac carni. par carni. delicie carni. Ex hac lege sacerdociū suscepit aaron. Melchisedech aūt non sic sed amplius. Adhuc manifestū erit si scdm similitudinē melchisedech exurget pōtifex alter. Quid est manifestum erit Quanta intersit inter vtrūq; sacerdocium differentia. quantū melioz q̄ non scdm legē pcepti carnalis factus ē. Quis iste Nū melchisedech Non inqt sz christus. sz q̄ scdm potentiā vite insolubilis. Testificatur enī q̄ tu es sacerdos i eternū scdm ordinē melchisedech. hoc ē nō tēporalis. neq; finē hns. sed scdm potentiā. hoc ē p vitam p potentiam insolubilē. Et tñ q̄q; nō videat eē hoc cōsequens. in eo q̄ ñ scdm legez pcepti carnalis factus est. cōsequēs enī ē dicere scdm legem spiritalē. verū p carnalē q̄ subiaceret tēpori demonstranit. sicut et alibi dicit. Vsq; ad tempus correctōis reposite iustificatōes carnis. scdm potētiam vite hoc ē q̄ ppria virtute vivit Postq; dixit quia et legis trāslatio futura est. et ostendit hoc interim Deinde querit et cām qd̄ maxime oīm hoīm animis satisfacit. si causam rei alicuius agnouerint. et ad fidem nos adducit amplius. cū causam et rationem pcipimus. secundum q̄litatem eius quod efficitur Repbatio enim fit inquit antecedentis pcepti. ppter infirmitatez suam et inutilitatem. Hic heretici insurgūt Sed aduerte integre Nō dixit ppter malignitatem. neq; ppter maliciam. sed ppter infirmitatem et inutilitatem. Nam et alibi ostendit infirmitatem eius. cum dicit. in quo infirmabat per carnem. Non ergo ipsa infirmata est sz nos Nihil enī pfecit lex. Quid ē nihil pfecit Nullū pfectum opata ē. dum ei non obedit. Hys adde q̄ neq; si audiret pfectum quenq; faceret t virtutis compotem. Interim antē non hoc dicit hic. sed q̄ nihil valuit Et recte litere erant ppposite. hoc fac. illud ñ facias. Proposita erāt hec tantū. non aūt et virtutē inspirabant. quia spes non erat. Tal' repbatio quid est. exclusio. Repbatō quippe eoz que obtinent est iā. q̄ nihil pficit. Nihil ergo profuit lex. Profuit q̄dē. valde pfuit. sz ad faciendos pfectōs nihil pfuit. Nihil ergo pfectī fecit lex. Iuxta hoc q̄ppe dicit oia legis. formas esse t vmbras circūcisio. sacrificium. sabbatū. Nō valebat ergo ptransire in aīam. propter hoc etiam cedit. atq; discedit. Introductio melioris spei p quam appropinq̄mo deo. t scdm q̄ ñ sine iureiurādo Intueris q̄ necessariū illic fuit iusiurandū vt ppter hoc mlta

superius philosopharet. qꝛ iurauit
dñs. et iurauit ad multã nr̃am sa-
tisfactõꝫ Introductio inq̃t melio-
ris spei Habuit quippe et illa spez
sed non talẽ. Sp̃abant eni bñ pla-
centes possidere terram. nihil eru-
mnosum pati hic aũt sp̃amus quia
placentes non terrã possidebimus
sed celum. Magis aũt qđ celo mul
to melius est sp̃amus ꝓximi deo cõ
sistere. ad ip̃m paternũ solium ꝑue
nire. mistrare ei cum angelis Et vi
de qũo hec sensim et pedetẽtim ꝓ-
ponit. Illic nanq̃ intrantẽ in inte-
riora velamis. hic autẽ extra vela-
men ꝑ quam appropinq̃mus inq̃t
deo. et scđm qđ non sine iureiuran
do. Quid est et scđm ꝙ non sine iu
reiurando. Hoc ẽ Ecce ⁊ alia dif-
ferentia. et non simpliciter hec pro
missa sunt. Illi q̃dem sine iureiurã-
do sunt sacerdotes effecti. iste cũ iu
reiurando ꝑ dicentem ad eũ. iura-
uit dñs et non penitebit eum. tu es
sacerdos i etetnũ scđm ordinẽ mel-
chisedech. Melioris testamenti spõ
sor factus est hiesus. Duas ponit
differentias qꝛ non habet finẽ sicut
legalis. hoc aũt facit ex ꝑsona chri-
sti. Qui ingressus est inq̃t scđm vir
tutem vite insolubilis Facit autem
hoc ex iureiurando qꝛ iurauit. et ex
re. Si em̃ qm̃ infirma erat illa exclu
sa est. ista qm̃ valet ⁊ fortis est ⁊ ma
net. Facit autẽ hoc et ex pontifice.
Qũo. qꝛ vnus est. Non enim vnꝰ
esset nisi esset immortalis. Sicut ei
multi sacerdotes sunt qꝛ mortales
sunt. sic vnus quia imortalis ẽ. In
tm̃ melioris testamenti sponsor fa-
ctus est iesus scđm ꝙ iurauit semꝑ
eum esse mansurũ. Nequaq̃ enim
hoc faceret nisi maior esset. Unde ⁊
saluare in ꝑpetuo potest accedẽs ꝑ
semetip̃m ad deũ. semꝑ viuens ad
interpellandũ ꝓ eis. Intueris qꝛ đ
eo qui scđm carnẽ est ista dicit. Qñ
eni sicut pontifex est tunc etiã inter
pellat. ꝓinde et quando dicit pau-
lus. qui etiam interpellat ꝓ nobis.
hoc idem significat. hoc est ponti-
fex interpellat. Alioquin qui resusci
tat mortuos quos vult et viuificat
sicut pater qũo vbi saluatõe opus ẽ
interpellat. qui omne iudicium ha
bet omniũ. Interpellat qui mittit
angelos. vt alios q̃dem in caminũ
mittant. alios aũt saluent. Qũo in
terpellat Uñ dixit etiã saluare põt
Propterea ergo qui saluat nõ mo-
rit̃ quia semꝑ viuit et nõ habet suc
cessorem. Si vero nõ habet succes-
sorem. potest etiam oibus adesse.
Hic enim pontifex acsi mirabil̃ eẽt
vsq̃ ad tempus illud erat in quo
vitam agebat sicut samuel. et si qui
tales. postea vero nequaq̃ erãt siq̃-
dem moriebant̃. Hic aũt non ita ẽ
sed saluat in ꝑpetuo sacramentum
quoddã significat. nõ hic solum sꝫ
etiam illic saluat. accedens ꝑ semet
ip̃m ad dm̃ Quomõ saluat Semꝑ
viuit ad interpellandũ ꝓ nob. Vi-
des hũilitatem. vides hũanitatem
Non eni dixit eum obtinuisse. sed
vt obtineat semꝑ interpellare ꝓ eis
qui est in ꝑpetuo. non ad tempus
tm̃ sed etiam illic in futa vita. Sꝑ
ergo opus habet depcari. Et qũo
hoc rationẽ habebit. Et hoies em̃
iusti sepius ex vna petitione totum
impetrant. ipse aũt semꝑ postulat.

Quare ergo consideret. Intueris qz descensio est ista. hoc est. noli timere ne dicatis etiam diligit quidē nos et fiduciam habet ad patrem. sed nō potest semp viuere. Semp inqt viuit. Talis enim decebat vt vob esset pontifex. sanctus. innocēs. impollutus. segregatus a pctōribus. Vides qz de hūanitate totum hoc dictū est. Nñ aūt totū. hūanitatem dico diuinitatē habentem dico. nō diuidens sed pmittens q cōdecz inspici. Vides differentiā pontificis. Recapitulauit que dicta sunt. tempatus in oibus iuxta similitudinē sine peccato. Talis eni decebat inquit vt nobis esset pontifex. sanctꝰ innocens. Quid ē innocens. Sine malignitate. qđ dicit alius ꝓpheta nec dolus inuentus est in ore ipsiꝰ. hoc est subdolus. Num hoc q̄sq̄z đ deo dixerit. et non erubescit. dicens qz deus non ē subdolus neq̄z dolosus. De eo aūt q̄ scđm carnē est habet rationē. Sanctus inqt impollutus Num et hoc q̄sq̄z de deo dixerit. Num habet naturā q̄ pollui possit. Segregatus inquit a peccatoribus. Hoc itaq̄z solum ostendit differentiā Quāuis etiam ipm sacrificium idem ostendat. Quomō Non habet inquit cottidie necessitatem quēadmodū sacerdotes prius ꝓ suis delictis hostias offerre. đ inde ꝓ populi. Hoc q̄ppe semel fecit seipm offerendo. Hic iam dispūgit spālis sacrificij eminentiā t q̄ntum interest dixit. q̄ esset pontificis dixit. dixit q̄ esset testamenti. nō q̄ dem totū dixit. tñ hoc iam añ repetit. et ipm sacrificium. Noli igit putare pontificem eum audiens q̄ semp pontificali fungat officio. Semel quippe functus est pontificatu deinde iam considet. Ne putes eū sursum stare et ministrū esse. Vnde oñdit qz dispensatōis res facta est. Sicut enim seruus factus est. sic et pontifex et minister. Sed sicut seruus factus non mansit seruus. sic t minister factus non mansit minister. Non eni ministri est sedere sed stare Hoc ergo hic significat magnitudinem sacrificij. ostendit qđ sufficiat q̄uis vnum esset t semel eēt oblatum. et tm̄ ꝓualuit. q̄ntum oīa cetera non valebāt. Sed necdū ne de istis loquit Hoc enim fecit inqt hoc fecit. Necessariū eni habuit inquit etiam hoc. qđ offerret nō ꝓ se. Q̄uo eni ꝓ se offerret sed ꝓ populo Quid dicis Et valet hoc etiam inquit Lex enim homies constituit sacerdotes. infirmitatem habentes. iste autem non ꝓ se offerre opus habuit. Non inqt Ne eni putes in eo q̄ dixit semel fecit. etiam de eo dixi ostendit. Audi ergo qđ dicit Lex inquit homies cōstituit pontifices habentes infirmitatē. Propterea et semp ꝓ se offerunt. iste aūt potēs qui non habet peccatū Quare ergo ꝓ se offerret Pro alijs āt fortasis habet rationem Sermo aūt iniquit iusiurandi qui post legem ē filium in ꝑpetuū ꝑfectum. Quid est ꝑfectum Non ponit paulus distinctiones Postq̄z enim dixit habentes infirmitatem. non dixit filiū potentem sed ꝑfectum. hoc est potentem Tanq̄z si diceret Vides q̄m̄ filij nomē ad distinctōez serui dcm̄ ē

Infirmitatem aũt. aut peccatũ di-
xit aut mortem. Quid est in ꝑpetu
um Non nunc solum sine peccato.
sed semꝑ. Si igit̃ ꝑfectus est si nun
q̃ꝫ peccat semꝑ viuit. cur ꝓ nobis of
ferat multa sacrificia. Sed interim
de hoc non contendit sed ꝓ eo qꝛ ꝓ
se sacrificium non offerret hoc affir
mat. Om̃ itaqꝫ talem habemus põ
tificem imitemur eum. ei⁹ vestigia
consequamur. Non ẽ aliud sacrifici
um. Vnũ nos purgauit. post istud
ignis et gehenna. Etenim ꝓpterea
sursum atqꝫ deorsum reuoluit. di-
cens vnũ sacerdotẽ. vnũ sacrificiũ.
ne quis putans multa esse sine ti-
more delinquat. Quotquot igitur
digni facti sumus signaculo. quot-
quot sacrificio potiti sumus. quot-
quot ex immortali mensa ꝑticipa-
mur. ꝑmaneamus custodientes ge
nerositatem nr̃am et honorẽ. Nõ
em̃ sine ꝑiculo est nob̃ ruina. Quot
quot ãt necdũ digni facti sunt istis
neqꝫ ipsi ꝓpterea p̃sumant Qñ em̃
quis ꝓpterea peccat vt sanctũ ba-
ptisma in nouissima sua expiratõe
suscipiat. fortassis non adipiscitur.
Et credite mihi non terrãs vos di
co qd̃ dicturus sum. Mlt̃os noui q̃
hoc passi sunt. qui spe baptismatis
multa peccabant. circa diem autẽ
mortis discesserunt vacui. De⁹ em̃
ꝓpter hoc baptisma tribuit vt ab-
luat peccata. non vt addat. Si ve-
ro quis ad hoc baptismate vtitur.
vt ampliora delinquat ip̃m fit ne-
gligentie causa. Si enim non eẽt la
uacrũ munitius viuerent non ha-
bentes peccata. Intueris qꝛ qd̃ di-
ctum est faciamus mala vt veniãt
bona. nos sumus qui facim⁹ vt di
catur Idcirco obsecro vt ꝛ vos qui
adhuc necdũ estis imbuti. euigile-
tis Nemo sicut mercenarius nemo
sicut ingratus aggrediat̃ virtutem
nemo sicut graue quiddam et im-
portabile. Cum alacritate igit̃ hãc
aggrediamur ꝛ gaudentes. Acsi ei
merces nobis nõ esset ꝓposita. nõ
ne oportebat bonos esse. Saltẽ cũ
mercede efficiamur boni. Et qũo
non erubescis. In hoc maior est re-
p̃hẽsio ista Nisi mihi dederis mer
cedem inquis nõ efficior cast⁹ Pro
inde audeo aliquid dicere Nunq̃ꝫ
eris castus. neqꝫ qñ eris castus. siq̃
dem ꝓ mercede facis. nihil estimas
virtutem. si non ipsam ames. Sed
deus ꝓpter multam nr̃am infirmi-
tatem interim vel ꝓpter mercedem
eam fieri voluit. nos aũt neqꝫ sic eã
aggredimur Constituamus autẽ si
vultis. qꝛ hõ q̃dam mille mala ope
ratus discedit. et dignus factus ba
ptismate. qd̃ non facile arbitror cõ
tingere. quomõ illuc ꝑgit dic mihi.
Veluti qui ꝓ eis que oꝑatus est nõ
culpandus sed sine vlla fiducia erit
Qui enim centũ annos viuẽs nul-
lum opus bonũ demonstrauit. sed
tm̃ quia non peccauit. magis autẽ
quia neqꝫ hoc. sed qꝛ gratia sola sal
uatus est. alios autẽ videt corona-
tus. splendidos et ꝓbabiles. acsi ñ
eat i gehennã nunq̃d sustinebit me
rorem dic mihi. Vt aũt sub exẽplo
hanc rem manifestiorem faciamus
ꝓponam⁹ duos milites. vt vnus q̃
dem furet̃. appetat aliena. ali⁹ aũt
nihil hoꝝ oꝑetur. sed benignitatẽ
solam ostendat. virtutes plurimas

opetur. in plijs trophea multa con
stituat. dexteram suã efficiat ex ho-
stibus cruentatã. deinde tpe veniẽ
te ille quidem ex illa dignitate mili
cie in q̃ et fur ille erat. repẽte ad re-
gale solium et ad purpurã ꝓuehat̃
ille quidem illic ꝑmaneat vbi erat.
sed ex mĩa sola impiali nõ luat sup
plicia. eoꝝ q̃ gessit. sit aũt in loco no
uissimo. et sub impatore constituat̃
non sustinebit merorẽ dic mihi. cũ
viderit illum q̃dez qui cum eo erat
ad summã ascendisse dignitatem. ⁊
ita clarũ factũ et totũ mundũ obti
nere. se aũt in infimis ꝑdurantem.
et idip̃m qd̃ non supplicijs afficit̃
sine aliquo honore habentem sz ex
gratia sola et mĩa impatoris. Acsi
em̃ dimittat impator ⁊ a crimibus
liberet. veruntñ cõfusio ꝑmanebit.
Non em̃ eũ alij mirabunt̃ In tali-
bus em̃ indulgencijs non eos q̃ do
na ꝑcipiunt sed eos q̃ bona tribuũt
admiramur. Quanto maiora do-
nauerint tanto magis confundent̃
q̃ ꝑcipiunt q̃nto eoꝝ erant delicta
maiora. Qualibus ergo oculis in-
tueri potest huiusmodi eos q̃ sunt ĩ
impiali aula cõstituti. vt illis decẽ
milia sudores et vulnera sustinenti
bus. ipse nihil hñs qd̃ ostendat sed
etiam ip̃m qd̃ saluat̃ ex sola dei mi
sericordia possidet. Quõ eni si q̃s
hominẽ homicidã. furem. adulterũ
ducendũ occidi postulet. et iubeat
esse añ limina regalis aule. nullum
valebit respicere. licet etiam a sup-
plicijs liberatus sit. sic et iste. Non
eni qꝛ regnum dicit̃ putetis omnes
eadẽ adipisci. Si eni et p̃fect⁹ ⁊ oẽs
q̃ circa impatorem sunt in aula re-
gali. et alij valde infimi. et qui locũ
qui dicit̃ decanoꝝ obtinent in aula
regali sunt. q̃uis tantũ intersit int̃
p̃fectum et decanũ. multo amplius
in supioribus regnis hoc idem erit
Et hoc non ex me dico. Eteni aliã
ponit differentiã paulus. Quante
quippe differẽtie inquit a sole vsq̃
ad lunam. et ad stellas ⁊ ad mini-
mã stellam. tante erũt differentie. ⁊
eoꝝ qui in regno dei erũt Et qꝛ mlt
to amplius ab eo qui decan⁹ dicit̃
et a p̃fecto solis et stelle mime extat
differentia. manifestũ est oib⁹. Sol
quippe omnẽ simul illustrat mun-
dum. et festiuũ facit. et lunã et stel-
las obscurat Iste aũt fortassis nec
paret in tenebris constitutus Mul
te quippe sunt stellaꝝ q̃s non vide
mus. Quando ergo alios videri-
mus soles effectos. nos aũt stellarũ
mimaꝝ locũ hñtes pene non appa
rentium. q̃le nobis erit solaciũ No
lite obsecro. nolite ita graues corde
fieri. nolite ita segnes Non negocie
mur adeo salutem ad desidiã ⁊ ne-
gligentiã. sed nundinemur eã ⁊ mlt
tiplicemus. Acsi cathecuminus sit
aliquis. sed xp̃m nouit sed fidem ꝑ
cepit. sed oracula diuina aduertit.
sed non est longe ab intellectu. No
uit voluntatẽ dñi eius q̃re differt.
ꝓ qua causa vult tale differre nego
cium. Nihil melius q̃ vita bona.
et hic et illic et in baptizatis et ĩ ca
thecumis. Quid eni graue est dic
mihi qd̃ nobis impatur. Habeto
inquit vxorem tuam et castus esto.
Non hoc difficile est. Quõ. Multi
eni sine vxoribus castitatẽ seruant.
non solum christiani sz etiã pagani

Transcendit paganus ꝓpter vanam gloriam. tu autem neq̄ hoc custodis ꝓpter timorem dei. Da inquit pauperibus ex hys que sunt tibi. Num hoc graue est. Sed hic accusant nos pagani dicentes. integras substantias exinaniunt ꝓpter vanam gloriam. Noli inquit turpia loqui. Num hoc difficile est Acsi non esset imperatum. Nonne debebam⁹ hoc implere ne inhonesti appareamus. Quia vero magis contrarium huius difficile est. hoc est turpia loqui. manifestum est ex eo qđ reuertitur et cōfunditur anima. cum tale aliquid dicere fuerit concitata Et non dicit nisi forte cū est ebria. Quare enim in publico nō loqueris aliquid turpe. sed in domo hoc facis et secreto. Illic non facis ꝓpter presentes. Quare ante coniugem tuam non facile turpia loqueris. Ne ad iniuriam eius hoc facere videaris. Ne iniuries igitur mulierem. non facis. deum qui vbiq̄ presens est iniurias. Non cōfunderis Vbiq̄ enim presens est t oia audit. Noli inquit inebriari. Hoc enim et perseipsum iam supplicium est. Non dixit coarta corpus tuum. Sed quid Non ita illud luxuriare facias. vt auferas ab anima principatum. Noli ad replendam cupiditatem eius ꝑcurationem facere. Non rapias inquit que tua nō sunt. noli auarus esse. noli periurare. Qualibus laboribus hec opus habent. qualibus sudoribus Non accuses inquit neq̄ calumnieris. Econtra autem magis labor ē. cū maledixeris. Statim enim in periculum deuenies et in suspitionem. ne forte audierit de quo maledixeris. siue magnus ille sit siue minimus. Si enī magnus fuerit ipsis opibus confestim piciitaberis. si ār minor similibus te vlciscit. magis autem et peioribus et maioribꝰ te maledictis afficiet. Nihil difficile ē nihil graue quod nobis imp̄atur. Si voluerimꝰ etiā que facilia sunt grauia nobis videbunt. Quid facilius q̄ vesci. Ex multa vero dissolutione plurimi etiam in hoc difficultates patiunt. Multos autē audio dicentes. q̄ et audire et comedere labor est. Morū autē nihil habet laborē. Si volueris in voluntate omnia constituta sunt. per gratiā dūtaxat que desup est. Festinemus igitur ad bona. vt etiam eterna bona adipiscamur. in christo iesu domino nostro cum quo patri vna cū sancto spiritu. gloria. imperiū. honor. nunc et semper et in secula seculorum Amen.

Explicit omelia xiii
Incipit omelia xiiii.

Capitulum antē in his que dicunt. Talē habemus pontificem q̄ sedet ad dexterā sedis maiestatis in celestibus. minister sanctorū et tabernaculi veri qđ cōstituit deus. non hō In vno cōmiscet humilia cū excelsis apostolus paulꝰ semp magistꝝ suum sectans. vt ꝑ humilia et per hec ad illa deducant vt venientes a sublimibus facilis efficiatur via magna distant. quia illa descensionis erant. Postq̄ itaq̄ dixit: qui

obtulit seip̄m. postq̄ eum ostendit pontificem. quid intulit. Capitulū aūt in hijs que dicunt. Talem habemus pontificē qui in dextera sedet maiestatis. Et tamen hoc non pontificis est. sed eius cui ab illo exhiberi oportet sacerdocij functionem. minister sanctoꝝ. neq̄ mister simpliciter dictus est. sed sanctoruz minister. et tabernaculi qd̄ constituit deus nō homo. Vides descēsionem. Nonne paulo ante discernit dicens. nonne om̄s sunt mistri spūs. et ꝓpterea dixit non audiunt sede a dextris meis. vtpote illo qui sederit non extante mistro. Qūo ergo hic minister dictus est et mister sanctoꝝ. Tabernaculū quippe hic dixit. Vide autez qūo astruxit aias eoꝝ qui ex iudeis crediderant. qm̄ em̄ fortassis imaginabant. qꝛ tabernaculum tale non habemus. ecce inquit pontifex et magnus et multo maior illo. et sacrificium mirabile obtulit. Sed intuere ne forte hc sermo tantū habeat. ne forte amplificatio et animatio sit. Propterea p̄mo fidem fecit ex iureiurando. deinde ex tabernaculo. qd̄ q̄dem ⁊ demonstrat differentiā. Ipse aūt ⁊ aliam adinuenit. qd̄ constituit inquit deus non homo. Vbi sunt qui dicunt significari celum. Vbi sunt qui speroides a spera illud esse ꝓnunciant. Vtraq̄ em̄ ista exclusa sunt in hoc loco. Capitulum aūt inquit in hijs que dicunt. Capitulum semp̄ qd̄ maximum est dicit Iterū deponit sermonē suū postq̄ dixit que alta sunt. q̄m sine timore iam loquit. Deinde vt agnoscas qꝛ minister d̄ humanitate dictus est. intēde qūo idem hocip̄m annotat Omnis em̄ pontifex inquit. ad offerenda munera et hostias constituit. Vn̄ necesse est et hunc habere aliq̄d qd̄ offerat. Ne forte qꝛ audis q̄ sedeat totum eum putes pontificem dictū. illud q̄dem dignitatis est diuine. hoc est sedere. hoc aūt mīe multe et amoris quē nobis impendit. Propterea hoc inculcat. et in hoc amplius cōmorat. Veret em̄ ne illud refutet ꝓpterea iam ad hoc suū deponit sermonē. qm̄ querebant quidam cur mortuus sit. Pontifex inquit erat. Pontifex aūt sine hostia non est. Oportet igit et hunc habere hostiam. Et aliter dicens qꝛ sursum est dicit et ostendit vndiq̄ qꝛ pontifex est. ex melchisedech. ex iureiurando. ex offerendo hostiam. Deinde etiā ex hoc et necessarium construit alium sillogismum Si em̄ esset super terram inq̄t neq̄q̄ esset pontifex cum essent qui offerrent secundum legem munera. Si igitur est pontifex sicuti est. oportet eū locum alium querere. sup̄ terram q̄ppe extans nequaq̄ esset pontifex. Quomodo eni q̄ neq̄ obtulit neq̄ sacerdotio functus est. Et merito. Erant eni alij sacerdotes Ostendit ergo quoniam neq̄ possibile est super terram esse sacerdotem. Quomodo eni vbi neq̄ resurrectio erat inquit. Hic necessariū ē eleuare mētem nostram. et contemplari apostolicam sapientiam. Iteruz nanq̄ aliam differentiam demonstrat sacerdotij Qui exemplari et vmbre deseruiunt celestium Que hic dicit

celestia. spiritalia. Acsi em̄ et in ter-
ra gerunt̄. verꝫ celis hee digne sunt
functiones Cum eni dominus no-
ster iesus christus fuerit occisus. cū
spūs sanctꝰ aduenerit cū q̄ sedet in
dextra patris presens affuerit. cum
filij efficiunt̄ ꝑ baptisma cum ciues
efficiunt̄ eoꝝ qui in celis sunt. cum
patriam supnam habuerint. cum ci-
uitatem et cōuersationē cum ꝑegri-
ni fuerimus huiꝰ habitatōis. qūo
non sunt celestia Sed q̄d sunt. Nō-
ne sunt hymni celestes. Nonne cā-
tilenam in supnis exercent Nonne
chori sunt diuini incorporeaꝝ vir-
tutum. Hec etiā nos qui deorsum
sumus concinnēcia illis eloquimur
Nōne et altare celeste cōsistit. qūo
nihil habet carnale. omnia spālia
fiunt que ꝓponunt̄. Non in cinerē
resoluunt̄. non in fumos extenuan-
tur. non in vaporatōs diffundunt̄
sacrificia. sed clariora et festiuiora
efficiunt̄ quecunqꝫ ꝓponunt̄. Qūo
itaqꝫ nō celestia celebramus. Cum
em̄ dicit̄. et quorūcunqꝫ tenuerint
peccata detenta sunt. et cuiuscūqꝫ
dimissa fuerint dimittunt̄. ⁊ claues
habuerint celi qūo non celestia. qui
exemplari inquit et vmbre deserui-
unt celestium. sicut responsum est
moysi. cum consummaret taberna-
culum. Vide inquit. omnia facito
scd̄m exemplar. qd̄ tibi ostensum ē
in monte. Qm̄ auditus noster mi-
nus aptus est ad disciplinam ꝑcipi-
endam q̄ꝫ visus. non em̄ ita animo
cōmendamus quecunqꝫ audimus
qūo illa que ipso visu ꝑcepimꝰ ostē-
dit illi omnia. Siue ergo dicit exē-
plar et vmbram. siue de tēplo sub-
iunxit em̄. vide et facito inquit oia
scd̄m exemplar quod tibi ostensum
est. Vtrū ne de constructione tēpli
tm̄ vidit. an et de hostijs et ceteris
omnibus. Magis aūt mime quisq̄ꝫ
peccauerit. et hoc dicens celestis ē
ecclesia. et nihil aliud est q̄ꝫ celum.
Nunc aūt melius sortitus est mini-
sterium. q̄nto et melioris testamen-
ti mediator est. Vides inquit q̄nto
melior hec illa celebratōe. Siquidē
illa exemplar et forma. ista vero ve-
ritas Sed nihil hoc ꝓderat audito-
ribus neqꝫ letificabat. Propterea
git̄ ꝙ maxime eos letificabat dicit
Qꝛ in melioribus ꝓmissionibꝰ san-
ctum est. Transiens a loco et a sa-
cerdote. et a sacrificio. tunc demuꝫ
et testamenti differentiā ponit. Di-
xerat quidem et p̄mum quia infir-
mum est et inutile. Et intuere q̄lia
ponit munimenta accusaturus illd̄
Illic enim dicens scd̄m potentiam
vite insolubilis. tunc intulit. qm̄ re-
ꝓbatio fit antecedentis mandati.
Deinde postea magnū quiddā po-
suit dicens. ꝑ quod appropinq̄mꝰ
deo. Hic aūt ad celum nos eleuās
et ostendens qꝛ ꝓ templo celum ha-
bemus. et vetera exemplaria erant
nostroꝝ et celebrationem nostram
istis rebus sublimans. et merito iā
sacerdotium extat. sed sicut dixi qd̄
maxime eos letificat ponit dicens
ꝙ in melioribus ꝓmissionibus san-
ctum est. Vnde hoc certum est illis
Qm̄ illud quidē exclusum est istud
autem ꝓ illo introductum est Pro-
pterea enim et obtinet quia meliꝰ
est. Sicut enim quia ꝑfectio ꝑ illd̄
est. quid ergo inquit opus est scd̄m

ordinem melchisedech alium susci
tari pontificem. sic etiam hic eo dē
vtitur sillogismo dicens. Si enī p̄
mum culpa vacasset non vtiq; se⁊
cundi locus inquireret hoc est si in
culpabiles faceret. Quid enī de h⁹
dixit Non dixit illud culpans. sed
illos. Proinde dicit. Ecce dies ve
niunt dicit dñs et consummabo su
per domū israel. et sup domū iu da
testamentū nouum. non sēm testa
mentū quod feci patribus eor̄ in
die qua apprehendi manum illo⁊
vt educerem illos de terra egypti.
Qm̄ ipsi non p̄manserunt in testa⁊
mento meo. et ego neglexi eos dicit
dominus. Et iam vnde certum est
quia finem accepit Ostendit q̄dem
et ex sacerdote. ostendit autē nunc
manifestius ipso verbo. qm̄ exclu⁊
sum est. Quomō hoc In melioꝛib⁹
p̄missionib⁹ Vbi sunt iste dic mihi
Terra et celum. Tu aūt contempla
re quomō et illic p̄missiones dixit.
ne in isto hoc ip̄m accuset. Etenim
illic quoniā approximamus deo.
spem meliorem ostendit. q⁊ et illic
spes et hic p̄missiones meliores si⁊
gnificans. q⁊ et illic re p̄misit. Qm̄
autem culpabant semper. ecce eni⁊
dies veniunt inquit dicit dñs. con
summabo sup̄ domū israel. et sup̄
domū iuda testamentū nouū. non
antiquum. Qđ testamentū dicit.
Ne forte hoc possent dicere. et tē⁊
pus definiuit Non em̄ dixit simpli
citer sēm testamentū quod testa⁊
tus sum ad patres eor̄. ne illud q̄d
ab abraham factum est ip̄m esse di
cerent aut ad noe. Sed quale dicit
non sēm testamentū q̄d constitui
patribus eor̄. cum exirent de ter⁊
ra egypti. Propterea etiam intulit
in die qua apprehendi manū eor̄.
vt educerē eos de terra egypti. et
ipsi non manserunt in testamento
meo. et ego neglexi eos dicit domi
nus. Intuere a nobis p̄mum inci⁊
pere mala. ipsi inquit primi nō mā
serunt Ex nobis est negligentia. bo
na vero a deo que ad beneficia p̄ti
nent dico. Hic veluti excusationē
constituit causam ostendens p̄pter
quam dereliquit eos. Quoniā hoc
est testamentū inquit quod consti⁊
tuam domui israel. post dies illos
dicit dñs dans leges meas in men
tibus eor̄. et in cordibus eor̄ con
scribam eas. et ero illis in deum. et
ipsi erunt mihi in populum Sic in
quit de nouo testamento ista dicit.
non sēm testamentū quod consti⁊
tui. Qualis aūt est alia differentia
q̄z ista Si autem differentiā esse q̄s
dicat. non sēm hoc. sed sēm q̄d
datur in cordibus eor̄ Non em̄ p̄
ceptor̄ inducit differentiā. sed mo
dum dandi ostendit alterum. Nō
iam in litteris inquit erit testamen
tum sed in cordibus. Ostendit ita
q̄z hoc factum aliq̄n in deis. sed nō
inueniet Iterū em̄ in literis factū ē
post regressionē ex babilonia. Ego
autem ostendā apostolos nihil ac⁊
cipientes scriptum. sed in cordib⁹
suscepisse per spūm sanctum. p̄pter
quod etiā christus dicebat. Ille ve
niens cōmemorat vos oia. et doce
bit vos Et non docebit inq̄t vnus
quisq; p̄ximū suum. et vnusquisq;
fratrem suum dicens. cognosce do
minū qm̄ oēs scient me a minore

vsq; ad maiorem eor. quia ppicio ero iniquitatibus eor et peccatis eorum. et iniquitatum eorum iam non memorabor. Ecce et aliud signum A minore inquit vsq; ad maiorem eorum scient me. et non dicent. cognosce dominum. Quando istud contigit nisi modo Manifestū quippe est quod circa nos actum ē quod autem circa illos non est manifestum sed reclusum erat in angulo nouo. Nouum tunc dicit qñ aliud ostendit. vel quando a vetere amplius habet. Ecce inquit et istd nouū existit. cum quedam eius remota sunt. quedam aūt manent. vtputa si quis domum vetustam t caſuram totam imutans. et fundamenta noua constituens confestim dicimus fecit eam nouā. cum vero aliqua quidem eius auferat aliqua vero immutet. etenim celū nouum dicit sic. qñ nequaq; ereum erit. sed cum pluuiam ꝺederit. cum infructuosum non est. non qñ mutabit. non quando aliqua quidem eius exclusa fuerint. aliqua pmanserint. Proinde testamentum inquit nouum bene quis dicit. Si em̄ ostendo qñ vetustius factum est testam̄tum illud. scdm̄ q̄ nemo in illo fructificat. et vt agnoscas integre lege quid dixit aggeus quid zacharias quid angelus. necdum reditu eor impleto. Quid etiā eſdras icrepat quomodo corripuerūt eum qūo nemo interrogat dñm. vbi etiam ipi transgressi sunt. et neq; ipsi sciebāt Inueris quomodo violentiaz patitur tuum. ego autem meum ostēdam. qñ nouum, ppie ipm dicit.

Sed neq; illud concedo de hoc dicum esse qñ erit celum nouū. quare non magis qd dicit i deutronomio. quia erit celum ereum. hoc posuit ad differentiam significandam Si autem audieritis erit nouum. t qdem, ppterea inqt aliud testamentum dare repmittit. quoniam in pmo non manserunt. Hoc ergo demonstro p ea que dixit. quia quod impossibile erat legis in quo infirmabatur p carnem. Et iterū qd tē ptatis imponere iugum sup collū discipulor. quod neq; patres nostri neq; nos valuimus portare. sz illi quidem non manserūt inqt. hic autem ostēdit quia maiorū nos dignos facit spālium rerū. In omnē inquit terram exiuit sonus eorum. et in fines orbis terre verba eorum Hoc est non dicent vnusquisq; ad primum sum. cognosce dñm. Et iterum Multiplicabit terra vt cognoscat dominū. sicut aqua multa cooperuit mare. In eo q̄ dixit. inquit nouum. vetustum ostendit pmum. Quod aūt vetustum erit et senescit, primum erit interitui. Illud de quomodo qd absconsuz erat reuelauit et ipam mentē pphete aperuit. Honorauit legem et noluit eā dicere vetustam noiatim. veruntñ hoc dixit. Si em̄ illud nouum esset nequaq; etiam istud testamentum postea nouum vocaret. Proinde amplius quiddam dans et alterū antiquatum est inquit. Ergo soluetur et periet. et iā non erit. Sumēs igitur a propheta fiduciam. paulo amplius in illud testamentum inuehitur. comode ostendens qñ nr̄a

nunc florent. illa vetusta sunt. Deinde sumens nomen vetustatis. et aliud de suo adijciēs hoc ē senectutē. qd̄ reliquū erat ex alijs assumēs inq̄t ꝓximū ē interitui Et non simpliciter quiescere factū ē a nouo vetus testam̄tū sed veluti q̄ senuisset veluti inutile. Propterea dicebat. ꝓpt̄ infirmitatē et inutilitatē et nihil ꝑfecit lex. et qꝛ si ꝑmū inculpabile esset neq̄q̄ secūdi loc⁹ q̄reret̄ Nō veluti obnoxiū crimib⁹ sed veluti effcm̄ nō hn̄s. more idiotaꝝ locut⁹ est veluti si q̄s dicat nō ē inculpabilis hec dom⁹. hoc ē habet viciū debilis ē Nō ē inculpabile hoc vestimentū. hoc ē iā putre ē. n̄ veluti malignū Igit̄ hic accusauit. sed veluti hn̄s querelā et viciū Ita et nos noui sum⁹ magis aūt noui facti sum⁹ nūc āt veteruimus. ꝓpterea ꝓximi sum⁹ interitui et ꝑditōi. Expoliemur isto senio. Lauacro q̄dē iā impossibile ē sꝫ pnia dū hic sum⁹ possibile ē. si q̄d vetustū ē in nob̄ abijciam⁹. si q̄ ruga. si q̄ macula. si q̄ sordes delauemur. efficiamur boni vt cōcupiscat rex pulcritudinē nostrā Licet em̄ et hijs q̄ ad infirmā cecitatē deciderūt recreare pulcritudinē illā. de q̄ dixit dauid Cōcupiuit rex pulcritudinē tuā. audi filia ꝛ vide. et obliuiscere ppl̄i tui. et domū p̄ris tui et cōcupiscet rex pulcritudinē tuā. et tn̄ obliuio pulcritudinē n̄ facit inesse. hoc ē pulcritudinē aie. Sꝫ q̄lis obliuio facit pulcritudinē Obliuio pctōꝝ Ad ecclesiam q̄ppe q̄ ex gētibus est loquit̄. admonens eā parentū suorū n̄ recordari. hoc ē sacrificantiū ydolis. Ex talibus quippe cōgregata est Et nō dixit. non operis. sed qd̄ ampli⁹ ē neq̄ in mentē recipias. Qd̄ ꝛ alibi dixit. nō recordabor noim illorū ꝑ labia mea. Et iterū vt nō loquat̄ os meū opa hoim. Sꝫ necdū hec magna virt⁹ ē Magna q̄dē sed n̄ talis Illic em̄ quid dixit. Nō dixit et nō loq̄ris ꝑ q̄ patrū tuorum sunt neq̄ ne dicas q̄ sunt patrū tuorū Sꝫ q̄d dixit Ne recorderis eorū neq̄ i mētem tuā veniant. Vide q̄nto interuallo nos separi vult a malicia. qui em̄ non recordat̄ neq̄ considerat. qui non cōsiderat neq̄ loquit̄. qui n̄ loquit̄ neq̄ opat̄. Intueris quātis nos circūsepsit munim̄tis et q̄ntis interuallis separauit. Audiam⁹ igit̄ ꝛ nos ꝛ obliuiscamur malorū nr̄orū nō eorū q̄ peccauim⁹ dico. Recordare inq̄t tu ꝑmus et n̄ recordabor ego. Veluti qd̄ dico nō recordemur rapine. sed etiā q̄ rapuim⁹ reddamus. hoc est obliuisci malicie ꝛ excludere cogitationē rapacē et nunq̄ suscipere sed etiaꝫ pctā q̄ sunt a nobis diluere. Et vn̄ nobis cōtingat fortasse q̄ritis obliuio malignitatis. ex mēoria bonorū ex memoria xp̄i. Si dei sp̄ recordati fuerimus. n̄ poterim⁹ illorū reminisci Recordabor inq̄t tui in stratu meo ꝛ i matutinis meditabor i te. oportet igit̄ hoc facere. maxie aūt tunc oportet recordari dei. qn̄ in silētio cogitatio nostra est. qn̄ ꝑ memoriā illius condēnare seip̄m potest. qn̄ i memoria retinere potest. Per diē enim si recordemur. introeūtes alie cure ꝛ ꝑturbatōs excludunt eam. Per noctē semp̄ poterit recordari

qñ in tranquillitate est et in requie
aīa. qñ in portu qñ in sereno. Loq̄
mini inquit in cordibus vestris et ī
cubilib⁹ vestris cōpungimi Opor
tebat q̄dem ⁊ ꝑ diē semꝑ istā habe
re memoriā. sed q̄ cogitatis semꝑ
et multa cogitatio vestra dispergit̄
ꝓpter secularia. saltem tūc recorda
mini dei in cordibus vestris in ma
tutinis meditemur in illo. Si ī ma
tutinis talia meditemur cū multo
munimine ꝓcedimus ad causas. si
ꝓpiciū deū nobis ꝑmit⁹ faciamus
interpellatōe et supplicatōe et ꝓce
damus nullū habebim⁹ inimicum
Acsi habeas irridebis eū. deū hñs
ꝓpiciū. Acsi bellū sit in plateis. acsi
pugna sit q̄ppe res quottidiane flu
ctuatio sunt et tēpestates. Op⁹ ita
q̄ nobis est armis. Maiora aūt ar
ma sunt oratio in ꝓsperitate vēto
rum. Oportz nos discere omnia vt
possim⁹ longitudinē dei sine nau
fragio ꝑtransire et sine vulneribus
Multi q̄ppe ꝑ singulos dies scopu
li oppositi sunt. ⁊ sepi⁹ in illos elisa
ratis dimersa est Propterea opus
est nobis oratione maxīe āt matu
tina et nocturna Olympiaca certa
mina plīmi vestrū spectauerūt. et ñ
solū spectauerūt. sed et festinatores
et miratores certantiū fuerunt. Et
alius q̄dem illius ali⁹ aūt illi⁹ ama
tor fuit. Scitis ergo quomō ⁊ dies
certaminis et noctes illas ꝑ omnē
noctē p̄co nihil aliud curat de nul
lo alio sollicitus est. nisi qūo exiens
non erubescat qui certatur⁹ ē. Illi
aūt q̄ assidēt cornicini monēt neq̄
loq̄ alicui. ne spm̄ suū expēdens de
risui fiat. Si igit̄ ille q̄ inter hoīes
certaturus est tāta ꝓuidētia vtitur
mlto ampli⁹ nos cōuenit sꝑ curam
hr̄e et sollicitudinez q̄bus oīs vita
certamen ē. Oīs igit̄ nox sit nobis
p̄uigil. et curā geram⁹ qūo ꝑtrāsea
mus diē. ne forte derisui efficiamur
atq̄ vtinā solū derisui Nūc aūt se
det in dextera patris spectator cer
taminis. audiens diligent̄ ne forte
aliquid absonū ꝓloquamur ne ali
q̄d p̄ter modulamen. Nō em̄ rerū
solaꝝ sed etiā verboꝝ iudex ē. Vigi
lemus itaq̄ dilectissimi habeamus
et vos studiosos. si voluerim⁹ vni
cuiq̄ nr̄m angeli assidēt. nos autē
stertim⁹ ꝑ totā noctē atq̄ vtinam
hoc solū. Multi aūt et flagicia pl̄a
cōmittūt. alij q̄dē ad ipsa ꝓstibula
euntes. alij āt domos suas domos
fornicatōis facientes meretrices il
luc adducēdo. Isti satis bñ cogi
tāt de certamīe. qd̄ cū dyabolo cer
taturi sunt. Alij ebrij sunt ita vt ali
ena loquant̄. alij ꝑturbatōes faci
unt. alij tota nocte vigilant sed ma
le. ita vt a dormientib⁹ peiores sint
plectentes dolos. alij vsuras nume
rantes. Alij curis et sollicitudinib⁹
cruciant̄ ⁊ oīa magis faciunt. q̄ ea
q̄ ꝑtinēt ad certamē. Idcirco obse
cro vt oīa relinquētes vnū attēda
mus q̄liter possim⁹ palmā accipe ⁊
corona indui. Oīa ergo ꝓpter hoc
faciam⁹ ꝑ q̄ poterim⁹ adipisci que
nobis ꝓmissa sunt bona. q̄ nos cō
tingat ꝑcipere ī christo iesu dño no
stro cū quo patri vna cū sancto spi
ritu. gloria. imperiū. honor. nunc
et semꝑ et in secula seculorū Amē.

Explicit omelia xiiii
Incipit Omelia xv

Habuit quidē et prius iustificationes culture et sctm̄ seculare. Tabernaculū em̄ constructū ē p̄mo. in quo erat cā delabr̄ū et mensa et ꝓpositio panū que dicunt̄ sancta. Post velamentum aūt scd̄m tabernaculū qd̄ dicebat̄ sancta sanctoꝝ aureū habēs turribulū et arcā testamenti circūtectā ex omni pte auro. in q̄ erat vrna aurea. habens mānā et virgo aaron que frondurerat. et tabule testamenti. supq̄ eā cherubin glorie obumbrantia ꝓpiatoriū. de quibus non ē modo dicendū p̄ singula Ostendit ex sacerdotio ex testamento. qz finem habiturū erat illd̄. ostēdit aūt iam ex ipso tabernaculi scemate Quo hec inquit sancta et sancta sanctoꝝ. Et sancta q̄dem p̄oris sunt indicia temporis ibi quippe p̄ hostias oia fiebant. in sanctis āt sanctoꝝ huius tp̄is signum est nūc p̄ntis. Dicit aūt sancta sanctoꝝ eē celum et velamentū celū. et carnez intrantē in interiora velamis. hoc est velamen carnis eius. Bonū verum est ex paulo supiorib⁹ hūc locū repetētes dicere. Quid ergo inq̄t. Habuit q̄dem p̄mum testamentū scilicet iustificatōes culture. Quid est iustificatōes Signa et sanctōes que tunc erant. Tanq̄ q nunc inquit non habeat ostendit illud cessisse. Tunc em̄ non habuit inquit. Proinde nunc. acsi adhuc instantia non est Tunc sanctū seculare dicit q̄m oibus licebat intrare. t manifestus erat ille locus in illo tabernaculo vbi sacerdotes stabant vbi iudei. vbi ꝓseliti et gentiles et nazarei. Q̄m ergo et gentibus accessibile erat. seculare illud appellat. nō em̄ iudei tot⁹ mūdus erat. Tabernaculū em̄ inquit constructū est p̄mū. qd̄ dicebat̄ sca. in quo erat cā delabr̄ū et mensa et ꝓpositio panū Hec signa erāt m̄di Post scd̄m velamē sicut apparet ñ erat vnū velamen. sed etiā foris velamē erat tabernaculū. qd̄ dr̄ sancta sanctoꝝ. Attē de qūo vbiq̄ tabernaculū vocat. ex eo q̄ ibi bitet̄. Aureū inq̄t hñs thurribulū et arcā testam̄ti circūsepta ex oi pte auro. in q̄ vna erat aurea. hñs māna. et virga aarō q̄ frondurerat. et tabule testam̄ti Oia venerabilia erant et clara. ingratitudinis iudaice monimenta Et tabule inquit testamenti fregerat q̄ppe eas Et māna Murmurauerūt em̄ t vt deducerēt̄ ad posteros memoria impauit illud in vna aurea reseruari. Et virga aaron inq̄t que frōdurerat. supq̄ eā cherubin glie. Quid ē cherubin glie. siue gl̄osa sine que sub deo sunt cōstituta. Obumbrantia inq̄t ꝓpiatoriū. Sz t eleuat hec sua oratōe vt oñderet quia maiora sunt q̄ p⁹ ista sunt De q̄b⁹ inq̄t ñ ē nūc dicendū p̄ singla. Hic significauit q̄m ñ hec sola erāt. q̄ videbant̄ sz enigmata q̄dam erant. De q̄b⁹ inq̄t ñ est nūc dicendū per singla. fortassis qz op⁹ multo p̄mone hr̄ent Hijs igit̄ ita cōstructis inq̄t in p̄mū q̄dem tabernaculū sp̄ intrabāt sacerdotes. culte officia consummātes. hoc ē erāt q̄dē ista. sz ñ eis fruebant̄ iudei. Nō ei videbāt ea. Proinde non illis magis erant

constituta q̄z illis quibus ꝓpheta
bant̄. In secundum aūt semel i an
no solus pontifex nō sine sanguine
quē offerret ꝑ se. et ꝑ populi igno-
rantia. Intueris iā formas añ pre
missas. Ne em̄ dicerent qūo vnū ē
sacrificiū ostēdit illud iam inde ab
ab inicio Siquidē qd̄ sanitius erat
vnum erat et terribile. Et qūo pō-
tifex semel hoc offerebat. si consue-
tudinē ab inicio accepant Etenim
tunc pontifex inq̄t semel offerebat
Et bñ dixit non sine sanguine. non
q̄dem sine sanguine sed isto sangui
ne. Non em̄ tm̄ erat negociū osten
dit qr erit sacrificiū. quod igni non
consumat̄. sed ex sanguine q̄dez de
monstrandū sit. qm̄ sacrificiū voca
uit crucē neq̄z ignem hñtem neq̄z li
gna. neq̄z oblatōez. sed semel i san
guine oblatū ostendit. qr et vet⁹ sa
crisiciūm tale erat semel offerebat̄. i
sanguine. Quē offerret ꝑ se inquit.
Iterū ꝑ se et ꝑ populi ignorantia.
non dixit peccatis sed ignorantia.
ne magnū sapiant. Si em̄ non vo-
lēs peccabas sed nolēs ignorabas
et ab hoc nullus est mund⁹. et vbi
q̄z quod suū ē ostendit qm̄ christus
multo maior est pontifex. Si em̄ se
ꝑatur a peccatis nostris. qūo pro
se obtulit. Quare ergo hoc dixisti
inquit Num hoc melioris sacerdo
tis est. Nusq̄z hic contēplatiua ex-
positio est Iam nunc considera q̄d
dixit. Hoc inq̄t significante spū san
cto nondū manifestā esse sanctoꝝ
viam. adhuc pore tabernaculo sta
tum habente. Propterea inq̄t ista
ita constructa sunt. vt discamus qr
sancta sanctoꝝ hoc est celū. adhuc
est inaccessibile. Ne p̄utemus ergo
qm̄ ingredi illud inquit non possu
mus. ideo ñ esse. nam neq̄z sancta
ingressi sumus Que cōꝑatio est in
quit tꝑis instantis. Instans temp⁹
q̄le dicit Ante p̄ñtiam christi Post
aduentū em̄ christi nō iam est istās
Qūo Nam vergēs est et finem ha-
bens Aliud item significans hoc di
xit. Que cōꝑatio instantis est tꝑis
hoc est forma facta est. Scd̄m quā
munera ⁊ hostie offerunt̄. non va-
lentes scd̄m conscientiā ꝑfectum fa
cere cultorem. Attēde q̄d hoc ē ni
hil ꝑficit lex. Et si inculpabilis essz
illa p̄ma qūo scd̄m conscientiā ho-
stie inquit. non sordes aie dimitte-
bant̄. sed tm̄ circa corp⁹ erāt scd̄m
legem mandati carnalis. Non em̄
adulteriū. non homicidiū. non sa-
crilegiū dimittere poterant. Intue
ris quid ait Hec comede. illud nō
comedas. Que erant indifferentia
solūmodo inq̄t in cibis ⁊ in potib⁹
et varijs baptismis Hoc potare in
quit. hoc noli. Et tñ de potu nihil
erat dispositū. sed in contēptū mit
tens hec dicit. Et varijs inquit ba
ptismis ⁊ iustificatōib⁹ carnis vsq̄z
ad tēpt⁹ correctōis eminētis. Hec
ei erat iusticia carnis. In h⁹ deiecit
illa sacram̄ta oñdens qr nullā ha-
bebāt virtutē. ⁊ qr vsq̄z ad tēp⁹ cor
rectōis erāt hoc ē tēp⁹ sustinebant.
corrigēs oia. Christ⁹ aūt aduenies
pontifex bonoꝝ q̄ facta sunt. ꝑ ma
ius ⁊ ꝑfecti⁹ tabnaculū ñ manufa-
ctū. Carnem dicit i hoc loco. Bñ et
maiorē et ꝑfectiorē dixit. Siq̄dez ⁊
deus verbū. ⁊ cuncta spūs oꝑatio
hitati ea. Non em̄ ad mensuram

dat deus spiritum Perfectiorē aūt dixit. vtpote incapabilem et maiorā pficientē. Hoc ē non istā creaturam Ecce quantū maiorē Non ei sine spū eam construxit neqz ex hac creatura est. hoc est. non est ex his creaturis. sed spālis ex spū sancto. Intueris qūo et tabernaculū et velamen et celum illud corpus vocat p maius et pfectius tabernaculum p velamen hoc ē carnē eius. et iterum in interiora velamis et iterum intrantem in sancta sanctoz astare vultu dei. Quare ergo hoc facit. Scdm aliā et aliā significationē. vt puta veluti qđ dico. velamē celum est. Sicut eīm muro quodā discernit sancta velamen. sic t caro absco dens diuinitatē. similiter et tabnaculum habens in se diuinitatē. tabnaculum aūt celū. illic eīm est intus pontifex. Christus aūt inquit veniens non dixit factus sed veniens. hoc est ad hoc ipm veniens ñ alio succedens. Nō pmo aduenit t tūc factus est. sed simul aduenit. Et nō dixit aduenies pōtifex hostiarū. sed bonoz que facta sunt. veluti ñ valente sermone vniuersum exprimere. Neqz p sanguinē inquit hircoz aut vituloz Omnia pmutata sunt Per ppriū inquit sanguinē introiuit semel in sancta Et hic celum vocauit. Semel inquit introiuit i sancta. eternam redemptōez inueniēs Et p dixit inueniens ostendit eoz esse q valde non inueniebant. Et pterqz p sperabat iste p vnum ingressum eternam redemptionē inuenit. Deinde pbationem adiūgit Si enim sanguis thaurorū et hircoz et cinis vitule aspergens inquinatos sanctificat ad emundatōez carnis. quanto ampli? sanguis christi q p spūm eternū seipm obtulit immaculatū deo. mūdauit conscientiā nr̄am ab opibus mortuis. vt seruiamus deo viuo. Si eīm carnē inqt potest mūdare sanguis thaurorum multo amplius aiē sordē diluet sanguis christi. Ne eīm audies sanctificat magnū aliq̄d putes. annotat et ostendit vtriusqz mundatōis differentiam Et quomō hoc. Ista q̄dez excelsa est. illa aūt humilis Et dicit quia merito. siquidē ille quidē sanguis thauroz erat. iste aūt christi. Et non ei sufficit nomine tīm hoc signare. ponit etiam modū differentie. Qui per spiritū inquit eternuz seipm obtulit immaculatū deo. hoc est sacrificium imaculatū erat mundum a peccatis. Hoc eni est p spm etetnū. non p ignē. non p aliena q̄dam. Et mundauit conscientiā nostram inquit ab opibus mortuis. Bene dixit ab opibus mortuis Si quis eīm tangebat mortuū polluebatur. Et hic si quis tetigerit opus mortuū. cōtaminat p conscienciaz Ad seruiendum inquit deo viuo. Hic manifestat quia opera mortua habentes non possunt seruire vero et viuo deo. quia illa. mortua sunt et falsa. Et merito. Nullus igitur opera mortua habens ingredit hic. Si enim eum qui corpus mortuum tangebat. non oportebat intrare in templū. quanto magis enim qui opa mortua mortua habet. Pollutio quippe est pessima. Mortua quippe omnia opera

sunt que vitam non habent. que fo
ris spirant. Sicut em̄ mortuū cor
pus ad nullū sensum est vtile. verū
etiam contristat appropinq̄ntes.
sic ⁊ pctm̄ confestim rōnabile nr̄m
pcutit. et nō pmittit neq; intelligē
tiam ipsam q̄escere sed pturbat et
cōmouet. Dicit aūt. qr et morbus
cū generat̄ corrumpit corpa. Tale
quiddā ē ⁊ peccatū. a morbo nihil
differt. nō qr aerē corrumpat p̄mū
deinde corpa. sed cōtinuo in aiam
insilit. Non vides eos q̄ morbo af
ficiunt̄ qūo tumore quodā occupā
tur. qūo cōuertunt se atq; reuertūt
qūo fetoribus sunt repleti. quomō
turpes sunt eoꝝ facies. qūo p totū
immundi sunt. Tales quippe sunt
etiā peccantes acsi non vident. Dic
em̄ mihi. nonne ab homie febriēte
peior est qui cupiditate pecuniaꝝ
vel corporū captiuus est. Nōne im
mundior ab istis oibus est. oia tur
pe faciens ⁊ patiens. Quid em̄ tur
pius viro pecunias amante. Que
cunq; em̄ meretrices mulieres faci
unt. quecunq; in scena cōmittunt̄.
non euitat efficere. sed quanta ille.
tanta et iste opatur Magis aūt for
tassis ille aliq̄d euitant q̄ iste. Nā
iste etiam res seruis dignas ppetit̄
adulans quibus non oportet Exa
speratur iterū vbi nō oportet Vbi
q; inequalis est. malignis homib⁹
et senibus. Fortassis etiam pditis.
multo amplius pauperibus et infir
mioribus suis assidens adulatur ⁊
alios bonos ex omni pte virtutem
habentes iniuriat ferociter. Intue
ris ex vtraq; parte confusionē ⁊ im
pudentiam. et humilis ē p̄ter mo
dum et ambiciosus. Sed stant aū
domos meretrices. et hoc est earū
crimen. qr corpus suū venundant
pecunie causa. Sed pauptas inq̄t
et fames cōpellit. Et licet neq; h⁹
idoneū ad excusationē. poterāt eni
opus facientes enutriri. Hic enim
stat auarus non in domo. sed i me
dia ciuitate. non corpus sed aiam
suā tradens dyabolo. vt et volnte t̄
cū ea. ⁊ intret ad eā veluti ad mere
tricem ⁊ cupiditatē suā totā explēs
egredit̄. et videt tota ciuitas. non
duo viri aut tres. et hoc ppriuz est
meretricū. qr dantis aurū efficiunt̄
sit ille seruus sit monachus. sit q̄li
bet pponat aūt mercedem suscipi
unt. hoc etiā hic isti faciunt. Rectas
quidem cogitatōs qn̄ pecuniā non
habent auersant̄. malis aūt ⁊ vere
bestialibus cōmiscent̄ ⁊ pulcritudi
nem anime pdunt. Sicut em̄ ille q̄
natura nigre sunt et agrestes. et pi
gues et deformes. et male formate
et ex omui pte turpes. sic etiam isto
rum efficiunt̄ aie et neq; exteri⁹ vi
dentibus deformitatē suā pn̄t ob
scelare Cū em̄ extremus fuerit fetor
quecunq; adinueniant. quecūq; ex
cogitent neq; subfinctōez latere po
tuerunt. Qm̄ vero impudentia fa
cit meretrices audi pphetam dicē
tem. Impudens facta es ad om̄es
facies meretricis facta est tibi. hoc
etiam ad auarum dici pōt. Impu
dens factus es ad omnes. Nō ad
istos aut ad illos. sed ad om̄s. quo
modo Non patrem. nō filiam. nō
coniugē. nō amicū. nō fratrē. n̄ bn̄
factorē. nullum vt absolute dicam
reueretur huinsmodi. Et q̄d dico

amicum.et fratrē et patrem. Ipm
non reuerek deū.sed omia fabule il
li videnk et risus. Et multa cupidi
tate ebrius.et neqz auditu pcipit a
liqd que illi pdesse possunt. O ab-
surditatem. et qualia loquuntur.
Ue tibi māmona et ei qui te hic nō
habet.idcirco dissipor ex indigna-
tione. Ue quippe ista dicentibus.
acsi p risum hec dicunt. Dic mihi
talem cōminationē cōminak deus
dicens.non potestis duobus dñis
seruire. Tu aūt dissoluis cōmina-
tionē. Nōne ydolatriā hanc dixit
paulus. Et auarū ydolatrā vocat
Tu aūt istud dicens sēm secula-
res mulieres. que in scena sunt ri-
sum faciens. hoc est p oia subuer-
tit hoc omnia deiecit. In risum oia
nra facta sunt.et vrbanitas.t facit
iam nihil stabile.nihil graue. Non
eim ad seculares viros ista loquor
tim.sed noui quos significo. Risu
eim repleta ē ecclia. Si ille et ille fa
cetum quidam loquak.risus cōse-
stim sedentes occupat.t qd adhuc
mirabilius ē in ipso tpe orationis
non descant multi a risu.vbiqz va
gantur. Dyabolus oiēs illigauit.
omni dñak.exhonorak christus.cō
temnik.nullius momenti habek ec
clesia. Nonne audistis paulū dicē
tem.turpitudo t vaniloquiū t scur
rilitas abiciak a vobis Cum turpi
tudine et scurrilitatem posuit. Tu
aūt rides. Vaniloquiū qd est Qd
nullā habet vtilitatē Uel oino ri-
des et effundis faciem tuā q mona
chū pfiteris.qui crucifixus es.q lu
ges rides. Dic mihi vbi christ? ho
facit. Audisti hoc alicubi. Nusqz.sz
contristatum qdem sepius legisti.
Etenim qñ hierusalē vidit lacrima
tus est.t qñ traditorē intellexit tur
batus ē.et qñ lazarum suscitatur?
erat plorauit. Tu aūt rides. Si p-
pter alioz peccata qui nō dolet ac
cusatione dignus est.qui in suis si-
ne dolore existit et ridet. quali ve-
nia dignus erit. Tempus est luct?
t tribulatōis Sub afflictione t ser
uitute certaminū et sub doloribus
res agitur.et tu rides. Non intue-
ris quo increpata est sara. Non ad
uertis christū dicentem ve vobis q
ridetis qñ plangetis Ista psallens
p singulos dies quid dicis Dic mi
hi.num alicubi dicis qñ risi. Neq
qz Sed qd.Defeci in gemitu meo
Fortasse etiā sunt alicq ita dissoluti
et remissi vt etiā in hac increpatio
ne rideant.qñ de risu disputamus
Etenim talis est dementia.talis est
stupor. neqz increpationem sentit.
Stat sacerdos dei orationem faci
ens cunctoz.tu aūt rides nihil ti-
mens.et ille qdem tremens oratōz
p te offert.tu aūt contēnis non ad-
uertis scripturam dicentē. Ue con
temptorib? Nō contremistis. non
colligis temetipm. Et in aulā qdē
regiā intraturus et habitu.t ocul.
t incessu.et cunctis alys cōponis
t ornas teipm. huc aūt ingressur?
vbi vere aula est regia.et tal qlis ce
lestis est rides. Et tu qdem scio qz
non vides. Audi tamē qz angeli p
sentes sunt vbiqz et maxime in do-
mo dei astant regi. et omnia plena
sunt incorpeis illis virtutibus Iste
mihi sermo etiā ad mulieres dr Et
ante viros quidē non ciciu s audēt

hoc facere. acsi faciunt non tñ semper. sed in tpe remissionis. Dic aũt et velas et obnubis caput tuum. Dic mihi et rides o mulier in ecclesia sedens Ingressa es confiteri peccata tua. pcidere deo. postulare et depcari p delictis tuis. et cum risu hoc facis Quomõ ergo eũ ppiare poteris. Et quid Malum est risus inquis. Non est malum risus. Ira ne non ẽ malum sed valde malum. importuno tpe. immoderate. Risus enim inest nobis vt qñ amicos viderimus post multum tpis hoc faciamus. quando aliquos delinquentes et timentes vt refoueamus eos risu. non vt cogam⁹ nos ipsos et semp rideamus. Risus iest anime nostre. vt remissionẽ aliquã do habeat anima. non diffundat. Nã et cupiditas corporũ inest nobis. et non necesse est vtiq; qz inest nobis. aut vti illa. aut immoderate vti. sed renitemus eam et non dicimus qñ inest vtamur. Cum lacrimis serui deo vt possis diluere peccata tua Noui quia multi nos subsannant dicentes. ecce statim lacrimas nominat. ppterea et tempus lacrimarum facturus est. Scio qz t auguranť qui dicunt. manducem⁹ et bibamus. cras enim moriemur. Vanitas vanitantium omnia vanitas Non ego dico sed ipse q̃ experimentũ cunctaq; rerum accepit. hec dixit. Edificaui mihi domos. insti tui et natatorias aque. feci mihi vini fusores et vini fusitrices. et quid post hec. Omnia vanitas inqt vanitantium omnia vanitas. Lugeamus ergo dilectissimi lugeam⁹. vt renera rideamus. vt vere gaudeamus in tpe gaudij sinceri⁹. Huic eñ gaudio omnibus modis etiam tristicia pmixta est. et nunq; id purum inuenri potest. Illud gaudiũ sincerum qniddam est. et sine fraude et nihil habẽs subdolum neq; pmixtum. Illud ergo gaudiũ gaudeamus illud inseq̃mur alias neq; adipisci potes istud gaudium. acsi velis Proinde non que voluptuosa sunt sed que pfunt eligamus. et paululum affligamur volentes. et cum gratiarũ actione omnia tollerantes Sic eñ poterimus t regnũ celoq; adipisci. cuius nos contigat omnes dignos effici. in christo iesu domino nostro. cum quo deo patri gloria. vna cum sancto spũ nũc et semper et in secula seculoq; Amẽ

Explicit Omelia xv

Incipit omelia xvi

Ppterea testamenti noui mediator est. vt morte facta ad redemptionẽ eaq; transgressionũ pmi testamenti repmissionẽ accipiant. qui vocati sunt hereditatis eterne. Vbi enim testamentũ necesse est t mortem eẽ testantis. Testamentum quippe in mortuis confirmať. alias nunq; valet dum vivit qui testatus est. Vñ neq; pmum sine sanguine dedicatum est. Forrassis eñ possent multi qui infirmius afficiebanť. ex eo qp mortuus est christus. maxime non credere pmissionibus eius. Paul⁹ igiť ex abundanti hoc ponit. et exẽpla ex cõmuni assumens consuetudine. Quale ãt hoc est Propterea

igit inquit oportet confidere. Qua re Quia non viuentibus testatoribus sed mortuis. tunc firma sunt testamenta et fortitudinē accipiūt Propterea inquit noui testamenti mediator est. Testamentū em̄ circa nouissimū diem fit defunctionis. Tale aūt est testamentū alios q̄dez heredes habet. alios āt exheredat Sic etiam hic. volo vbi ego sum inquit christus et isti sint. Et iterū de exheredatis audi illum dicentem. Non de omnib⁹ rogo sed p̄ credē-tibus p̄ verbum eor̄ in me. Iterus testamentum quedā habet testatoris. quedam eor̄ q̄ suscipiunt. ita vt quedam suscipiant quedam faciant. Sic etiam hic Postq̄z em̄ p̄misit decemmilia bona. exegit et ab eis dicens. mādatum nouū do vobis Iterū testes debet habere testamentum. Aduerte illum iterū dicē-tem. ego sum q̄ testimoniū phibeo de memetipso. et testimoniū phibet de me qui me misit Et iterū. ille testimonium phibet de me de paraclito dicens. et duodecim aplos misit dicens. testificamini in cōspectu dei Et ppterea inquit testamēti noui mediator est Quid est mediator Mediator em̄ non est dominus rei cuius est mediator. sed et alia q̄dez res. alter est mediator. vt puta me-diator nuptiar̄ sit nō qui nuptias facit. sed adiuuans eum qui factu-rus est. Sic etiam hic mediator filius factus est patris. et noster. Nolebat nobis dimittere pater hereditatem istam. sed irascebat nobis et indignabat̄ tanq̄z abalienatis Mediator autē factus est noster et patris et p̄suasit illi. Et q̄d igit. Quo mediator factus est. Sermones detulit. et attulit nobis a patre p̄ trās uectores. Addit etiam mortem. In offensione quippe eram⁹ mori nos oportebat. mortuus est p̄ nobis. et fecit nos dignos testamenti. Hoc modo firmū factum est testamentū An non in indignos iam factum. In ipso quidē inicio vt pote pateri filios testatus ē. Sed quia indigni facti sumus. non iam testamēto nobis opus erat. sed pena. Quid igit gloriaris inquit in lege. In tantum peccatum quippe nos cōstituit. vt saluari non possemus aliq̄ nisi dominus p̄ nobis moreret. Nequaq̄z valeret lex. siquidē est infirma. Et non tantū ex cōmuni cōsuetudine hoc confirmat. sed etiam ex hys q̄ in veteri testamento contingebant maxime eos introducit. nullus fuit qui mortuus est illic. Quo ergo firmum est testamentū. Per eundem ipm modū inq̄t. Quo em̄ et illic sanguis. sic etiā hic sanguis. Si autem non erat christi sanguis. non mireris Typus em̄ erat Vnde dixit neq̄z p̄mum sine sanguine dedicatum est. Quid est dedicatum est. Firmum factum est. roboratum est Q̄z autē dixit vnde. tale est quale si diceret Propterea oportebat testamenti solennitatem compleri etiā p̄ mortem. Cur eni dic mihi codex testamenti aspergit. Dixit eni. postq̄z dictum est omne mandatū scd̄m legem moysi omni plebi accipiēs sanguinem viturlor̄ cū aq̄ et lana coccinea. et yssopo et ipm librum et oem populū aspersit dicēs. hic sanguis

testamenti quod mãdauit ad vos deus. Cur ergo dic mihi liber testamenti ⁊ populus aspergit. nisi ꝙ p̃ciosus sanguis iam inde ab inicõ. illo scemate p̃nunciabat. Quare ãt ysopum Spissum quiddã est et tenax. Quare aqua Ostendit mũdationem ꝑ aquã Quare lana Et ho vt retineret sanguinẽ. Ostendit in hoc loco idem esse. et sanguinem ⁊ aquã. Baptisma eñ ei⁹ etiam passio eius est. Et tabernaculũ inquit et omnia vasa functõnis sanguine similiter aspersit et pene oia in sanguine mundant scd̃m legem. ⁊ sine sanguinis effusione nõ fit remissio. Quare aũt dixit pene. Quare illd̃ sic exp̃ssit. Qm̃ in illis non erat ꝑfecta mundatio. neqꝫ remissio ꝑfecta sed semiꝑfecta et in minima parte. Nunc aũt hic ẽ inquit sanguis noui testamenti qui ꝓ nobis effusus est in remissionem peccatoꝝ. Ubi ẽ igitur liber. Mũdabat quippe mẽtes eorum. ipsi igitur erant libri noui testamenti. Ubi etiã vasa functõnis Ipsi sunt. Ubi est tabernaculũ Ipsi etiam hoc sunt. Inhabitabo inquit in illis et inambulabo. Sed nec lana coccinea. nec ysopo aspergebantur. Quid ita. Non eñ corporalis erat mundatio sed spãlis. et sanguis spãlis. Quomodo hoc Non ex corpore manauit Ex corpore quidem sed ab spiritu sancto. Hoc vos sanguine non moyses sꝫ christus aspersit. per verbum qd̃ dictum est. Hic est sanguis noui testamenti in remissionem peccatoꝝ Hic sermo ꝓ ysopo sanguine infectus omnes aspergit. Et illic quidẽ corpus extrinsecus mundabatur. corꝑalis quippe erat mũdatio. hic autem quia spãlis est mundatio. in animã ingredit̃ et mundat. Non simpliciter aspersus sed velut fons emanans in animabus nostris Sciunt que dicunt̃ qui imbuti sunt. et in illis quidem ipsam suꝑficiẽ aspꝑgebat. et iterũ diluebatur aspersus Non enim cruentat⁹ semꝑ deambulat. In anima vero non ita est. sed ipsi essentie cõmiscetur sanguis fortem illam faciens et mundam. et ad illam inenarrabilẽ pulcritudinem ꝑducens. Ostendit autem de inde mortem nõ firmitatis cãm eẽ solum sed etiam mundatõis. Qm̃ enim mors polluta res esse videbatur. et maxime que ꝑ crucez fiebat dicit quia hoc magis mundauit ⁊ mundat que preciosa mundatio ẽ et maioris habetur. Propterea sacrificia antecesserũt ꝓpter istũ sanguinem ꝓpterea agni et cuncta ꝓpter hoc fiebant. Necessario ergo exempla inq̃t eoꝝ que in celis sunt ꝑ hec mũdari. Ipsa autem celestia melioribus sacrificijs q̃ꝫ ista sunt. ⁊ quomodo exempla sunt eoꝝ que ĩ celis habentur. Que autem nunc vocat celestia. num celum aut angelos Nihil tale. sed ista que apd̃ nos gerunt̃. In celis ergo sunt ista que nostra sunt. et hec nostra celestia sunt q̃uis in terra celebrantur Siquidem et angeli in terris sunt. sed tñ celestes vocantur. Nã et cherubin in terris apparuerunt. et tamen celestia sunt. Et quid dico apparuerunt In terris eciam conuersantur sicut in paradiso. Sed quid

de hoc dico. Ista enī celestia sunt. conuersatio etiam nostra in celis ē. q̄nis hic conuersemur. Que ē ista conuersatio nostra. Hec est philosophia que apud nos est eoꝝ q̄ ad eam vocati sunt. Melioribus inq̄t sacrificijs q̄z hec sunt. Quod melius est. bono aliquo melius est. Bona ergo fuerunt etiam exempla eoꝝ q̄ in celis sunt. nequaq̄z enī exempla illa mala essent. alioquin etiam illa mala essent quorum exempla sunt. Si igitur celestes sumus nos. et tā tum sacrificium adepti sumus. tū meamus et non p̄maneamus i terra. Licet enī non esse in terra. ꝛ nūc quicunq̄z voluerit. Esse enī in terra et non esse. modo quodā et voluntate fit. vt puta. quid est qđ dicō Deus dicit esse in celo quare nō loco conclusus. Absit Neq̄z terram desertam ex sua p̄tia derelinquēs sed habitudine quadam et familiaritate quam habet ad angelos. dicitur esse in celo. Si ergo et nos appropinquamus deo in celo sumus Quid enī mihi cura est celum cum video deum celi. cum ego efficior celum. Veniemus inquit et ego ꝛ pater. et mansionē apud eū faciemus Faciamus igit aiam nostrā celum. Clarum quidem et festinū est celū. ꝓpria natura. Neq̄z enī in hyeme nigrum efficit. non enī ipsum ē qđ conuertit faciem. sed nubes concurrentes eum obtegant. Celum autez solem habet. habemus et nos solez iusticie. dixi iam quia licet nobis fieri sicut celum. Video autem q̄z et meliores fieri celo licet nobis Quonam modo. Quādo dīm solis habemus. Celum vbiq̄z mundum est et sine macula. non in die non i nocte mutat. Proinde et nos neq̄z in tribulationibus neq̄z in versucijs dyaboli hoc patiamur. sed manea mus imaculati et mundi. Celū q̄p pe altum est et multum distans a terra. Hoc etiam nos faciamus. separemus nos a terra. et in excelsum illud leuemur. et multū nos a terra extollamus. Celum superius ē ꝛ ab ymbribus et a pluuijs. ꝛ a nullo cō sumit. Hoc ꝛ nos poterimus si voluerimus. Celum q̄dem putat pati. verumtamē nihil patit ipm. Sic igitur et nos aci putamur pati. nō patimur. Sicut enī in hyeme mlti q̄dem pulcritudinē eius non agnoscunt. sed putant eū mutatū. philosophi vero sciunt quia nihil passum est. sic et de nobis in tribulatōnibus. multi quidem putant nos mutatos. ꝛ quia tribulatio ad ipm nostrū attingit coꝝ. philosophi aūt scinnt qm̄ non nos tetigit. Efficiamur itaq̄z celum. ascendamus i altitudinē illam. et ita videbimꝰ homines vt putemus a formicis nihil differre. Non pauꝑes dico tm̄. neq̄z plurimos. sed etiā si magistratꝰ si impatoꝝ sit. non videbimus imꝑatorem. neq̄z primatum agnoscemus. Quid aurū. quid argentum. quid vestis serica. quid ostrū. Cuncta tanq̄z muscas videbimus. si in illa altitudine sederimus. Nullus illic tumultus. nulla illic ꝓturbatō neq̄z clamoꝝ Et quomodo inq̄s fieri potest ad illam altitudinem subleuari in terra ambulantem Nō dico tibi verbo tm̄. sed ego tibi ipsis

operibus ostendam eos. qui ad illã altitudinẽ puenerũt Quos istos Paulum dico et eius similes qui in terra constituti. in celo conuersabãtur. Et quid dico in celo . Altiores etiam celis erant. etiam alteri⁹ celi et ad ipsum puenerunt dñm. Quis nos sepabit uqt a caritate christi. Tribulatio. an angustia. an psecutio. an fames. an nuditas. an periculum. an gladius. Et iterum. non attẽdentes que videnť. sed ea que non videnť. Intueris quia neqz videbat que videnť. sed que non videntur intueris. qz neqz videbat q̃ in pñti sunt. Vt aũt tibi ostendam qm̃ celis supior erat. audi illum dicentem. Certus sum enim qm̃ neqz mors neqz vita neqz pñtia. neqz futura. neqz altitudo. neqz pfundũ. neqz alia creatura poterit nos separe a caritate christi. Intueris quomodo cuncta ptransiens eius animus supiorem eũ fecit. non ab hac tm̃ creatura non hũs celis . sed ab alqs etiam q̃cunqz sunt. Vides altitudinem mentis. vides tabernaculorũ opificem quid factus est quoniam voluit. qui in plateis totã vitam transigebat. Nihil est em̃ nihil est omnia transcendere. si tm̃ voluerimus. Si em̃ artes ita pcepimus. que extendunt multos. multo amplius quod tanto nõ indiget labore. Quid em̃ dic mihi difficilius q̃z sup fanem extensum ambulare. vel uti super equale solum . et sursum ambulantẽ vestiri. spoliari. tanq̃z i lecto sedeat. Nonne mirabilis nob ista res videť et terribilis. vt etiam videre nolimus. sed timeamus et tremamus ad ipm aspectũ. Quid autem dic mihi difficilius q̃z contũ in fronte portare. et impositum puerum multa milia scemata faciẽtem. ibidem baiulare. et delectare spectantes. Quid aũt difficilius q̃z cum gladijs pilarum more ludere. Quid aũt granius dic mihi q̃z profundum pelagi scrutari. Et decem milia alias artes quis dicere posſz Sed oim ista⁊ facilior est virtus. si voluerimus et in celum ascendere. Velle enim hic opus est tm̃ et oia secuntur . Non potest em̃ dici non possum. neqz accusare potes conditorem Si em̃ impossibiles nos fecit deinde impat. accusatio eius ẽ. Quomodo ergo inquis multi nõ possunt Quomodo ergo multi nolunt. Dic em̃ Si em̃ voluerint oẽs poterunt. Propter hoc et paulus dixit. Volo oẽs homines esse sicut meipm. qm̃ sciebat q̃ omnes poterant esse sicut ipse. Nequaq̃z ei hoc diceret si impossibile esset. Velis fieri Principium tantum apprehende. Dic autem mihi in artibus cũctis. cum voluerimus in eis pfecti fieri. num sufficit nobis velle an etiã aggredimur ipsas res. veluti qđ dico Vult aliquis fieri gubernator. non dicit volo. et hoc ei sufficit. sed etiã rem ipsam aggrediť Vult fieri negociator non dicit volo tm̃. sed eciam rem aggrediť In longinq̃ vult pgere. non dicit volo. sed etiam rẽ ipsam aggreditur . Et sic in oibus non sufficit velle tm̃. sed etiam op⁹ oportet addere. In celum aũt volens ascendere. dicis tm̃ volo. qũo ergo dicebas inqs qz velle sufficit.

Sed velle cum opa. apprehendēs etiam rem cum labore. Habemus quippe cooperatorē et adiutorem deum. tm̄ rem assumamus. Tm̄ veluti ad opus accedamus. adrē tantum curā geramus. tm̄ in mentem ponamus et cuncta sequent. Si vero dormierim⁹ et stertentes sperēmus intrare in celum quando poterimus hereditatem celoꝝ apprehendere. Desideremꝰ ergo hec obsecro desideremus Quid ola ad p̄sentem vitam negociamur; quā crastina derelinquim⁹? Assumam⁹ igit̄ virtutem que nobis in ꝑpetuū sufficiet in quo erimus semp et eternis bonis fruemur. que nos omnes cōtingat adipisci. in christo iesu dño nostro cum quo patri vna cum sancto spū gloria. imperiū. honor. nūc et semper et in secula seculoꝝ Amē.

Explicit Omelia xvi

Incipit omelia xvii

In eī manufacta sancta introivit christus exemplaria verorum sed in ipm celuꝫ nunc pñs est vultui dei ꝓ nobis. Neq; vt sepe offerat scip̄m quēadmodū pontifex intrat in sancta p̄ singulos annos in sanguine alieno. alioquin oportebat eum sepius pati a constitutōe mūdi. Nunc autem semel in consummatione seculoꝝ ad destructionēꝫ peccati per hostiam suam apparuit. Alta sapiebant indei de templo et tabernaculo. ꝓpter qđ dicebant templum domini. templū dñi. templū dñi. Neq; eī alibi in terra cōstructum erat tale templū. nō opulentie gratia. non alia quacunq; re Deus eī qui impauerat iusserat illud cum honestamento multo fieri. quia et illic corpalibus magis attrahebant et allicie bant. Lateres quippe habebat aureas, in pietib⁹ et licꝫ vnicuiq; volenti in secundo libro regnoꝝ. et in ezechiel hoc cognoscere. et quanta auri talenta expensa sunt in illo tpe. Secundū vero edificium darius factum est. ꝛ in pulcritudine et in alīs omnibus. Et non ex hoc solum erat venerabile sed etiam quod vnū erat Dēs quippe a finibus terre illuc veniebant. siue ex babilonia. siue ab ethiopia. Et hoc manifestans lucas in actibus dicebat. Erant illic habitantes parthi et medi et elamite. et qui habitant in mesopotamiam indeam et capadociam. pontum ꝛ asiam. frigiā et pamphiliā. egyptū et partes libie que est iuxta cyrenē. Omnes ergo vndiq; mundi illuc cōueniebant. et multū erat nomen illius templi. Quid ergo paul⁹ facit Sicut eī illic mortem opposuit christi sic etiam et hic celum totū opponit templo. Et non hanc solam differentiam ostendit. sed etiā pontificem, primum facto. vt appareat inquit vultui dei Proinde nō ex celo tantum. sed etiam ex ingressu rem venerabiliorem facit. Non eī simpliciter sicut hic ꝓ signa quedam. sed ipsum deum videt illic. Intueris quia descensionis gratia vbiq; humilia dicta sunt. Quid iā admiraris si interpellat. cum eū cōstituat veluti sacerdotem. Neq; vt

frequenter semetipm offerat. sicut pontifex. neqz in manufacta sancta ingressus est inquit christus. exemplaria verorũ. Igitur illa sunt vera. hec aũt exẽplaria Eteni templũ ita constructum est. sicut celum celi Quid dicis nisi intrauerit in celuz non apparebit deo. q̃ vbiqz ẽ t oia implet. Intueris qz carnis sunt hec oia Et appareat inq̃t vultui dei p nobis Quid est p nobis. Cũ sacrificio ascendit inq̃t potens ꝓpiciare patrẽ. Quid eim dic mihi ipse erat inimicus. Angeli inimici erant ipse non erat inimicus. Quia ei angeli inimici erant audi quid dicit. pacificauit que in terris et que in celis sunt. Proinde et ipse introiuit in celum nunc vt appareat vultui dei p nobis. nunc vt appareat nũc manifestaꝫ sed p nobis Neqz vt freqn ter offerat semetipm. quẽadmodũ pontifex intrat in sancta p singlos annos in sanguine alieno Intuere q̃nte differentie sepe t semel. in sanguine alieno et in sanguine ꝓprio multum interest. Ipse ergo et sacrificium et sacerdos et hostia. Si eim nõ hoc esset multa oportebat etiã sacrificia offerri. sepius oportebat crucifigi. Alioquin oportebat eum inquit sepius patia constitutione mundi. Hic etiam quiddam velauit Nunc aũt inquit semel in consummatione seculorũ Quare in consummatione seculorũ. Post multa peccata. Si enim a principio fieret deinde nullus crederet. Nõ oportebat autem secundo eum mori. infructuosa essent omnia. Quia vero postea passus est postqz multa erãt pctã. merito tunc apparuit qd etiã alibi dicit Vbi abundauit peccatũ superabundauit et gratia. Nunc ãt inquit semel in consummatõe seculoz ad destructõez peccati p sacrificium suum manifestaꝫ. Et quemadmodũ statutũ ẽ hoib⁹ semel mori. post hoc autem iudicium Deinde dicit et semel mortuus est. quia vna morte redemptio facta ẽ. Institutum ẽ inquit hoibus semel mori. Hac ergo semel mortu⁹ est p oibus. Quid ergo Non iã morimur morte illa. morimur q̃dem sed nõ pmanebimus in illa qd etiam neqz mori est. Mortis enim tyrannis et mors revera est illa. qñ nunqz permittiꝫ mortuus ad vitam reverti. Quando vero post mortem viuẽs di erit. et vitam meliorem. non est mors illa sed dormitio. Qm ergo omnes retentura erat mors. ꝓpterea mortuus est vt nos liberaret. Sic et christus inquit semel oblat⁹ est. A quo oblatus est Manifestum q̃ p semetipsum. Hic neqz sacerdotem eum dicit solum. sed et victimam et sacrificium p se oblatũ. Semel inquit oblatus ẽ. ad multorum auferenda peccata Quare multorum et non oim. Quia non oĩes crediderunt Pro oibus q̃dẽ mortuus est. hoc est quantũ in ipso est. Eius momenti est illa mors. cuius momenti est omniũ ꝓditio. Nõ ãt omnium peccata abstulit. ꝓpt qd nolnerunt. Quid autem est abstulit peccata. Sicut eim in oblatione sursum offerimus peccata et dicimus sive volentes sive nolẽtes peccamus indulge hoc est mentõez

eoꝝ facimus ꝑmum et tunc remis-
sionē petimus. sic etiam et hic factū
est. Et vbi hoc fecit christus. Audi
eum dicentem Et ꝓ illis ego sancti
fico meipm. Ecce obtulit peccata
sumpsit ea ab hoibus et obtulit illa
sursum patri. non vt aliqd decer
nat aduersus eos. sed vt ea dimit-
tat. In secundo sine peccato vide-
bitur inquit expectantibus se in sa-
lutem. Quid est sine peccato. Velu
ti non peccat Nō eīm debitor mor
tis mortuus ē neqꝫ ꝓpter peccatū.
Sz qūo videbit ꝑuniēs inqt. Sz
non hoc dixit sed qd festinū et gra-
tum est. Sine peccato videbit expe
ctantibus se in salutē. vt iam de ce
tero non opus habeāt sacrificio vt
saluent. sed ipsis hoc faciēt opibus
Umbrā eīm hīs inqt lex bonoꝝ fu
turoꝝ non ipsam ymaginē rerum
hoc est non ipsam veritatem. Usqꝫ
quo eīm veluti in pictura imponat
quis colores vmbra quedā est. cuz
vero flores ipsos ds colorū iniūxe
rit et imposuerit. tunc ymago effi
cit. Tale qd dam etiā erit lex Um-
bra inquit hīs lex bonoꝝ futuroꝝ
non ipsam ymaginē rerū hoc ē sa-
crificij remissionis. ꝑ singlos an
nos eisdem ipsis hostijs quas offe
runt indesinenter. nunqꝫ pōt acce-
dentes ꝓfectos facere. Alioquin ces
sassent offerri ideo ꝙ nullam habe
rent vltra conscientiā peccati. cul-
tores semel mūdati. sed in ipsis cō
memoratio peccatoꝝ ꝑ singlos an
nos fit. Impossibile eīm est sangui-
ne thaurorū et bircorū auferri pec
cata. Ideo ingrediens mundū di-
cit. hostiam et oblationez noluisti.
corpus aūt aptasti mihi. holocau-
stomata et ꝓ peccato non tibi pla-
cuit tunc diri ecce venio. In capi-
tulo liber scriptū est de me. vt faci
am deus voluntatē tuā Supi⁹ di-
cens qz hostias et oblatōes et holo
caustomata et pro peccato noluisti
nec placita sunt tibi que scd̄m legē
offerunt. tunc diri ecce venio vt fa-
ciam deus voluntatem tua m. Au-
fert ꝑmū vt sequens statuat. Intu
ere iterū abundantiā Una est inqt
ista hostia. ille aūt multe sunt ꝓpte
rea eīm nec fortes erant qz multe.
Quid aūt opus erat multis dic mi
hi vna sufficiente. Proinde ꝙ mul
te et semp offerebant. oñdit nunqꝫ
eos purgari. Sicut eīm medicamē
tum qñ fuerit forte t salutis efficax
et valens cunctā valitudinē repel-
lere. semel impositum totum opat
Si ergo semel impositū totū opa-
tum fuerit. ostendit suam virtutem
vt non vlterius apponat. et hoc ē
eius op⁹. vt iam non apponat. Si
vero semp apponit manifestum in
dicium ē. nihil illud ꝑualuisse. Me
dicamenti ꝺppe illa virtus est vt se
mel imponat et ñ frequenter sic eci
am hic. qua ratione eisdem sacrifi-
cijs semp curabant. Si ei ab oib⁹
essent liberati peccatis. nequaqꝫ ꝑ
singulos dies offerrent sacrificia.
Et enim erant definita vt semp of
ferrent ꝓ omni populo. et in vespe
ra et in die. Proinde accusatio pec
catoꝝ fuit non solutio. qz fiebat ac
cusatio infirmitatis. ñ virtutis ostē
sio. Quoniam quippe ꝑma hostia
nihil valebat. etiam secunda offere
bat quia etiam ipsa nihil ꝓficiebat

altera itē. ꝓinde redargutio peccatorū istud est. In eo em̄ ꝙ offerebātur redargutio peccatorū. in eo aūt ꝙ semper redargutio infirmitatis In christo aūt econtrario semel oblata est. Nam que formā habēt alicuius tm̄ exemplar ostendunt. nō aūt virtutē. sicut in ymaginib⁹ exēplar hoīs habet ymago non etiam virtutē. Proinde veritas et exemplar cōmunicant inuicē. Exemplar em̄ equale est virtus aūt nequaq̄. Sic etiā in celo et in tabernacl'o q̄ppe equale exemplar est. Scā enim erant. Virtus aūt et cetera non eadem. Qui aūt est ad destructionez peccati. per sacrificiū manifestatus est. Quid est destructio Hoc ē contemptus. Non iam fiduciā habet Reꝓbatum est enim peccatū. debens q̄dem recipe vltionē. non accipiens aūt hoc ē violentiā passum est. Qñ sperabat omnes assumere. tunc assumptū est. Per sacrificium suū manifestatus est. hoc est manifestus est effectus deo. ⁊ astitit. Nec em̄ qꝛ sacerdos sepius hoc efficiebat in anno. ꝓpterea vano iā hoc efficit̄. acsi fit. Quid em̄ opus erat medicamentis. non extantib⁹ vulneribus. Propter hoc impauit inquit semꝑ offerri ꝓpter infirmitatē vt et memoria peccatorū fieret. q̄d ergo nos. Nonne ꝑ singulos dies offerimus. Offerimus q̄dem. sꝫ ad recordationē facientes mortis ei⁹. Et vna est hec hostia. ñ mlte. Qūo vna est et non multe. Et qꝛ semel oblata est illa. oblata est in sancta sanctorū. hoc aūt sacrificium exemplar est illius. idip̄m semꝑ offerim⁹

Nec nunc q̄dem alium agnum crastina alium. sed semꝑ idip̄m. Proinde vnum est hoc sacrificium Alioquin hac ratione qm̄ in multis locis offert̄ multi christi sunt. Neq̄q̄ sed vnus vbiq̄ est christ⁹ et hic plenus existens. et illic plenus vnum corpus. Sicut em̄ qui vbiq̄ offert̄ vnum corpus est. et non mlta corpora. ita etiam ⁊ vnum sacrificium Pontifex autem noster ille est q̄ hostiā mundantē nos obtulit. ipsam offerimus ⁊ nunc que tunc oblata quidem consumi non potest. Hoc aūt quod nos facimus in cōmemorationē quidem fit ei⁹ quod factū ē Hoc enim facite inquit in meā cōmemorationē. Non aliud sacrificium sicut pontifex. sed idip̄m semꝑ facimus. magis aūt recordationez sacrificij opamur. Sed qꝛ sacrificij huius mentōez feci. volo pauca ad vos dicere qui recordamini. Pauca quidem mensura magnam autē habentia virtutem et vtilitatē Nō em̄ nostra sunt sed diuini spūs que dicunt̄. Que ergo sunt Plurimi ex hoc sacrificio semel accipiunt in toto anno. alij bis. alij sepius Ad oēs ergo nobis sermo est. non ad eos q̄ hic sunt tm̄. sed etiam ad eos q̄ i heremo sedent. Illi em̄ semel in anno participant̄. fortassis em̄ et p⁹ duos annos Quid ergo ē Quos magis acceptamus Eos ne qui semel an eos qui sepius. an illos qui raro accipiūt Neq̄ illos q̄ semel neq̄ qui sepius. neq̄ qui raro. sed eos q̄ cum munda consciencia. qui cū mūdo corde. cum vita irreprehensibili isti semꝑ accedunt. Qui vero tales

non sunt. neq; semel. Quid ita, q; iudicium sibi accipiunt et dãnatio nem et suppliciũ. Et non mireris. Sicut em̃ cibus naturaliter nutritorius extans. si in eũ qui prauis cibi corrupt⁹ ẽ incidat. om̃ia ꝑdit ⁊ corrumpit efficit̃ occasio morbi. sic eciam ista q̃ ad hec terribilia ꝑtinent sacram̃ta. Frueris mensa spãli mẽsa regali. et iterũ polluis ceno os tuum. ꝑunges vngento p̃cioso et iterũ fetoribus illud imples. Dic mihi rogo post annũ ꝑceptionẽ participaris. Quadraginta dies putas tibi sufficere ad mundationẽ peccatorũ tocius tꝑis. et iterũ septimana transeunte trades teip̃m sordibus ꝓmis. Dic em̃ mihi si salu⁹ factus q̃draginta diebus ab egritudine longa iterũ te illis morbificatoribus cibis tradas. nonne et primũ laborẽ ꝑdes. Si em̃ naturalia sic mutant̃. quanto ampli⁹ volũtaria. Ut puta veluti q̃d dico Naturalit̃ videmus et sanos habemus oculos scd̃m naturam. Sz aliq̃n ex mala q̃dam affectione ledit̃ nr̃ obtutus. Si igitur naturalia mutant̃ quanto ampli⁹ q̃ ad voluntatẽ ꝑtinent. Quadraginta dies tm̃ tribuis saluti aĩe tue. arbitror autẽ q; neq; q̃draginta dies et speras ꝓpiciare deũ Iocaris magis Dic mihi hec dicens nõ ab vna in anno ꝑceptione vos veto. sed volo semper vos accedere. Sanctis hec concessa sunt. Hoc etiam dyaconus insonat in illa hora scõs vocãs. ⁊ per hãc vocẽ veluti maculas inspiciẽs Sicut em̃ in grege vbi multe q̃dez salue sunt ꝑecudes. multe ãt scabie plene sunt. necesse est vt he ꝓhibeãtur a sanis. sic etiam in ecclesia q̃m alie quidẽ sunt salue pecudes. alie autem viciate. per hanc vocem ꝓhibentur he ab illis. penetrans vbiq; per vocem illam tremendã sacerdos. sanctos vocans et attrahens Quia enim impossibile est hominẽ scire interiora ꝓximi. quis enim scit hominũ inquit que sunt hominis. nisi spũs hominis qui in ipso est. hanc emittit vocem postq̃ sacrificium ꝑficit̃. vt nullus simpliciter et q̃uodolibet ad fontẽ spãlem veniat. Etenim in grege nihil ꝓhibet. eodem iterum exemplo vti Morbidas quidem intro recludimus. ⁊ in tenebris habemus et altera nutrimenta tribuimus. neq; ex aere mũdo neq; ex pascuis puris. neq; ex fõte qui foris est eas ꝑmittim⁹ sumere Et hic igitur ipsa vox ꝓ vinculis quibusdam est. nõ potes dicere ne sciebam. ignorabam. quia periculũ sequitur hanc causam. Maxime ãt et paulus hoc testificatus hanc causam. Sed dicis non legi. Non ẽ hc excusatio sed crimẽ. Per singulos dies intrãs ecclesiam et adhuc istd̃ ignoras. Veruntamen vt neq; hãc tibi excusationẽ inuenias. Propterea in altiore loco stãs magna voce et trementi conclamat veluti quidam preco. manus sustollẽs in altum. altius etiam ipse stans omnibus manifestus efficitur. ⁊ manu illa tremenda. et continua voce reclamãs. alios q̃dez vocat. alios ãt prohibet. Non manu hoc faciens sed lingua clarius q̃ si manu hoc

faceret. Vox em̄ illa in auditū irru
ans nostrū veluti man⁹. alios q̄dē
expellit et excludit. alios aūt intro
ducit et rep̄sentat. Dic em̄ mihi ro
go in olympiacis certamibus non
ne stabat p̄co et magnū atq; altuz
clamans et dicens. si q̄s hunc accu
sat ne forte seruus ē. ne forte fur. ne
forte moꝝ malignorū. q̄uis certa
mina illa non sunt anime neq; moꝝ
sed fortitudinis corp̄alis. Si itaq;
vbi corp̄m versat̄ studiū multa ex
tasis efficit̄ voluntatis. q̄nto ma
gis hic vbi totū certamen gerit ani
ma Stat igit̄ nunc etiam p̄co nr̄.
non caput vniuscuiusq; continens
et p̄ducens. sed oīm simul capita i
teriora continens. et non eis cōsti
tuit alios accusatores sed ipsos sibi
Non em̄ dicit si quis forte hūc ac
cusat Sed quid Si quis seip̄m ac
cusat. Quando ei dicit sancta san
ctis. hoc dicit Si quis nō ē sanct⁹.
non accedat Non simpliciter dicit
a peccatis mundus. sed sanctus.
Sanctum em̄ non mūdatio pecca
ti tm̄ facit. sed etiam p̄ntia sp̄ūs. et
bonoꝝ operū opulentia. Nō enim
inquit volo a ceno vos mūdos esse
sed etiā albos esse et pulcros Si ei
rex babiloni⁹ ex captiuitate eligēs
iuuenes. honestos forma et deco
ros facie elegit. multo amplius et
nos astantes mēse regali. honestos
specie aīe esse oportet. ornatū habē
tes aureū. stolam mundā. calciam̄
ta regalia. vultū anime formosum
Oportet eam ornatu aureo circun
datam esse. cingulum veritatis ha
bere. Talis accedat et calicē tāgat
regalem. Si aūt quis pannis ē sor
didis obsitus. et illuuie plenus. et
ingredi ad mensam regalem volu
erit. attende quanta patiet̄ nō suf
ficiētib⁹ q̄draginta dieb⁹ mūdare
illū ab hijs q̄ in toto tp̄e deliq̄t. Si
em̄ gehennā dicas n̄ ei sufficit q̄q̄
uis eterna est. p̄pterea em̄ eterna ē
q̄nto magis breue istud tēpus. Ne
q; em̄ penitentiā validū demōstra
uim⁹ sed debilē. Eunuchos maxie
oportet astare regi. Eunuchos di
ce albos bn̄ nullā h̄ntes sordē neq;
maculā. excelsos intelligētia. oculū
aīe mansuetū h̄ntes. ⁊ acutū vidē
tes. circūspectū et agilē. sed non so
mnolentū neq; supinū. honestate
multa plenū. longe ab impudētia
et a supinitate. vigilē. sanū. neq; tri
stem valde et merore deiectū. neq;
diffusum et humidū. Hūc nos dn̄i
sumus fabricare oculū et ad vidē
dū aciē facere ⁊ pulcrū q̄n eū nō ad
fumū adducim⁹. neq; ad puluerez
Tales q̄ppe sunt cūcte res hūane.
s; ad aurā tenuē. ad leuē aerē ⁊ cō
spicuū et excelsum. et silētio multo
plenū. et mūdicia. et m̄lta delecta
tione recream⁹ illū velocit̄ et cōfor
tamus ex delicijs tāte cōtemplatō
nis. vides opulēcias ⁊ diuicias m̄l
tas. n̄ adducas illuc oculū tuū. ce
nū est hec res. fum⁹ ē. vapor mali
gn⁹. tenebre et angustie m̄lte. ⁊ cu
rarū p̄focatio. Vides hominē co
lore iusticie sufficientē suis rebus et
m̄ltā h̄ntez latitudinē ⁊ remissionē
nihil curantē nullas sollicitudines
h⁹ vite h̄ntem. constitue illum ⁊ in
hoc expectaculo pene multo melio
rem illum facit et clariorē. nō terre
florib⁹ ei delicias faciēs s; virtutis

hoc est tpantia. mansuetudine. ⁊ ce
teris oibus. Nihil em̄ sic pturbat
oculum. sicut consciētia mala. Tur
batus ē inq̄t in ira oculus me⁹. Ni
hil sic tenebrosum facit. Ex huius
eū libera oppssione. et facis eū festi
uū et fortē. q̄ sp nutriat̄ reb⁹ bonis
Contingat āt om̄s nos et istum id
ē oculū et alias aie nr̄e opationes.
tales p̄parare. et hr̄e q̄les vult chri
stus vt supposito nobis capite no
stro digni efficiamur ⁊ ambulem⁹
quo tpe voluerit qui dixit. volo vt
vbi ego sum et isti sint mecū. vt glo
riā meā videant. q̄ cūctos nos cō
tingat pfrui. in christo iesu dn̄o no
stro. cū quo pr̄i vna cū scō spū. gl̄ia
impiū. honor. nūc et semp ⁊ in secu
la seculorum. Amen.

Explicit omelia xvii.
Incipit Omelia xviii

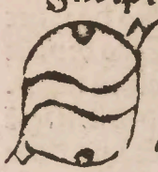

Supra dicens q̄ sacri
ficium et oblationem
et holocaustomata et
p pctō noluisti. neq̄
placitū ē tibi que s̄m
legē offerunt̄. tūc dixi ecce venio. vt
faciā voluntatē tuā de⁹ excludit p̄
mum vt secundū confirmet. in qua
voluntate scificati sum⁹ p oblatōz
corpis iesu christi semel oblatā. Et
oīs quidē sacerdos astabat cotti
die mistrans. et easdem ipsas hosti
as frequent̄ offerens q̄ nunq̄ pn̄t
auferre peccatū. Ipse aūt vnā pro
peccatis offerens hostiā in ppetu
um. sedet in dextera dei de cetero
expectans. donec ponant̄ inimici
eius scabellum pedum eius. Ante
rioribus q̄dem ostendit inutiles eē
hostias ad integrā mundationem
et formā magis eas esse. ⁊ multum
min⁹ hr̄e. sed q̄ occurrebat ei hoc
id est si forme erant qūo veritate ve
niente vniuerse non cessauerūt ne
q̄ discesserūt. sed adhuc celebrant̄
Hoc ergo hijs ait ostēdens q̄ iam
non celebrant̄ neq̄ velut forme. n̄
em̄ eas acceptabiles habet de⁹. Et
hoc non ex nouo iterum testamēto
sed ex pphetis ostendit. ex supiori
bus temporibus pferens testimo
nium q̄ cessatura erant et sopiēda
et vano cuncta hec agunt. q̄ semp
spūi sancto resistunt Et ostendit ex
abundanti non nūc eas q̄euisse. s̄z
statim ex ipsa pn̄tia christi. Et qūo
in nouissimis nō eas soluit christ⁹
sed p̄mo solute sunt et tunc venit.
Ne forte em̄ dicerent q̄ ⁊ sine hoc
sacrificio possumus placere p illa.
expectauit eas redargui et tūc ad
uenit. Sacrificiū inquit et oblatōz
noluisti. Omnia quippe abstulit p
hoc. et generaliter dicēs dixit etiaz
et specialit̄. Et holocaustomata. et
p peccato non placuit tibi. Obla
tio aūt iterum erat. que extra sacri
ficium erat. Tunc dixi ecce venio.
De quo istd̄ dictū ē De nullo alio
nisi de xp̄o. Hic nihil causat̄ de of
ferentib⁹ on̄dens q̄ hec ppter ma
lignitates eorū n̄ ea suscepit. sed sic̄
alibi dixit. sed q̄ redarguta erat hc̄
res ⁊ rep̄hēsa erat. nullā hn̄s virtu
tē. neq̄ tēpus aliqd̄ oportunum.
q̄d ergo hoc sibi vult ad illd̄. q̄ se
pius offerebant̄ sacrificia. Nō solū
ex eo q̄ sepi⁹ māifestū ē iq̄t q̄ debi
les sunt. ⁊ q̄ nihil pfecer̄t. sed etiaz
ex eo q̄ n̄ eas acceptabiles hēat de⁹

veluti infructuosas et inutiles. Et alibi inquit qꝛ si velles sacrificiũ dedissem vtiq̃. ergo et ꝓpter hoc manifestat qꝛ nõ vult. Proinde nõ sacrificia sunt volũtatis dei sed oblatio sacrificiorũ. Ergo p̃ter volũtatẽ dei sacrificant. Quid ẽ vt faciã voluntatẽ tuã. Meip̃m inq̃t tradere. hoc ẽ dei volũtas. In q̃ voluntate sanctificati sumus. An etiã aliud dixit. qm̃ non sacrificia hoĩs mũdãt. sed volũtas dei Proinde igit̃ sacrificare nõ est voluntas dei. Et quid miraris si nunc nõ est voluntas dei cũ qñ neq̃ ex inicio voluntas erat Quis em̃ exq̃siuit inq̃t ista de manibus vestris. Qũo ergo ipse imperauit condescendens. Sicut em̃ dixit paulus. volo om̃s hoĩes esse sicut et meip̃m in continentia Et iterum inquit volo iuuenes nubere. filios ꝓcreare. et duas volũtates cõstituit. sed ñ ambe ei⁹ sunt acsi imperat. sed illa q̃dem eius est. idcirco etiam sine cautione eã cõstituit. Illa aũt ñ est eius acsi ipse vult. ꝓpterea et cũ excusatione ꝓponitur. Primũ em̃ accusans eos quia luxuriabant̃ aduersus christũ. tũc dixit volo iuuenes nubere filios ꝓcreare. sic etiam hic non erat eius voluntas p̃cedens. vt sacrificia fierẽt Sicut em̃ dicit. non vult mortem peccatoris. sed vt conuertat̃ et viuat. et alibi dicit qꝛ non solum voluit sed etiaꝫ desiderauit hoc q̃uis contra sit que sup̃disposita est volũtas. Qũo ergo nõ vis et qũo desideras Qd̃ valide voluntatis est indicium. Sic et hic. in qua voluntate inquit salui facti sumus. Qũo salui facti sum⁹. ꝑ oblatõꝫ corpis iesu semel. Et oĩs q̃dẽ sacerdos stat per singl̃os dies mistrãs. et easdẽ ip̃as hostias frequent̃ offerẽs. Nã stare signũ ẽ mistratõis. ergo sedere sigm̃ ẽ vt ei mistret̃ Iste aũt vnã ꝓ pctis offerẽs hostiã in ꝑpetuũ sedet i dextera patris. de cetero expectãs donec ponant̃ inimici ei⁹ scabellũ pedũ ei⁹. Una q̃ppe oblatio ꝑficit in ꝑpetuũ eos q̃ scificant̃. testificat̃ ãt nob̃ ⁊ spũs scũs. dixit qꝛ ille ñ offerunt̃. ⁊ argum̃tat⁹ ẽ ⁊ ex scp̃turis et sine scriptis. sꝫ etiã dcm̃ ꝓpheticũ adhibuit dicẽs. qꝛ sacrificiũ ⁊ oblationẽ noluisti. dicit q̃dẽ dimisit peccata Iterũ ⁊ h⁰ ex scp̃to testimonio appꝓbat. Testificat̃ q̃ppe nob̃ inq̃t spũs scũs Postq̃ ei dixit. h⁰ testamentũ qd̃ testabor ad eos p⁹ dies illos dicit dñs. dãs legẽ meã i corbus eoꝝ ⁊ in mẽtib⁹ eoꝝ ascribam eã. ⁊ pctõꝝ eoꝝ ⁊ iniq̃tatũ iã ñ ero memor ãpli⁹. vbi remissio hoꝝ nec dũ iã oblatio ꝓ pctõ. Ergo dimisit pctã Proinde qñ testam̃tũ dedit. testam̃tũ ãt ꝑ sacrificiũ dedit. si igit̃ dimisit pctã ꝑ vnã hostiã. necdum iã op⁹ ẽ scd̃a. Sedet inq̃t in dextra dei de cetero expectãs. Pro q̃ cã ẽ ista dilatio Ut ponant̃ inq̃t inimici ei⁹ sub pedib⁹ ei⁹. Una q̃ppe oblatio ꝑficit in ꝑpetuũ eos q̃ scificant̃ Sꝫ fortassis dicit aliq̃s Quare nõ cõfestiꝫ posuit. ꝓpt̃ fideles nascit̃os Vñ ergo certũ qꝛ ponent̃. Propt̃ qd̃ dixit qꝛ sedet Mentionem iterũ facit testamenti illi⁹ dicẽtis. donec ponã inimicos eius sub pedib⁹ ei⁹ Inimici ãt ei⁹ iudei sunt. Deiñ qm̃ dixit donec ponant̃ inimici ei⁹ sub

pedibus eius. satis aũt festinabãt. ꝓ hac re q̃ sequunt̃ ponit quecũq; de fide loquit̃. Qui sunt aũt inimici Infideles om̃s. Et hic nimietatẽ et potentiã subiectõis significãs non dixit vt subijciant̃ sed vt ponãtur sub pedib⁹ eius. Nõ igit̃ efficiamur ex nũero inimicorũ Non em̃ soli illi inimici q̃ infideles sunt. sed etiã isti q̃ vita immũda pleni sunt. Prodentia aũt carnis inimica ẽ in deũ. Legi em̃ dei ñ subijcit̃ neq; p̃t Quid ergo inq̃t Num hoc crimen Nõ ẽ hoc crimẽ Et valde q̃dez crimen est. Malus em̃ vsq; quo ẽ malus nõ subijcit̃ q̃dem. mutari aũt ⁊ fieri bonus potest Abijciamus igit̃ intelligentias caruales. Que sunt aũt carnalia Quecunq; corp⁹ q̃dẽ florere faciunt et luxuriari. viciant [illegible] diam. vt puta veluti quid dico diuicie. delicie. glia. cuncta hec carnis sunt. amor corporũ. Non igit̃ amemus ampliora. sed pauptatez semp consectemur. Ista em̃ magm bonũ ẽ. sed hũilẽ facit inq̃s et infimũ. Hoc q̃ppe nobis op⁹ ẽ. multũ nanq; nobis hoc cõducit. Pauptas q̃ppe inquit hũiliat virũ. Et iterũ christ⁹ dixit Bti paupes spũ. Propt̃ hoc ergo dicis q̃ habem⁹ viã ad virtutẽ ducentẽ. Nescis q̃ istã mltã fiduciã nobis tribuit. Sz sapia inquit paupis pro nihilo habet̃. Et iterũ alter q̃dam dixit. diuicias et pauptatem ne dederis mihi. et ex camino paupertatis libera me. Qũo ãt iterũ si diuicie et pauptas ex deo sunt malum ẽ pauptas aut diuicie. Quare ergo hec dicta sunt. Hec dicebant̃ in veteri testamento. vbi multa ratio diuitiarũ habebat̃. vbi pauptatis plurimus erat cõtempt⁹. vbi hoc q̃dem male dcm̃ erat. illd̃ bñdictio. Sz nũc neq̃q; ita ẽ. Sz vis audire pauptatis p̃dicam̃ta Ipsam ꝓfessus ẽ xp̃s et dixit. fili⁹ aũt hois nõ habet vbi caput suũ reclinet. Et iterũ discipulis dicebat. nolite possidere aurum neq; argentũ nec duas tunicas. et paulus scribẽs dicebat tanq̃; nihil hñtes et oia possidentes. et petr⁹ dicebat ei q̃ ex natiuitate sua claudus erat. argentũ et aurũ ñ ẽ mihi Et in ipso veteri testam̃to vbi i ammiratõe habebant̃ et erãt q̃dẽ mirabiles. nõne helyas p̃ter melotidem nihil habebat. Nõne helise⁹. nõne iohãnes. Nemo igit̃ sit hũil' ꝓpter pauptatem. nõ est pauptas que facit hũilem. sz diuitie q̃ cogũt quenq̃; opus habere plurimis. mltas grates debere cõpellens Quid iacob erat pauperius dic mihi. qui dicebat. si dederit mihi dñs panẽ comedere ⁊ amictũ indui Nunq̃d sine fiducia erãt helyas et iohãnes Nõne ille q̃dẽ achab redarguebat ille ãt herodẽ. ille q̃dẽ dicebat. ñ ei tibi licet habere vxorẽ fratris tui. Helias vero ad Achab cũ fiducia dicebat. nõ ego ꝑuerto israel. sz tu et dom⁹ p̃ris tui. Vides q̃ hoc maxime facit fiduciã hoc ẽ pauptas. Nã diues seruus est obnoxi⁹ extãs dãnis. et tribuẽs omni volenti euz nocere. Ille aũt nihil hñs scripsionẽ non timet. neq; condemnatõez Nequaq̃; ergo pauptas facit sine fiducia esse. Christus autem cum paupertate mittebat apl'os i cãm.

fiducia opus habentē multa. Ual
de em̄ fortis ē paup et ñ habet vñ
iniuriam patiat̄ vel ledat̄. Diues
vndiq; facilis ē ad captiuandū. ei-
dem cōtingit veluti si aliq̄s funes
trahat multos et lōgos. et facile sit
eū apprehendere. sic etiā in diuite
contingit. Sunt em̄ serui. aurū. ar-
gentū. et decē milia rerū et decēmi
lia cure. et discrimīa multa. necessi-
tates plurime. q̄ oibus eū captiua
bilē faciunt. Nullus igit̄ iā paup-
tatem in orationibus cām esse pu
tet. Si em̄ virtus assit om̄s diuitie
mundi neq; vt lusus neq; vt stipu-
la erunt apud eum. Hanc igit̄ con
sectemur si volum⁹ intrare regnū
celoꝝ. Uende em̄ oia tua inquit et
da paupibus. et habebis thesauꝝ
in celo. Et iterū. difficile est diuitez
intrare in regnū celoꝝ. Intueris q̄
et si non assit tpe et eā arripe bonū
est. Pauptas est manuductrix que
dam in via que ducit ad celum. vn
ctio athletica. exercitatio quedam
magna et ammirabilis. port⁹ tran
quillus Sz opus habeo plurimis.
ꝛ volo ab aliquo gratiā accipe. Sz
et hoc diues a te miserior est. tu q̄-
dem fortassis gratiam ꝓ cibo postu
las. ille autem ꝓ decēmilibus caus
impudens existit. vt plura habeat.
Proinde diuites magis sunt q̄ mlt
tos postulant et sepius etiam indi
gnos. vtputa veluti quid dico. sepi
us eos qui in ordine militari sunt.
et q̄ seruos necessarios habet. pau-
per autem neq; ipso impatore in-
diget acsi opus habeat magis i am
mirationem erit. quoniā ad hoc se
metipsum deposuit. cuz possit etiā
diues fieri. Nemo igit̄ causetur de
pauptate tanq̄ causa sit multoruz
maloꝝ. neq; obloquat̄ christo q̄ p-
fectionē illam dixit esse virtutis. di
cens. si vis pfectus esse. Hoc ei ipse
et verbis dixit et opibus ipsis ostē-
dit. et per discipulos suos docuit.
Sectemur ergo pauptatem. Maxi
mū q̄ppe bonū est pauptas vigilā-
tioribus fortasse sic em̄ nōnulli ex
audientibus augurant̄. et ñ ē mihi
incredibile. Mult⁹ q̄ppe ē iste mor
bus apud plurimos hoim. et tāta
pecuniaꝝ tyrānidis. vt nec vel ver
bis patiant̄ ei renunciare. sz ꝛ om̄e
putāt aduersum. si vel verbo repu
dient pecunias. Lōge absit hoc ab
aīa christiana. nihil em̄ opulentius
eo q̄ pauptatē sponte diligit. et cū
alacritate suscipit. Quō aūt hoc in
quit Dicam. Et si vultis ipso impe
ratore ditiorē esse ꝓnuncio. Quis
pocius assumpsit pauptatē. Ille q̄
dem opus habet plibus et in curis
ē cōstitut⁹. et veret̄ ne minus ei fiat
ad ea q̄ necessaria sunt stipēdijs mi
litarib⁹. iste aūt oia affluent̄ habet
et de nulla re timet acsi timet non
ꝓ tantis. Quis dic mihi ditior est.
qui p singulos dies exigit et festiat
plura colligere. et timet ne aliq̄d ei
deficiat. an ille q̄ nihil colligēs af-
fluentia multa sibi sufficiente consi
stit. et nullū postulans. Fiduciam
quippe virtus tribuit. et dei timor
non pecunie. Ille nanq; et in serui
tutem redigunt. Munera inquit ꝛ
dona excecant oculos. et sicut cu-
turba in ore versatur redargutio-
nis. Considera quantum pauper
petrus ananiam diuitem vltus est

Nonne ille quidem dines erat. iste aũt pauper. sed vide illum quidem cum autoritate loquentẽ et dicentem dic mihi si tanti vẽdidisti agrũ illum aũt cũ subiectione dicentẽ ita est tanti. Sed ꝙs dabit inquis mihi esse sicut petrus Licet tibi sicut et ille esse si volueris. Jactare q̃ possides distribue da paupibus. seq̃re christũ et eris talis. Quo inqt ille signa faciebat. Hoc nanq; est. Dic mihi ꝙd petrũ fecit opari miracula an ñ fiducia que erat ex conuersatõne Non aduertis christũ dicentez. nolite gaudere qr demones vobis subiecti sunt. Si volueris pfect⁹ eẽ audi ꝙd dixit petrus. argentũ t aurum nõ ẽ mihi. qd aũt habeo tibi do. Si quis habet argentũ et aurũ illa nõ habet. Quid ergo inqs plurimi neq; illa neq; ista hñt. Quãti hñtes paupes sunt. oia bona hñt. Si eñ mortuos nõ resuscitãt. neq; claudos curãt. sed qd oibus maiꝰ est fiduciã habent ad deũ. Audiẽt eñ in die iudicij beatã illam vocez venite benedicti patris mei. quid isto melius. hereditami p̃paratum vobis regnũ a constitutõne mũdi. Esuriui eñ et dedistis mihi manducare. sitiui et dedistis mihi bibere. hospes erã et collegistis me. mudus erã et operuistis me. Infirm⁹ eram et in carcere et visitastis me. Hereditami p̃paratũ vobis regnũ a cõstitutione mũdi. Fugiamus igitur cupiditatẽ et adipiscamur regnum. nutriam⁹ paupes vt nutriamus christũ vt coheredes ei⁹ effuciamur in iesu christo dño nr̃o. cuz quo p̃ri vna cũ spũ scõ. glia imperiũ honor. nunc et semp. et in secula seculorum Amen.

Incipit Omelia xix

Habentes ergo fratres fiduciã i introitũ sanctorũ. in sanguine iesu christi. q̃m nob dedicauit viã nouam et viuã. p velamentũ. hoc ẽ carnis sue et sacerdotẽ magnũ in domo dei. accedamus cũ veraci corde in satisfactione fidei aspersa hñtes corda a conscientia mala. t lauatũ corp⁹ aq̃ mũda. retineam⁹ confessionem spei indeclinabilẽ. Hñtes ergo fratres fiduciã in introitũ sanctorũ in sanguine iesu quã nobis dedicauit viã nouã et viuã. oñdens distantiã põtificis. et hostiarũ et tabernaculi t testamẽti. et rep̃missiõis et multam differentiã. Siqdẽ illa quidez tpalia. hec aũt eterna. Illa qdem de primo parentia. hec aũt pmanentia Illa quidem infirma. hec ãt pfecta. Illa quidem forme. hec aũt veritas Non eñ iuxta legem mandati inquit carnalis. sed iuxta virtutem vite insolubilis. et tu es sacerdos in ꝑpetuum. Ecce ꝑpetuitas sacerdotis. et de testamento illo dixit. quod vetustum est. Quod autem veteresc it atq; seneſcit proximum est interitui. Hoc autem testamentum nouum et remissionez peccatorũ habens. illud autẽ nihil huiusmodi Nihil qppe pfecit lex inqt Et iterũ. sacrificium et oblatõez noluisti. Illd qdẽ manufcm̃. hoc ãt ñ manufactũ. Illd quidẽ sanguinẽ hircorũ hẽbat. hoc aũt deum. Illd qdẽ stantẽ sacerdotẽ hoc ãt sedẽtẽ

Quoniam igitur cuncta illa minora sunt. hec aũt maiora. ppterea inquit Habentes igit fratres fiduciã Unde Sicut eñ confusionẽ faciũt peccata. sic fiduciam oĩm remissio peccatoꝝ. et ꝙ quidem coheredes facti sumus. et ꝙ tanta dilectione fruimur In introitũ inquit sanctorum. Introitũ hic celum dixit. ac cessum ad spiritalia quam dedicauit. hoc est quam construxit. quam ꝓparauit et quam inicianit. Dedicatio quippe dicit inicium vtendi Quam ꝓparauit inquit et per quã ipse prexit viam nouam et viuam. Et hic satisfactionẽ spei declarat. nouam dicens. Conat eñ ostendere cuncta maiora nos habere. Siq dem nunc aperte sunt porte celi. ꝙ neq; abraham contigit. Etiam nouam dixit vite. sed viam illam vocauit hoc est ꝑcepta dicit. Permanentem inquit per velamentũ carnis sue. Hec quippe caro secabat primo viam illam. ipse aũtẽ dedicauit nouam. Dedicauit aũt illam hac ratione. qñ ipse in ea pertexit. Velamentum aũt merito vocauit. Cum eñ elenatus esset in celũ. tũc apparuerunt celestia. Accedamus itaq; inquit cum veraci corde. In quo accedam⁹. Sanctitate. fide spiritali cultura. In veraci corde in satisfactione fidei. quia nihil est visibile hoꝝ. neq; sacerdos iam. neq; sacrificium. neq; altare. q̃q̃ nec ille sacerdos visibilis esset sed int⁹ staret. ille aũt foris. hoc est vniuersus popalus. Hic aũt non solum hoc factum quia sacerdos ingressus est in sancta. sed etiam quia nos intramus. ppterea inquit in satisfactõe fidei. Potest quippe credi et simpliciter cum hesitatõe. quales sunt nunc plurimi dicentes. qñ quorũdam erit resurrectio quorundã aũt non. Hoc non est fides. In satisfactione inquit fidei. Sic oportet credere quomodo certi sumus de visibilibus. Et adhuc amplius Hic ei aliqñ erat hoc est in hijs que videtur. illic aũt nequaq;. Hic quidem sensu ꝓcipimus illic autem spiritu. Aspergit corda nostra a cõscientia mala. Ostendit quia non fides sola sed etiam vita cum virtute q̃rit et vt nihil sibi quisq; cõscius sit malignitatis. Non eñ suscipiunt cũ satisfactione sancta eos. qui nõ ita efficiunt Et sancta eñ sunt. et vt scã sanctoꝝ. Hic autem homo nullus ꝓfanus ingredit. Illi autẽ corpus aspergebant. nos conscientiã Proinde possumus etiam nunc aspergi eadem ipsa virtute. Et abluti inqt corpus aqua munda. Lauacrũ baptismatis in hoc loco dicit. Baptismam eni corporũ mundatio nõ ẽ sed anime. fidelis enim est qui repromisit. qñ oportet ire illuc intrare i regnum. Nihil igit scruteris neq; rationes experas Fide opus habẽt nostre cause. Et intelligamus inqt inuicem ad ꝓuocationẽ caritatis. et bonoꝝ operũ. non derelinquentes congregationẽ nostram. sicut consuetudo est quibusdam. sed exhortantes et tanto magis quanto videtis appropinquantẽ diẽ. Et iterum alibi dicit. Dominus ꝓpe est nihil solliciti sitis. Nunc aũt ꝓpinquior est nobis salus Tempus iaꝫ

abbreuiatū est. Quid est non dere
linquentes congregationē nostraz
Scit ex cetu et congregationē mul
tam esse fortitudinem Ubi em̄ fue
rint duo vel tres inq̄t congregati
in noie meo. ibi sum in medio eoꝝ
Et iterū Ut sint vnum sicut ⁊ nos
Et iterū Oim erat cor vnum ⁊ aīa
vna. Non aūt hoc solum sed qꝛ eci
am caritas crementat̄ ꝑ congrega
tionem Caritatem aūt incrementa
tam necesse est etiaz que dei sunt cō
sequant̄ Oratio aūt inquit intenta
a populo fiebat scd̄m ꝙ consuetu
do est quibusdam In hoc loco nō
solum ammonuit sed etiā culpauit
Intelligamus inq̄t inuicē ad ꝓuo
cationem caritatis ⁊ bonoꝝ operū
Scit etiam hoc solere fieri ex cōgre
gatione. Sicut em̄ ferrū aliud fer
rum reddit acutū. sic etiā cetus ca
ritatis facit augmētū. Lapis ad la
pidem contritus ignem emittit q̄n
to magis anima aīe cōmixta. Sed
non ad emulationē inq̄t. sed ad ꝓ
uocationē caritatis. Quid est ad ꝓ
uocationē caritatis. Et amplius di
ligere et diligi. Et bonorū opm. vt
in hoc habeant emulationē Si em̄
facere q̄z dicere maioris virtutis ē.
q̄ntum ad doctrinam ꝑtinet. mul
tos habetis etiam vos doctores i
vestra multitudine ꝑ opa ipsa hoc
facientes. Quid est aīa duertam⁹
cum veraci corde Hoc est sine simu
latione. Ue em̄ inq̄t timido cordi.
et manibus dissolutis Nihil sit in
quit falsum in vobis. non alia q̄dē
dicamus. alia vero cogitem⁹. Hoc
em̄ mendaciū est. Neq̄z simus pu
sillanimes. hoc etiā ē n̄ vericordes.

Non credendo em̄ pusillanimitas
efficit̄. Quid aūt erat Pusillanimi
tas efficit̄. Qūo autem erit hoc Si
satisfaciamus nobis ꝑ fidem. aspsi
corda. Quare non dixit mundati.
differentiā aspersionis volens ostē
dere aliud quidē esse dei. aliud āt
nostrū. Abluere q̄ppe et aspergere
consciam dei est. cum veritate autē
accedere et in satisfactōe fidei. no
strum est. Deinde etiam fidei dat
ꝓpriam virtutē. ex veritate ꝓfitētis
Quid est abluti corpus aqua mū
da. Que mūdos facit. an forte qd̄
non habeat sanguinē. Deinde sub
iungit iam qd̄ ꝑfectum est. hoc est
caritatem. Non derelinquentes in
quit congregationē nostrā qd̄ fa
cientes nonnulli congregatōes scin
dunt. Frater quippe a fratre adiu
tus sicut ciuitas munita est. Sz in
telligamus inuicē ad ꝓuocationez
caritatis. Quid est intelligam⁹ inui
cem. Si quis fuerit virtute p̄ditus
hunc imitemur. in eum intenda
mus. vt diligam⁹ ⁊ diligamur. Ex
dilectione quippe bona opa fiunt
Magnū quippe bonū ē ipsa cōgre
gatio. Ipsa nanq̄z caritatem opat̄
feruentiorē. et ex ea cuncta optima
generant̄ Nihil nanq̄z bonū ē. qd̄
non per caritatē fit. Istam igit̄ con
firmemus in inuicem. Plenitudo
quippe legis caritas ē Non em̄ la
bore opus habemus aut sudorib⁹
si dilexerimus inuicē. spōtanea no
bis via ꝓsternitur ducens ad virtu
tem. Sicut em̄ in itinere contingit
si quis inicium comp̄hendat recta
via ducit̄ et non oportet declinare
sic etiam in caritate tantum arripe

principium. et statim manum tibi p̄bens. ipsa te deducit ꝛ dirigit. Caritas primi malum non opaꝫ. non cogitat malum. Consideret quisq̄ semetipm quō afficiꝫ erga seipm. non sibi invidet Omnia in se continet bona. oibus se p̄bonorat. oia sub se vult constituere Si igitur et circa alios sic afficiamur omnia mala soluunt Non erunt inimicitie. ñ cupiditas. Quis em̄ ñ velit seipm amplius habere Nullus. Sed ecō tra habebimus cōmuniter cuncta et cessabimus congregantes nos ipsos. Et hoc si fecerimus. retentio mali in corde locum non habebit Quis autem velit retinere malum quis velit sibiipsi irasci Nōne maxime nobisipsis. q̄ omnibus ignoscimus Si ergo sic in primos afficiamur. nunq̄ remanebit in corde mali retentio. Et quomodo possibile est hoc inquis diligere primuꝫ sicut seipm. Si non fecerunt etiam hoc alij. bene putas impossibile.
Si autem fecerunt manifestum est quia per negligentiam a nobis nō efficit Sed et alias nihil impossibile imperat christus intm̄ vt etiā mḷti supgrederent eius p̄cepta. Quis ergo inquis fecit hoc Fecit hoc paulus. petrus. omnis chorus sanctorum Sed si dicam quia primos dilexerunt. nihil magnum dico Inimicos sic etiam amauerunt. quō ñ amauit quisq̄ suos vnanimes. q̄s em̄ suscipiat p vnanimis in gehennam ire cum ire possit ad regnum Nullus At paulus p inimicis hoc susceptum habebat p lapidantib⁹ et flagellantibus eum Qualis ergo nobis erit venia. qualis excusatio. si vel minime participatis simulem q̄m ostendit circa inimicos paulus. non erga amicos ostenderimus. Et beatus item moyses añ istam. Pro inimicis voluit lapidātibus eum deleri de libro dei. Et david rebellantes aduersus se videns interemptos dixit. Ego pastor peccaui. et isti quid fecerunt. et saulem inter manus habens occidere noluit. quinetiam saluauit. p̄ sertim cum ipse in periculo esset cōstitutus Si autem hec in veteri testamento qualem veniam nos habebimus in nouo testamento conuersantes. et neq̄ ad mensuram illorum p̄uenientes Nisi em̄ abūdauerit inquit iusticia vestra plus q̄ scribarum et phariseorū. non intrabitis in regnum celorum Cum ergo etiam minus habemus ab illis quomodo intrabimus Diligite inquit inimicos vestros Dilige igit̄ inimicum Non em̄ illi prestas sed tibi Quomodo Similis efficeris deo Ille igitur si amet̄ a te nihil lucratur. a conseruo quippe dilectus est. tu autem si dilexeris conseruum magnum lucrum facies et efficeris similis deo Vides quia nihil gr̄e p̄stas sed tibi ip̄m Meritum em̄ nō illi sed tibi cōparas Quid ergo inquis si sit malignus Tanto amplius maior erit et meritis Pro malignitate sua debes illi gratiam ꝛ mḷta milia bñficiorū̄ suscipiēs adhuc malus p̄manes - Si enim non essꝫ valde malus neq̄ tibi merces valde creseceret Proinde causa ñ amādi et dicendi quia malignus est cā

amandi. Aufer contrariū certatorē et auferes occasiones coronaꝝ. Nō intueris p̄cones quomodo saccu-los harena replētes ita exercitant̄. Tu aūt opus non habes studium hijs impendere. Plena est vita humana exercitantiū te. et facientium fortiorē. Non vides qꝛ et arbores q̄nto ventis cōmouent̄ tanto amplius fortiores efficiunt̄ et dense. Et nos igitur si fuerimus lōganimes fortiores erimus. Vir longanimis inquit multus ē in sapia. qui aūt est pusillanimis. fortis stultus. Intueris quanta huius viri laus ē et quanta illius accusatio. fortis inquit stultus hoc est valde stultus. Proinde non simus pusillanimes ad inuicem. Non em̄ hoc ex inimicicijs contingit. sed ex pusillanimitate aie. Si vero fuerit fortis om̄ia facile tollerat et nihil eam poterit demergere. sed ad tranquillos eaꝫ portus adducit. Quos contingat nos omnes adipisci. gratia et mia domini nostri iesu christi cum quo patri vna cum sancto spū. gloria imperium. honor. nunc et semp̄ et in secula seculorum Amen.

Explicit omelia xix.

Incipit Omelia xx

Sponte nanq̄ peccātib⁹ nobis postq̄ accepim⁹ veritatis agnitionem. non relinquitur hostia ꝓ peccatis Terribilis aūt est expectatio iudicij. et ignis zelus consumptur⁹ aduersarios. Arbores q̄ institute sunt et ceterā habuerūt diligentiā agricolarū adhibitam manib⁹ atq̄ laboribus. si nullam referant laborū vicissitudinē. radicitus euulse igni tradent̄ Tale quiddam et in causa contigit baptismatis. Cum eniꝫ nos christus instituerit et irrigatōe spāli potiti fuerimus. si deinde nullum fructum afferamus ignis nos expectabit gehenne. ⁊ flama inextinguibilis Paulus igitur hortat̄ ad caritatem et fructificationē bonoꝝ operū. ex vtilibus inuitans. Que sunt autem hec vtilia Qm̄ introitum habemus ad sancta quam dedicauit nobis viam nouam Postq̄ ex utilibus inuitauit ad opa bona. vult etiam nunc ex metuendis et tristib⁹ idipsum itē facere. Postq̄ em̄ dixit non derelinquamus cōgregationem nostrā quēadmoduꝫ quibusdam vsus est. sed exhortantes tanto amplius quanto videtis appropinquantē diem. intulit dicens. Sponte nanq̄ peccantibus nobis. postq̄ accepimus veritatis agnitionem. Opus ē inquit bonis opibus Opus ē et valde op⁹. Spōte nanq̄ peccantibus nobis p⁹q̄ accepimus veritatis agnitionem. vltra non relinquitur hostia ꝓ peccatis. Mundatus es liberatus es a criminibus factus es fili⁹. Si ad p̄mum vomitum reuersus fueris. iterum te reꝓbatio expectat ⁊ ignis et huiusmodi alia. Non em̄ est hostia secunda. Hic iterum exurgunt qui penitentiam auferunt ⁊ qui ad baptismum segnes sunt accedere. Illi quidem dicentes quoniam nō est tutum nos ad baptismum accedere. siquidē nō est secūda remissio

Isti autem dicentes non est tutum
dare peccatoribus sacramenta. si-
quidem non est secunda remissio.
Quid ergo ad vtrosq; dicemus.
Qm̄ in hoc nō penitentiam exclu-
dit neq; ꝓpiciationē que fit ꝑ peni
tentiā. neq; repellit et deijcit ꝑ de-
sperationē delinquentē Non enim
ita inimicus est salutis nostre. Sed
quid Secundū excludit lauacrum
Non em̄ dixit non est vltra penitē
tia. neq; dixit non est vltra remissio
sed hostia inquit vltra non est. hoc
est crux secunda vltra non est. Ho
stiam quippe hanc vocat Una nā
q; hostia ꝑficit in ꝑpetuum eos q̄
sanctificant̄. non sicut iudaici Pro
pterea em̄ sursum atq; deorsum tā
tum disputauit de hostijs. qm̄ vna
est. non hoc solum volens ostende
re qm̄ differt a iudaicis isto modo
sed etiam cautos nos volens effi-
cere. ne speremus vltra scd̄m iudai
cam legem aliam hostiam Sponte
quippe peccantibus nobis inquit
Vide quomodo ꝓnum se ostēdit.
ad veniam tribuendā. sponte inq̄t
peccantibus nobis. Proinde non
sponte peccantibus dat̄ venia P⁹
agnitionē inquit veritatis. siue xp̄i
siue cunctorū dogmatū vltra non
remanet hostia ꝓ peccatis. Sz q̄d
Terribilis inquit expectatio est iu-
dicij. et ignis zelus consumpturus
contrarios. Contrarios em̄ non in
fideles dicit tm̄. sed etiam fideles.
contraria virtuti agentes siue buia
et domesticos ac familiares idem
ipse ignis accipiet etiam contrari-
os. Deinde consumpturū eos ostē
dit dicens. ignis zelus consumptu
rus est contrārios Sicut em̄ bestia
ꝓuocata que est valde seua et agre
stis nō cessat donec app̄hendat ali
quem et deuoret. sic etiaz ille ignis
tanq̄ aliquis zelo stimulatus alicu
ius quēcunq; app̄henderit nō di-
mittit. sed deuorat et dilacerat De
inde etiam sermonem infert cōmi
nationis. qꝛ merito qꝛ iuste. qd̄ ad
fidem ꝓficit cum ostenderimus. qꝛ
iuste aliquid sit Irritam nanq; q̄s
faciens legē moysi inquit. sine mi-
seratione coram duobus vel trib⁹
testibus morit̄. Sine miseratōe in-
quit vt nulla sit venia. nulla mīa q̄z
q̄z moysi esset illa lex. Plurima nā
q; ipse disposuerat Quid est coraz
duobus vel tribus Et qūo cōcul-
cat quisq;. filium d̄i Si duo vl'tres
testificati fuerint confestim iudiciū
dant. Si em̄ in veteri testamento.
vbi lex moysi irrita fit. tantum ē ac
tale supplicium quanto magis pu
tatis qꝛ peius merebit̄ suppliciuz.
qui filium dei cōculcauit et sangui
guinem testamenti. cōmunē existi-
mauit. et spūm gratie iiuriauit Et
quomō conculcat quisq; filium d̄i.
Quando em̄ ex eo participat̄ quis
q; per sacramenta. nonne peccata
cōmittit Nonne illū conculcat. nō
ne ipsum contemnit. Sicut em̄ ea
que conculcamus nullius momēti
pendimus. sic et qui peccāt in chri
stum. nullius momenti existimant.
et sic peccant Factus es corp⁹ chri
sti et trades teip̄m dyabolo. vt cō-
culces christum. Et sanguinem in
quit cōmunem iudicas. Cōmune
quid hoc est In mundū. siue quod
nihil amplius a ceteris habet. Et

spiritū gratie iniuriās inquit. Qui
enī beneficiū non suscepit iniuria//
uit bñfacientē.fecit te filium.tu au
tem vis fieri seruus. Venit ad ha//
bitandū apud te tu aūt adducis ei
cogitationes malignas. Christ⁹ vo
luit solidari apud te.tu autem eūz
conculcas p crapulam.p ebrietatē
Audiamus qui indigne sacramen
tis participamur.audiam⁹ qui in
digne ad mensam illam accedim⁹
Nolite inquit icm̄ dare canib⁹.ne
q̄z mittatis margaritas vestras añ
porcos.ne forte conculcent ea pe//
dibus suis.hoc est ne contemnant
ne respuant. Sed non hoc dixit.sz
quod terribilius est ex terribiliorī//
bus coartat animas audientium.
Sufficiens enī erat etiam hoc ad
conuertendū eos.non minus a cō//
solatione.et simul et differentiaz et
supplicium ostendit.ꝛ iudiciū ipſ
relinquit.vtpote de re clara et que
manifesta constaret. Quanto ergo
arbitramī inquit peius mereri sup
plicium In hoc loco videt mihi et
de sacramentis aliquid significare.
Deinde et testimoniū subiungit di
cens. Metuendū est incidere ī ma//
nu dei viuentis. Scriptum est enīz
Mihi vindictam et ego retribuā.
Et iterū Dominꝰ iudicabit popu//
lum suū. Et incidam in manus do
mini.et nō in manus hoim. Sed si
non penitueritis in manus dñi in//
cidere Cum viderimus igitur quē
q̄z hic puniri.non contremiscamus
ad pñtiam sed contremiscam⁹ ad
futuram. Sēm miam eius et indi
gnatio eius est.et sup peccatores re
quiescet furor eiꝰ Simul etiā aliud
significat in hoc loco. Mihi inq̄t vi
dictam et ego retribuā. De inimi//
cis hoc dictum est qui male faciūt.
non de hīs qui male patiunt. Hic
aūt et consolat eos bñdicentes. p//
manet in sempiternū deus et viuit
Proinde acsi nunc non recipiunt.
postea recepturi sunt Illos oportz
congemiscere non nos. Non enī in
illoꝝ incidamus manus. illi aūt in
manus dei. Neq̄z enī qui patit̄ ali
quid malū patit̄.sed qui facit. neq̄z
beneficium pcipit qui iniuriat̄.sed q̄
beneficium pstat Decigit̄ scientes
patientes efficiamur ad patienda
mala.et pmpti ad bñfaciendum.
Hoc aūt poterimus si pecunias ꝛ
gloriam contēnamus. Et qui has
exposuerit passiones.oibus hoīb⁹
erit liberior.et ab eo q̄ purpura in
duit̄ locupletior. Intueris quanta
fiunt mala ppter pecunias. Nō di
co quanta ppter auariciam.sed in
eo q̄ affectione et passione q̄dam
tenemur circa pecunias Verbi gra
tia si perdit aliquis pecunias vitā
ducit omni morte peiorem. Quid
doles o homo.quid lacrimas. q̄z
te a cura custodiendi supflua libe//
rauit deus.quia non sedes tremēs
et metuens. Dic itaq̄z si te quisq̄z
alliget ad thesaurū pcipiens vt illi
semp assideas.et vigilem curā alie
nis impendas.nonne doles et dif
ficulter feres. Tu teipm alligaue//
ras vinculis pessimis.et q̄z illa ser/
nitute liberatus es doles. Verū dp
pe est qm̄ ex opinione veniūt ꝛ me//
roꝛes ꝛ gaudia.veluti si aliena ha
beamus. Nunc ad mulieres mi//
hi sermo est. Habet q̄dam mulier

forsitan vestimentū ex auro conte-
xtum. et hoc excutit et expluerat.
inuoluit linteaminibus mūdis. cū
cautela custodit. tremet sup illō t
non eo fruitur. Aut eīm morīt. aut
vidua facta est. aut si horū nihil cō
tingat. metuens ne assiduo vsu at-
teratur. et eo fraudetur. Alio modo
seipsam eo fraudat cum ei parcit.
Sed dicis quia illud dimittit alij.
Sed neq; hoc certum est acsi t alij
dimittat. et illa similiter eo vtīr Et
si quis scrutetur in domibus inue-
niet et maxima parte p̄ciosa vesti-
menta que alijs excellunt in maio
re honore haberi et veluti si aiam
habeant ita curari Non eīm vtitur
eis assidue. sed verēr et tremet tine
as et alia huiusmodi rodere et co-
medere solencia. Remonet pluria
in vnguentis t aromatibus ponit
et neq; p̄mittit vt oim aspectus di
gni fiant illa conspicere. sed ipsa for
tassis cum viro suo diligenr ordi-
nat et continet. Nonne recte dic
mihi ydolatriam. auariciam voca
uit paulus. Quantum eīm illi ho-
norem circa ydola ostendunt. tīm t
isti erga vestimenta sua t circa ea q̄
habent ex auro confecta. Vsq; quo
cenum istud euacuamus. vsq; quo
luto et lateribus adherebimus Si
cut eīm illi egyptiorū regi labora-
bant. sic et nos dyabolo laboram⁹
et flagellamur p̄ singulos dies. t nō
timemus curam gerentes t tremē-
tes. Sed si voluerimus ingemisce-
re ad deum. si voluerimus ad eum
respicere mittet nobis non moysen
neq; aaron. sed verbum suum et
cōpuncti onem donat. Hoc autez
verbum veniens et continens ani-
mas nostras liberabit nos a seruī-
tute amara. et educet nos de egy-
pto infructuosa et inutili. et de stu
dio nostro vanum habenti laborē
et de seruitute qui nullum habz lu
crum. Illi quidem saltē aurea plu
rima sumentes. egressi sunt merce
dez laborīs sui. nos aūt nihil atq;
vtinam nihil. Etenim etiam nos
sumimus non aurea sed egypti ma
la hoc est peccata et supplicia t pe
nas. Discamus igitur quid nobis
est vtile. discamus iniuriam pati.
Hoc eīm est christiani. Contēnam⁹
pecunias ne salutem nostram con-
demnemus. Contemnamus pecu
nias et non contemnamu⁹ aiam.
Ipsa est que subijcietur supplicijs.
ipsa est que afficiet tormentis. Illa
hic remanent. ista descendit illuc.
Quare ergo dic mihi luges. et nō
sentis. Hec ad auaros dico. et ad
eos qui ab auaris ledunt vt fortē
illorum auaricias tollerent seipsos
interimunt illi non nos. Vos q̄dē
priuant pecunijs. semetipsos autē
p̄piciatione dei et adiutorio. Qui
enim illa nudatur. t si circundetur
omnibus mundi divicijs. omnib⁹
erit egentior. Sicut et qui omnib⁹
pauperior est. si istam habeat oīb⁹
erit opulentior. Dominus inquit
pascit me. et nihil mihi deerit. Dic
autem mihi si haberes aliquem vi
rum magnum atq; mirabilē t val
de te amantem. et curam gerentē.
deinde cognosceres q̄m semp vi
cturus esset. et q̄ non eum morte
p̄uenires. et cuncta tibi impiens
cū fiducia tuis reb⁹ frui p̄mitteret.

num velles aliquid possidere. num si omnibus nudus esses. nonne ditiorem te esse putares illū habēdo Quid ergo luges quia pecunias nō habes. ⁊ non magis consideras q̄ ablate tibi sunt occasiones peccandi. Sed dices. q̄ qđ hēbam amisi. Sed acq̄sisti ꝓpiationem dei. Et quomodo acquisiui inquies Quia dictum est Quare non iniuriā magis patimini Dictum est. quia beati qui omnia grate suscipiunt. Intellige igit̄ quando dei fauore perfruitur. que ista opibus ipē ostendit Unum quippe tm̄ a nobis queritur. vt in omnib⁹ gratias agam⁹ deo. ⁊ omnia habebimus abundāter. Utputa veluti quid dico Perdidisti auri libras decemmilia. age gratias confestim deo et centū milia acquisisti ꝑ vocem illā. et gratiarum actionem Dic em̄ mihi quando beatum indicasti iob. Quādo habuit illos multos camelos. ⁊ pecudum greges et armenta boum. an quando illam vocem emisit. dominus dedit. dñs abstulit. Eteniz dyabolus ꝓpterea nobis dāna facit. non solum vt pecunias nob auferat. scit em̄ q̄ nihil est. sed vt per hoc cogat nos dicere aliquid blasphemum. Sic etiam in causa beati iob non hoc festinabat tm̄ vt eum paupem faceret. sed vt blasphemiam oze ꝓferret. Cum ergo omnib⁹ eum nudaret. attēde quid dirit ad eum ꝑ mulierem. Dic verbum i deum et moreris. Iniquissime oibus eum nudasti. quid amplius queris Sed non hoc festinabā inquit. Aliud est propter quod ista feci oīnia. nondū ad quod volebam profeci. Festinabam em̄ nudare eum diuino auxilio. ꝓpterea cum pecunys nudaui. Hoc est qđ volo. illud autem nihil est. Si hoc non fecerit. nō solum nihil lesus est sed etiam iust⁹ Intueris quia scit etiam malign⁹ demon ille quantū damnū est huius rei. Et adhuc vide illum ꝑ mulierem insidias consuentē. Aduerte omnes viri qui vxores habetis. a matrices pecuniarum ⁊ cogentes vos blasphemare deū. recordamini iob. Sed videamus si placet ei⁹ etiam multā māsuetudinē. qūo eā obmutescere fecit. Ut quid inquit veluti vna ex insipientibus mulieribus locuta es. Vere corrūpūt mores bonos colloquia mala. Semp quidem sed maxime in erumnis et incladibus. Tunc qui mala suadēt habent virtutem. Si em̄ etiam a seipsa anima, pna ē ad merores et anxietates. quanto magis cum cōsultor et suasor affuerit. Nōne ad ipz infernum demergit. Magnū q̄ppe bonum est mulier. sed etiam malū magnum. Quia vero malum magnum est attende ex qua ꝑte vult suffodere murū tam fortem. Non eum domuit inquit ablatō pecuniarum nihil magnum operatum est hoc damnū. Propterea inquit nisi in faciem tibi bñdixerit Intēdis ad quid festinabat. ad quā rē aspirabat. Si igitur grate feramus. et hec recipiem⁹ Acsi non recipiam⁹. maior erit merces. Cum em̄ certas set fortiter tunc ei et hec restituta sunt. Cum ostēdisset dyabolo quoniam non ꝓpter hec cum coleret.

tunc et ista ei tribuit. Talis em̄ est deus noster. cum nos viderit non affixos rebus secularibus et caducis. tunc nobis ea largit̄. Cum nos viderit spiritalia p̄ponentes. tūc ⁊ carnalia donat Ante autem nequaq̄. neq̄ defluamus a spiritalibus Custodiens autem nos nō dat carnalia vt vel nolētes ab eis separet. Non inquis sed si accepero saturabor. et magis gratias agam Falsuz est o homo. Tunc enim maxie eris negligens Quid ergo est inquit qd̄ plurimis tribuit. Unde certum est quia ipse tribuit. Et quis inq̄t ali⁹ tribuit. Auaricia eoꝝ Et qūo inq̄t ꝑmittit hec fieri. Sicut et homicidia et furta et violentias ceteras. Quid ergo inquit dicimus de his qui ex parentibus suscipiunt hereditates. et ipsi multis malis pleni sunt. Quid hoc est inquit Quomodo eos ꝑmittit deus hijs ꝑfrui. ꝑmittit eos sicut et fures et homicidas et ceteros malefacientes. Nō em̄ est tempus iudicij nunc. sed cōuersationis bone. Sicut iam dixi et nunc iterū dico. quia amplius luēt suppliciū quando cunctis ꝑfruuntur bonis. neq̄ meliores efficiunt̄. Non enim omnes equaliter punientur. sed hy qui etiam post beneficia mali ꝑmanserunt. amplius punientur. Qui autem cum paupta te vixerunt. nō ita Et quia hoc ita est audi quid dixit ad dauid Nonne dedi tibi omnia dn̄i tui. Cuz ergo videris iuuenem sine laborib⁹ hereditatem paternam suscipientem. et in malicia ꝑseuerantem. certe scito quia supplicium ei adijciet̄ et pena crescit. Non ergo hos emulemur. sed eos potius qui virtutez suscipiunt. qui diuicias spāles possident. Ue enim inquit qui cōfidūt in diuicys suis. beati omnes qui timent dn̄m. Ex quibus esse vis dic mihi. Utiq̄ ex hijs qui beatificant̄ Ergo eos emulare noli. vt possis etiā illa bona que eis reposita sunt nancisci. que contingat nos oēs ꝑticipari in christo iesu domino nostro cum quo patri vna cum sancto spū. gloria. imperiū. honor. nunc ⁊ semper et in secula seculoꝝ. Amen.

Explicit omelia xx.

Incipit Omelia xxi

Rememoramini autē ꝑstinos dies. in q̄bus illuminati magnū certamē sustinuistis passionum. Et nunc ob probrijs et tribulationibus spectaculum facti. nunc autem socij talit̄ patientium. vinctis compassi estis ⁊ rapinas substantiarū vestrarum cum gaudio suscepistis. cognoscentes vos habere meliorem in cel̄ substantiam. et ꝑmanentem. Optimi medicorum cum alte secauerint et ꝑ incisionē fecerint doloris augmētum. solacium statim afferunt et remedium illi loco vbi dolor inest. et ꝑturbatam refouent animam. P⁹ q̄ autem recreauerint alteram iaz non adijciunt sectionem. quin etiā illa que facta sunt medicaminib⁹ mitioribus ⁊ valentibus amplitudinem mitigare doloris confouēt. Hoc etiā paulus fecit Postq̄ aūt concussit animas eoꝝ et cōpunxit

mentionem gehenne. et fidem faciens. quia omnibus modis oportet perire iniuriantem dei graciam. et hoc ex lege Moysi docens quia perirent. et alijs testimonijs amplius hoc affirmans et dicens metuendum est incidere in manus dei viuentis. Proinde ne multo timore desperantem animam absorberi faceret. consolatur eos per laudes et hortationes. et emulationem domesticam eis profe-rens. Rememoramini inquit pristinos dies in quibus illuminati. magnū certamen sustinuistis passionum. Multa nanq; est consolatio vel hortatio. que ipsis fit operibus. Eum enim qui aggressurus est rem aliquam. processu tēporis pmoneri et pficeri oportet. Tanq; si diceret Quando introducti estis qñ in ordine discipulorū eratis. tantam alacritatem demōstrastis. tantam fortitudinem. nūc autem minime. Et qui consolatur vel hortatur ex domesticis ac familiaribus rebus maxime hoc agit. Et non simpliciter dixit certamen sustinuistis. sed addidit magnum. Et non dixit temptationes sed certamen. quod est maximus titulus laudis. et maximarum predicatio laudum. Deinde et exequitur minutatim. dilatans sermonem suū. et laudes plurimas pferens Quomodo hoc. Nunc quidem inquit. obprobrijs et tribulationib⁹ spectaculum facti. Grauis quippe res ē obprobrium. et idonea ad animā subuertendam. et ad excecandam mentem. Nam audi quid dixit pphēta. Cum dicunt mihi inquit p singulos dies vbi est deus tuus. Et iterum Si inimicus exprobraret mihi. sustinerem. Quoniam enim valde appetens est glorie. genus humanum. propterea etiam facile obprobrijs captiuatur. Et non simpliciter dixit obprobrijs. sed etiam hic augmentum fecit dicens. spectaculum facti. Cum enim quis secretim exprobratur. contristatur quidem. Sed multo amplius cum coram omnibus. Dic enim mihi quantum erat malū. descēdētes ab infirmitate iudaica. Et ad optimam vitam transeuntes. et paternas traditiones contemnentes vt ab ipsis domesticis paterentur multa mala. et nullam haberent defensionem. Non habeo inquit quod dicam. quia hec passi quidem estis et forte doluistis. immo magis gaudebatis. Hoc significauit dicens. socij taliter patientium facti. Et ipsos apostolos producit in medium. Non solum inquit in propriis passionibus non erubescitis. quin etiam alijs taliter patientib⁹ socy facti estis. Hoc et consolantis est. et hortantis. nō dixit sustinete tribulationes meas efficimini socij mihi. sed verecūdamini passiones vestras. Et vinctis inquit compassi estis. Vides quia de seipso dicit. Et de alijs vinctis. Non enim putastis vincula esse illa vincula. Sed sicut

athlete fortes sic steristis. quia non
solū in vestris op⁹ ñ habuistis hor
tationē vel consolatōem. verū etiā
alijs hortatō ⁊ cōsolatio facti estis
et rapina substantiaꝝ vestraꝝ cum
gaudio suscepistis. Mirabiliť satis
facit et cōprobat. Deinde causam
q̄ ponit non solū ad certamia eos
exhortans. sed etiā vt nō cōmone
renť in fide. Vestras inquit tinici
as futuras videntes sustinuistis.
Quod necdū apparet tanq̄ p̄sens
appareret cernebatis. qđ sincere fi
dei est. et ea in ipsis opibus ostēdi
stis. Nā rapina illa fortassis violē
tie raptoꝝ ascribiť Nullus eñ pos
set violētos forsitan phibere. Pro
inde necdū hoc certū ē vtrū ꝓpter
fidem illā rapinam sustinuistis. q̄ꝫ
uis hoc quoq̄ certū sit. Possit q̄p
pe si velitis. non esse rapinas ab
negantes fidem. Sꝫ qđ isto multo
amplius est hoc fecistis vt cū gau
dio ista tolleraretis. Quod erat to
tum aplicū opus et dignū illis for
tibus aīabus. vt flagellati gaude
rent. Reuertebanť eñ inquit a fa
cie concilij gaudentes. quia digni
facti erant ꝓ noie iesu inhonorari.
Qui eñ cum gaudio fert ostendit
q̄ habet mercedē. et q̄ ñ patiť da
mnū fructus illi et magnus fit illa
res. Sed etiam qđ dixit suscepistis
vltroneā eoꝝ patientiā declarauit
Qñ suscepistis inq̄t cognoscentes
vos habere meliorē substantiam ī
celis et ꝑmanentem. Prosi diceret
firmā et stabilē et que pire ñ possit
sicut ista terrena perit. Deinde lau
dans eos dicit. Nolite itaq̄ amit
tere confidentiā vestrā que magnā
habet remunerationē. Quid dicis
Non dixit q̄ amisistis. sed recupe
rate Sed quid dixit Q̄ magis eos
faceret fortiores q̄ hēte illam inq̄t
Ad eñ amittiť vt iterū acq̄rať la
bore multo indiget. Quod autem
tenetur non amittere. non sic se ha
bet. Ad galathas autem ecōtrario
dicit. Filioli mei quos iterum par
turio. donec reformetur christus ī
vobis. Et merito. Illi eñ supplici
is affigebanť. propterea opus illis
erat increpatiuo sermone. Isti au
tem aliquantulum frigidiores erāt
vnde mitiore magis sermone op⁹
habebant Nolite itaq̄ amittere in
quit confidentiam vestram. Appa
ret ergo quia in confidentia multa
erant ad deum. Que magnam in
quit habet remunerationē. Et qñ
eam sumemus inquit. Ecce que ex
nobis erāt omnia facta sunt. Pro
pterea ante eoꝝ cogitationem pe
ne dicens si in celis intelligitis vos
habere substantiā meliorem. nihil
requiratis. Sed tñ hic patientia
opus est. Et non vt ad datis sed vt
in eisdem ipsis ꝑmaneatis. vt non
abijciatis qđ vobis imptitum est.
Nullo vobis alio op⁹ ē. nisi vt ste
tis sic stabatis. vt ad finē venientes
ꝑticipetis rep̄missiōez Pacia inq̄t
vob necessaria ē vt volūtatē dei fa
cientes reportetis rep̄missionē Vnū
op⁹ hētis tñ vt ꝑseueret⁹ ⁊ expecte
tis fuka. ñ vt itez certetis. ad ipam
iā coronā ꝑti sci estis. certamia cū
cta sustinuistis. vincla. tribulatōes
subē vestre direpte sūt. qđ ē g⁹ nisi
q̄ dō ceco ad h⁹ statis vt coronemī
Hoc solū tollerate aduētū corone.

O quanta magnitudo exhortatõnis et consolationis. veluti si qs ad athletã hoc diceret. qui cũctos superasset ac deiceret et nullũ reliquũ haberet q̃ sibi cõcertaret ꝛ deinde futurũ ñ vt coronaret. et dilationẽ patris ñ ferentẽ dũ arbit certamis aduenire ret q̃ coronã daret. ille autẽ impatienꝫ ferens vellet exire ꝛ fugere. ñ tollerans sitim ꝛ flãmas estuationis. Hoc igitur et ipse significauit dicens. Adhuc eñ modicũ aliquantulũ q̃ venturus ẽ veniet et ñ tardabit. Et ne forte dicerent quãdo veniet ex scripturis eos consolatur. Etenim inq̃t ppe ẽ salus nr̃a Ergo hoc dicit cõsolaꝫ eos tanq̃ puũ sit tẽpus vt remaneat. Hoc nõ ex seipso dicit sed ex scripturis Si eñ iã diu est ex quo dicit adhuc ei modicũ aliq̃ntulũ. q̃ venturus ẽ veniet et ñ tardabit. manifestũ ẽ qz nũc multo ꝓmior ẽ Proinde ꝛ pseuerare et expectare ñ mima merces ẽ Justus aũt me⁹ inq̃t ex fide viuit. Qd̃ si subtraxerit se ñ placebit. animẽ mee Magna ẽ ista cõsolatio et hortatio. qñ quisq̃ demõstrat qz q̃ in oibus correcti sunt. si modicam negligentiã habuerint totũ amittunt Nos ãt inquit ñ sum⁹ filij subtractionis ad pditionẽ. sed fidei in acquisitõz aie. Est ãt fides sperandaꝝ substãtia rerũ cõiũctio eorum q̃ ñ videntur. In hac antiqui testimoniũ cõsecuti sunt O q̃ mirabili verbo vsus ẽ dicẽs. cõiũctio eoꝝ q̃ ñ videntur. Coniũctio quippe ẽ inter⁹ ad modũ manifestis. fides igit visio ẽ inquit ñ apparentũ. et ad eandẽ satisfactõz ducit. ad quam etiam que videnꝫ. Proinde neq̃ circa ea que videnꝫ credulitas vel incredulitas dici potest. neq̃ iterũ fides dici potest. nisi cũ circa ea que nõ videnꝫ amplius q̃ circa ea que videnꝫ satisfactõz quisq̃ habuerit Qñ ea que sunt in spe sine substãtia esse putantur. fides eis tribuit substantiam. Magis autẽ non eis tribuit. sed ipsa est essentia eoꝝ Vt puta resurrectio necdũ facta est. et necdũ est in substantia. sed spes facit eam subsistere in anima nostra. Hoc ẽ qd̃ dixit substantia Si igiꝫ est coniunctio eoꝝ que non videntur. qd̃ est q̃ ea vultis iam videre vt excidatis a fide et desinatis iusti esse. Siquidem iustus ex fide viuit vos aũt si volueritis ea videre. iaz eritis fideles. Laborastis inq̃t certamina plũma sustinuistis. etiã ego hoc dico inquit. sed expectate. hoc ẽ nolite hic querere que speratis. hec dicta quidem sunt ad hebreos. Cõmunis est autem ammonitio. etiã ad plurimos eoꝝ qui hic congregati sunt Qualiter inquit et quali modo ad pusillanimes et impatiẽtes ista dicunꝫ. Cum eñ viderint malignos ꝓsperitatẽ habere tpalẽ semetipos aũt aduersitatẽ affligũtur et impatienꝫ ferũt et desiderãt vltionem eorum et vindictam ꝛ sibi mercedem laborum suoꝝ iam reddi cupiunt Adhuc eñ modicũ inquit et aliquantulũ qui venturꝰ ẽ veniet Et nos igiꝫ ad negligẽtes ista dicim⁹. qz oib⁹ modis erit vltõ omnib⁹ modis ventura est. In iauuis ẽ iã resurrectio Eñ hoc dicis inquit Non dico ex ꝓphetis. neq̃

em̄ ad christianos solos nūc sermo est. sed etiā si paganus sit. confido valde et approbatōes affero et eū doceo. Quō inq̄t. Multa nanq̄ p̄ dixit christus. Si non euenerūt illa neq̄ istis credamus. Si aūt euenerūt oia illa quid de reliq̄s dubitas Esset fortassis difficile ad credendū. cum adhuc nihil euenisset illorū. Nūc aūt cum illa euenerint vniuersa hijs reliquis nō credere. irrōnabile est. Magis autem sub exemplo hanc rē faciā clariorē Dixit xp̄s q̄r hierosolima ad captiuitatē ventura est. et captiuabit̄ captiuitate qualis non fuit antea. et q̄r nunq̄ resurget vl̄ instaurabit̄ Hoc iā euenit. et ip̄o op̄e p̄cepit effectum Dixit itē quia tribulatio erit. Magna ⁊ similiter euenit Dixit q̄r sicut granū synapis seminatū ita dilatabit̄ verbi p̄dicatio. ⁊ hoc videm⁹ p̄ singulos dies p̄ totū mund̄ discurrere. Dixit q̄r q̄ derelinquūt patrem aut matrē. aut fratres. aut sorores hēbunt et patres ⁊ mr̄es hoc ipsis op̄ib⁹ intuemur impleri. Dixit q̄r tribulationē hēbitis sz confidite q̄r ego vici mundū. hoc ē nemo vobis p̄ualet ⁊ hoc reb⁹ ipsis euenisse cōspicim⁹. dixit q̄r porte inferni ñ p̄ualebunt aduersus ecclesiā. licet p̄secutionē patiat̄ et q̄r nullus extinguere poterit ei⁹ p̄dicationē. Huic p̄phetie testificat̄ exp̄imentū ipsaꝝ rerū. et tñ valde erat hoc incredibile cū diceret̄. Quare Quia sermones erant tm̄ et verba et necdū illa demōstratio p̄lata erat dictorum. Proinde valde credibilia nūc fctā sunt Dixit q̄r cū p̄dicatū fuerit hoc euangeliū in oībus gentib⁹. tūc veniet finis. Ecce iam ad finē p̄uenimus. Maxima q̄ppe pars mundi euangelizata est Iā ergo finis istat et iminet Metuamus igit̄ dilectissimi Quid aūt est dic mihi De fine tu sollicitus es et ecce finis p̄pe est sed et vita et finis vniuscuiusq̄ p̄pe est. Dies inq̄t annoꝝ nr̄oꝝ i meroribꝰ septuaginta anni. si vero in potentatib⁹ octoginta anni. Prope ē dies iudicij. Timeamus itaq̄ fratres dilectissimi. frat̄ ñ liberat. liberat hō. Multum penis arsuri sumus illic. sz in morte nullus confitebit̄ illi. Idcirco dicit p̄occupem⁹ faciē eius in cōfessione. hoc est aduentū ei⁹ et p̄ñtiam. Hic em̄ q̄dcūq̄ fecerim⁹ p̄ualet. illic aūt neq̄q̄ Si q̄s nos dic mihi in camino flāmante vel paruulo constituat tp̄e. nōne cūcta tollerabimus vt liberemur Siue pecunias p̄ferimus siue seruitutem tolleramus. Quanti in morbos acerrimos inciderūt ⁊ oia dare p̄mpti fuerunt vt saluarent̄. si eis optio p̄poneret̄ Si igit̄ i hac vita morbus parui temporis ita nos afficit et contristat. quid faciemus illic vbi nulla erit vtilitas penitentie. Quantis nunc repleti sumus omnes malis. et non sentim⁹ Inuicem mordemus. inuicem cōsumimus iniuriantes. accusantes. incusantes. mordemur gloria proximorum. Et attende quod peius est. Cum voluerit quisq̄ suffodere opinionem et famā proximi. dicit. Hoc dixit ille de illo. deus ignosce mihi. noli me de hoc discutere. auditōis debeo ratōz. q̄d ergo dicis.

Quid dicis omnino. si non credis
Quid dicis vt incredibile facias
multa de seminatõne fame. Quid
deportas vbiq; sermonẽ q̃ verus ñ
est. Tu ipse nõ credis et deũ postu
las vt te ñ de hoc discutiat. Noli
ergo dicere sed potius tace ⁊ omni
timore liberaberis. Sed nescio vñ
morbus hic in hoies incidit. Ver-
bosi nãq; vt susurrones facti sum⁹
nihil nobis remanet in animo. Au
di sapientẽ quendã monentẽ ⁊ di-
centẽ Audisti verbũ in te moriatur
cõfide nõ te dirũpet. Et iterũ. Au-
diuit verbũ stultus ⁊ parturiuit sic
a facie nascentis mulier q̃ generat.
Parati sumus ad maliloquia. ad
condẽnatõnes instructi. Acsi nihil
aliud mali oparemur. hoc idoneũ
esset ad ꝑdendos nos. et in gehen
nam mittendos. et decẽmilib⁹ ma
lis nos obruere. Et vt integra co-
gnoscas aduerte ꝓphetã dicentem
Sedebas inquit et loquebaris ad
uersus fratrẽ tuũ Sed ñ ego inquit
sed ille. immo q̃dem tu. Si em̃ tu
non diceres alius nõ audiret. acsi
posset audire. sed tu illius peccati
non esses occa io Oportet quippe
obumbrare ⁊ cõtegere delicta ꝓxi-
mor̃. tu autem in pompã deducis
sub p̃textu bonitatis. et non effice-
ris accusator sed susurro et delir⁹.
et stultus. Ore viciato teip̃m con-
fundis cum illo et non sentis. In-
tuere aũt quanta mala ex hoc ꝓpa
gant̃ Ad indignationẽ ꝓuocas de
um. Nõne aduertis paulũ dicentẽ
de viduis et mulieribus. Non solũ
ociose discurrunt inq̃t sed et verbo
se et curiose circũentes domos ⁊ lo
quentes que non oportet Proind̃
⁊ qñ credideris eis que dicunt̃ ad
uersus fratrẽ tuũ. nec sic ea dicere
oportet. Ne dicã dñ credis. sꝫ vbi
q; que tua sunt ĩspicis. metuis exa-
minari a deo. Metue ergo ne tuã
ꝓuerbositate discutiaris Hic em̃ ñ
potes dicere quia nõ me discutiet
deus ꝓuerbositate. Hec enim res
verbositas est. Quid publicasti ma
lum. quid augmentasti. Hoc enim
exterminaturũ ẽ nos. Propterea
dicebat christus. nolite iudicare ne
iudicemi. Sed de hoc nobis nulla
ratio est. neq; nobis pharisei ꝑabo
la illa imponit moderationẽ et ille
veram rem dicebat q̃ ñ sum sicut
et hic publicanus Et dicebat nul-
lo audiente. et tñ damnatus ẽ. Si
ille verum dicebat et nullo audien
te et tñ damnat⁹ ẽ. qui falsa dicit.
et que nec ipse credit vbiq; depor-
tat sicut verbose mulieres. q̃d ma-
li non patiet̃. quid mali non susti-
nebit. Imponam⁹ iã ori nr̃o ostiũ
atq; custodiã. Decẽmilia em̃ mala
ex verbositate sepius acciderũt. do
mus euerse sunt. amicitie dissipate
⁊ alia decẽmilia pessima cõtigerũt
Noli scrutari o hõ cãs ꝓximi tui. sꝫ
si loq̃x es ⁊ hoc vicio detineris loq̃
re que tua sunt ad deum Sic em̃ ñ
erit vicium illud viciũ sed virtus.
Loq̃re q̃ tua sunt ad amicos q̃ ti-
bi valde amici sunt ⁊ iusti in quos
hẽs cõfidentiã vt orẽt ꝓ pctis tuis
Si em̃ alienas cãs dicas. nihil tibi
ꝓderit. neq; aliq̃d lucraris. q̃netiã
dãnificaberis. Si vero q̃ tua sunt
ꝓnũcies a dño tuo mlt̃ã hẽbis mer
cedẽ. Dixi enim inq̃t ꝓnunciabo.

aduersum me iniquitatē meam domino. et tu abstulisti impietatē cordis mei. vis iudicare Que tua sunt iudica Nullus te culpat si te condemnaueris Culpaberis aūt si nō te condēnes Culpaberis si non te redarguas. Culpaberis si non doueris. Vidisti illū irascentē. considera confestim etiā tu q̄ tua sunt. Et sic neq̄ illū valide cōdēnabis. et teip̄m liberabis pondere peccatoꝝ. Si sic nostra vita moderetur si sic negociem⁹ vitā nostrā. si condemnem⁹ nosipsos. ñ peccabim⁹. Fortassis etiam plurima bona opabimur in māsuetudine ac modestia constituti. ⁊ omnibus fruemur q̄ pmissa sunt diligentibus deum. que cōtingat nos omnes adipisci gratia ⁊ mia dñi nr̄i iesu christi. cū quo patri vna cum scō spū. gloria. imperium honor. nunc et semp et in secula seculorum. Amen.

Explicit omelia xxi.

Incipit Omelia xxii

IDe intelligimus pfecta esse secula verbo dei. vt ex nō apparēt ibus visibilia fierēt. Fide ampliorem hostia abel q̄ cayn obtulit deo. et p illam defunct⁹ adhuc loquit. fides fortiat ia et virili opus habet. ⁊ oia supgrediente sensibilia et infirmitatem rōcinationū hoim transeunte Nō em̄ pōt aliter quisq̄ fidelis fieri. nisi seip̄m a consuetudine cōmuni abducat. Quia ergo a ie hebreoꝝ debiles erant et a fide q̄dem inicium sumpserant. ex passionib⁹ autē tribulationū pusillanimes efficiebant. et min⁹ patient ferebant. et cōcutiebant. primo eos ex eis ipsis adhortat⁹ est dicēs. rememorami dies pstinos. Deinde ex scripta diuina dicēte iust⁹ ex fide vivit. deinde ex rōcinationib⁹ dicēs. fides est sperandaꝝ substātia rerū. cōuictio eoꝝ q̄ ñ videnť. Nūc aūt ex pgenitoribus incipit loq̄ magnis viris. et mirabilib⁹ illis bñdicens. si illic vbi añ pedes erāt bona oīns fide saluati sunt. mlto amplius nos. Cuz em̄ inenerit aia in eisdē passionib⁹ sociū. reqescit et respirat. Hoc ⁊ in fide. hoc et in tribulatōe solet accidere. Proinde sit in vobis consolatio inquit p mutnā fidem Valde em̄ incredulū ē gen⁹ hūanū ⁊ neq̄ de seipso cōfidens ⁊ timēs, p hijs q̄ se br̄e iudicat. Sz multā habet curam glie. q̄ ex primis deferť. Quid ergo paulus facit. Ex pribus eos hortať ⁊ p mo er cōmuni intellectu Dic em̄ mihi inquit qnia fides accusať veluti res q̄ ñ possit ostendi. et que deceptio magis sit. propterea oñdit. qz maxime res p fidem ⁊ nō p rōcinatōs pfecte sunt. Et qūo hoc ostendit Dic mihi. Manifestū inq̄t est qz ex nō extantibus que sunt deus efficit. et ex non apparentib⁹ apparentia. et ex non subsistentibus subsistentia. Et vnde hoc. Quia et verbo hec fecit. Ratiocinatio quidem in hoc nihil nobis suffragať. sed et contra veluti ex apparentibus apparentia putat esse facta: Propterea maxime philosophi nihil dicunt ex nullis extantibus. esse animales existentes et nihil fide

pcipientes. Rep̄hendunt aūt etiā ipsi quando magnum aliq̄d inuali dum dixerint fide dicunt pcipien- dum. veluti q̄ deus sine inicio di- cit et ingenitus. Rōcinatio q̄ppe i hoc nobis non suffragat sed et cō tra se habet. Attende nūc mihi mlt tam vanitatē ipso ꝝ. deū sine inicio dicunt ec ex nullis extantibus. Mlt tum aūt hoc mirabilius est q̄ꝫ dice re qꝛ ex nullis extantibus que sunt deus fecit. Nam dicere sine princi- pio est deus. qꝛ ingenitus. qꝛ neqꝫ a seipso neqꝫ ab alio genitus ē. am plius est hesitabile quantū ad rōci nationē attinet. q̄ꝫ dicere ex nullis extantibus deꝰ fecit que sunt. Hic eīm multa sunt credibilia. hoc ē. qꝛ fecit aliq̄s qꝛ iniciū habuit qd̄ fcīm est. Illic aūt sponte ingenitus neqꝫ iniciū habuit neqꝫ tēpus. Nonne magis hec fide indigent dic mihi. Sed ñ posuit hoc qd̄ multo erat amplius. sed ⁊ contra. vnde inquit habemus qꝛ deus hec fecit. Ratio natio non suffragat. aliq̄s qñ hc fie bant non aderat. Vñ ergo certū ē Manifestum est q̄ fidei res sit Fide intelligimus inquit pfecta secula es se verbo dei Qua fide Quia ex nō apparentibus facta sunt q̄ vident Hoc aūt est fidei. Postq̄ꝫ aūt dixit qd̄ cōmune est. deinde et in psonis hoc enucleat. Eteni vir gloriosus mundo equandus est. Hoc aūt et postea significauit. Quia ergo in p sonis centū vel ducentis hanc cau sam constituit. deinde videns par uam nūeri q̄ntitatē subiūxit q̄bus dignus non erat mundus. Et con templare quē p̄mū ponit eū q̄ ma- la passus ē. et hoc a fratre. Propa isto ꝝ erat hec passio Etēm vos in quit eadē passi estis a cōtribulibus vestris Eo occisus est a fratre nihil iniuriato. sed ꝓpter deū inuidente oñdens qꝛ et ipsi inuidiā patieban tur. Honorabat ille q̄dem deū et mortuus est ꝓ honore dei. et nec dū resurrectionē adeptꝰ ē. sed desi deriū q̄dē eius manifestū ē. et q̄ ab illo fieri debebant facta sunt. que vero a deo donari sperabant. nec dū illi collata sunt. Hostiā in hoc loco dicit honorabiliorē et clariorē et necessariā. Et non possumus di cere inq̄t qꝛ non est suscepta. Susce pit q̄dē deꝰ et dixit ad cayn. si recte offeras rcē āt ñ diuidas. ergo abel et recte obtulit ⁊ recte diuisit Sꝫ ꝓ his quā retributōꝫ accepit Intem ptus est manu fratna et cōdemna tionē quā pr̄ ꝓpt pctm̄ ꝓmeruit. hāc ipse p̄mꝰ excepit rectꝰ existens. Et intm̄ crudelia passus est inq̄n- tū etiā a fratre ⁊ p̄mus occisus. Et tā ꝓbabilit ⁊ recte viuēs nulliꝰ exē- plū hñs quē imitaret. Ad quē eīm attendēs imitatꝰ ē hic. vt sic hono raret deū Ad patrē ⁊ matrē. Sꝫ illi magis iniuriauerūt deū ꝓ tātis bñ ficijs Nū ad fratrē attendit. Eciā ipse iniuriauit. Proinde ex seipso hꝰ bonū inuenit. Qui ergo tāto di gnꝰ erat honore. q̄d patit Interi- mitur Qualiter autem Etiam ali ud testimonium cosecutus est. q̄ esset iustus. Dicitur ignis descen- disse ⁊ assumpsisse hostias eius In abel inquit inspexit. et in hostias eius. In syrorum autem lingua et igniuit habet. Cū et in verbis et

In opibus ei testificatus sit de iusti-
cia. et cum eum ꝓpter se extinctum
videret. necdū ei retribuit. sed ad-
huc sic dimisit. Nostre aūt res non
tales sunt. Quomodo inquit. Qui
ēm et exempla multa habemus. et
hortamenta atq; consolationes de
cēmilia. et signa et miracula facta.
ꝓinde illud erat vere fides. Que ei
miracula ille vidit vt crederet quia
erit a deo aliqua retributio bono-
rum. Nōne ex fide sola habuit hāc
virtutem Quid est et ꝓpterea mor
tuꝰ adhuc loquit. Ne in multam
eos desperationē adduceret. ostēn
dit eum ex parte ꝓfruitum retribu
tionez. Quomodo Speculatio ꝗp
pe eius multa est. et adhuc loquit.
Hoc est interemit ꝗdem eum. sz ñ
cum eo interemit eiꝰ gloriam atq;
memoriā. Non est ille mortuus. er
go nec vos moriemini. Quanto ei
quis acerbiora passus fuerit. tanto
magis gloria eiꝰ excrescit. Quomō
adhuc loquit. Hoc ēm indiciū ē ꝙ
vivat. ꝙ in ore omniū versatur. ꝙ
omnes eum ammirant et beatifi-
cant Qui ēm ammonet alios vt iu
sti sint loquit Non ēm tm proficit
sermo quantum passio illiꝰ. Sicut
ēm celum tm apparens loquit. sic
et ille dum in memoriā venit. Nū
q; ēm in tanta esset ammiratione si
mille linguas haberet si viueret. in
quanta nunc ammiratione ē. Hec
gloria non acquirit sine periculis.
aut simplicit. neq; piet. Fide enoch
translatus est. vt non videret mor
tem. fide quam abel ostendit. Qua
ratione Acsi post illum fuit. sed illa
que circa illum ꝓnerunt idonea
erant ad revocandum eū et deho
tandum. Quomō inquit prouide
bat deus qm periturus erat. Di-
xit ēm ad cayn peccasti. non adij-
cias adhuc. Honoratus ꝗdem ē ab
eo. sed necdū ei retribuit. neq; hoc
eum ad segniciem adduxit apud se
metipm. quod opus est laboribus
et periculis. Ecce abel honorauit de
um et non ei retribuit. Quid ei vti
litatis est discedenti. Penas a fra
tre ꝓcepit. Quid illi ex hoc ꝓderit
Ponamus quia frater acerbam re
cipiet vltionem. Quid ad occisum
Nihil tale apud seipsum dixit ne-
q; cogitauit. Sed hec huiusmodi
cuncta ꝓtransiens intellexit qm si ē
deus. omnibus modis etiam retri
butio erit. cum nihil adhuc de re-
surrectione scirent. Si autem illi ꝙ
de resurrectione nihil sciebant. et i
hac vita contraria videbāt. sic pla
cuerunt deo. qnto magis nos. Illi
ēm neq; de resurrectōe aliquid scie
bant. neq; exempla que intenderēt
habebant Et hoc ipsum magis eū
placere fecit. quia nihil retributum
illi erat. Sciebat enim qm mercen-
dis retributor est deus. Unde hoc
Abel ēm retribuit inquit. Proind
ratiocinatio alia suggerebat. fides
autem contraria hijs que vident.
Et vos igitur inquit attendite vo
bis. et si videtis nihil vos hic recu-
pere. non ꝓturbemini Quomodo
hoc. Fide translatus est enoch. Et
ēm transferretur causa fuit ꝙ pla-
cuerat. Et autem placeret deo cau
sa erat fides. Nisi ēm sciret quia re-
cepturus esset retributionem. qūo
placeret deo Sine fide ei ipossibile

est placere deo. Quomõ hoc Cre-
debat eñ quia si quis crediderit es-
se deum.etiam retributionẽ habe-
bit Unde ergo placetur deo. Cre-
dere inquit opus est quia est nõ qd
est Si autem quia est fide non rõci
nationibus op⁹ habet.ita ne quid
sit rõcinatione comp̃hendi põt Si
quia retributio mercedis est fide o
pus habet.et non rõcinationibus
quomodo ea que ad essentiam ei⁹
attinet rõcinatõe poterit comp̃hẽ
di. Qualis eñ est ratiocinatio . q̃
poterit ad ista ptingere. Quidam
eñ casu et sponte dicunt omnia q̃
sunt extitisse Uides quia nisi crede
remus de oibus non tñ retributõ
nem sed etiam de eo ipso quid sit
deus labuntur nobis omnia et nõ
stant. Multi autem querunt quo
translatus sit enoch.t quare trans
latus sit.et quare non fuerit mor-
tuus.neq; ipse neq; helyas.t si ad
huc viuunt quomodo viuunt et in
quali habitu. Sed supnataneum ẽ
ista requirere. Quia vero transla-
tus est iste.et quia assumptus est il
le.scripture dixerunt. Ubi autem
sint et quomodo non addiderunt
Nihil autem amplius q̃ que neces
saria sunt dicunt. Hoc enim factũ
est.hoc est quod de translatõne di
citur ipsis inicijs statim vt anima
humana spem acciperet.t quia sol
neretur mors et damnaretur dya
bolica tyrannis. Translatus ẽ eñ
non mortuus.sed vt non videret
mortem. Propterea addidit.viu⁹
translatus ẽ quia placuit deo Sic̃
enim pater quisq; cõminatus filio
volens cõfestim qd cõminatus ẽ
remissionem facere cõminationem
sic et deus sustinet ac patienter tol-
lerat.vt interim illũ corrigat et mo
neat p̃mittẽs firmam p̃manere cõ
minationem. Sic et deus vt pene
dicam humano more non sustinu
it.sed continuo ostendit quia solu
ta est mors . et p̃mum p̃mittit fieri
mortem.terere volens per filiũ pa
trem. Volens quippe ostendere q̃
revera p̃manet firma sententia.nõ
malos statim sed etiam cum q̃ pla
cuerat subiecit supplicio. Beatum
illum abel dico Et pene post illum
confestim transtulit enoch.et nõ re
suscitauit illum ne p̃sumerent nec
confidentes efficerent. Sed trãstu
lit illum viuum. Per abel quidem
p̃terens.per istum aũt excitãs ad
emulationem placendi sibi. Pro-
inde qui casu regi ac ferri cũcta di-
cunt.et non sperant retributionẽ.
non placent deo sicuti pagani. In-
q̃rentibus nanq; opa bona et p̃ in
tellectum mercedis retributor effi
citur. Quia ergo habemus merce
dis retributorem.sic cuncta gera-
mus vt non priuemur mercedib⁹
que virtuti sunt constitute . Eteni
multis lacrimis est dignum vt tal̃
vicissitudo despiciat.talis retribu
tio contemnatur. Sicut eñ cũ inq
rentibus mercedis retributor effu-
citur.ita etiam non inquirentibus
deum econtra veniet. Querite in-
quit et inuenietis. Quomodo aũt
potest dominus inueniri . Intelli-
ge quomodo inuenit aurũ cũ mul-
to labore. Manibus meis quesiui
inquit nocte in conspectu eius . et
non sum fraudatus . hoc est, sicut

querimus quod ꝑierit. sic deũ req̃ramus. Nonne cum aliquid ꝑdiderimus mentem nostram illuc cõuertimus. Nonne om̃s examinamus. Nonne si opus fuerit ꝑ itinera longa ꝑgere vadimus Nõne pecunias ꝓmittimus. Verbi gratia. pone filium nobis ꝑisse. quid non agimus. Quam terrã. quod mare non ꝑerramus. Nonne et pecunias et domos ⁊ cuncta postremo facimus vt illum inueniamus. Acsi inuenerimus. continemus. constrigimus. amplexamur. non derelinquimus. et inq̃situri oĩa negociamur. vt inueniamus quod querimus. ⁊ inuenientes plurimũ gaudemus. Quanto magis ergo in inueniẽdo deo hoc facere conuenit. Sicut cũ aliquid necessariorũ requirimus. magis aũt neq̃sic sed multo amplius Veruntñ quia infirmi sum⁹ saltem sicut pecunias tuas inquiris vel filiũ ita req̃re deũ. Pro hoc i itinera ꝓlixa nõ comineas. Rogo nũ aliquando ꝓ hac causa aliqua itinera ꝑrexisti Nempe ꝓ pecuniis cũcta curiose ꝑquiris. nempe cũ eas inueneris tunc confidens ac p̃sumptor efficeris. Querite inquit et inuenietis. que querunt̃ em̃ mlta cura opus habent. maxime in causa dei. Multa quippe sunt impedientia. multa ꝓhibentia. multa obũbrantia intellectum nostrũ. Sicut em̃ sol est quidem clarus. et in medium cunctis p̃positus. ⁊ non op⁹ habemus eum querere. si vero nos metipsos in inferiorib⁹ obumbramus. acsi vbiq̃ nos circũuersem⁹. multo labore op⁹ habebimus vt solem videre possimus. sic et i hac causa. si in ꝓfundo cupiditatũ malarum. si in tenebris passionum. et secularibus rebus obruamus nos metipsos. vix poterim⁹ oculos aperire. vix respicimus. vix intuemur. qui in inferioribus obrutus fuerit Quanto ad suꝑiora quisquis intẽdit tanto appropinquat ad solem Excutiamus igitur puluerem. dirumpamus suꝑiacentẽ et imp̃mentem nos nebulam. Densa quidem est et arta. et non nos ꝑmittit inspicere. Et qũo dirumpitur inq̃s hec nubes Si ad nos attrahamus radios solis iusticie. Eleuatio inquit manuũ meaꝝ sacrificium vespertinum Cum manibus etiam mentẽ eleuemus Scitis qui imbuti estis. quiddam arbitror. ꝙ agnoscatis quod dicit̃. et videtis quid significaui Eleuemus in altum mentem nostram. Noui plures viros ego. pene pendentes ex terra supra modum. et manus extendentes. ⁊ exanimatos quia non possunt in aerẽ suspendi. Et cum tanta alacritate orantes. Ita et vos esse desidero semper. et si non semꝑ saltem sepi⁹ si non sepius. vel plerumq̃ vel in matutinis vel in vespertinis. Dic em̃ mihi. extendere manus nõ potes. extende voluntatem. Quantũ vis istã extende. si vis vsq̃ ad ip̃m celum. si vis vsq̃ ad verticem ꝑtingere. ac si adhuc desuper volueris intendere licet tibi. Omni nãq̃ pẽna latior et sublimior mens nostra est. Cum autem et a sancto spiritu acceperit gratiam. et quantum efficitur velox ⁊ ꝑnix. quomodo cũcta

circuit. quomodo non fertur deorsum. neq; ad solũ decidit. Has nobis pennas preparemus. per istas et pelagus puolare poterimus et fluctuationes huius vite euadere Auium celerrime et montes et colles et maria et scopulos in paruo momento temporis sine vllo impedimento transuolant. Talis est eciam mens cum pennas acceperit cũ a secularibus abscesserit. nihil eam apprehendere poterit. omnib⁹ erit eminentior iaculis ignitis dyaboli Non est ita perfect⁹ sagittator dyabolus vt possit ad illam altitudinem ptingere. sed dimittit q̃dem iacula. est em̃ impudens. non autẽ attingit. sed reuertitur ad eum inane iaculum. Et non solum inane. verum etiam in eius caput reuertitur. Oportet quippe vt iaculũ qd̃ ab eo emittit̃ omnibus percutiat modis. Sicut enim ab hominib⁹ iaculum emissum aut illum aduersus quem emittitur pcutit. aut auẽ fortassis aut vestimentũ aut lignũ aut aerem ipsum secat. sic etiã dyaboli iaculum oportet quidẽ omnibus modis percutere. et si illum ad quem dirigitur ñ percusserit omnibus modis percutit dirigentem. Et licet hoc ex multis agnoscere q̃ quando nos non fuerimus pcussi. omnibus modis ille percutit̃. Ut puta veluti quid dico. insidiatus ẽ iob. non eum vulnerauit. sed vulneratus est ipse Insidiatus est paulo. non vulnerauit illum sed vulneratus est ipse Ubiq; sic est Si euigilemus si resipiscamus ad videndũ quod fit. quando quidem pcusserit pcutietur. et multo ampli⁹ tũc. Conuertamus igitur in illum gladios. ⁊ scuto fidei nosmetipsos armantes atq; munientes cum cautela obseruemus. ne captiui efficiamur. Iaculum autem dyaboli est cupiditas mala. maxime iracũdia ignis est flama ẽ. corripit. cõsumit. comburit. Nos autem longanimitate ⁊ sustinentia eam extinguim⁹ Sicut em̃ ferrum ignitum cum in aqua tinguitur amittit ignem. sic iracundus in longanimem incurrens. nihil eum ledit sed etiam iuuat. sed etiam ipse retinetur amplius. Nihil enim longanimitati simile est. Nunq; iniuriatur huiusmodi homo sed sicut adamantina corpora non vulnerant̃ sic etiam anime tales. Supiores quippe iaculis inueniuntur. Eminentior nãq; est ⁊ tm̃ eminentior longanimis vt nõ pcipiat vulnerantes. Cum ille exacerbat̃ ride. ridere autẽ noli palam. ne illum excites amplius. sed ride apud teip̃m tui gratia. Etenĩ pueri cum nos pcusserint cum indignatõe tanq; vlciscentes seip̃os ridemus. Si igitur rideas tm̃ erit inter te et illum quantum inter puerum et virum. Si aũt et tu exacerbaris. fact⁹ es puer. Et reuera stultiores sunt pueris qui irascunt̃ Si em̃ attendat aliquis ad puerũ exacerbatum. nonne irridet. Pusillanimis inquit fortis insensat⁹. Qui igitur insensatus est paruulus est. et longanimis inquit multus in sapientia. Hanc igitur multam sapientiam consequamur vt adipiscamur bona que repmissa sunt nob.

in christo iesu domino nostro cum quo patri vna cum sancto spiritu. gloria. imperiũ. honor nunc ⁊ semper et in secula seculorum. Amen.

Explicit Omelia xxii
Incipit omelia xxiii.

Fide noe oraculo accepto de hijs que adhuc non videbantur metuens cõstruxit aaron. ad salutẽ dom⁹ sue. ꝑ quam dãnauit mundũ et iusticie que ꝑ fidem est factus est heres. Fide inquit noe oraculo accepto sicut et fili⁹ dei de aduentu suo loquens dicebat in dieb⁹ noe nubebant et nuptum dabant. Idcirco etiam apostolus ex familiari exẽplo eos rememorauit. Exemplum em̃ enoch fidei tm̃ fuit. exemplum autẽ hoc noe et infidelitatis. Hec est ꝑfecta consolatio et exhortatio. quando nõ solum qui crediderũt inueniunt̃ approbati esse. sed etiã infideles contraria passi. Quid ergo inquit. fide noe oraculo accepto Quid est oraculo accepto Hoc est ꝑdictum est ei Oraculum autem ꝓ qua causa dicit̃. Etenim alibi dixit. oraculum illi datum erat a spiritu. Et iterum. Et quid dixit oraculum diuinum. Cõtemplaris eq̃litatem honoris in spiritu sancto. Sicut em̃ deus dat oracula. sic eciam spũs sanctus Quare autem sic dixit. Prophetia em̃ dicit̃ oraculũ De hijs que adhuc non videbant̃ inquit hoc est de ymbribus timẽs construxit sibi arcam. Raciocinatio quippe nihil in hac causa suggessit Nubebant inquit et nuptuꝫ dabant Aer mundus et seren⁹. signa nulla erant. veruntñ timuit ille. fide inquit noe oraculo accepto. de hijs que adhuc nobis debebantur timens construxit arcam ad salutem domus sue. ꝑ quam dãnauit mundum. Quomodo Ostẽdit em̃ eos dignos hoc supplicio. qui neqꝫ ꝑ illam constructionem corrigebant̃. Et iusticie que ꝑ fidem est factus est heres. Ex hoc enim apparuit iustus. ex eo ꝙ credidit deo Hoc enim anime est que se germane habet ad deum. et verbis illius nihil fidelius iudicat. Sicut etiam infidelitas contra se habet. fides ãt certum est. quia iusticiam operat̃. Sicut enim oraculum nos accepimus de gehenna. sic et ille Tam et si irridebat̃. tam et si exprobrabat̃ sed tamen ad nihil tale attendit. Fide qui vocabat̃ abraham obediuit deo vt exiret in locum quem accepturus erat in hereditatem. Et exijt nesciens quo iret. fide demoratus est in terra reꝓmissionis tanq̃ in aliena. in tabernaculis habitando cum ysaac et iacob coherendibus reꝓmissionis eiusdem Quẽ enim vidit dic mihi vt emularetur Nam patrem paganum habuit ⁊ ydolatram. ꝓphetas non audierat neqꝫ sciebat quo ꝑgebat. Qm̃ enim istos intuebatur qui crediderant ex hebreis. veluti decem milia bonis potitus. ostendit qm̃ nullus adhuc aliquid recepit. om̃es sunt sine premio nullus adhuc vicissitudines accepit A patria sua ille et a domo excidit. et egressus ẽ nesciẽs

quo iret. Et quid mirum si ipse ita cum etiam semen eius sic habitaret Videns ergo redargui repmissio-nem. dictum enī erat tibi dabo terram hanc et semini tuo. vidit filiū ibi vt pegrinū habitantem. nepos item eius vidit semetipm in aliena terra pegrinantem. et nihil turbatus est Et circa abraham fortassis merito sic actum ē vtpote p⁹ea ad effectum repmissio esset pducēda. Impletur autem eius satis erat mirū q̄q̄ etiam ad ipsum dictum esset. q̄ tibi dabo et semini tuo. non per semen tibi. sed tibi et semini tuo. ⁊ cū neq̄ ipse neq̄ ysaac. neq̄ iacob potiti sunt hoc pmisso. Ille q̄dem seruiuit mercennaria seruitute. hic autem exagitabatur. iste vero pene exciderat timens Et alias quidem interemit hostes in bello. alias autem nisi dei adesset presidium. fortassis etiam pisset. Propterea dixit quia cum coheredibus repmissionis eiusdem. Non ipse solus inquit sed etiam heredes. Scōm fidem mortui sunt inq̄t hȳ omnes. nō reportantes repmissiones. duo q̄dam hic dignum est querere. quōcū supra dixisset trāslat⁹ est enoch. et non inueniebat ne videret mortem. hic dicit scōm fidem mortui sunt hȳ omnes. Et iterum cum dixisset supra. non reportantes repmissiones. dicit noe recepisse mercedem ad salutē dom⁹ sue. et enoch translatum esse. et abel adhuc loq̄ et abraham accepisse terram. et dicit scōm fidem mortui sunt hȳ oēs non reportantes repmissionē. q̄d ergo ē Necessarium itaq̄ videtur. pmum primo solvere deinde scōm Juxta fidem inquit mortui sunt hȳ omnes. In hoc loco omnes dicit. non quia omnes mortui sunt. ſz qr pter illum solum hȳ omnes mortui sunt. quos scimus mortuos fuisse Qr autem dixit non reportātes repmissiones. verum est. Non enī hec repmissio erat noe. ysaac enī ⁊ iacob fortassis inquit acceperūt repmissionis terrā. noe vero ⁊ abel ⁊ enoch quid retributionis acceperūt Aut igitur de tribus illis dixit. aut si etiam de illis non erat repmissio vt in amiratōe esſz abel vt transferret enoch. aut saluaret noe. ⁊ hc q̄dem illis pter virtutem proue-nerunt. libamina vero quedā erāt et pme degustatōes futurorū. Dē enī ex initio sciens genus humanū multa hūilitate et descensione op⁹ habens. nō solum que futura sunt nobis largitur. sed etiam que hui⁹ vite sunt nobis prestat. sicut et discipulis suis dicebat. Qui dimiserit domos aut fratres aut sorores. aut patrem aut matrem. centuplū accipiet et vitam eternam hereditabit. Et iterum. Querite pmum regnum dei. et hec omnia adijcientur vobis Intueris quia hec adiectionis et additamenti loco ab eo dantur vt non defatigemur Sicut enī athlete pfruunt quidem omni curatione. et eo tpe quando sunt i certamine constituti. sed non omni quiete. nec plena remissione pfruūtur sub legibus viuentes. sed post ea omni plenaq̄ fruunt. sic et dē non ita prestat vt omnem hic quietem pcipiamus. Tribuit quidem

etiam hic De longo inquit eas vi
dentes et salutantes. In hoc loco
quiddam misticum significat. qm̄
om̄ia antecesserunt que illic de fu
turis dicta sunt. de resurrectione
de regno celoꝝ. de alijs que veni
ens christꝰ p̄dicauit. Rep̄missiōes
enim has qui dicit. aut ergo hoc
dicit. aut certe qꝛ non quidem eas
acceperunt. sed confidentes ꝓ eis
hinc discesserunt Confidebant em̄
sola fide. de longe eas videntes añ
quatuor generationes Post tātas
quippe generationes reuersi sunt
de egypto. Et salutantes inquit et
gaudentes Ita confidebant de il
lis. vt etiam salutarent eas Ex me
tafora nauigantiū hoc dixit qui a
longe ꝓspiciunt ciuitates desidera
tas Quas anteq̄ ingrediant̄ salu
tatione p̄ueniunt. et eas sibi famili
ares efficiunt. Expectabant enim
fundamenta habentem ciuitatem
cuius artifex et opifex deus est. Cō
templare quia hac re acceperūt re
p̄missiones. hoc est expectando at
q̄ confidendo qd̄ acciperent. Si
igitur confidere accipere est possu
mus sic accipere Isti enim acsi ni
hil potiti sunt horum. tamen desi
derio intuebantur ea. Quare hoc
fiebat Ut nos erubescamus qꝛ illi
quidem rep̄missionibꝰ in terra fa
ctis non attendebāt. sed futuram
ciuitatem requirebant. Nobis au
tem sursum atq̄ deorsum deus de
superna loquitur ciuitate. nos ta
men terrenam querimus Dixit eis
quia dabo vobis presentia quoni
am videbat eos. magis autem qꝛ
ostenderunt ei seipsos maioribus
esse dignos non eos p̄misit hec ac
cipe. sed illa maiora eis tribuit no
bis volens ostendere. quia maiori
bus dignisunt nolētes alligari ad
ista terrena. sicuti quisq̄ puerulo sa
pienti rep̄mittat puerilia. non vt
accipiat sed vt ostendat eius philo
sophiam dum ille maiora postulat
Hoc em̄ est ostendentis. quia cum
tanto studio abducebant animos
suos a terra. quia neq̄ que daban
tur accipiebant. Etenim ꝓpterea
nepotes eorum accipiunt. Illi q̄p
pe erant terra digni. Quid est ciui
tatem fundamenta habentē. isti ei
non erant fundamenta. qui ad cō
p̄ationem illoꝝ non sunt. Cuiuꝰ ar
tifex ⁊ opifex deus est O qual' laus
illius ciuitatis. fide inquit et ipsa
sara sterilis in hoc loco verecundi
am eius excitans dicit. Siquidem
sup̄ mulierem pusillanimes appa
ruerunt. Sed fortassis dicat aliq̄s
Qūo fide. que risit. Risus quidem
et ex infidelitate. timor aūt ex fide.
Quod em̄ dixit. non risi. ex fide fa
ctum est Proinde euacuata infide
litate. introducta est fides. Fide in
quit et ipsa sara virtutem ad susci
piendum semen. ad retinendum se
men. ad susceptionem virtutem ac
cepit que iam mortificata erat ⁊ ste
rilis Duplex em̄ erat p̄clusio. vna
ex tempore senuerat quippe iam.
alia vero ex natura sterilis etenim
erat Idcirco etiā ex vno geniti sunt
omnes sicut stelle celi et sicut hare
na que est ad auram maris Idcir
co ergo inquit ex vno geniti sunt
omnes non hoc solum volēs signi
ficare quia genuit. sꝫ etiā qꝛ tātoꝝ

mater effecta est. quanto⁊ neq⁊ fe-
cunde. Sicut stelle inquit celi Quo
modo ergo sepius eos enũerat. cũ
dixerit quemadmodũ ñ numeran
tur stelle celi. sic neq⁊ semen vestrũ.
Aut igitur ypbolice dixit. aut cer-
te oĩs significauit qui semper ex il
la origine, pcreant. Unius aũt do
mus, pgenitores numerare facile ẽ
Ille illius pater aut filius. et ille il-
lius. Si in hac vita tales repmissi
ones dei sic facile implentur si q̃ in
additionis loco pmisit ita mirabi
lia sunt et gloriosa ⁊ ita magnifica
q̃lia erunt illa quorum ista addita
menta sunt quibus hec ex abundã
tia dantur ad cumulũ. Quid igit
aut adipiscentibus beati⁹. aut nõ
adipiscentibus infelicius. Si enim
patria quis expulsus ab hoib⁹ mi-
serabilis iudicat. et quisquis here-
ditatem amiserit. videtur oĩbus es
se dolend⁹. qui celo ꝑuatur qui il-
lis repositis bonis quãtis lacrimis
iste plangendus est. Magis autem
plangendus. Plangetur eñ quis-
q⁊ cum passus fuerit aliquid. cuius
ipse causa non est. Cum autem ex ꝑ
pria voluntate semetipm quisq⁊ in
figit iniq̃tati. neq⁊ lacrimis dignus
sed lamentatoĩbus. magis autẽ lu
ctu. Nam et dñs noster iesus chri-
stus hierosolimã licet impie agen-
tem luxit. et lacrimatus est. Reue-
ra decem milibus lacrimis digni
sumus decẽmilibus lamentatoĩb⁹
Si omnis habitatio terre extollat
vocem suam. et lapides et ligna. et
arbores. et bestie. et volatilia. ⁊ pi
sces. et vt simul dicam totus mun
dus si vocem extollat ad lamentã-
dum nos qui ab illis bonis exci di-
mus. nihil dignum lamentabunt.
Qualis enim sermo exꝑmere pote
rit. qualis mens illam beatitudi-
nem. illamq⁊ virtutem. illam dele-
ctationem. illam gloriam. illam io
cunditatem. illam claritatem. que
oculus inquit non vidit. nec auris
audiuit. et in cor hominis non ascen
dit Non dixit quia transcẽdit cor
hominis. sed q⁊ neq⁊ intellexit quis
q⁊ aliq̃. que ꝑparauit deus diligẽ
tibus se Quorum bonorum ꝑpa-
rator et opifex deus est qualia esse
possunt. Si enim faciens nos sta-
tim adhuc nobis nihil agentibus
tanta bona largitus est. paradisum
confabulationẽ suam immortalita
tem. pmisit vitam beatam et a cu-
ris liberam. eis qui tanta fecerint ⁊
q̃ certauerint. et qui ꝑ eo sustinue-
rint quid non ꝑstaturus est Uni
genito filio suo non pepercit ꝓpter
nos filium suum ꝓprium in mortẽ
tradidit ꝓpter nos inimicos dum
inimici essemus. quibus rebus nõ
nos dignabitur si amici fuerimus
effecti. quid nobis nõ tribuet. Est
eñ dives et infinitus et desiderat ⁊
festinat nostram amicitiam habe-
re. nos autem non festinamus Et
quid dico non festinamus. Neq⁊
volumus adipisci eius bona sicut
ille vult et amplius vult. Nam ex
hijs que fecit ostendit. Nos enim
ꝓ nobis ipsis vix paucos cõtemni
mus aureos. ipse autem ꝓ nob eci
am filiũ suũ tradidit. Utamur igi-
tur ad cõmodum nostrum carita-
te dei fruantur eius amicicia. Vos
eñ inq⁊ amici mei estis. si feceritis

que dico vobis. O inenarrabilis
mia. Inimicos et infinito interual
lo ab eo distantes. a q̄bus incōpa-
bili eminentia in oībus differebat
hos amicos et facit et vocat ami-
cos. Quid igit̄ pati non debemus
quid nō libent̄ tollerare ꝓ hac ami
cicia. Pro amicicia etem̄ hoīm se-
pe ꝑiclitamur. ꝓ dei amicicia nec
pecunias patienter amittim⁹. Lu-
ctu vere digne res nostre sunt. lu-
ctu et lacrimis et lamentatōibus ⁊
vlulatōib⁹ magnis Humiliati su-
mus de sublimitate nostra. indigni
honore dei claruimus. ingrati tan
to beneficio facti sumus et sine gra
tia. nudauit nos oībus bonis dya
bolus q̄ dignitatem filiorū accepa
mus. qui fratres. qui heredes era-
mus ab inimicis eius nihil differi-
mus iniuriantibus eum. Qd̄ no-
bis erit solaciū. Decetero ipse nos
vocauit ad celum. nos autem nos
ipsos in gehennā impulimus. Mē
dacium et adulteriū et furtūd iffu
sa sunt super terram. Alij quidem
sanguinem sup̄ sanguinem fundūt
aly causas agunt sanguine peiores
Plurimi vero eorū qui iniuriant̄.
plurimi eoꝝ quorū res auferuntur
decē milia mortes imp̄cant̄. q̄ ill-
la pati. et ñ timore dei reuocarent̄
seipsos interimerent. Hec igitur ñ
sanguie peiora sunt. Heu mihi ani
ma qm̄ peryt iust⁹ de terra. ⁊ rectā
agens in hoībus non est. Nunc eci
am nos clamemus de nobisipsis p̄
mum. sed mihi consociamini ad lu
ctum. Fortassis enim q̄dam augu
rant̄ et irridēt. Propterea oportz
magis extendere luctum. quia ita
insanimus et dementes facti sum⁹
et neq̄ quia ita insanimus agnosci
mus. sed in quibus oportebat ge-
mere ridemus. Reuelabitur o ho
mo ira dei de celo sup̄ omnē impi
etatem et iniquitatem. Omnibus
deus manifestus veniet. ⁊ ignis añ
ip̄m p̄cedet. ⁊ circa eum tempestas
valida Ignis in conspectu eius cō
sumet et conflammabit inimicos
in girum Dies dñi veniet vt clyba
nus ardens. Et nemo hec in men
tem suam mittit sed veluti fabulas
contemnimus hec terribilia et me
tuenda decreta Null⁹ audiens ob
stupescit vel congelascit. Om̄es ir-
risores et illusores facti sunt. Qui
nobis erit aditus vnde salutem re
periamus. Periuimus consumpti
sumus. facti sumus irrisio inimico
rum nostroꝝ. et illusio paganorū.
simul et demonioꝝ. Quantū exul
tant nunc et dyabolus et gestiens
letatur. Angeli vero quibus cōmis
si sumus in cōfusione sunt Omnes
in ꝓcliuio sumus. nullus conuertit̄
sup̄fluo cuncta vobis expēsa sunt.
nos quoq̄ videmur vobis delira
re. Oportunum est etiam nūc ad-
uocare celum. qm̄ nullus est audi-
ens testificari elementa. Audi celū
et auribus ꝑcipe terra quia locut⁹
est dominus. Date manū. porrigi
te qui necdum dimersi estis cū his
qui ebrietate iniquitatis perierunt
vos qui sani estis laborantib⁹ qui
sobrij estis fruentibus et vacanti-
bus Nemo obsecro gratiam saluti
amicorum preponat. et iniuria et

increpatio ad vnũ tm̃ attendat. hoc est ad vtilitatẽ ꝓximi. Cũ febris occupauerit quenq̃. etiã serui dñant dñis. Cum em̃ ille intendit aĩa eius confundit. Astat ergo ordo seruorũ. nulli obsecunt. neq̃ cognoscũt iura dñica ad lesionẽ dñi Conuertant vos igit obsecro bella cottidiana. dimersiones. ꝑditõs. decẽ milia circũcirca. Undiq̃ ira dei nos circũsepsit. nos vero veluti cõplacentes deo. ista sumus cũ confidẽtia manus ad auariciã ꝑparamus Nemo ad adiuuandũ. omnes ad rapinã. Nullus ad patrocinandum vnusquisq̃ festinat qũo substantiã suã faciat ampliorẽ Nullus quẽadmodũ adiuuet indigentẽ vnusquisq̃ qũo assit pecuniis suis excogitat et multã habet sollicitudinẽ. nullus qualiter aiam suam saluet. timor continuit om̃es. ne ad pauperiẽ redigant. Ut autẽ non incidamus in gehennam nullus laborat. nullus tremet. Hec luctibus digna sunt. hec accusatione. hec incusatione. Nõ hec dicerer sz dolore cõpellor. Ignoscite. nimio luctu compellor mlta etiã q̃ nolo cogor ore ꝓferre. seuissimã intueor plagã ⁊ sine remedio video cladẽ cõsolatõe vl exhortatõe supiorẽ. Maiora mala sunt q̃ nos occupauerũt ꝑibimus Quis dabit capiti meo aquã. ⁊ oculis meis fontẽ lacrimaꝝ vt lugeã Plorem⁹ igit dilectissimi plorem⁹ ⁊ ingemiscamus. Fortassis em̃ sunt hic mõ aliq̃ dicentes semꝑ iste nobis luctũ noĩat. semꝑ lamentatõs. semꝑ lacrimas Credite mihi nollẽ q̃dem hec sed ꝑdicationes vestras et laudes ꝑcurrere. nunc aũt tempus hec expetit. Non lam̃tari dilectissimi malum est sed lamentatõnibus digna facere. Non deploratio euitanda ẽ sed deploratione digna gerere Nõ tradaris supplicijs et non lugeo. ñ moriaris et non deploro. Si ei corpus iaceat mortuũ om̃s conrogas vt congregent. ⁊ sine compassione reputas. qui forte ñ luxerint. Anima vero ꝑijt. et dicis ñ lugeas Sz nõ valeo pr̃ esse. ⁊ ñ lacrimari. pat̃ sum. affectu circa vos et amore cõfectos. Audite qualia clamat paulus. filioli mei quos iterum parturio Veluti mater parturiens. ita amaras voces emittit. sicut em̃ ille ⁊ ego. Atq̃ vtinã possibile esset ip̃m expim̃tũ mẽtis vob innotescere. vt agnosceretis q̃ ab oĩ mlĩere ⁊ puella vidua imature viduata. amplius ardeo. Nõ sic illa virũ suũ luget neq̃ pater filiũ sicut ego populũ istuz nostrũ. Nullũ video ꝓfectũ. oĩa incrimina ⁊ accusatõs cõuersa sunt. nullus ꝓpositũ habet placere deo. sed illũ inquit ⁊ illũ male loq̃mur. ille indign⁹ ẽ clero. ille turpit viuit Qui debebam⁹ mala nr̃a lugere. alios iudicamus. acsi mdi essem⁹ a ꝑctis. ñ deberem⁹ hoc facere. Quis em̃ te discernit inq̃t Quid em̃ habes qd̃ ñ accepisti. Si aũt accepisti q̃d gl̃iaris q̃si ñ accepis. Tu ãt q̃d iudicas fratrẽ tuũ mal' decẽ milib⁹ cumulat⁹. Cũ dixeris ille malign⁹ ẽ ⁊ ꝓdig⁹ ⁊ pessim⁹ intellige teip̃m ⁊ examina cũ diligentia q̃ tua sunt et peniteat te de dictis tuis. Non enim est omnino. non est ad virtutem vlla talis exhortatio. qualis

peccatorũ recordatio. Si hec duo in mente nr̃a versemus poterim⁹ adipisci bona que ꝓmissa sunt. po terimus mũdari et dilui Tantũ cõ stituamus in mentẽ dilectissimi sol licitudinem hui⁹ rei habendã esse. Doleamus hic aio ne doleam⁹ illic supplicio. sed poti⁹ vt fruamur sempiternis bonis vbi nullus erit dolor. nulla tristicia. nullus gemi tus. vt ꝓcipiamus illa bona que ex cedũt hũanam mentẽ. in christo ie su domino nostro. qm̃ ipi gloria in secula seculoꝝ Amen.

Explicit omelia xxiii

Incipit Omelia xxiiii

Tvrta fidẽ defũcti sunt omnes isti. ñ acceptis ꝛpmissionibus sed a longe eas aspicientes et salutantes. et confi dentes q̃ ꝓgrini sunt et hospites in terra. Talia eĩm dicentes signifi cabant qm̃ querebãt prĩam. Et si quidem illius memissent de q̃ exi gerunt. habebant vtiq; temp⁹ re uertendi Nũc aũt meliorẽ appetũt id est celestẽ. Ideo non confundit deus vocari deus eoꝝ. parauit ei illis ciuitatem. Prima virtus ẽ et tota virtus ꝓgrinũ esse mũdi hu ius et hospitẽ et nihil cõmune hr̃e cũ rebus hui⁹ seculi. sed remoueri ab eis sicut ꝓgrinũ. Sicut etiã illi beati de quibus dicit. circuibãt in melotis in pellibus caprinis. egen tes. tribulati afflicti. ꝙbus dignus ñ erat mũdus. Illi enĩ ꝓgrinos se ipsos esse dicebant. Paulus autẽ aliq̃d amplius dixit. nõ ꝓgrinum seipm̃ dixit. sed mortuũ mundo. et mõm sibi. Mihi inq̃t mũd⁹ crucifi xus ẽ t ego mũdo Nos vero sic hui⁹ mũdi cives viuẽtes ita cũcta i hac vi ta negociamur. t q̃ erãt iusti mũdo hoc ẽ ꝓgrini t mortui. hoc sumus nos celo. q̃ ãt erãt illi celo hoc ẽ vi uentes t ciues. hoc sum⁹ nos mũdo Propterea mortui sum⁹ q̃ vitã q̃ vere vita ẽ abnegauim⁹ t istã tpalẽ elegim⁹. ꝓpterea irritam⁹ deũ q̃ ꝓ posito nob celesti fructu t gaudio. nos trenis inhiam⁹ t a terrenis no lum⁹ abscidi. sz̃ veluti vermes q̃dã ex terra i terrã t iterũ ex ipsa i ipaz cõuertunt sic t nos penit⁹ nec mo dicũ respicere volum⁹ nec auferre nos a cauꝭ hoim. sz̃ veluti q̃dã sa cietate et ebrietate dimersi ac ꝓcus si obstupuim⁹ imaginãtes. et sicut q̃ graui t dulci somno detinent. ñ solũ nocte sz̃ etiã ipsa luce veniente et claro die facto iacẽt in lecto. et ñ erubescũt voluptati sue indulgen tes t tps opatõis et festinatõnis tẽ p⁹ somni t segnicie faciẽtes. sic eciã nos die appropinq̃nte nocte disce dẽte. magis ãt die extãte. Quam inq̃t donec dies ẽ. die g⁹ extãte cũ cta q̃ noctis sunt opauur. dormiẽ tes somnia vidẽtes ymaginatõnis deliciãtes. t clauꝭ ocul'mẽtis t cor pis insanim⁹ Aliena loq̃mur. aci nos quisq; alto cõfodiat vulnere. neq; sic sentim⁹ aci omnẽ nob di ripiat quisq; substantiã. aci ipsam nobis incendat domũ. Magis ãt non expectamus alios. q̃ hoc faci ant sed nosipsi hoc facimus. stimu lantes nosmetipsos p̃ singulos di es et percutientes. turpiter iacen tes. et nudati omni gloria. omni

honore et opa nostra turpia. neq̃ nos celamus. neq̃ alios vt ea obcelent postulamus. sed in media turpitudine transeuntibus ⁊ videntibus ꝓpositi sumus ad risum ⁊ crimen. An patatis qꝛ et ipsi maligni non irrident similes morũ suoꝝ et culpantes. Ostendit q̃ppe nobis deus et iniecit iudiciũ inuiolabile. qd̃ nunq̃ corrũpi valeat. si ad fundum inquitatis veniamus. Idcirco et si maligni sunt cõdemnant se ipsos, et si eos aliq̃s vocet hoc ip̃m qd̃ sunt. erubescunt. indignant̃ iniuriam putant. tã et si non opib⁹ sꝫ verbis condemnant. que agunt in conscia sua magis autẽ et ipsꝫ opibus Cum em̃ latentes et abscõse faciunt. magnũ iudiciũ ꝓferunt sentẽtie sue quã de illa re habeant. Sic em̃ manifesta ẽ malicia et om̃s accusatores eius extant. etiã hy q̃ eã aggrediunt̃ et in ea versant̃ Talis autem est virtus vt ea apud illos q̃ eam nõ sectant̃ in ammiratione sit Etenim fornicator laudat pudicũ et auarus accusat iniquitatẽ. ⁊ iracund⁹ ammirat̃ patientiam ⁊ culpat pusillanimitatẽ. ⁊ luxuriosus luxuriã. Quomõ ergo ista gerit delicta aliq̃s. Non qꝛ bonũ iudicat eẽ sed ex negligentia multa. alias nõ erubesceret nõ se cõmisisse negaret cum accusatur ab alio Plurimi ãt p̃occupati confusionẽ non ferẽtes. laqueo se suspenderunt. Tantũ nobis inest boni honestiq̃ testimoniũ sicut honesta clariora sunt etiã sole et contraria eoꝝ deformia. Peregrini inquit et hospites erãt sancti. Qualiter et quali modo. Ubi aũt cõfitet̃ abrahã q̃ ꝑegrin⁹ ⁊ hospes sit. fortassis em̃ etiã ip̃m h⁰ cõfessum eẽ repiem⁹ Cõfessus tñ ẽ dauid. qꝛ ꝑegrin⁹ sum inq̃t. sic oẽs patres mei. q̃ ei in tabnacul' hitabãt. q̃ sepulcra pecunijs cõꝑabãt certũ qm̃ ꝑegrini erant. vt etiã nec vbi sepelirẽt suos hr̃ent Quid g⁰ ẽ. Nũ illius terre que in palestina ẽ dicebant se ꝑegrinos eẽ. Neq̃q̃ sed toti⁹ mũdi Et merito Nihil q̃ppe cõspiciebant in eo. eoꝝ q̃ volebãt sed oia ꝑegrina ⁊ aliena Ipsi q̃dẽ virtutẽ colere desiderabant. in h⁰ aũt mũdo erat iniq̃tas multa. ⁊ ꝑegrina eis erant oia Nullũ amicũ. nullũ familiarẽ hẽbant p̃ter paucos. Qũo inq̃t ꝑegrini erãt Nõ erat diligentia eorũ circa ea q̃ hui⁹ mũdi sunt. ⁊ hoc ñ verbis solũ sꝫ etiã reb⁹ ipsis et opib⁹ demõstrabãt qũo dixit deus abrahe. Dimitte p̃riam q̃ putabat̃ eẽ p̃ria. ⁊ veni ad alienam terrã. ⁊ ñ ẽ retẽt⁹ amore ꝓpriorũ. sꝫ sic ꝑegrin⁹ egressurus de aliena t̃ra sic sine aliq̃ cõpassione illã p̃riaꝫ dereliq̃t Dixit ei offer mihi filiũ tuũ ⁊ veluti ñ hñs filiũ. sic eũ obtulit tanq̃ si ñ hr̃et hũanã naturã. sic eũ obtulit Pecunias cũ trãseũtib⁹ cõmunit̃ possidebat. ꝓ nihilo eas existimabat. Primatũ alijs cedebat. in ꝑicula seip̃m dabat. decẽ mila mala patiebat̃ Nõ domos cõstruebat claras. ñ deliciebat̃. nec circa vestimẽta diligẽs erat. q̃ oia in hac vita esse solent. sꝫ cũcta q̃ ad supnã ꝑtinent ciuitatẽ gerebat hospitalitatẽ demõstrabat. fraternã dilectõꝫ. elemosinas. paciaꝫ. ꝯtẽptũ pecuniaꝝ ꝯtẽptũ p̃ntis glie et ceteroꝝ omniũ.

que in hoc mundo sunt. Filius etiã
eius talis erat. exagitabat. ꝑsecutõ
nes patiebat. debellabat et cede-
bat et obsequabat vt in ꝑegrinis
constitutus. Peregrini q̃ppe q̃cũ-
q̃ patiantur tollerant. vtpote qui
in patria non sunt. Et vxore abla-
ta. et hoc tollerauit. vtpote i ꝑegri
nis. Omnia vero que gerebat. ad
suꝑnam patriam ꝑtinebant. pudi
ciciã honestatẽ demõstrãs Etenim
postq̃ desponsauit nõ ẽ cõuersat⁹
cũ illa muliere sed transeunte vigo
re iuuentutis. tũc eã accepit. osten
dens qm̃ ñ libidinis causa hoc fe-
cit. sed mistrans et deseruiens ꝓmis
sioni diuine. Quid aũt iacob. nõne
panem tm̃ querebat et vestimentũ
q̃ ꝑtinent ad ꝑegrinos que in pau
ꝑtatem deueniunt multã Nõne ꝑ
secutionẽ patiens discessit sicut ꝑe-
grinus. Nõne mercẽnari⁹ erat Nõ
ne decẽmilia vbiq̃ patiebat mala.
sicut ꝑegrini. Hec aũt inquit dice-
bant patriam querẽtes O quanta
differentia Illi q̃dem ꝑturiebãt ꝑ
singulos dies. liberari volentes de
hac vita. et ad suam patriã remea
re. nos aũt econtra facimus Si fe-
bris accedat oia relinquim⁹. sicut
pueruli planctuosi mortẽ timem⁹.
Et merito hoc patimur quasi ꝑe-
grini cõuersamur in hac vita. et nõ
veluti q̃ festinat ad patriã sed velu
ti ad penas ituri. Propterea dole
mus et timemus. qm̃ istis rebus ñ
sumus vsi sicut oportet. sed ꝑuerti
mus ordinem Propterea lamen-
tamus qñ magis gaudere nos oꝑ
tebat. Idcirco dirigescimus veluti
homicide quidam. et duces latro
num cũ ꝑducẽdi sunt ad tribunal
et oia mala considerantes q̃ gesse-
runt. et ꝓpterea timent et tremunt
Illi vero patres ñ erant tales. sed
festinabant. Paulus aũt et conge
miscebant nosipsi inquit in h⁰ mũ
do cõgemiscimus grauati. Tales
erant abrahã et illi alij. Peregrini
q̃ppe erant in hoc mũdo vniuerso
et patriã querebãt Quã ne Istã vl̃
qualẽ. Nũ illã quã reliquerãt. Ne
quaq̃ Quid em̃ illos ꝓhibebat si
vellent iterũ reuerti et effici ciues.
Sed illã querebãt que in celis ẽ. et
sic festinabant vt hinc discederent
sic placuerunt deo. Unde nõ eru-
bescit deus vocari de⁹ eorũ O q̃n-
ta dignitas vt dignaret vocari de
us eoꝝ Quid dicis De⁹ terre vo-
cat et deus celi. et veluti magnum
aliq̃d posuit ꝙ dixit. non cõfundit
deus vocari deus eoꝝ. Magnũ ẽ
hoc. et reuera magnũ et multe bea
titudinis indiciũ Qũo Quia terre
quidem et celi vocat deus sicut vo
catur et paganoꝝ deus. qꝛ ipse cõ
didit et cõstruxit oia. Scõꝝ vero il
lorũ non sic dicit de⁹ sed sicut ami
cus aliquis german⁹ Sub exẽplo
vobis hoc qd̃ dico clarũ faciam.
Verbi gratia tanq̃ in magnis do-
mibus cũ aliq̃ ꝓbabiles fuerint eo
rũ qui in domo ꝑmi sunt. et admo
dũ fuerit approbati. ⁊ oia ipsis cre
dita fuerit ⁊ mltã circa dños suos
fiduciã habuerit. tũ dñs eoꝝ d̃r et
mltos q̃s inueniet ita vocatos. q̃d
aũt dico Sic em̃ dici põt de⁹ ñ gẽ-
tiũ solũ sꝫ totius mũdi. ita possꝫ di
ci deus abrahã. Sed nescitis q̃nta
ẽ ista dignitas qꝛ neq̃ adipiscimur

illam. Sicut eñ nũc dñs deus christianoꝝ dicit̃ et tñ excedit hoc nomẽ dignitat̃ nr̃am. ꝗntomagis si vnius vocat̃ deꝰ. Intellige ꝗnta ẽ magnitudo. ꝙ mũdi vocat̃ deꝰ nõ erubescat triũ vocari deus. Et merito. Non solũ mũdo cẽles. sꝫ mille talibus eq̃parãt meritoꝝ momẽta sanctoꝝ. Melior q̃ppe vnꝰ faciens voluntatẽ dñi. q̃ decem milia iniq̃. Qui vero sic se pegrinos vocabant, manifestum ẽ Sꝫ esto Isti fortasse ꝓpter pegrinatõꝫ dicebãt seipsos pegrinos. Quid aũt etiam dauid. Nõne rex erat. nõne ꝓpheta. nõne in sua pr̃ia degebat. Quare ergo dixit pegrinꝰ ꝛ hospes sum Dic sancte dauid. qũo es pegrinꝰ. Sicut patres inq̃t mei q; et illi pegrini erãt. Habemus inq̃t patriã. renera pr̃iam. Qũo ergo tu pegrinus es In terra inq̃t Proinde eciam illi in terra Sicut illi inquit. sic etiã ego. Sicut ergo iste sic etiam illi Efficiamur itaq̃ etiã nos pegrini ne confundat̃ deus vocari deꝰ noster. Confusio quippe illi est qñ malignoꝝ hoim vocat̃. et confundit illos etiam ipse. Sicut eñ glorificatur qñ benignorũ et optimorũ hominũ vocat̃. et colentiũ virtutẽ Si eñ nos cuitamus vocari dñi malorꝝ suorꝝ. et relinq̃mus eos. et si nos appellãs aliquis dicat quia ille multa mala opat̃. num seruꝰ tuus est. nonne confestim dicimus quia nequaq̃ repellẽtes obprobrium. Habitudo eñ quedam ẽ seruo ad dñm. et trãsit ignominia ab illo ad illũ. Sed illi ita erant clarifica confidentia pleni. vt non solꝫ non confunderet̃ cũ ab illis vocabat̃ deus. sed etiam ipse ad ipsum dicebat quia ego sum deꝰ abrahã et deus ysaac. et deus iacob. Efficiamur igitur nos o dilectissimi efficiamur pegrini. vt nõ confundat̃ de nobis deus. et nos gehẽne contradat. Tales q̃ppe erãt illi q̃ dicebant. dñe. nõne in tuo noie ꝓphetauim. nõne in tuo noie virtutes multas fecerũ Sꝫ attẽdite q̃d dicit ad eos christus nõ noui vos. qđ faciunt vtiq̃ dñi seruis malignis cõcurrentib; ad se. volentes a se ob probriũ amoliri. nescio vos inquit Quid ergo punis quos nescis Nescio aliter dixit. hoc ẽ abnego vos et euito. Sed absit a nobis vt hãc audiamus vocẽ abnegatoriã ꝛ peremptricẽ ꝛ tremendã. Si eñ qui demones excludebant et ꝓphecias opabant̃. q; vitã ñ hẽbãt cõuenientẽ abnegati sunt. ꝗntomagis nos. Quo possibile ẽ dicit aliqs vt q̃ ꝓphetias et signa fecerũt ꝛ demones excludebant. abnegent̃. fortasis fidẽles erãt ꝛ pea mutati sunt. et fci sunt praui. ꝓpt̃ qđ nihil eis ꝓfuit de ꝑma virtute. Nõ eñ exordia sola oportꝫ bñe clara sꝫ cẽ ꝛ finẽ clariorẽ. dic ei mihi. nonne rhetor circa finẽ oratõis festiat clarior apparere vt cũ plausib; discedat Nõne pfũctor circa finẽ pfunctõis sue. opa sua clariora demõstrat. Nõne athleta nisi finẽ oñdat clariorem ꝛ vsq̃ ad cõsũmationẽ semp exuperat. asi oẽs vicerit vicat autẽ a nouissimo. nõne oia illi ifructuosa fiẽt. nõne gubnator si pelagꝰ totũ ptrãseat circa portũ ãt cõfringat ratem.

omnem ꝑdidit anteriorẽ laborem
Quid etiã medicꝰ. nõne si liberaue
rit egrotantẽ morbo cũ aũt ad ꝑfe
ctionẽ salutis ꝓuentur⁹ erat egro⸗
tus tũc ei⁹ corrũpat valitudinem.
nõne inquã totũ opus corrũpit et
ꝑdit. Sic etiã in virtute contingit.
Quotquot exordys finẽ ñ posuerẽt
cõpetentẽ ⁊ cõsequentẽ et cõcinen⸗
tem. ꝑierunt et corrupti sunt. Ta
les nanq̃ sunt qui ex carcerib⁹ ipꝭ
clari ⁊ gestientes ꝓsiliunt postea ve
ro dissolutius laxiusq̃ mouenẽ. id
circo palma fraudanẽ a dño non
agnoscunẽ. Audiamus igitur hec
qui amamus pecunias. Maior q̃p
pe est cupiditas. iniquitas. Radix
eñ omniũ maloꝝ est auaricia. Ad
uertam⁹ q̃ volumus maiorem sub
stantiam nr̃am facere. aduertam⁹
et quiescam⁹ in auariciã. ne audia
m⁹ qd̃ illi quoq̃ audierũt. Nũc ea
audiam⁹ et cõtremiscamus. ne tũc
ea male audiam⁹ Nũc aduertam⁹
cũ timore. ne tunc cũ supplicys ad
uertamus. Discedite a me nunq̃
agnoui vos. ne tũc inquit qñ ꝓphe
cias oñdebatis ⁊ demones effuga
batis. fortassis etiã ĩ hoc loco ⁊ ali
ud quiddã significat. et quia ⁊ tũc
vite erãt pessime. in ipsis q̃ppe ini
cijs et ꝑ indignos oꝑabaẽ gr̃a. Si
eñ ꝑ balaã oꝑata ẽ. multo magis ⁊
ꝑ indignos ꝓpter alios lucrãdos.
Si aũt signa et ꝓdigia ñ valuerũt
a supplicys liberare. multo ampli⸗
ora si in sacerdotali dignitate quis
q̃ sit constitutus. acsi ad suꝑiorem
honorẽ ꝑtingat. acsi inordinatõne
ei⁹ oꝑeẽ gr̃a ꝓpter eos q̃ p̃positis
opus habẽt. audiet tamẽ etiã ipse
nunq̃ te cognoui neq̃ tũc neq̃ qñ
in eo oꝑabaẽ gr̃a O quanta ẽ vite
mũdicia. q̃ntũ queriẽ apud deum
qũo ipsa sufficit in regnũ nos intro
ducere. Absens aũt ꝓdet virũ. acsi
decẽ milia possit signa ⁊ ꝓdigia de
monstrare. nihil ita letificat deum
sicut optia cõuersatio. Si eñ diligi
tis me inquit. non dixit signa faci⸗
te. sed inquit mandata mea serua⸗
te. Et iterũ Amici mei eritis nõ si
demones excluseritis. sed si custodi
atis verba mea. Illa q̃dem diuini
sunt muneris. hec aũt post dei do⸗
nũ etiã nr̃i sunt study. Festinemus
itaq̃ fieri amici dei. et nõ ꝑmane⸗
amus inimici. Semꝑ hec dicimus
semꝑ hec monemus. et vos ⁊ nos
metip̃os. sed amplius nihil fit. Ob
quã rẽ etiã timeo. ⁊ vellẽ q̃dẽ tace⸗
re ne vobis ꝑiculum crescat. Sepi
us quippe audiendo et neq̃ sic fa⸗
ciẽdo. exacerbaẽ dñs Sꝫ timeo eci
am ipse alid̃ ꝑiclm̃. hoc est. silenty
mei si q̃dem tacuero in verbi miste
riũ cõstitut⁹. q̃d g⁹ faciem⁹ vt salue
mur. Aggrediamur virtutẽ cũ tp̃s
hẽm⁹. distribuam⁹ virtutes nobis
sic̃ sibi distribuũt agriculturã agri⸗
cole. in h⁹ mẽse vincam⁹ detractõs
liurias. iracũdiã. iniusticiã. ⁊ dica⸗
mus. hodie ab hoc nos vicio corri
gam⁹ In illo ãt mẽse paciam doce
amus. ⁊ in alio aliã virtutẽ. Et cũ
hanc virtutẽ in hĩtu ꝑceperim⁹ ad
aliã trãseam⁹ Sic̃ solẽt discipuli q̃
dam q̃ acq̃sierũt custodiũt. q̃ vero
necdũ didicerẽt discẽdo acq̃rũt. Di
scam⁹ etiã nos post istã virtutẽ ve
niam⁹ ad contẽptũ pecuniarũ Ac
p̃⁹ abstraham⁹ man⁹ a cupiditate

ampliora habendi. et tunc faciam⁹ elemosinam. Non oia passim confundamus. vt eisdem manibus et occidamus et eisdem iterū miserea mur. Post hanc etiam virtutem. ad aliam transeamus et ab illa ad aliam. Turpitudo et vaniloquiū ⁊ scurrilitas neq; noiet in vobis In hijs interim nos corrigamus. non sunt negocia laboribus aut expensis aut sudoribus indigentia. sufficit velle tm̄ ⁊ omnia pmonent Nō opus est longā viam ꝑgere. neq; p transire pelagus infinitū. sed festinare tm̄ alacritatem exhibere. ⁊ frenum imponere lingue Iniurias vanas iracundias. cupiditates. absurdas delicias. elegantiā circa corporalia repellamus. cupiditatem pecuniaꝝ. piuria. iuramenta. frequētia examinis nostris abijciamus. Si tali nosipsos agricultura colamus priores spinas exterpantes et semen celeste iactantes. poterimus adipisci bona que pmissa sunt. Veniet quippe verus agricola. et nos recondet in horreis et merebimur omnia que nos omnes cōtingat ꝑcipere. gratia et clementia dñi nostri ihesu christi. cum quo patri. vna cum spiritu sancto. gloria. imperiū honor nūc et semp et in secula seculorum. Amen.

Explicit omelia xxiiii

Incipit Omelia xxv

Ide obtulit abrahā ysaac cū temptaret. ⁊ vnigenitū offerebat quē repmissiōe susceperat. Ad quem dictū ē in ysaac vocabit tibi semē. existimans quia et a mortuis resuscitare potens est deus. vnde eū et in parabol' accepit Vere magna erat fides abrahe In abel quippe et in noe ⁊ in enoch. rōcinationū erat riantiū. ⁊ opus erat hūanas rōcinationes superare. Dic aūt non solum opus habet hūanas rōcinationes excedere sed etiā quidā ampli⁹ demonstrare. Nā ꝑcepta quippe dei cum ꝑceptis dei litigare videbant et fides fidei repugnabat et māda tū dei erat repmissioni cōtrariū. vt puta veluti qd dico Dixit de⁹ Exi de terra tua et de generatōe tua. ⁊ dabo tibi terrā hāc. et ñ ei dedit illā terrā hereditatē nec gressum pedis Intueris qualiē q̄ ꝑcipiebant repmissionibus videant esse cōtraria Iterū dixit. qm̄ in ysaac vocabitur tibi semē. et credidit Et iterum dicit sacrifica nisi illū. ex cuius semine tot⁹ mund⁹ erat replendus Cōtemplaris litē ꝑceptoꝝ et repmissionū Cōtraria qppe repmissionib⁹ impabat. et neq; sic obstupuit unus⁹ ille. ⁊ neq; se deceptū dicebat Vos em̄ non potestis inquit hec dicere. qr requiē vob et pmissionē pmisit et tribulationē intulit. Dic em̄ q̄ pmisit hec eciā opabat. Quo hoc. in mūdo inq̄t tribulatōz habe. Qui ñ acceperit crucē suā et secut⁹ fuerit me nō est me dignus. Qui nō oderit aiam suam nō inueniet eā Et q̄ ñ abnegauerit oia sua et secut⁹ me fuerit nō est me dign⁹. Et iterū añ reges et pīdes iducent vos ꝓpter me. et iterū inimici hois domestici ei⁹. q̄ vero ad repmissionē ꝑtinet

et quietē illic pmissa sunt. Abrahe vero ecōtra fcm̄ est. Contraria q̄p pe pmissionū ei impabant vt face ret. et neq̄ sic turbatus est. neq̄ ob stupuit. nec se deceptū arbitrabat Vos aūt nihil extra repmissionem patimini et turbamini. Ille vero cō traria repmissionū audiebat ab eo dem ipso q̄ illa pmiserat et nō tur babat. sed veluti cōtinentia gere bat. Et revera cōtinentia erāt. Cō traria q̄dem humanis rōcinatōni bus videbantur. continentia vero erant fidei. Et quomodo inquis. Ipse nos docuit apostolus Cū em̄ dixisset existimans q̄ et a mortuis resuscitare potens est deus vt ostē deret ex eadem ipa fide ex qua cre diderat qm̄ non extantem ei dona ret ex hac etiam credere. q̄ et mor tuum resuscitare posset adiecit. q̄ ea dem ipsa fide etiam occisum re suscitari credidit Similiter quippe dubium erat humane rōcinatōni. vt ex vulua emortua et senili et ine pta iam facta ad generandū dona ret filium. et interemptum iterum suscitaret. Sed dux et viatrix est fi des p̄cedens ad futura. Et intue re que pspera em̄ erant p̄ma illius fuer̄t. aduersa non posteriora circa senectutem. Nobis aūt econtra p misit. Que tristia nanq̄ sunt. p̄ma erunt. nouissime pspera et felicia. Hoc dictum est ppter eos qui dice re audent quia post mortem nobis bona pmisit. Fortassis em̄ inquiūt etiam fefellit nos Ostendit quippe quia etiam ex mortuis suscitare po tens est deus. Si em̄ ex mortuis su scitare potens est. vtiq̄ cūcta resti tuet que repmisit. Si em̄ abraham credidit primus ante tot annos q̄ ex mortuis suscitare potens est de⁹ multo amplius nos credere debe mus Contemplaris quia sicut iam dixi. necdum intrauerat mors. tā eos ad spem resurrectionis adduxerat et ad tantam eos satisfaction nem pduxit. vt etiam interimere su os filios iussi. ex quibus sperabant repleri mundū ppter eos offerrent Hic etiam aliud ostendit in eo q̄ dixit. temptabat deus abraham. Quid ergo Ignorabat deus. quia fortis erat ille vir et pbabilis Qua re ergo eum temptabat. Nō vt ipe cognosceret sed vt alijs demonstra ret. et manifestam eius fortitudinē constitueret vniuersis. In hoc lo co etiam ostendit causam tempta tionum. ne putarent tanq̄ derelic ti a deo illa se perpeti. Nūc enim necesse est temptari ppter qd̄ mul ti sunt psecutores. multi insidiato res Tūc autem que necessitas erat Et tamen non extantibus tempta tionib⁹ alie adinueniebant Et ista quidem temptatio manifesta fuit. qm̄ deo p̄cipiente ei facta est. alie vero temptationes ipso pmittente eueniebant. ista vero etiam ipso iu bente. Si igit̄ ita pbatos tempta tiones reddunt vt etiam non extā te causa deus tamen exerceat suos athletas. multo magis nos cuncta oportet fortiter tollerare. Hic aūt significans etiam aliud dixit. quia fide obtulit ysaac cum temptaret. Nulla quippe altera causa fuit ob lationis illius nisi hec. Deinde exe quitur omnē sensum Nō em̄ poss

quisq̃ dicere quia alium filium ha
buit ⁊ ex illo sperabat repmissionē
impleri. et ꝓpterea confides istum
obtulit. etiam vnigenitum inquit
offerebat qui repromissiones acce
perat Quid dicis vnigenitū. quid
ysmahel. ex quo erat. Vnigenitus
inquit dico quantum attinet ad ra
tionem repmissionis. Propterea
addidit cum dixisset vnigenitum.
volens ostendere vnigenitum. pro
pterea esse addidit. ad quem dictū
est quia in ysaac vocabit̄ tibi semē
Hoc ex eo intueris quomodo am
miratur illd̄ quod a patriarcha fa
ctum est. In ysaac inquit vocabit̄
tibi semen. et offerebat occidendū
filium. Deinde ne q̄s putaret. qm̄
desperans hoc fecit. et ꝑ hoc prece
ptum fidē illius repmissionis ami
serat. cognoscat qm̄ reuera ⁊ hoc in
quit fidei fuit. Sed etiam illam ha
buit fidem. licet videret̄ huic repu
gnare sed non repugnabat. Nō ei
humanis rōcinationib⁹ virtutē dei
pensabat. sed fide cuncta gerebat.
Propterea non veret̄ dicere. q̄r ⁊
ex mortuis potens est deus suscita
re. Unde eum et in ꝑabolis recepit
hoc est in exemplo. In ariete inq̄t
Quomodo hoc. Ariete quippe oc
ciso iste saluatus est. Proinde per
arietem eum accepit illum ꝓ isto oc
cidens. Hec autem forme quedaz
erant. hic em̄ filius dei est qui occi
ditur. Et contemplare mihi clemē
tiam dei quanta est. Quoniam em̄
magna quedam danda erat hoīb⁹
gratia. volens hoc non gratie at
tribuere. sed veluti debitum facere
ꝑsuasit ꝑmo homini vt filium suū
trāderet ꝓ p̄cepto dei. vt nihil ma
gnum ipse videat̄ facere. filium suū
tradendo. siquidē homo an ipsum
hoc fecerit. vt hoc non a gratia fa
ceret. sed debito recōpēsaret. quos
enim diligimus et hoc eis donare
volumus. vt putetur ꝙ ab eis pri
mum aliquid acceperimus. et sic il
lis nos cuncta donauerimus. ⁊ glo
riamur ex illo magis qd̄ accepim⁹
q̄z ex illo quod donamus. et nō di
cimus q̄r hoc ei donauimus sz hoc
ab eo accepimus Unde eum inq̄t
recepit. hoc est veluti in similitudi
ne Velut enim in ꝑabola erat a
ries ysaac et typus. quia ꝑfectum ē
sacrificium. et occisus est ysaac quā
tum ad voluntatem illius attinet.
Propterea illum redonauit patri
arche. Intueris quia qd̄ semꝑ di
co hoc etiam nunc ostenditur. Cū
em̄ constituerimus mentem nostrā
ꝑfectam. et ostenderimus qm̄ con
temnimus res terrenas. tūc nobis
etiam terrena donantur Ante aūt
nequaq̄z. ne accipiēdo qui iam col
ligati eramus. terrenis rebus am
plius illigemur. Solue teip̄m inq̄t
ꝑmo seruitute et tunc accipe. ne sic̄
seruus accipias sed sicut dn̄s. Con
temne diuicias et eris locuples. cō
temne gloriam ⁊ eris gloriosus. cō
temne supplicia inimicoꝝ et tunc
eos superas. Contemne remissio
nem et quietem et tunc eam accipi
es. vt cum eam acceperis non liga
tus accipias. neq̄z sicut seruus sed
sicut liber. sicut etiam infantulis ꝑ
uulis fieri cernimus. Infantul⁹ q̄p
pe cum aliquid puerile desiderat.
cum omni festinatione abscōdim⁹.

vtputa speram et quecunq; talia ne impediatur a necessarijs. Cum autem ea contempserit et ñ iã eoz desiderio detinetur sine sollicitudine ei damus. Scientes qm̃ nulla lesio decetero ei continget. illa cupiditate cessante. que eum a necessarijs poterat auocare. Sic etiam deus cum viderit ñ nos ea cupientes que terrena sunt. tunc iam ipsa nobis ad vtendum largitur. et sicut liberi et viri ea possidebimus nõ sicut pueri. Quia em̃ si contempseris supplicia inimicoz tunc eos superas. audi quid dicit. Si esurierit inimicus tuus ciba illum. si sitierit potum da illi. Et intulit. Hoc em̃ faciens carbones ignis congregabit circa caput eius. Et iterum. qz si contempseris diuicias tunc eas adipisceris audi christum dicentẽ Non est qui dimittat patrem t matrem aut domũ. aut fratres. et non centuplum accipiat. et vitam eternam hereditabit. Et quia si contẽpseris gloriam tunc eam adipisceris. audi eundem ipm̃ christũ itez dicentem. Qui vult in vobis pm̃ esse. erit vester nouissimus. Et iterum Qui en i se humiliauerit exaltabitur Quid dicis. Si dedero potum inimico meo tunc eum magis punio Si dimisero que habeo tũc ea habebo Si me humiliauero tũc sublimis efficior. Ita est inquit Talis est em̃ mea virtus. Per contraria que contraria sunt presto. Valde diues sum et industrius. nõ vereris. mee qui ppe voluntati obsequitur rerum natura. non ego obsequor nature. Ego cuncta opor. non ego ab illis regor. Idcirco et transformare et trãsmutare t trãs ordinare ea possum. Et quid miraris si in istis hoc possum. Hoc idem et in alijs cunctis inuenies. Si aliquem leseris etiam ipse lederis. Si autem lesus fueris tunc neq; lederis Si te vindicaueris tunc ego te ñ vindico. sed meipm vindico Qui enim diligit iniquitatem odit animam suam. Contemplaris quoniam lesus es. sed magis tu ledis Propterea etiam paulus inquit. Quare non magis iniuriam patimi Vides quia nõ ẽ hoc ledi. sed cum iniurias tunc magis iniuriaris. Et hoc etiam ex parte norunt plurimi. vtputa cum dicũt ad inuicem discedamus hinc noli teipm iniuriare. Quare Quia multum interest inter te et illum. Quã tumcunq; enim iniuries ille gloriã arbitrabit Hoc in oibus intelligamus t efficiamur altiores iniurys Quomodo hoc inquis Ego dico. Si enim ad ipsum qui purpura induitur litem habeamus illum iniuriare. nosipsos iniuriari putemus. Quid em̃ dicis mihi qui celorum ciuis es et supiorem philosophiaz colis. cum eis qui terrena sapiũt te cõmisces Acsi decem milia pecuniarum possidet et in poestate ac potentia sit. necdum scit bonum tuũ noli ergo iniuriare teipsum. dum illum iniurias Tibiipsi parce. non illi teipm honora. non illum Nonne prouerbium tale est. qz qui aliũ honorat seipsum honorat Et merito. non em̃ honorat illũ sed seipm. Audi sapientem quendã dicentem

Fac anime tue honorem scdm di-
gnitatē eius. Quid est hoc. Si tua
diripuit inquit noli eius velle diri
pere. Iniuriauit. nō iniuries. Dic
mihi obsecro si quisq; pauper lutum
iacens in atrio tuo tolleret. nū pro
pterea eum ad iudicium traheres
Nequaq; Quare Ne teipm iniuri
ares. ne te omnes inculparēt. Hoc
etiam fac Pauper ꝙppe est ille di-
ues. et quanto ditior fit tanto pau
perior existit. pauptate que reuera
pauptas est. Lutum est aurum in
atrio proiectum. non in domo tua
Domus quippe tua celū est. Pro-
pterea itaq; si mones iudicia. pu-
tas q nō te culpabunt ciues supio
ris patrie. Non te excludent a sua
patria. te tā hūilem tā sordidū. tā
infirmū. tam abiectū vt etiā ꝑ mo
dico luto eligas litigare Si em mū
dus ipse tuus esset. deinde quisq;
tibi illum auferret. cōuerti te ma-
gis oportebat q litigare. Ignoras
quia si decuplum mundi hui⁹ vel
centuplum vel decies milies tm. t
adhuc eo amplius assumas. neq;
mimo bono celesti ꝙpandū ē. Qui
igitur res huius seculi miratur. il-
las iniuriat. Siquidē ista appeten-
da esse arbitraris. que plurimū in-
feriora illis sunt. magis autē neq;
mirari illa poteris. Quomō Quip
pe quia a dista sic expauescis. Absci
damus igitur funes quibus ligati
sumus et implicamenta Hoc quip
pe sunt oīs res terrene. Vsq;quo
deorsum intenti sum⁹. vsq;quo in-
nicem insidiamur sicut bestie sicuti
pisces maris. Magis aūt bestie nō
insidiantur inuicē sed alienigenis.
vtputa vasa vasam non facile inte-
rimit. neq; serpēs serpentē. Cogna
tionē generis reuerent. tu autē cū
indigena etiā decēmilia hūs iura
nature. cognationē. rationē. cogni
tionē dei. et alia decē milia interi-
mis eum. q eandē tecum cognatio
nem habet nature et in oibus que
nature sunt tecum cōmunicat. eu;
tu interimis et innolvis decē mili-
bus malis Quid eīm fit Tu quidē
gladium non mergis neq; tinguis
in iugulo et in sanguine eius dexte
ram tuam. alia vero seniora cōmit
tis. Illud eīm si opareris simul eū
curis oibus liberares. nunc autem
fame. seruitute. deiectōe. et alys mlt
is iniquitatibus affligis. Hec di
co et non cesso. non ad homicidia
vos ꝓuocās. velut ad minora ma
la descendere vos exhortans. sz vt
non dicatis quia minora sunt ista
que facitis veluti si exinde nō sitis
sumpturi supplicia. Qui amittit
inquit gubernationē et panem pe
tit. affligitur Cōtineam⁹ itaq; ma
nus nostras aliqn. magis autem ñ
contineamus. sed extendamus eas
bene. non ad aliena auferenda sed
ad elemosinam faciendam. Non
habeamus manū infructuosam ne
q; aridam. Manus quippe non fa
ciens elemosinā arida est. Que ve
ro etiam aliena aufert sceleste ē. et
impura. Nullus cum talibus ma-
nibus cibum sumat. Iniuria quip
pe est hec discumbentiū. Dic enim
mihi. si quis in tapetis et stramini-
bus mollibus et auro textis linthe
aminibus discumbere nos faciat
in domo ampla et splendida. et

multitudinē mīstrantium añ nos constituat. deinde vas aureū vl'ar genteū p̄parans et cibis plīmis et opiparibus cumulans et facultatē nobis vescēdi tribuat. si mō patia" mur eum manus ceno vel fimo p" ungere. et sic nobiscum ad comedē dū simul discūberet. nunq̄ hoc sup plicium sustineret et iniuriam non indicaret Ego eīm existimo qz sta" tim exiliret ꝛ effugeret. Nunc autē ceno reuera ceno. non solū manus vides repletas. sed etiam ipsos cu" bos. et non exilis. nō refugis. nō in crepas. sed si in ptāte vel potentia fuerit etiam magnū aliquid arbi⁄ traris. et animā tuam deliciari exi stimas. talia vescens que omni ce" no peiora sunt Animā quippe non corpus polluit. et facit eam vt diffi cile diluat. videns ex hoc ceno. di" scumbentē punctū. et manus ꝛ vul tum. et repletā eius domū. et reple tam etiam mensam stercore. et q̄d quid aliud adhuc immūdi⁹ ꝛ spur cicius dici potest. illi cibi pollutio" res et sceleriores sunt. Tu autē ve luti honoratus sic afficeris. et velu ti deliciaturus. ꝛ neq̄ paulum re" nereris ad mensam q̄dem pagano rum si volueris ire. sine vlla p̄hibi tione p̄mittentem. ad mensam au tem auaroꝝ et aliena auferentium neq̄ volentem p̄mittere. Si eīm q̄s frater inquit nominat inter vos. Fratrem in hoc loco omnem fide" lem simpliciter intellige. non mo" nachum tantum Quid autem est quod facit fraternitatem nisi lau" crum regenerationis. qđ facit po" sse vocari deum patrem. Proinde inquit catecuminus est. ac si mona chus sit non est frater. Qui vero fi delis est acsi secularis sit frater ē Si quis inquit frater nominatur. Ne q̄ vestigium tūc monachi erat sed omnia ad seculares tunc loquebat beatus paulus. Si quis inquit fra ter nominat⁹ fuerit fornicator. aut auar⁹ aut ebriosus cum huiusmo" di nec cibum sumere. Cum autem de paganis ageret non ita. sz si q̄s vos vocauerit ex infidelibus paga nos significans. si vultis ire omne quod apponitur vobis comedite. Si quis frater inq̄t nominat ebrio sus. O quanta integritas. Nos āt non solum non fugimus ebriosos. sed etiam imus ad eos. participan tes cum eis. Ob hoc vniuersa ma la fiunt. cuncta confusa sunt et per uersa. omnia pierunt Dic eīm mihi si te vocauerit talium quisq̄ ad cō uiuium te pauperē. et qui putaris infirmus. deinde si ad te audiat qz hec que apposuisti ex auaritia sunt acquisita non patiar ex illis conta" minari animam meā. nonne rene" retur. nonne erubescit. nonne con" funditur. Hoc solū sufficiens ⁄erat corrigere. ꝛ facere illum quidem cū diuicijs suis infelicem seipsum iu" dicare. ammirari autem te illa pau ptate. Si enim videret seip̄m cum tanto studio a te contemni. quo pu tas corrigi potuisset. Sed facti su" mus serui hominū ignoro qua ra" tione. cum paulus sursum atq̄ de orsum clamet. non efficiamini ser⁄ ui hominum. Quare ergo nos effe cti sumus hominum serui. Quia p̄ num ventris serui facti sumus. et

pecuniarũ et glorie et aliarũ simili
um rerum. et ꝑdidimus libertatez
quam nobis largitus est christus.
Quid ergo expectat eũ qui seruꝰ fa
ctus est. dic mihi Audi christum di
centem. Seruus non manet in do
mo in sempiternũ. hñs sententiam
plenam atqꝫ ꝑfectam qm̃ nunq̃ in
trabit in regnum Domus quippe
hoc ẽ. In domo inquit patris mei
multe mansiones sunt. Seruus igi
tur non manet in domo in sempi
ternum Seruum illũ dicit qui pec
cati seruus est. Qui vero non per
manet in domo in sempiternũ. in
gehenna ꝑmanet in sempiternum
ex nulla parte habebit solaciũ. Ad
tam malum habituz humane res
deueuerũt. vt etiam ex hys que ra
piunt elemosinas faciant ⁊ multos
suscipiãt Propter hoc fiducia no
stra cecidit. neqꝫ iam aliquem incre
pare possumus Saltem et nũc fu
giamus lesionem que ex hoc nascit̃
Vos autem qui in hoc ceno inuol
uimini aliquando quiescite cessate
a tali morbo. et abstinete impetuz
vestrum a talibus conuiuijs si quo
modo vel nunc valeamus ꝓpicia
re dñm et adipisci bona que repro
missa sunt que nos contingat oẽs
ꝑcipere. in christo iesu domino no
stro. cum quo patri vna cum san
cto spiritu gloria. impium honor.
nũc ⁊ semꝑ ⁊ in secula seculorũ Am̃

Explicit Omelia xxv
Incipit Omelia xxvi

Fide et de futuris bñ
dixit ysaac iacob ⁊ e
san. fide iacob mori
ens benedixit vnum
quenqꝫ filiorũ ioseph
et adorauit fastigium virge eiꝰ. fi
de ioseph moriens de exitu filiorũ
israhel memoratus est. et de ossibꝰ
suis mandauit Multi inquit pro
phẽte et iusti desiderauerunt vide
re que videtis et non viderunt. q̃d
dicimus Nõ omnia futura sciebãt
iusti Et valde Si enim propterea
non reuelabat̃ filius quibusdam ꝓ
pter infirmitatem eorum quia euz
non possunt excipere. sed illis qui
virtutis claritate fulgebant. meri
to reuelabatur Et hoc etiam pau
lus dicit quia futura sciebant. hoc
est resurrectionẽ iesu christi An nõ
hoc dicit Sed fide de futuris dicit
non futurum seculum significans.
sed futura huius seculi. Quomo
do quippe homo sedens in ꝑegri
nis tales benedictiones daret Sz
iterum adeptus est benedictionem
et non eam sumpsit. Intueris quo
niam quod dixit de abraham et d̃
iacob dici potest. qm̃ non receperũt
bñdictõs. sed nepotibꝰ eorum red
dite sunt ille benedictõs. ipse autẽ
futura adeptus est. Inuenimus ãt
fratrem eius magis potitum eẽ se
culo Ille autem in seruitute merce
naria et ꝑiculis et insidijs et dece
ptionibus et timoribus om̃e trãse
git tempus Interrogatus etiam a
pharaone modici inquit facti sunt
dies mei Ille autem in primatu et
fiducia fuit multa. et postea fuit il
li terribilis Vbi ergo ei ꝓuenerunt

bona nisi in futuro. Vides quia q̄
dam in die ab inicio mali rebus se
cularibus ꝑfruunt̄ iusti aūt ecōtra
Non quidē omnes. Ecce em̄ abra
ham iustus erat et potitus est reb⁹
secularibus. veruntñ cum tribula-
tione. cū temptatōib⁹ Etenim di-
uitie tm̄ erant illi ceterum plena il-
li erant tribulatōibus omnia. Nō
potest iustus non tribulari. ac si di
ues sit. Cum enim paratus sit da-
mna ꝑpeti. iniuriari alia multa pa
ti. necesse est eum tribulari. Proin
de acsi ꝑfruat̄ diuicijs non tamen
est sine iusticia. Quid ita Quia in
tribulatione est et dolore. Si autē
in tribulatione tunc erant iusti. mlt
to amplius nunc sunt. Fide de fu-
turis benedixit inquit ysaac. iacob
et esau. Licet maior sit esau. tamē
p̄ponit iacob ꝓpter virtutem. In-
tueris quanta erat fides. Et vnde
ꝓmitrebant filys eorum tanta bo
na Utiq; ex fide. hoc est credendo
deo Fide iacob moriens vnūquēq;
filiorum ioseh benedixit. In hoc lo
co necessariū est ponere benedictō
nes omnes. vt etiam fides et ꝓphe
tia eius manifesta fiat Et adorauit
inquit fastigium virge eius. Hic ñ
solum inquit ꝓnunciauit. sed etiaz
ita confidebat de futuris. tanq̄ si
ea opere demonstraret. Qm̄ enim
surrecturus erat ex effrē rex ali⁹. ꝓ-
pterea dixit. et adorauit fastigium
virge eius. Ecce cum iam esset se-
nex adorabant ioseph vniuersi po
puli adorationem significans que
illi erant futura. Et hoc iam sum-
psit effectum qñ eum adorauerunt
fratres eius. futurum autem erat
iterum postea per decem trib⁹. In
tendis quomodo futura p̄dixit. vi
des quātam habuit fidem. qūo de
futuris credebat. Quedā em̄ i hac
vita patientie sunt solius exempla.
et qualiter patienda sunt mala. et
quia non hic recipiuntur bona. si-
cut contigit in abraham. sicut in a
bel. Quedam aūt fidei sunt exēpla
sicut contigit in noe. qm̄ est de⁹ qm̄
est retributio. fides quippe multi
moda est in hac vita. qm̄ est retri-
butio. et quia nō eodem modo su
stinenda est. et ante munera vel co
ronas certandum est. Illud autez
quod circa iacob contigit soli⁹ est
fidei. qm̄ ꝓmisit abrahe qꝛ tibi da-
bo et semini tuo terram hanc. Au-
diuit ioseph etiam in aliena patria
constitutus. et necdum vidēs iam
ꝓcessisse reꝓmissionem. et neq; sic
condidit animus eius. sed sic credi
dit vt etiam de exitu eorum loque
retur. et de ossib⁹ suis mandatum
daret Et non tantū solus credidit
sed etiam alios ad fidem introdu-
cebat. vt semꝑ memores essent. qꝛ
nequaq̄ de suis ossibus delegaret
nisi plena fide speraret reditum eo
rum. Proinde qñ quidam dicūt.
ecce iusti iam curam gerebant sepl̄
crorū. dicamus ad illos. quia non
ꝓpter hoc Nam sciebant quia dñi
est terra et plenitudo eius. Neq̄q̄
igitur in tanta conuersatus philo-
sophia hoc ignoraret. quia tm̄ tē-
pus viuens in egypto. cum etiā li-
ceret illi. si vellet ad patriam repe-
dare et non lugere. non inequani
miter affici. sed etiam patrem inde
reuocaret. Quid ergo sibi vult. ꝙ

sua ossa inde reuocari debere consi
derauit. Incertū igitur est. qr pro
pter hoc. Quid autē dic mihi. Nū
ipsius moysi ossa. nonne in pegri
nis iacent et aaron et; danielis et
hieremie. Apostolorū aūt plurimo
rū ossa. nescimus vel vbi iacēt. Pe
tri et pauli quidem et iohannis et
thome. manifesta sunt sepulcra. Ali
orum vero cum tanti sint minime
cognitum est vbi sint Nihil igitur
p hac re lugeamus neq; pusillani
miter feramus. Vbicunq; eīm sepe
liamur. dñi est terra et plenitudo
eius. scilicet qđ oportet fieri efficit.
Lugere aūt et deplorare et lamen
tari eos qui de hac vita discedunt
et pusillanimitate contingit. Fide
inquit moyses natus absconsus ē
tribus mensibus a parentibus su
is. Contemplaris quia hec p9 mor
tem sperabant impleri in terra. et
multa quidē effecta sunt post mor
tem ipsorum Hoc autem dictum ē
ppter aliquos qui dicunt. p9 mor
tem implentur ista circa illos que
non sunt adepti viuentes. illi autē
neq; post mortem se credebāt adi
pisci Non eīm dixit ioseph qr me vi
uente hanc terrā ñ dedit. neq; pa
tri meo neq; auunculo meo quoq;
virtutem magni pēdebat Nō istos
malignos dignos facturus est. vt
pcipiant que illi non sunt digni fa
cti pcipere. Nihil horum dixit. sed
fide cuncta et supauit et transcēdit
Itaq; peucurrit abel. noe. abrahā.
ysaac. iacob. ioseph. et omnes glo
riosos et ammirabiles viros. dein
de augmentum facit consolationi
et exhortationi sue. ad psonas in
firmas deponens orationem. Ut
eīm ammirabiles psone hec forte
paterent. mirū nihil est et inferio
res illos claris viris non ita graue
est. Ut autem animorū inferiores
fierent hoc est graue. et incipienti
bus moti. si ignobilibus quibus dā
viris et nihil tale habentibus qua
le filios eorum. ppterea t; pcedens
augmentum facit. quasi absurdita
ti. et meretrices mulieres et vidua
as enumerans. fide inqt raab me
retrix non peryt simul cum fideli;
bus suscipiens speculatores cū pa
ce. et non solum fidei sed etiam in
fidelitatis ponit vicissitudines. sicut
in psona noe. Interim de parenti
bus moysi necessarium est dicere.
Omnes quippe infantulos mascu
los interimi pharao iusserat. t nul
lus effugit hoc periculum. Vñ igit
sperauerunt isti vt saluarent puer
Ex fide inqt Quali fide Quia vi;
derunt elegantem infantulū et ipe
vultus ad fidem eos attraxit. Sic
iam inde ab initio er ipsis in cuna
bulis mīto erat illi iusto infusa gra
tia. non natura hoc operante Inci
sus est enim statim vt genitus est.
honestus apparebat infantul9. nō
erat despectus Cuius ergo erat ho
opus. Non nature. sed gratie dini
ne que etiam barbaram illam mu
lierem egiptiam excitauit vt amau
ret. vt sumeret. vt arriperet. et tā
men fides in istis non habuit ido
neum argumentum. Quid ergo t
quantum erat vt ex ipso vultu cre
derent Sed vos inquit ex reb9 ip;
credite. et multa habebitis fidei pi
gnora. Ut eīm cū gaudio rapinam

rerum vestrarũ suscipiatis. et que-
cunq; talia passi estis. fide actum ē
⁊ patientia Sz qm̄ et isti crediderūt
deinde pusillanimit̄ afficiebantur.
ostendit quia et fides illorum per
multa tp̄a tendebat̄ sicut contigit
in abraham. q̄uis viderentur sibi
res ipse repugnare. Nō timuerunt
inquit p̄ceptum regis. q̄q̄ illud q̄
dem opere exercebat̄. hoc aūt suspi
cio est. et timor nudus. et hoc q̄dē
parentũ erat. Ipse aūt moyses q̄d
attulit. Deinde familiare illis ⁊ do
mesticũ ꝓfert exemplum. magis au
tem ab illo maius et amplius. fide
inquit moyses magnus factus. ab
negauit dici filius filie pharaonis.
magis eligens affligi cum populo
dei q̄q̄ tp̄alem habere iocũditatem
peccati. maiores diuicias existimās
thesauris egyptioꝝ imꝓperiũ chri
sti. Respiciebat quippe in repmissi
onem Tanq̄ si diceret ad eos. nul
lus vestrũ dimisit aulā regalē. am
plā ⁊ claram. neq; tales thesauros
neq; cum posset filius regis esse cō
tempsit. sicut moyses fecit. Et quia
non simpliciter dimisit significauit
dicens. abnegauit. hoc est horruit
auersatus est. Celo quippe p̄posito
supfluum erat aulā ammirari egy
ptiaci regni Et vide q̄q̄ mirabiliter
illud posuit paulus. Non dixit ma
iores diuicias existimauit thesau-
ris egypti. celum et ea que in celis
sunt. Sed quid dixit. imꝓperium
christi. Pro christo em̄ imꝓperiuz
sustinere melius iudicauit. q̄q̄ in de
licijs esse. Sic etiam hoc ip̄m ꝑ se
solum merces erat Eligens magis
affligi cum populo dei. Vos enim
ꝓ vobisipsis patimini. ille autem ꝓ
alys hoc elegit. et vltro seip̄m ꝓie-
cit in tanta pericula. cum ei liceret
et pie viuere et secularib⁹ ꝑfrui bo
nis. q̄q̄ tp̄alem habere peccati iocũ
ditatem. Peccatũ dixit. nolle affli
gi cum alys hoc peccatum esse pu-
tauit. Si igitur ille non alacriter af
fligi cum ceteris peccatũ esse iudi-
cauit. magnũ ergo bonum est affli-
ctio ad quā ex fastigio regali seip̄m
ꝓiecit Hec em̄ faciebat magna que
dam p̄uidens. Maiores inquit di-
uicias existimans thesauris egypci
orum. imꝓperium christi. Quid ē
improperiũ christi. Hoc ē impro-
peria talia sustinere. q̄lia nunc vos
quale christus etiam sustinuit imꝓ
perium. Et quomodo ꝓ christo su-
stinuit moyses. Petra em̄ erat chri
stus. Sic etenim et ille improperiũ
sustinuit. sicut et vos Quid autem
est improperiũ christi Quia respui
mus paternos errores. improperi
um sustinemus. quia patimur ma-
la. concurrentes ad deum. Sic eci
am ille imꝓperiũ christi sustinebat.
quando audiebat. nunq̄d intime
re me vis sicut interfecistis heri egi
ptium. Hoc est imꝓperium christi
vsq; in finem et nouissimũ sp̄m pa
ti mala. sic̄ etiam ipse imꝓperia su
stinebat et audiebat. si filius dei es
et ab eis audiebat ꝓ quibus crucifi
gebat̄. id ē a contribulibus. Hoc ē
improperiũ christi quando quisq̄
a domesticis. quādo quisq̄ ab hijs
quibus beneficiũ p̄stitit sustinet im
properiũ. Etem̄ ille quoq; ꝓ bene
ficio suo hec patiebat̄ Hic eos exci
tauit. ostendens quia ⁊ christ⁹ eadē

passus ē et moyses. Due ꝑsone cla
re ⁊ diuulgate Proinde christi ma
gis est improperiū istud q̄ꝫ moysi.
qm̄ a ꝓprijs ista passus est. Sed ne
q̄ꝫ ille fulgorem emittebat. neq̄ꝫ iste
passus est aliq̄d sꝫ im ꝓperiū susti
nebat. et patienter cūcta ferebat. il
lis mouentibus capita sua. quia er
go poterunt fortasse hys auditis
desiderare etiam ipsi retributionē
dicit qꝛ ⁊ christꝰ ⁊ moyses talia pas
si sunt. Proinde delicie inq̄t et re
missio ad ꝑtem peti ꝑtinent. im ꝓ
peria vero sustinere ad christū. q̄d
em̄ vis im ꝓperiū christi. an remissi
onē et delicias fide reliquit egyptū
nō veritꝰ aīositatē regis. Inuisibilē
em̄ tanq̄ꝫ videns sustinuit. quid di
cis qꝛ non timuit. Et tn̄ scriptura
hoc dicit. qꝛ audiens veritus est. ꝓ
pterea fuga salutē acq̄siuit. ⁊ in fu
gam versus ē. ⁊ furatꝰ seip̄m de me
dio. et post hec in timore erat. In
tende igit̄ diligent̄ in hoc dicto qd̄
dicit. non veritus aīositatē regis. ⁊
ad instandū iterū dixit. Timentis
quippe erat. nō reuerti iterū ad pa
trociniū neq̄ꝫ rem aggredi. sed tn̄
ꝙ reuersus ē iterū. animi erat deo
se cōmittentis. Non em̄ dixit. qꝛ q̄
runt me et scrutant̄. non me igitur
iterum eisdem ipsis cōmittā. Pro
inde etiam ꝙ a fuga reuersus est fi
dei fuit. Quid ergo Non ꝑmansit
inquit ne se in apertū p̄cipitaret ꝑi
culū qꝛ hoc iā temptātis esset. insi
lire in media ꝑicula. et dicere vide
amus si me liberet deus Hoc etiā
christo dixit dyabolus mitte te de
orsum Intueris qꝛ hoc dyabolicū
est vt suꝑuacue ac suꝑflue se quisq̄ꝫ
in periculum iactet. temptare deū
si saluet. Etenim p̄esse iam illis ad
regimen eorū nō poterat. ita ingra
te affectis illis q̄bus tanta prestite
rat. Stultum itaq̄ꝫ erat et insensa
tum ꝑmanere illic. Hec aūt oia fa
cta sunt. qꝛ veluti videns inuisibi
lem sic sustinebat Si igit̄ videmus
mēte semꝑ deū si semꝑ in recorda
tione eius conuertimus mentē no
strā. omnia nobis facile apparebūt
omnia portabilia. omnia leuiter su
stinemus. omnibus suꝑiores effici
mur. Si em̄ quisq̄ꝫ dilectum videt
magis aūt recordatus illius erigit
aīam suam. et mente sublimis effi
cit̄ vt omnia facile tolleret deliciās
ex memoria illius Qui enim in mē
te habuerit eū qui nos diligere ve
re dignatus ē. et recordatus fuerit
eius qn̄ poterit aliquā sentire tristi
ciam. aut terribile aliquid. aut ꝑi
culosum timere. Quando pusilla
nimitate afficiatur Nunq̄ꝫ scilicet
Omnia quippe nobis difficilia vi
dent̄ qꝛ dei memoriā nō habemus
sicut oportet habere qꝛ nō eū semꝑ
in mente nostra portamꝰ. Iuste q̄p
pe nobis dixerit. oblitꝰ es mei. ob
liuiscar et ego tui. et duplum effici
tur malum. quia et nos eius obli
uiscimur et ille nostri. Hec quippe
duo colligata sunt ex inuicem. duo
nanq̄ꝫ duo sunt Magnum quippe
operat̄ memoria dei. id est cū no
stri deus recordat̄. magnū aūt eciā
et nos eius habeamꝰ memoriam.
hoc quippe facit eligere bona illud
āt impetrare ⁊ ad effectū ꝑducere
ꝓpterea dixit ꝓpheta Recordabor
tui de t̄ra iordanis ⁊ hermonym d̄

monte paruo. Hec dixit ppl'us in
babilonia cõstitut⁹ recordabor tui
Et nos igit̃ tanq̃ in babilonia cõ
stituti. ac si non in medio hostiũ cõ
sidemus. verũtñ inter inimicos su
mus. Alij q̃dem tanq̃ captiui sede
bant. aly aũt neq̃ sentiebant capti
uitatẽ sicut daniel. sicut tres pueri
q̃ in captiuitate quiq̃ cõstituti. ab
ipso rege qui eos captiuos hẽbat.
clariores erant effecti. In ipsa illa
ꝓuintia qua captiui erant adora-
bat. Vides q̃ntũ virtus est. In ip̃a
captiuitate cõstitutos curabat vt
dños. ita vt putares illum magis
q̃ illos esse captiuũ. Nempe mira
bile erat Num si in sua p̃ria essent
cõstituti et regnarent veniens ado
raret eos. Qd̃ aũt adhuc mirabile
erat. qꝛ ligans eos et sumens vt ca
ptiuos ⁊ hñs in sua potestate oib⁹
videntibus ñ erubuit eos adorare
et agnum imolare. Intuemi quia
reuera res ille vere sunt que ad deũ
ꝑtinent. res vero humane vmbre
sunt. Ignorabat igit̃ ꝙ sibi dños
adducebat. ⁊ quos adoratur⁹ erat
Misit eos q̃ppe in caminũ. sꝫ sicut
somniũ hoc illis erat. Timeamus
itaq̃ dilectissimi dñi timeamus. ac
si etiam in captiuitate simus oibus
erimus clariores Timor assit dei.
et nihil erit triste. Tam et si pauꝑ
tatẽ ducas. tam et si egritudinẽ. tã
ex si captiuitatẽ. tã et si seruitutem.
et si q̃d aliud tristiũ. ñ solũ grauia
nõ erunt sed imo magis adiumen
ta nobis erunt in aduersis. Capti
ui erãt isti. ⁊ adorauit eos rex Tab̃
naculoꝝ erat factor paulus ⁊ sacri
ficabãt illi sicuti deo In h⁰ loco q̃-
stio occurrit. cur apl'i sacrificia ꝓhi
buerũt. ⁊ vestimenta sua abduxer̃t
eos disposito ac molimine suo ⁊ cũ
fletu clamabant dicẽtes. viri quid
hec facitis Similit̃ em̃ ⁊ nos hoies
passibiles sum⁹. Daniel em̃ nihil
tale fecit. qꝛ em̃ et ipse hũilis erat ⁊
ñ minus ab istis deo offerebat glo
riam. ex ml'tis causis manifestũ est.
maxie ãt ex eo ꝙ amabat̃ a deo cer
tum ẽ Nõ em̃ sibi assumentẽ hono
rẽ dei. ꝑmitteret saltẽ viuere. nõ di
cã etiã ꝓbabilẽ demõstrare. scd̃m ẽ
qꝛ cũ multa fiducia dicebat. O rex
ñ in sapia mea mihi reuelatũ ẽ mi-
steriũ istud. Et iterũ in lacu erat ꝓ-
pter deũ. Et qꝛ cibũ ei attulit ꝓphe
ta dixit. recordat⁹ est mei deus Ita
erat hũilis corde. ⁊ cõtrit⁹ circa de
um. In lacu em̃ erat ꝓpter deum.
⁊ indignũ se iudicabat vt recorda
ret̃ ei⁹. vel vt exaudiret̃ ab eo Nos
aũt decẽ milia scelesta cũ p̃sumptõ
ne cõmittim⁹. et oibus scelestiores
extantes. nisi in p̃ma oratõe exau-
diti fuerim⁹ discedim⁹. Reuera ml'
tũ int̃est int̃ illos ⁊ nos et q̃ntũ int̃
celũ et terrã ẽ. ⁊ si q̃d ampli⁹ Quid
dicis Cũ tãtis meritis postq̃ factũ
ẽ illd̃ in lacu miraculũ sic seip̃m hu
milẽ existimabat. Ita ẽ inq̃t q̃nta-
cunq̃ oꝑati fuerim⁹ inutiles serui
sum⁹ Sic ille añcedens euangelicũ
p̃ceptũ iplebat et nihil seip̃m iudi-
cabat. Rocordat⁹ est inq̃t mei de⁹
Sꝫ oratio ei⁹ q̃nta hũilitate plena
ẽ. Et iterũ tres pueri sic dicebant.
Peccauimus iniq̃tatẽ fecimus Et
vbiq̃ hũilitatẽ suã demonstrat. cũ
hr̃et daniel decẽ milia occasiões q̃
b⁹ i suꝑbiã efferet̃ sꝫ sciebat qm̃ ip̃e

cause ꝑ quibus posset extolli. ꝓpte
rea illi erant quia non extollebat̃ ⁊
qꝛ non corrũpebat thesaurũ suum
Apud om̃s em̃ homies et in toto
mundo nõ iocundabat̃. quia iacta
bat seip̃m rex in faciẽ et imolauit ei
et deũ illũ esse putabat. q̃ vbiq̃ ter
rarũ sicut deus honorabat̃ Omnẽ
em̃ terrã ipse obtinebat. et manife
stũ hoc ẽ ex ieremia. Cõplicans in
quit terrã sicut vestimentũ. Et ite
rũ. Ego dedi eã nabuchodonosor
seruo meo. Et ex hys que omnib⁹
scribebat hoc approbat̃. ⁊ qꝛ ñ ibi
solũ vbi erat ammirabilis habeba
tur. sꝫ vbiq̃ ⁊ adhuc ampli⁹ existi
mabat̃. Sicut em̃ p̃ntes videbant
eũ cetere gẽtes. intantũ vt etiã per
lr̃as cõfiterent̃ ꝓpriã seruitutẽ. ⁊ ꝙ
mireris. qꝛ etiã in sapia ammirabi
lis erat Nec sapientior es inquit tu
daniele. Et post hec oia tñ admo
dũ erat hũilis. Decies milies ꝓpt̃
deũ mortificatus ẽ. Quid ergo Qꝛ
cũ ita hũilis esset. nõ ꝓhibuit neq̃
adorari se a rege. neq̃ imolationes
Hoc ñ dico. Sufficit em̃ mihi que
stionẽ ꝓposuisse cetera vero preter
mitto. vt vel sic excitẽ mentẽ vestrã
Illud aũt moneo vt omnia ꝓ timo
re dñi suscipiatis. Exempla q̃ppe
habem⁹ talia. qꝛ reuera etiã in hac
vita adipiscimur bona. si de futu
ris germane et integre curã gesse
rimus. Quia vero nõ hoc sup̃bia
vel arrogãtia fecit manifestũ ẽ ex eo
qd̃ dixit. dona tua tibi sint. Etem̃
eciã h⁹ alia questio ẽ q̃uo sermonẽ
pellens opibus suscepit illũ hono
rẽ et indut⁹ torque. Et herodes q̃
dem audiens vocem dei et ñ hois

qꝛ ñ dedit gloriã deo. crepuit. et ef
fusa sunt viscera ei⁹. Iste ãt ⁊ hono
rẽ deo exhibuit. ñ verba tm̃ Sꝫ ne
cessariũ ẽ dicere cur ita esset. Illic
q̃dem ad ydolatriã imaniorẽ ho
mies decidebãt. hic aũt nequaq̃.
Q̃uo hoc. Vt ei iste putaret̃ talis
aut ñ putaret̃. ad deũ redigebatur
Propterea em̃ añcedens hoc di
xit. mihi aũt ñ in sapia reuelatũ ẽ.
Deinde neq̃ apparet alicubi quia
suscepit illas immolatõs. Dixit ei
inq̃t quia oportet imolare sed ñ est
manifestũ vtrũ etiã op⁹ consecutũ
sit Illic aũt adduxerũt thauros vt
imolarent. et vocabãt illũ quidem
iouẽ. illũ aũt mercuriũ. Torquẽ ita
q̃ suscepit vt manifestũ se faceret.
imolationẽ aũt cur non repulerit.
Etem̃ illic nõ fecerũt sꝫ conati sunt
et ꝓhibuerũt apl̃i. Proinde hic eei
am oportebat celerit̃ ⁊ cõfestim ꝓhi
bere. Itẽ illic populus mult⁹ erat.
hic aũt tyrãnus Cur ergo eũ nõ re
uocauit. In p̃cedentibus dixit qꝛ
ñ sicut deo imolabat ad euersionẽ
culture dei. sꝫ ꝓpt̃ magnũ miracu
lũ. Q̃uo hoc. Propt̃ deũ. Edictũ
q̃ppe posuerat vt ñ minueret̃ ho
nor dei Illi aũt non sic. sꝫ ipsos pu
tabant esse deos ꝓpter hoc ꝓhibe
bant̃. Hic aũt postq̃ adorauit tũc
hoc fecit. Neq̃ em̃ sicut deũ adora
uit sed sicut hominẽ sapientẽ. Cla
rũ aũt non est qꝛ imolauit Si aũt ⁊
imolauit nõ suscipiẽte daniele. q̃d
ꝙ etiam balthasar eũ noiauit noie
dei sui. Ita nihil magnũ existima
bat deos tuos. quando etiam ca
ptiuum sic vocabat q̃ cũctos iusse
rat ymaginem adorare variam et

multifariã. sed etiam draconem co
lebant. Ab illis aũt q̃ erant in listra
multũ erant stultiores babilony id
circo ñ posset statim reuocare eos i
hoc. Et multa alia in hac questio
ne dici pñt. interim hec modo suf
fecerint. Si igit̃ volumus adipisci
omnia bona. que ad deũ ꝑtinent
q̃ram⁹. Sicut em̃ qui ea q̃ hui⁹ se
culi sunt querunt ab istis et ab illis
excidũt sic q̃ que dei sunt ꝓponunt
vtraq; adipiscuntur. Non itaq; ista
q̃ramus sed illa. vt bona que ꝓmis
sa sunt ꝑcipere mereamur in chri
sto iesu dño nostro cum quo patri
vna cum sancto spiritu. gloria. im
periũ. honor. in secl̃a secl̃orũ Amen

Explicit omelia xxvi

Incipit Omelia xxvii

Fide celebrauit pasca
et sanguinis effusio
nem. ne q̃ vastauit ꝑ
mitiua tangeret eos
Fide transierũt mare
rubrũ. tanq̃ ꝑ aridã terram. quod
expti egiptij absorpti sunt. fide mu
ri iericho corruerũt circuiti diebus
septẽ. fide raab meretrix non perijt
cum infidelibus. excipiẽs explora
tores cũ pace. Plurima paulus in
ter ipsa que loquit̃ solet argumen
tari. et densus ẽ in sentencys. Tal̃
quippe est spũs sancti gratia Non
in abundantia verborũ paucas cõ
tinet sententias. sed in breuitate
verborum magnũ habet et pluri
mum intellectuz. Intuere igit̃ qũo
sub occasione exhortatõis et de fi
de disputans cuius eos typi com
memorat. et quanti misterij. cuius
habemus veritatem. fide inq̃t cele
brauit pascha. ⁊ effusionem sangui
nis. ne qui vastauit ꝑmitiua tange
ret eos. Effusio sanguinis agni sa
crificabatur in domo. et in sangui
ne perunguebantur postes. et hoc
erat tutamen a ꝑditione egyptia.
Si igitur sanguis agninus in me
dio egyptiorũ et in tanta deuasta
tione illesos seruabat iudeos. mul
to amplius saluabit nos. non po
stes sed animas nostras christi san
guine ꝑungentes Etenim etiã nũc
qui deuastat in ꝓsunda hac nocte
circuit. sed induamur arma iusticie
hoc est illo sacrificio. Effusionẽ san
guinis ꝑunctionem appellat. Ex
egypto enim eduxit nos deus hoc
est ex tenebris et ydolatria. Quã
uis quod fiebat nihil esset. sed qd̃
per illud ꝑficiebat̃ magnũ erat
Quod em̃ fiebat sanguinis erat ef
fusio. quod autẽ ꝑficiebat̃ salus et
conclusio. et ꝓhibitio perditionis.
Timuit illũ sanguinẽ angelus scie
bat enim cuius erat typ⁹ diriguit
dñicam mortẽ intelligens. ꝓpterea
ñ tetigit postes. Dixit moyses. Un
gite et vnxerunt. et confessi sunt.
Vos aũt ipsius agni habentes san
guinẽ ñ confiditis. fide transierũt
mare rubrũ sicut per aridam terrã.
Iterũ populum ꝑfectũ cõꝑat ple
bi vnius loci. ne dicũt q̃ ñ possi
mus sc̃dm ꝙ isti potuerunt. fide in
q̃t trãsierũt mare rubrũ sicut ꝑ ari
dã terrã. qd̃ expti egipty absorpti
sunt: in h⁹ loco ad recordatõs eos
adducit passionũ q̃s in egypto pas
si sunt. Qũo hoc Quia fide spera
bant ꝑ mare trãsire ꝓpt̃ h⁹ orabãt

magis aũt moyses erat q̃ orabat.
Contẽplaris qꝛ vbiq; fides rõcina
tões hũanas excedit. et infirmitatẽ
atq; hũilitatẽ hoiꝫ supat Intueris
qꝛ iam simul vt credebant etiam
supplicia declinabant. Nũc quidẽ
in sanguine postiũ. nunc aũt in ma
ri rubro. et hoc manifestabat aquã
esse. qꝛ illi venientes absorpti sunt
Ex hoc apparebat nõ esse fantasi
am. sed sicut in leonibus illis q̃ ab
eis deuorati sunt. oñdebãt verita
tem rerũ. ⁊ sicut in camino qui in
censi sunt. sic etiã nũc inspicis easdẽ
res. alys quidẽ ad salutem et grãꝫ
alys aũt ad ꝑditionẽ valuisse. In
tantũ ẽ fides magnũ bonũ. qm̃ eci
am qñ ad desperationẽ aliquã ve
nerim⁹. tũc q̃ liberami acsi vsq; ad
ipsam mortẽ veniamus acsi de no
bis ab oibus desperet. Que nanq;
iam spes erat Hic egiptij. inde ma
re. et ipsi inermes. Aut em̃ in mari
erant ꝑituri si vellent fugere. aut in
manus egipciacas incidere. Verũ
tñ ex maiore desperatõe eos libera
uit. Idip̃m mare istis est substra
tum sicut terra. hos aũt demersit si
cut mare. Illic oblitum nature sue.
hic aũt etiam armatũ ẽ aduersum
eos. Fide inq̃t iericho cecidit. circui
tis muris eius ꝑ septem dies. Nõ
em̃ tubarum sonitus muroꝝ saxa
deiecit. acsi ꝑ decẽ milia annos q̃s
tubis insonet. sed fides omnia va
let. Intueris vbiq; neq; cõscientia
vlla rerũ neq; nature lege omnia ꝑ
mutari. sed ꝓpter spem cuncta fie
ri. Proinde etiã hic ꝓpter spẽ cun
cta fiunt. Qm̃ eni sursum atq; de
orsum dicebat. qꝛ oportet credere
et spebus futuris regi. omnẽ istum
sermonẽ mouit. oñdens qꝛ nõ nũc
sed ex inicio om̃ia miracula ꝑ fidẽ
impetrata sunt. et perfecta sunt. fi
de inquit raab meretrix non perijt
vna cum infidelibus. suscipiẽs spe
culatores cum pace. Proinde ad
modum turpe est. si meretrice infi
deliores extitissent. Tamen illa ho
mines audiuit nũciantes. et confe
stim credidit. Nam et eam effect⁹
cõsecutus est. Oibus quippe ꝑeũ
tibus sola saluata est Non dixit ad
seipsam quia cum plurimis meis
ero. non dixit num ego prudentior
istis esse possum sapientibus viris
qui non credent. et ego credam Ni
hil tale dixit sed credidit dictis eo
rum q̃ possent illa contingere. Et
quid adhuc dico inquit. Deficiet
em̃ me tempus enarrantem. Iam
non ponit nomina sed finem faci
ens in meretrice. ⁊ inuerecundiam
eos excitans qualitate persone non
iam dilatat hystoriarum cõmemo
rationem ne videat̃ sermonẽ suum
ꝓtelare. Tamen non ea explanat sꝫ
ꝑcurrit sapienter valde vtrunq; fa
ciens. et tempus fugiens et densita
tem sententiarũ non auferens. Ne
q; em̃ omnino tacuit. neq; dicens
molestus effectus est. Vtrunq; em̃
fecit. Cum enim fortiter quisq̃ de
certat. si in certamine ꝑseuerauerit
defatigat auditorem Qui enim iã
credenti lõgitudine sermonis mo
lestus esse voluerit. opinionẽ ambi
tionis incurrit Oportet em̃ vtilita
ti ꝓspicere et coaptari. Et quid ad
huc inquit dico Deficiet ei me tp̃s
enarrantẽ. de gedeon. barach. et

samson.et iepte.et dauid. et samu
el.et ꝓphetis In hoc loco culpant
quidam paulũ.qm̃ barach.et sam
son et iepte inter istos cõstituit .q̃d
dicis. Meretricẽ ponit.istos aũt ñ
ponat. Nec mihi nũc dicas aliã vi
tam eorũ.sꝫ et si nõ crediderũt ⁊ si
non claruerũt in fide. Et ꝓphetis
inq̃t qui ꝑ fidem expugnauerũt re
gna. Intueris qꝛ ñ vite eorũ hic te
stificat̃ ꝙ clara fuerit.neqꝫ em̃ hoc
querebat̃.sed de fide erat rõ. Dic
em̃ mihi.si ñ cũcta fide impetraue
runt Per fidem inq̃t expugnauerũt
regna. Gedeon q̃ppe etiã iusticiaꝫ
oꝑatus est. Quidã inquit eorum
Qui sunt isti quos dicit. Misericor
diã em̃ dicit in hoc loco.quã habu
it dauid. De eo em̃ hoc eum dice
re arbitror.adepti sunt reꝓmissio
nes Quales Istas de q̃bus diceba
tur.qꝛ semẽ eius sedebit suꝑ soliuꝫ
eius. Obturauerũt ora leonũ. exti
xerunt virtutẽ ignis. effugerũt ora
gladiorũ. Cõtemplare q̃uo in ipsa
morte erant. Daniel circũdatus a
leonibus. tres pueri in camino de
ambulantes israhelite.abrahã.ysa
ac et iacob.in varijs temptatõib⁹
et neqꝫ sic desperauerunt. Hoc em̃
est fides vt cũ res nob̃ in contrariũ
exeunt tunc credamus qꝛ nihil con
trariũ factũ est.sed cũcta cõsequen
tia et ordinata venerunt. Effuge
runt ora gladiorũ De tribus pue
ris eum iterũ puto dicere. Cõualu
erunt ex infirmitate Tẽpus priusq̃ꝫ
reuersi sunt de babilonia significat
Ex infirmitate em̃ hoc esse puto.id
est ex captiuitate.q̃n iã in despera
tione erant iudaice res. q̃n iam a
mortuis nihil distabant. Quis em̃
nõ desꝑabat de babilonia eos pos
se reuerti. Et non dico reuerti solũ
sed etiam fortiores effici. Uerterũt
castra extorũ. Sed vobis nihil tale
cõtigit inquit. Sed hec forme sunt
futurorũ Acceperũt mulieres de re
surrectione mortuos suos. Ea que
circa ꝓphetas ꝓuenerũt dicit. heli
seum et helyã significans.qui mor
tuos suscitabant. Alij vero inquit
distenti sunt.non suscipiẽtes redẽ
ptionem vt meliorẽ resurrectioneꝫ
adipiscant̃ Sed nos nõ adepti su
mus resurrectõeꝫ.sed possum⁹ ostẽ
dere et illos inquit excisos et nõ su
scepisse.vt meliorẽ resurrectionem
adipiscant̃. Nã cur dic mihi in p̃
senti vita nolebant viuere. Nonne
qꝛ meliorẽ expectabant. Ut cũ ali
os suscitarent. ipsi tñ mori deside
rabãt Clarũ ergo est.quia vt melio
rem resurrectõꝫ adipiscerent̃. Nõ
em̃ talem q̃lem resurrectõꝫ accepe
rant illi filij illarũ mulierũ. In hoc
loco videtur mihi qꝛ iohannẽ ⁊ ia
cobũ significat Distẽtio quippe d̃r
decollatio. Nã possent videre solẽ
possent ñ redarguere. ⁊ elegerunt
magis mori cũ ipsi alios suscitarẽt
vt meliorẽ resurrectõꝫ adipisceren
tur Alij aũt ludibria ⁊ verbera exꝑ
ti sunt.insuꝑ et vincula et carceres
In istis facit finem qꝛ maxime isti
familiari similitudine iungebant̃.
et maxime illis ista afferebant con
solationẽ. Q̃n enim quis in eadeꝫ
cã vel in eadem passione aut tristi
cia detinet̃.solaciũ ex silitudine cõ
patiẽtis accipit Alioq̃n acsi peiorẽ
aliquã passionẽ dicas si nõ ex eadẽ

causa orta sit. nihil pdest. Propterea in hoc sermone suum cõcludit. vincula noians et carceres et verbera et lapidatõs. stephanũ significans et zachariã. Propterea adiũxit in occisione gladij mortui sunt. Quid dicis. Aly qdem effugerunt ora gladioꝝ. alij vero in occisione glady defecerũt. Quid est hoc. qd horũ laudas. qd anmiraris. hoc an illud. Ita inqt hocidem vob primius ẽ. illud aũt laudabile ẽ. qr et circa ipsam mortẽ pualuit fides et typus futuroꝝ. Duo qppe sunt miracula fidei. qr et impat magna et patiẽ magna. et nihil reputat pati. Et non potestis dicere inquit. quia peccatores qdã erant et infimi. Si eñ ex alia parte totũ mundũ cõpares. illos inuenio virtutis pondere molliores. et trutinã attrahentes. et honorabiliores valde extantes. Quid igiẽ possent hic recipere. In hoc loco excitat eorũ mentẽ vt nõ adhereant pñtibus sed supiora sapiant et eminentiora oibus q̃ sunt in hac vita. Siqdem ois mundus nõ est dignus in eorũ cõpationem Quid igiẽ vis in hac vita recipere. Iniuria qppe ẽ si in hac vita mercedem recipias. Non itaqꝫ secularia sapiam⁹ neqꝫ in hac vita queramus recipcationẽ. neqꝫ intñ simus paupes. Si eñ ois mũdus ñ est dignus eis cur partẽ aliquã queris Et merito Amici qppe sunt dei Mundũ aũt in hoc loco dicit. aut multitudinẽ hoim aut ipsam creaturam. aut vtrunqꝫ. Solet eñ scriptura vtraqꝫ mundum appellare. Si cuncta creatura inquit cũ oib⁹ hominibus constituatur. nunqꝫ in comparatione horum digna esset. Et merito Sicut eñ decem milia pondera palearum vel feni. in cõparatione decem margaritarũ digna non essent. sic neqꝫ illi. Melior inquit vnus faciens voluntatẽ dei qꝫ decem milia iniqui. Decem milia enim non plurimos dixit. sed multitudinem infinitam Intellige ergo quantus est iustus Dixit iesus naue. Stet sol circa gabaon. et luna circa vallem aelon. et factum est Veniat igitur omnis mund⁹. magis autem duo aut tres. aut quatuor. et decem et viginti dicant et faciant hoc sed non poterunt. Amicus vero dei creaturis amici sui imperabat. magis autem amicum suum postulauit. et obedierunt serui. Et ille qui deorsum erat. superioribus imperabat. Intueris quia hec ad seruitutem facta sunt. cursum dispositũ pagẽtia. Hoc eciam ab illo opere moysi maius est. Quid ita. Non eñ equale ẽ mari imperare et eis q̃ in celo sunt. Magnũ qdem et illud est et valde magnum. veruntamẽ nihil simile. qd igiẽ. forma erat iesu illud nomen. Idcirco igitur hoc factum est. Eciam ꝓpter ipsum vocabulum. reuerita ẽ creatura. qd ergo Alẽ aliqs ñ est vocat⁹ iesus nisi iste. Sꝫ iste ad hoc vocatus ẽ in typo. Etenim ausus dicebaẽ. Propterea mutatum ẽ nomẽ ei⁹. Prenũciatio qppe fuit et ꝓphetia. qppe introduxit ppl'm in remissionẽ siẽ iesus i celũ. nõ lex siẽ neqꝫ moyses sed deforis pmãsit Non valet lex introducere sꝫ gra-

Intueris formas iam inde ab ini-
cio descriptas. Impauit creature
vt ita dicam. ipsi capiti deorsum
stans. vt quãdo vides in hominis
habitu iesum eademipsa dicentẽ.
non turberis neq; mireris Ipse eci
am moyse viuente superauit bella.
sic etiam lege viuente ipse cũcta di
spensat. sed non manifeste Attamẽ
videamus quanta virt⁹ est sancto-
rum et in hac vita tãta opant. Si
hic tanta faciunt que et angeli. q̃d
iam illic quantã habebunt claritа
tem. Arbitror q̃ vnusquisq; vestrũ
vellet esse talis vt posset imperare
soli et lune. In hoc loco qui dicũt
speram esse celum. quid dicunt. q̃-
re enim non dixit stet et sol. sed ad
didit stet sol circa gabaon. et luna
circa vallem aelon. hoc est maiorẽ
diem opentur. Hoc etiam in eze-
chia contigit. repedauit sol Hoc ei
illo mirabilius est vt cõtrariã viã p
geret. qui nondum suũ cursum pe-
gerat. Sz his maiora adipiscimur
si voluerimus. Que nã sunt q̃ nob
christus pmisit Non solem statue-
re. non lunam. non repedatões so-
lis. sed veniemus ad eum inq̃t ego
et pater et mansionẽ apud eũ facie
mus Quid mihi opus est sole et lu
na et istis miraculis. ipso domino
cunctor̃ apud me habitante ꝛ per
manente. Quid mihi opus est ce-
teris Ipse mihi erit sol. ipse lumen
Dic eñ mihi Quid velles intrãs
in regnum celorũ. posse cõmouere
aliquid eorũ que in celo fixa sunt. ꝛ
transmutare de loco ad locum. an
ip̃m regem sic tibi familiarem effi-
cere vt impetrares ab eo. apud te
eum cõmanere. Multo ampli⁹ ar-
bitror q̃ istud eligas q̃z illud. quid
autem mirum est inquit si ea q̃ ho-
mo impetrat hec etiam christ⁹ Sz
christus inquit non rogat patrem
sed ex autoritate ppria facit. Bene
dicis. Proinde cõfitere pmum ho
et dic qñ non rogat patrem. sz ex
autoritate facit. et tunc interroga-
bo Oratio igit descensionis et di-
spensationis indicium est Non eñ
inferior esset christus iesu nane. sz
vt nos doceret Sicut eñ magistrũ
audiens balbucientem. et singulas
litteras dicentẽ. nõ eum dicis igno
rare. et cum interrogat vbi sit illa
vel illa littera. scis quia non igno-
rans interrogat. sed discipulũ vo-
lens instituere. sic et deus non op⁹
habens oratione orabat. sed te vo
lens instituere vt assidu⁹ sis ad ora
tionem. vt sine ptermissione. vt so-
brie et cum multa vigilancia ores
Vigilare autem nõ in hoc dico vt
nocte surgatur sed etiam in die so
briũ esse in oratione. Vigilans q̃p-
pe vocat qui talis est. Nam potest
quisq; et noctibus orans dormire
et in die orans vigilare quando fu
erit anima intenta. quando intelli-
git cui loquit. ad quem illi sermo ẽ
quando in mente pcipit quia an-
geli sunt pñtes cũ timore et tremo
re. ipse autem accedit oscitans ꝛ sca
biens seipsum. Magna arma sunt
oratio. si cum integra mente fiat. et
vt agnoscas eius virtutem etiam
impudentiã et iniquitatem et cru-
delitatem ꝛ supinitatẽ frequẽs vin
cit oratio. Audistis inquit q̃d di-
xerit iudex iniquitatis. Sed etiam

pigriciam supauit Et qd amicicia
pmereri non potuit hoc pmeruit
assidua oratio. Et si non inquit p-
pter amiciciam dabit illi verunta-
men ppter molestiam ei⁹ exurgens
dabit illi Sed etiam idigna dignã
fecit oratõz continuam. Non inqt
est bonum accipere panem filiorũ.
et dare canibus. etiam dñe inquit
Nam et canes comedunt de men
sis dñorum suorum. Instem⁹ igit
orationi Magna arma sunt oratõ
si cum intentione fuerit. si sine va-
na gloria si cũ animo sincero. Ipsa
bella deuicit et vertit in fugã ipam
gentem integram. et indignam. be
neficium pmereri fecit. Audiui in
quit gemitum eorũ. et descendi li-
berare eos. Ista medicamentum ẽ
salutare. et phibitio peccatorum ⁊
medicina delictorũ. Cum hac vi-
dua desolata permaneat. Si cum
humilitate oremus. si pectus tũda
mus sicut publicanus. si illa loqua
mur que ille loquebat. si dicamus
propicius esto dñe mihi peccatori
omnia adipiscemur Acsi eñ nõ su
mus publicani verum alia plura
habemus ab illo non minora pec-
cata Nec mihi dicas quoniã in p-
uo aliquo peccaui. eandem eni na
turam habet hec res. Sicut enim
similiter homicida dicit q siue pu-
erum siue virũ occidat. sic et auar⁹.
et q plura et qui parua diripuit ⁊
tenere malum in corde non est par
uum sed etiam grande peccatum.
Qui eñ tenet inquit in corde ma-
lum viator est ad mortem. et q ira
scitur fratri suo sine causa reus erit
gehenne. Et qui dixerit fratrẽ suũ
fatuum et stultum et decem milia
alia. ⁊ participamur et tremẽdis ⁊
terribilibus sacramentis. et inuide
mus et detrahimus. qdam autem
vestrum etiam sepius debriantur.
horũ vnum qdqz etiam ip̃m p se so
lum sufficit ad excludendum de re
gno Cum autem in vnum coacer
uata fuerint. quod solaciũ habebi
mus Multa nobis opus est penitẽ
tia fratres dilectissimi Multa ora-
tione. multa pseuerantia vt possi-
m⁹ adipisci bona que pmissa sunt.
Dicamus ergo ⁊ nos deus ppici⁹
esto mihi peccatori Magis aũt nõ
dicamus tantũ. sed etiam sic sapia
mus acsi nos alter appellet non in
dignemur Audiebat enim ille qz ñ
sum sicut hic publicanus. et non ẽ
irritatus. sed magis cõpunctus est
Suscepit improperiũ et caruit im-
pperio Dixit ille vulnus. et q sunt
iste remedium. Dicamus iterũ. p-
picius esto mihi peccatori Verun-
tamen acsi alius dicat. non irasca-
mur. si enim nosipsi nobis dicam⁹
si plurima mala ab alys aũt audiẽ
tes inequanimiter feramus. ñ erit
hoc humilitas neqz cõfessio. sz ostẽ
tatio et vana gloria. Ostẽtatio qp
pe est vocare seip̃m peccatorẽ. hũi
litatis quippe opinionem volum⁹
acquirere. apud alios autem i am
miratione esse. Laudari eñ volu-
mus Nam si econtrario dicamus
nosipsos iustos. contẽnimur. Pro
inde etiam hoc ppter gloriam faci
mus Quid est autem humilitatis
Vt cum ab alio impperium audi-
mus tolleremus. agnoscamus pec
catum nostrum. et patiẽter feram⁹

accusationem. Et neq; hoc adhuc humilitatis est, sed ingenuitatis. Nunc autem nosmetipsos quidez dicimus peccatores, indignos, ⁊ cetera plura. si vero alius quisq; nobis vnum horũ impingat, seuim⁹. exasperamur. Intueris quia non ē hoc confessio sed ingenuitas. Dixisti temetip̃m esse talem. non indigneris etiam cum ab alio audis et cum redargueris. Sic em̃ tibi pctã leuigabunt̃. cum alij impperant. Sibimetipsis quidem onus imponunt. te autem ad philosophiã intromittũt. Aduerte quid dixit beatus dauid. cũ ei malediceret semey Sine illum inquit dñs precepit ei quatenus agnoscat humilitatẽ meam et retribuat mihi dominus bona ꝓ maledictione hac huius diei Tu autem de teipso dicens nimietatem malorum. ab alys autem nisi magnoꝝ instorũ laudes audias exasperaris. Intueris quoniã laudaris in rebus non laudãdis. Etenim laudes cupiditate aliarũ laudum repellimus. vt maiores iterũ mereamur. vt magis in ammiratõne sim⁹. Proinde nequaq; desiderio laudum appetamus humilitatem vt laudes nostre amplificent̃. Si enim omnia ꝓpter gloriã faciamus nihil ꝓpter veritatem. ꝓpterea cũcta vacua sunt cuncta fenea. Idcirco obsecro vt vel nũc recedamus a matre malorum oim hoc ē vana gloria. et viuamus secundũ q̃ deo placet. vt valeamus futura bona adipisci. in christo iesu domino nostro. cũ quo patri gloria vna cum sancto et bono ei⁹ spiritu nũc et semper et in secula seculorũ Amẽ.

Explicit omelia xxvii

Incipit Omelia xxviii

Circuierunt in melotis in pellibus caprinis. egẽtes. tribulati. afflicti q̃bus dignus non erat mundus iste. i solitudinibus errãtes et in montib⁹: et in speluncis et in cauernis terre. Semꝑ quidem. maxime autẽ cum sanctorũ recogito virtutes. et rectitudines operũ. tunc mihi occurrit desperatio mei. quia neq; vel in somnis exꝑimentũ accipimus bonorum que illi ꝑ totũ vite sue tẽp⁹ gerebant. viri qui nõ peccatis luebãt supplicia. sed semꝑ ad rectitudinẽ ꝓficiscentes et semꝑ tribulabantur Intellige quippe in helyã. ad quẽ hodie sermo noster ꝑuenit. Ipsum quippe in hoc loco noiat et in ipso definiuit exempla. quod erat familiare istorũ et ꝓprium. Et cum dixisset ea que circa apl̃os gesta sunt. quia i occisione glady mortui sunt lapidati sunt. recurrit ad helyam qui eadem passus est. fortassis em̃ quia necdũ de apostolis tantã opinionem habebant. merito ex illo q̃ assumptus ē sermonem facit. q̃ maxime erat in ammiratõe. Ex h⁹ ergo afferre orationẽ et consolatõez voluit. Circuierunt inquit in melotis et in pellibus caprinis. egentes tribulati afflicti quibus dignus ñ erat mundus iste. Neq; vestimentum habebant inquit. sed erat eis nimietas tribulationis. non ciuitatem. non domũ. nõ receptaculum.

Quod etiam christus dicebat qm̄
filius homis non habet vbi caput
suum reclinet. Quid dico recepta
culum non habebant. Nec stare ꝑ
mittebant̄ Neq; enim vel cum ad
ipsas solitudines veniebant ociosi
erant. Non em̄ dixit in solitudini
bus sedebant. sed etiam ibi fugie-
bant et inde exagitabant̄. Non ex
mundo tm̄. sed etiam ex inhabita
bilibus locis que ibi facta sunt. sic
est inquit vos culpant ꝓpter chri-
stum. Helyam vero in quo potue-
runt culpare. Exagitabant illum
et insequebant̄. et cū fame pugna-
re cogebant. Quod etiam isti tunc
patiebantur. Decreuerūt inquit il
lis mittere fratres. eis qui tribula
bantur discipulis secundū ꝙ facul
tatem vnusquisq; habebat. Defini
uit vnusquisq; eorū in misteriū mit
tere hitantibus in iudea fratrib⁹.
qd̄ eciam ad istos ꝑtinebat Afflicti
inquit et male paciētes in itinerib⁹
et in ꝑiculis qd̄ aūt dixit circuierūt
quidē in solitudinib⁹ errantes ⁊ in
montibus et speluncis et cauernis
terre sicut ꝓfuge ⁊ ꝓfuge iq̄t sicut q̄
in turpib⁹ ē d̄ꝑhensus sicut indig
ni solēt videri. Neq; i solitudinib⁹
inueniebāt refugiū sed sꝑ fugiebāt
dimersiōes aliq̄s querebant uiuos
se ipsos obruere nolebant semper i
timore erant. que est ergo merces
vel que tanta retribucio ⁊ uicissitu
do Nec dū inquit receperūt merce
dē sed adhuc ꝑmanēt ⁊ ita mor-
tui ⁊ in tanta tribulatiōe nec dum
receperūt Tantū tempus habent
ex quo vicerūt. et nec dū receperūt
uos autem in certamine constituti
merore afficimini. Intelligite itaq;
quale ⁊ quantū est abrahā sedere ⁊
apostolū paulum expectantes qn̄
perficiaris ut possint tunc mercedē
recipere. Nisi enim eciam nos illuc
venerimus tunc predixit eis pater
non dare mercedem. Sicut pater
bonus amator filioꝝ et ꝓbabilib⁹
filys et opus perficientibus dicit n̄
se daturum comedere nisi venerit
eciam aly fratres Tu aūt anxi⁹ es.
q̄ nec dū mercedē accipis. Quid
itaq; faciat abel qui an̄ om̄s vicit ⁊
adhuc sine corona sedet. quid noe
quid ceteri illorū tp̄m quia ecce ex-
pectauerunt et alios expectant qui
post te futuri sunt. Vide quia nos
in hoc superamus eos. De nobis
enim dixit melius aliquid prouidt
deus ne aliquid a nobis pl⁹ habe-
re viderentur. si primi q̄; nos coro
narentur. Vnū definiuit tempus
omniū coronarū et qui an̄ tantos
vicit annos tecū accipiet coronam
Contemplaris curā ⁊ dilectionem
diuinā. Et non dixit ne sine nobis
coronentur. sed ne sine nobis con
sumentur. proinde eciam perfecti
tunc ꝑebunt peruenerūt nos in cer
taminibus sed non preueniunt in
coronis. Nō enim illos lesit ꝑ nos
honorauit nam ⁊ ipsi fratres libēt̄
nos expectent. Si enim corp⁹ vnū
omnes sumus. maior ex hoc efficit̄
corꝑi iocunditas cum simul et con
muniter coronatur et n̄ per partes
Etenim iusti eciam in hoc sūt mira
biles. quia sicut de ꝓꝑis bonis sic
gaudent et de bonis fratrū. Pro
inde eciā in illis hoc iuxta notū ꝓ-
cedit ut cū fratribus coronētur vt

simul glorificent. Magna iocunditas
Ideoq; inquit et nos tantā habē-
tes impositā nubē testiū. In mltis
consolatōz scriptura assumpsit ma
iorū ex accidentibus rebus sicut so
lēt pphete ex estu. ex duricia. ex ym
bribus Hoc igit etiam hic dicit qz
memoriam illorū sanctoꝝ sicut nu
bes inflāmans ex radio igneo. sic
animā malis oppssam excitat ⁊ re
creat. Et non dixit sup nos appa-
tentem sed impositā nobis. quod
amplius erat. Proinde in maiore
nos fiducia esse facit. nubes testiū
et moles. Et merito testes eos ap-
pellauit. non eos q̄ in nouo testa-
mento fuerunt tm̄. sed etiam illos
qui in veteri erant significauit Ete
nim quia etiam illi testificati sunt
maiestati diuine. sicut tres pueri. si
cut helyas. sicut omnes prophete.
Deponentes inq̄t omnia. Omnia
que dicit. Hoc est somnū. anxieta-
tem. cogitatōs infimas. omnia hu
mana. Et circūstans nos inq̄t pec
catum. Circūstans dixit siue quod
nos facile circūueniat. siue qd ip̄m
circūueniri facile possit. Magis au
tē hoc arbitror dici. facile em̄ si ve
limus p̄ualemus peccato. Per pa
tientiā inquit curramus ꝓpositum
nobis certamen. Non dixit testib⁹
dimittamus neq; athletico more
pugnemus. neq; bella geramus. sz
quod oībus est leuius hoc noīauit
cursum appellans. Neq; dixit ad-
damus cursui nostro sed in eodem
ipso ꝑmaneam⁹. non dissoluamur
Curramus inquit ꝓpositū nobis
certamen. Deinde adiungit sum-
mā et caput oratōis. Qd em̄ p̄mo
posuerat hoc etiam nouissime po
uit hoc est christū. Aspicientes i au
ctorem fidei. et cōsummatorē hie-
sum. Quod etiam ipse christ⁹ disci
scipulis suis sepius cōmendabat.
Si patrēfamilias iquit beelzebub
vocauerunt. q̄nto magis domesti-
cos eius. Et iterū Non est discipu
pulus sup magistrū. neq; seruus su
per dn̄m suum. Aspicientes inquit
hoc est. vt discamus currere Sicut
em̄ fily parentes et discipuli in cer
taminibus magistros attendūt. in
formantes mentem ex pte doctorū
ꝑ visum regulas quasdā sumētes.
sic etiam hic si volumus currere et
discere vt bene curramus ad chri-
stum. attendamus auctorē inquit
fidei nostre et cōsummatorē iesum.
Quid est hoc Hoc est quia ipse no
bis fidem infundit. Etenim ad di
scipulos suos dicebat. Nō vos me
elegistis. sed ego elegi vos. Et pau
lus item dixit. Tunc cognoscam si
cut et cognitus sum. Ipse iniciū no
bis imposuit. ipse etiam finem po-
net. Qui ꝓ gaudio sibi ꝓposito su-
stinuit crucem. confusione contē-
pta. hoc est. licebat illi nihil pati si
vellet. Non em̄ peccatum fecit. ne-
q; dolus inuentus est in ore ipsius
sicut et ipse dixit in euangelio. Ve-
niet p̄nceps huius mundi ⁊ in me
non habet quicq̄. Adiacebat igit
illi si vellet non venire ad crucem.
Potestatem quippe habeo inquit
ponere animā meam. et potestatē
habeo iterum sumendi eam Si igi
tur qui nullā habuit necessitatē vt
crucifigeret. crucifixus est ꝓpt nos
quanto magis nos iustum ē om̄ia

fortiter tollerare. Qui p gaudio sibi ꝓposito inqt sustinuit crucē. confusione cōtempta. Quid est confusione cōtempta. Probrosam inqt sustinuit mortē Esto Igit morieba tur. quid etiam vt p se moreretur. Pro nulla alia cā nisi vt nos doceret nihil existimare gloriam q̄ ab hoibus defert. Idcirco non subiecit mortī suscepit mortem docēs nos pſumere contra mortem et eā nullius existimare momenti. Quare non dixit tristicia contempta. sz confusione contempta. Qm̄ nō cū tristicia mortem sustinuit. Nouissime aūt quid factū est. In dextera inquit sedis dei cōsidet. Vides premiū. Quod etiam paul⁹ sciens dicit ꝓpter quod ⁊ deus illū suꝑalta uit. et donauit illi nomē quod ē super omne nomē. vt in nōie iesu oē genu flectat. Eum q̄ scdm carnem est significat. Maxime aūt acsi nullum esset pmium. ipm solum exemplum idoneū erat ad psuadendū omnia tollerare. Nunc aūt etiā pmia pmittunt. non quelibet. sz valde magna et ineffabilia. Proinde etiam nos cum altqd tale passi fuerimus. ante apostolos ipsos christum cogitemus. Quare Quia tota vita eius cum multa fuit iniuria Etenim semp audiebat q̄ insan⁹ esset et seductor. et magus. Et nūc q̄dam dicebant in dei. non inquit sed seducit populū Et iterū. seductor ille dixerat adhuc viuens quia post triduum resurget. Iterū eum de arte magica criminabantur dicentes. In beelzebub expellit demonia. et quia insanit. et demoniū habet. Nonne bene dicimus inquiunt nos. quia demoniū habet et insanit. Et hec audiebat ab illis ipse beneficia pstans. mirabilia faciens. opa dei demonstrans. Et siquidem nihil faceret. et sic ista audiret. nihil esset mirabile. Cum vero docens que ad veritatem pertinebant audiebat q̄ seductor esset et demones excludens demonium habere dicebat. ⁊ omnia mala subuertens magus appellabatur. res valde lugenda est. Sic q̄ppe eū sepius accusabant. Si autem vis et reꝑhensiones et irrisiones agnoscere quas aduersus eum faciebant q̄ solent maxime animas nras mordere. aduerte. Primū ex genere illi detrahebant. Nonne hic est fili⁹ fabri. cuius nouimus nos patrē et matrem Nonne fratres eius oēs apud nos sunt. Iterū detrahebāt illi de patria. dicentes ex nazareth illum esse. Et iterum Interroga inquit et vide. quia ex galilea ꝓpheta non exurget. Et tollerabat tantas calumnias patiens. Et iterum dicebant. Nonne scriptura dicit. quia christus ex bethlehem vico vēturus est. Vis etiam audire irrisiones quas faciebant. Venientes inquit ad ipsam crucem. adorabant illum ⁊ cedebant et collaphizabāt et dicebant ei. Dic nobis. Quis ē qui te pcussit. Et acetum dabāt ei dicentes. Si filius dei es descende de cruce. Adhuc etiam et seru⁹ principis sacerdotum alapam dedit ei Et dixit. si male quidem locut⁹ sum testificare de malo. si autem bñ q̄d me cedis Et illudentes clamidem

coccineam circũdederunt eũ. et spu
ebant in faciem eius Sed etiam tẽ
ptamenta ei sepius ingerebant. tẽ
ptantes eum. Vis etiam accusatõ
nes audire siue que secreto siue que
palam ab eius discipulis fiebant.
Nũquid et vos inquit vultis abi
re Sed etiam demoniũ habes a fi
delibus iam dicebatur. Nonne et
ipse semper fugiebat. Et nunc qui
dem in galileam. nunc autem in iu
deam. Nonne ab incunabul' ipsis
plurime illi temptatões facte sunt
Nonne adhuc infantulo constitu
to mater eius eum accipiens descẽ
dit in egyptum. Propter hec igit
omnia dixit attendentes in aucto
rem fidei et consummatorẽ ihesum.
qui p gaudio sibi ppposito sustinuit
crucem. confusione contempta. in
dextera sedis dei considet. Nũc igi
tur intendamus in ea que discipu
li eius ppessi sunt. Legamus dicta
pauli et audiamus eum dicentem
In sustinentia multa. in tribulatõ
nibus. in angustijs. in plagis. i car
ceribus Et iterũ. Usq ad hãc ho
ram et esurimus et sitimus. et nu
di sumus et collaphizamur. et inq
etamur. et lugemus. opantes ma
nibus nostris. Maledicti benedici
mus. passi persecutionẽ patienter
ferimus. blasphemati obsecramus
Rogo quis vel minimã partẽ hoz
passus est. Sicut seductores inquit
sicut inhonorati. sicut nihil haben
tes. Et iterum Quinquies q̃dra
ginta vna minus accepi a iudeis.
Ter virgis cesus sum. semel lapida
tus sum. die ⁊ nocte in pfundo ma
ris fui. in itinerib⁹ sepe. tribulatõ
nibus. angustijs fui. et fame. Et qz
hec deo placebant. audiens dicẽ
tem Propter hoc tertio dñm roga
ui et dixit mihi sufficit tibi gr̃a mea
Virtus enim in infirmitate pficit.
Propterea inquit glorior in infir⁊
mitatibus meis. in tribulatõib⁹ in
necessitatibus. in angustys. in pla
gis. in carceribus. vt inhabitet in
me virtus christi. Sed etiam audi
christũ dicentem. In mundo inqt
tribulationem habebitis. Recogi
tate inquit talem cõtradictionẽ eũ
a peccatoribus esse passum. ne fati
gemini animis vr̃i dissoluti Si em̃
primorũ passiones erigunt nos q̃n
tam alacritatem nobis effecerunt
domini passiones. Quid vos non
estis opati Pretermittentes oĩa
p contradictionem totũ significa
uit. Addendũ etiã tale hoc est pla
gas quas accipiebat in capite. irri
siones. iniurias. imperia. illusio
nes. Omnia hec nomine contradi
ctõis intimauit. Et non illa tm̃. ⁊
et alia que circa vitam sunt. passio
nes christi et passiones apostolorũ
Sic eũ sciebat meliorem hanc vi
am esse virtutem. vt etiam ipse qui
ea opus non habebat p eam pge
ret. Intm̃ nouerat tribulatõ⁊ con
ducibilem nobis esse. et magis cã⁊
esse quietis Audi em̃ ipm̃ dominũ
dicentem. Nisi em̃ quis tulerit cru
cem suam et venerit post me. non
est me dignus. Si discipulus es in
quit. magistrum imitare. Hoc q̃p
pe est discipuli. Si vero ipse quide⁊
p tribulatões prexit. tu autem per
requiem vis ire. non eandẽ viam
vis pgere quam ille perrexit ⁊ aliã

Quomodo ergo sequeris non se-
quens. quō eris discipulus non se-
ctans magistri vestigia. Hoc etiaꝫ
paulus dixit. Nos infirmi. vos au-
tem fortes Nos ignobiles. vos au-
tem nobiles Et quō inquit hoc ha-
bet rationē. si contraria emulami-
ni. Et vos quidem estis discipuli.
nos autem doctores Magnū itaqꝫ
bonū fratres dilectissimi est tribu-
latio. Duo nanqꝫ pficit magna ꝛ a
peccato mundat. et fortiores red-
dit. Quid ergo est inquit Dicet ali
quis. Si subuertat aliquē er pdat.
nonne tribulatio hoc facit. Sed si
hoc contingit · nostra hoc ignauia
facit. Quomō inquit Si sobrij sim-
mus. si deum depcemur vt nos n̄
derelinquat temptari supra q̄ pos
sumus. si semp ipsum teneamus. si
stemus fortiter ꝛ aciem cōponam⁹
vsqꝫquo ip̄m habebimus auxilia-
torem. acsi omnibus ventis vehe-
mentius irruant temptationes. ve
luti stipula nobis erunt. et folium
quod ferꝫ in aere. Audi paulum di
centem. in hys omnibus supvinci
mus. Et iterum. Existimo enī qm̄
non sunt condigne passiones hui⁹
tpis ad futuram gloriā que reuelā
da est in nos. Et iterum Momēta
neum enī et lene tribulationis. ex-
cellens pondus eterne glorie in no
bis operatur. Attende igitur qualia
picula. quanta naufragia. et conti
nuas tribulatōs. et alia huiusmo-
di lenia esse dicit. Emulare hunc
adamantē qui veluti si tam supna
cue indueretur corpe. ita gerebat
hanc vitam In pauptate es. sed n̄
es in quanta fuit paulus. Qui etiā
in fame examinatus est. et siti ac nu
ditate Sed neqꝫ vno die hec pass⁹
est. sed ppetuo talia sustinebat. Hm̄
hoc certū est Aduerte illū dicentē.
Vsqꝫ in hanc horā et esurimus ꝛ si
timus. et nudi sumus. O rem am-
mirabilem Cum tantam in p̄dica
tione gloriā possideret. cum tanta
patiebat Et fortassis reliquum an
num vite agebat quando ista scri-
bebat. Scio enī hominē ante an-
nos quatuordecim. sine in corpore
sine extra corpus. nescio. Et iterū.
Post tres annos inqnit ascendi ie
rosolimā. Et iterum audi eum di-
centem. Bonum mihi est mori q̄
vt gloriam meam exinaniat quisq̄
Non solum aūt hoc sed etiam ite-
rum dicebat scribens. sicut purga-
menta mundi facti sumus Quid ē
inqꝫ fame et siti deterius. quid stri-
gore seuius. quid fratrum insidys
piculosius. Quis etiam falsos fra-
tres appellat. Nonne morb⁹ mūn
di vocitabat atqꝫ deceptor. Nōne
subuersor. Nonne verberibus cō-
cidebatur. Hec in mentem sume-
mus fratres dilectissimi. hec consi
deremus. hec in memoria teneam⁹
et nunqꝫ dissoluemur. acsi iniurias
patiamur. acsi rapinas. acsi decem
milia pessima patiamur. Contin-
gat nos in celis pbabiles apparere
et omnia hic portabilia sunt. Con
tingat nos illic bn̄ agere. et res hu
ius vite nulli⁹ momenti sunt. Em
bre sunt ista ꝛ somniū qualiacunqꝫ
sint. illa speremus et spectem⁹. ista
nobis mala nulla apparebunt. vt
ex nature consideratione vel tpis.
Quid enī valent esse. cum ad illa

seuissima comparantur. Quid ad ignem inextinguibilem. qd ad vermem qui non moritur. quid ex huius vite rebus equale possis edicere. Quid stridori dentiũ vel vinculis vel exterioribꝰ illis tenebris cõparabis. Quid illi ire. quid tribulationi quid angustie quod tempꝰ poteris cõpare. Quid sunt decem milia anni cũ secula cogitas infinita. Nonne quantum est stillicidiuꝫ minimũ abysso cõparatũ An forte illis bonis hec bona comparanda putant. Sed illic immensitas ẽ bonoꝝ. quod oculus nõ vidit nec auris audiuit. et in cor hominis non ascendit. sed hic etiam per infinita secula ꝓtendunt. Pro hijs itaqꝫ milies concidi quis non eligat occidi. cõburi. ⁊ mille mortibus subiici ⁊ quicqd dici potest seuissimũ tollerare vel verbo vel ope Si em̃ indignis cõbustione esset viuendum nonne tollerandũ erat vt possimꝰ adipisci illa que nobis repromissa sunt bona. Sed quid hec loquor. pene delirãs. ad homines loquẽs qui necdum pecunias contemnere patiũtur. ꝟ veluti immortales ita custodiunt. Acsi parua ex plurimis dederint integrũ opus se existimãt ꝑfecisse Sed non est hec elemosina Elemosina enim illa est qualis fuit illius vidue. que totam vitam suaꝫ euacuauit Si aũt non poteris tm̃ dare quantũ illa vidua dedit saltẽ quod tibi suꝑabundat non dubites impartire Habeto sufficientiã quid tibi suꝑuacuaneis opus est. Sed nullus est qui vel illud quod suꝑabundat offerre velit. Donec enim habes seruos plurimos et vestimenta serica. cuncta hec cognosce suꝑflua. necessariũ hoꝝ nihil ẽ vel quos vsus indigeat. vel sine qbus viuere non valeas. Hec ergo suꝑflua esse cognosce ⁊ omnia que exterius adiacent nobis. et sine qbus viuere possumus suꝑflua esse cerum est. Videamus itaqꝫ si placet si solos duos seruos habeamꝰ vtrum viuere possimꝰ. Nõne sunt plurimi q sine seruulis viuũt. Qualem ergo nos excusationem habere possumus. quibus non sufficiũt duo serui. Possumꝰ etiam domũ ex lateribus habere constructam. duo vel tria habitacula concludẽtem. que vsui nostro sufficiant. Nõne sunt etiam pleriqꝫ qui cum filijs et vxore vnum habitaculum possident. Sint tibi etiam si volueris pueri duo. Sed confusio inquit ẽ si cum duobus seruulis matrona procedat. Non est confusio sed magis confusio est cum plurimis ambulare. fortassis em̃ etiam irridetis hec audientes. Credite mihi quia ista est cõfusio Sicuti nũdinatores pecorũ. vel sicut caupones venalium seruulorum. ita magnum hoc putatis cũ seruis plurimis ambulare. Typus est istud ⁊ vana gloria illud aũt ꝓphetia et honesta moderatio. Matronam qppe non ex numerositate seruorũ condecet apparere. Que nanqꝫ vel virtus vel laus est seruos plurimos possidere Hoc quippe ad animã non ꝑtinet Quod autem ad animam non ꝑtinet nullum ostendit libertatis vl̃ honestatis indicium. Quando em̃

plus contenta est. tunc se verā ma
tronam esse declarat. Qñ vero mlr
tis indiget tunc vere ancilla est. an
cillisq; deterior. Dic em̄ mihi. non
ne angeli soli totum mundū circūe
unt. et pedissequis nullis egēt. Nū
ꝓpterea nobis inferiores existunt.
indigentibus non indigentes. Si
itaq; nequaq̄ indigere pedissequo
angelicum q̄dem est. que est ergo
que angelice vite ꝓpinqua est. Illa
ne que plurimis indiget seruis. an
que paucis. Itane hoc ñ est confu-
sio. Confusio nanq; est. absurdū ali
quid opari Dic em̄ mihi que ad se
conuertit stantes in publico. q̄ ha
bet seruorū obsequiū plurimorum
an illa que paucorum. Sed etiam
ea que paucos secum adducit. nō
ne illa honestior est que sola proce-
dit et pene nullius occurrit obtu-
tibus Intueris quia illud magis ē
confusio Que nāq; conuertit ocu-
los stantium i plateis. que pulcris
et p̄ciosis vtitur vestimentis. an il-
la que simpliciter suum cōtegit cor
pus. et cum decore honestatis ac
pudore incedit. Nonne istam pe-
ne nec videmus. acsi videam⁹ ocu
los reuocamus. illam autem nō so
lum compelluntur plurimi contue
ri. sed etiam interrogant. que nam
illa sit et vnde. Et pretermitto di-
cere quanta ex hoc inuidia genera
tur. Quid ergo est turpe videri qñ
confusio maior est. quando illam
omnes attendunt. an quando nul
lus attendit. Qñ de illa cognoscūt
an quando curam faciunt requirē
di. Contemplaris quia non ꝓ con
fusione sed ꝓpter vanam gloriam
gerimus vniuersa. Veruntamē q̄
impossibile est mentes vestras ab-
ducere. sufficit mihi interim vt do
ceamini quia non est ista confusio.
Solum quippe peccatum iudicā-
dum est esse confusionem. quod
magis minime iudicamus. sed oīa
potius q̄ hoc confusionem esse de
cernimus. Vestimenta habenda
sunt necessaria. num etiam supua-
cuanea Veruntñ ne vos in multā
angustiam retrudamus. illud am-
moneo quia auro vobis opus nō
est. neq; subtilissimis vestibus. Et
hec non ego dico. Et quia nō mea
sunt ista verba audi beatum pau-
lum dicentem et ammonentē mu-
lieres vt ornent seipsas. non in tor
tis crinibus. vel auro vel margari
tis vel vestibus p̄ciosis. Sed quali
ter ornari p̄cipis mulieres o apo-
stole Dicito. Fortassis em̄ dicunt.
qm̄ quecūq; aurea sunt illa sunt p̄
ciosa serica vero ñ sunt Dic ergo q̄
libus vestib⁹ vis mulieres ornari.
Mñtes inq̄t victū ⁊ tegumentum.
hys cōtenti sim⁹. Tale sit ergo ho
mis vestimentū. vt tm̄mō cōtegat
Propterea em̄ nob ista tribuit de
us. vt opam⁹ nuditatē. Hoc āt q̄
lecūq; vestimentū valet efficere. qd̄
pui sit p̄cy. fortasse ridetis q̄ sericis
circūdate estis vestimētis. O portz
q̄dem ridere si attendam⁹ q̄d pau
lus p̄cipiat. q̄d nos ecōtrario facia
mus. Nō ei mihi ad solas mlieres
sermo dirigit. sz etiā ad viros Oīa
em̄ reliq̄ q̄ habem⁹ supuacua sunt
Soli paupes supuacuanea et va-
na nō possident. fortassis aūt etiā
ipsi ex necessitate. Certum si liceret

neq; illi prorsus abstinerent. Verū tamen siue p occasionem siue p ve ritatem interim illi supflua nō ha bent Et talibus quippe debemus indui vestimentis. que necessitatez suppleant. Quid enī opus est plu rimis aureamētis. Eis enī q in sce na sunt ista conueniunt. Nec illaz sunt indumenta mulierū hoc ē me retricū. que omnia ad hoc faciunt vt libenter spectent. Illa igitur q descendit in scenam cōponat. que ingreditur in orchestram. omnes enī cupit ad se attrahere. Que āt pietatem phītet. nō ita se debet or nare sed aliter. Habens nanq; or natū satis illo maiorem. habes et tu spectaculū Ad illud te spectacu lum cōpone. illo te ornatu circun dato. Quod ergo tibi ē spectacu lum et angelor. Innumera mul titudo nō virginū tm̄ dico sed etiā secularīū mulierū. oīs q in christo crediderūt illud hīt spectaculum. Talia fabulemur vt iocunditatez illis spectatoribus afferamus. Ta libus circūdator vestimentis. vt il los exhilares. Dic enī mihi si muli er meretrix remissis aureis orna mentis et p̄ciosissimis indumētis et risu et facie tā turpitudine īsen cta et vbanitate condita vili cir cundet indumento. et sine aliquo studio cōponat se vel arte intret. et verba que ad pietatē ptinēt elo quat. et de pudicicia sermonē faci at nihil turpe p̄miscens. nonne cō festim vniuersi consurgent Nonne spectaculum dimittet. nōne abjci etur velut in concinnis et nesciens populo coaptari et extranea loquēs quenihil theatro conueniunt Sic etiam si tu illius ornatu volueris decorari. et ingrediaris spectaculū celi. confestim te spectatores abjci unt. Illic enim non est opus aure is indumentis. sed alys opus ē re bus illis de qualibus dixit pphe ta. in fimbrijs deauratis circumse pta varietate. non vt candidum corpus efficias velut nitorē t splē dores adycias. sed vt animam tu am aureis reddas virtutibus de coratam. Ipsa quippe est que in il lo spectaculo certamen aggredit. Omnis quippe gloria filie regis in trinsecus. Hys induere et labori bus te plurimis liberabis. Nam t virum tuum cura exoneras. t te sol licitudinis resoluis angoribus. ve nerabilis vero cum rebus non egu eris plurimis Omnis enim homo consuevit contemnere indigentes se. Cum autem viderit aliquos nō se opus habere cōtra hic intellectū suum. vt eis in locutione pari ho nore respondeat. Cum vero vide rit vir quoniam i nullo eo indiges quia contemnis eius munera. acsi sit valde superbus. tamē te magis tunc venerabitur. cū si vtaris aure is ornamentis. et iam non eris ei ancilla. Solemus enim humilia ri illis quos nos opus habere sen timus. si vero nosipsos abstineam nequaq; erimus seruili humilita te subiecti. Sed cognoscit. quia propter timorem dei obedientie il li munus exoluimus. non propter illa que possit ipse nobis tribuere. Nunc autem velut magnum ali quod nobis prestans quantum

cumq; a nobis honoris accipiat. n̄ se putat ꝓ merito recepisse. Tūc āt acsi parua illi honorificentia deferat̄ cū gratia magna suscipiet. non exprobrat neq; cōpellit̄ ꝓpterea aliena dirige. Quid em̄ inhonestius q̄ vt aurea cōficias ornamēta que in balneis et in plateis sordib⁹ maculent̄. Sed in plateis fortasse vel in balneis inq̄nari non est mirum. Quid ꝙ etiā in eccl̄ia que se ita cōponunt ampli⁹ sordidant̄ O magnus risus. Quid em̄ sibi vult vt cū aureis ornamentis ingrediatur in hunc locū vel veste p̄ciosa. Nonne audiunt vt seipsas ornent. non auro. non margaritis. non vestib⁹ p̄ciosis. Cū ergo ingrederis o mulier. nisi velut repugnans paulo. ⁊ ostendens qm̄ etiā si milies hoc dicat. tu minus aduertis. An ingrederis veluti volēs nos doctores redarguere. eo ꝙ vano ista loq̄mur. Dic em̄ mihi si quisq̄ paganus et infidelis audiat cū legit̄ loc⁹ iste. in quo hec beatus p̄cepit paulus. q̄d de nobis existimet. aut si quisq̄ paganus hn̄s mulierē fidelem cognoscat qm̄ multā curam gerit cōponēdi se vel ornandi. et circūdari aureis ornamentis. ꝑgat aūt ad ecclesiam. et aduertat apl̄m cōmonentem neq; auro. neq; margaritis. neq; vestibus p̄ciosis debere mulierem ornari. nonne statim dicit ad seip̄m videns eam in thalamo suo tam varys modis ornari. nōne statim hesitat dicens. quid int⁹ mulier ornatur in thalamo. quid conatur. quid aurotextis induit̄. Ubi nam ambulare disponit. Num ad ecclesiam Quare Ut audiat se debere vestibus ornari p̄ciosis Nōne ridebit. Nonne cachinnos altius eleuabit Nonne christianoꝝ religionem deceptionem et seductionē esse indicabit. Propterea obsecro vt aurotextas vestes aureaq; ornamēta pompis relinquatis et scenis. et eis que in suis ergasterijs talia venundanda proponunt. Dei aūt ymago non vult talibus adornari Honesta mulier honestate decoretur Honesta autem illa est que typum non habet. que ornatū nō habet secularem. Acsi volueris gloriam que est apud homines adipisci. isto magis eam adipisceris modo Nam viri diuitis mulierem nō ita solemus ammirari cum aureis ornamentis vel sericis vestibus adornatur. hoc quippe commune cūctarum est feminarum. sicut ammiramur cum puris et simplicibus et laneis vtitur vestimentis Hoc vniuersi maxime mirabunt̄. hoc plausibus sublimabunt. In illo quidez ornatu. hoc est auritextarum et p̄ciosarum vestium. plurimas similes sibi reperiet. acsi istam superet. ab illa superatur. acsi cunctas excedat. ab imperatrice vincitur. Hec autem superat vniuersas. eciam ipsam imperatoris vxorem. Sola nanq; in magnis diuicys cōstituta elegit habitum pauperum. Proinde acsi etiam gloriam cupiamus adipisci etiam in hoc maior est gloria. Non ad viduas tantuz loquor aut ad opulentas. nam in viduis videt̄ viduitas afferre necessitatem. sed etiam ad cōiugatas

hec loquimur. Sed nõ placebo in
quit viro meo. Nõ viro placere de
sideras. sed mulierum multitudini
pauperũ magis ãt ñ placere sz eas
cõtabescere cupis afficere et dolore
macerare tormentis et ex cõpatõe
tua pauptatẽ illis suam facere gra
uiorẽ. O quantã ꝓpter te blasphe
miam loquuntur. Non sit inquiũt
pauptas. deus inquiunt odio ha
bet pauperes. deus non diligit in
paupie constitutos. Quia enim sic
non viro placere desideras. et ñ ad
hanc cãm te cupis ornari. ex q̃bus
ipsa facis manifestũ cũctis appet.
Cum limen tui thalami fueris sup
gressa. cõfestim cũcta illa deponis.
et vestimenta et auramenta ⁊ mar
garitas. ⁊ domũ magis illoꝝ nihil
vteris. Si autẽ velis viro placere
est vnde cõplaceas. ꝑ mansuetudi
nẽ. ꝑ placiditatẽ. ꝑ pudiciciã. Cre
de mihi mulier. acsi multũ sit vir il
le deorsum attendens atq̃ inferio
ra sapiens. hec illu magis illiciunt
hoc est mansuetudo. pudicicia. ha
bit⁹ sine typho. sine multis expen
sis. vilis et humilis. Impudicum
q̃ppe virũ acsi mlta excogites or
namenta. nõ festinas. Et hoc no
runt quotquot hmõi viros habue
re. Quãtũlibet ei tu studeas ador
nare. ille si incõtinens est ad alterã
ꝑgit. Pudico vero et casto talib⁹
mime cõplacebis. sed magis horũ
contrarys. Hys aũt eum etiam cõ
tristabit. cum de te suspicionem fa
cis appetentis ornatũ. Quid enim
Acsi vir ille reuerentia mansuetus
hoc tibi sicut pudicus et mitis di
cere nolu erit. sed intra se plurimuz
rep̃hendit. Nonne hinc vel inuidi
am vel oculũ nõ refugitis infectuz
Cur ergo non excluditis cunctam
voluptatẽ. cunctãq̃ libidinẽ. Nõ
sentitis ꝙ aduersum nosmetipsas
tantã excitatis inuidiã. Puto em̃
ꝙ inequanimit̃ hec auditis. et in
dignamini dicentes. q̃m̃ iste viroꝝ
animos circa mulieres irritat ⁊ in
stigat. Nõ ergo viros irritãdo hec
verba ꝓfundo. sz a vobis hec fieri
volo spõtanea volũtate. Propter
vos ñ ꝓpter illos ista dicunt̃. nõ vt
illi ab inuidia liberent̃. sed vt vos
secularib⁹ liberemi fantasijs. Vis
apparere pulcra. Ego etiã hoc cu
pio. Sed pulcritudinẽ volo quam
deus inquirit. pulcritudinẽ quam
deus rex glorie concupiscit. Quez
habere desideras amatorem. deũ.
an homies. Si scd̃m illã pulcritu
dinem pulcra sis de⁹ tuam pulcri
tudinẽ concupiscit. si vero scd̃m il
lam ille q̃dem te horrebit. amabũt
aũt hoies scelerosi. Nullus quippe
bonus est q̃ mulierẽ amauerit con
iugatam. Hoc etiam de exteriori
ornatu cognosce. Ille nanq̃ orna
tus. hoc est anime deum ad se per
trahit. iste autem illos iterum scele
ratos Intuere quoniam de vobis
curam gerens pro vobis sollicitus
hunc sermonem proposui vt vera
pulcritudine plus crescatis et effi
ciamini gloriose illa que vere ẽ glo
ria iudicanda. vt pro scelerosis vi
ris deum cunctorum dominũ ha
beatis vestre pulcritudinis ama
torem. Que autem illum habu
erit amatorem. cui erit similis.
In choro tripudiabit angelico.

Si enim cum a rege amatur aliq̄. sup̄ vniuersas iudicat̄ esse beata. que a deo diligit̄ dilectione maxima quanta sublimabit̄ dignitate. Acsi totū mundū cōstituas. nihil in comp̄atione illi⁹ pulcritudinis deputat̄. Hanc itaq̄ colamus pulcritudinem. hoc ornatu decoremur. vt digni efficiamur ingredi i celos. in spiritalibus habitaculis recipi. et thalamū sponsi spiritalis intrare. Huius quidē corp̄is pulcritudo plurimis rebus absumit̄. etiaz qñ videt̄ incolumis p̄manere. etiā qñ nō molestat̄ egritudine. neq̄ cura macerat̄. quod q̄dem impossibile est. veruntñ acsi non senescamus nunq̄ annos viginti p̄seuerat. Illa vero pulcritudo semp̄ floret. sp̄ viget. Non ē illic vlla timenda mutatio. non senectus adueniens rugas afferet. ñ egritudine vlla marcescet. nō sollicitudinibus aut meroribus pallidat̄. sed hys omnib⁹ sup̄eminet sup̄ior et incōtaminata p̄durat. Huius vero corp̄is pulcritudo fugit anteq̄ clareat. sed eciam cū apparet non habet pl̄imos ammiratores. Pudici quippe nō ām̄mirant̄. qui vero ammirantur cū libidine delectant̄. Nō itaq̄ zelemus hāc pulcritudinē sed illā appetamus. vt cū lampadibus honestate p̄claris p̄gamus in thalamū sponsi splendidū et decorū. Non em̄ hoc virginibus solis p̄ceptum est. sed aiabus virginitate fulgentibus. Nam si ad solas hoc virgines p̄tineret simpliciter nequaq̄ ille quinq̄ foris excluse relinquerent̄ Omniū igitur est ista pulcritudo q̄cunq̄ aiabus virgines esse concupiscunt. quecunq̄ a secularib⁹ liberate sunt desiderys. Corrumpunt em̄ aias secularia desideria. Si vero inuiolati p̄maneam⁹ in animis digni efficiemur illuc ire. et suscipi cū honore Desponsaui em̄ vos inquit vni viro virginē castā coaptare christo. Hec em̄ ñ solis dicebat virginibus sed ad diuersam ecclie plenitudinē loquebatur Aia q̄ppe incorrupta virgo ē. Acsi virū habeat virgo ē virginitate vera atq̄ mirabili. Hec nanq̄ virgitas corp̄al̄ illius pedisseq̄ est. hāc colite. et poteritis cū splendido vultu et decoro sponsi thalamū contueri. et cum claris atq̄ festiuis intrare lampadibus. si vobis oleuz non deficiat. si aurea ornamenta conflātes tale conficiamus qd̄ lāpades nostras faciat clariores. Oleū āt illud mia ē. si de substantia nostra alys largiamur. si substantiā nr̄am aliorū faciamus. tūc sup̄ qd̄ habem⁹ adijcietur nobis. ⁊ in illo tp̄e ñ dicemus date nobis oleū. q̄r extinguuntur lampades nostre. Alijs non egebimus. neq̄ cum imus ad vendentes relinquimur excluse neq̄ audiemus illam vocem tremendā ac terribilē dū pulsam⁹ ad ianuā. nescio vos. sed cognoscet nos. ⁊ cū sponso simul intrabimus. Intrantes āt spiritalē thalamū bonis pl̄imis p̄fruemur. Si em̄ in hac vita sic clarus est thalamus sponsi. sic habitacula clara sunt atq̄ festiua vt null⁹ possit intuēs saturari. mlto ampli⁹ ille thalamus hoc est celum. et ille qui in celo est sponsi thalamus.

melior erat et clarior illuc ibimus Si aũt thalamus ipse tam pulcer ẽ.qualis erit sponsus.Et quid di co vt ornamenta aurea deponen tes indigentibus largiamur. Si ei possetis etiã vosipsas venũdare.si vobis,pponeret vt de liberis esse tis ancille.quo cũ illo possetis spõ so habitare.et illa tanta pfrui pul critudine et tñi eius| faciem contu eri.nõne debueratis cũ omni ala critate cũcta suscipere. Impatorẽ in terra videmus et ammiramur. Cũ aũt et impatorẽ videbitis simꝫ sponsum. multo amplius alacrit debetis vniuersa facienda suscipe re.Certo cognoscite qꝫ ista terrena vmbre sunt.illa veritas.videre im patorẽ et sponsum in celis ꝛ digne fieri.eũ pcedere cũ lãpadibus et in xta ipm esse.ꝛ cũ illo ppetuo pma nere.Quid vos non oporteat face re.qđ nõ agere.qđ ñ tollerare Ob secro igiꝫ vt accipiamus in mentẽ nostrã bonorũ desideriũ futurorũ. cõcupiscamus illũ sponsum.efficia mur virgines.vera virginitate de corati.Anime qppe virginitatẽ do minus a nobis inquirit. cũ hac in grediamur in celũ.vt nõ habeam⁹ maculã vel rugã.vel aliquid huiꝰ modi.vt pcipiam⁹ bona q̃ ꝓmissa sunt.que nos oñs contingat adi piscí gratia et clemẽtia dñi nostri iesu christi.cũ quo patri gloria vna cũ sancto spũ nunc et semꝑ et in sẽ cula seculorũ.Amen.

Explicit omelia xxviii
Incipit omelia xxix

NOndũ vsqꝫ ad sangui nẽ restitistis aduersus pctm repugnantes et obliti estis cõsolatõis q̃ vob tanqꝫ filys loq tur dicẽs.fili mi noli negligere disci plinã dñi neqꝫ fatigeris dum ab eo argueris.Quẽ enim diligit dñs casti gat.flagellat aũt oẽm filiũ quẽ reci pit.Due sunt orationũ spẽs q̃ sibi met cõtrarie esse putant.sꝫ multũ sibimet mutuo afferũt adiumenta q̃s hic vtraqꝫ spẽs iculcauit.Una qppe spẽs ẽ qñ plima dicimus ali quos esse ppessos. Aia enim qdam mõ recedit qndo suarũ passionuꝫ plimos habuerit testes quẽadmo dũ hortatõs suprapositi dicens. Rememoramini aũt pstinos dies in qbus illũinati magnũ certamẽ sustinuistis passionum.Altera vero spẽs ẽ qñ dicim⁹ qñ nihil ẽ magni ppessus.Illa qppe spẽs recedere facit et recreari aiam memoribus subruentẽ.ista vero negligentẽ ani mã et supinã ex arrogantia cõuer tit et retrahit. Ne ergo illis ex illa testificatõe superbia generet.cõtẽpla re qđ ait paulus Necdũ inqt vsqꝫ ad sanguinẽ restitistis cõtra pctm Et non cõfestim intulit cõsequẽtia sꝫ oñdẽs eis ꝑmũ oñs qui vsqꝫ ad sanguinẽ restiterunt.tũc infert qñ gloriatio christi passiones sunt.tũc iam facili⁹ cetera pcurrit. Hoc eci am scribens corinthys fecit dicens Temptatio vos non apprehẽdat nisi humana.hoc est minima. Val de quippe idoneũ hoc erat ad ani mam subigendam. Dum enim cogitat quoniam pervenit ad oia.

ꝑsuadet sibi ex antecedentibus nul
la magna opa ꝑfeciſſe. Hoc eſt ve-
luti ſi diceret Necdū mortem ſuſti
nuiſtis·pecuniarū vobis tm̄ conti-
git damnū. vel glorie. Exagitati tā
tum eſtis. et ꝑsecutionē paſſi. Chri
ſtus autem ꝓ vobis ſanguinem fu
dit. nos āt ꝓ vobiſmetipſis necdū
tale aliq̄d paſſi eſtis. Ille vſq; ad
mortem ꝓ veritate certatus eſt pu
gnans ꝓ vobis. vos aūt necdū ad
picula pueniſtis que minant interi
tum. Et obliti eſtis inquit conſola
tionis. hoc eſt manus dediſtis. et
diſſoluti eſtis. Necdū inquit vſq;
ad ſanguinem reſtitiſtis. aduerſus
peccatū repugnantes. In hoc lo-
co demonſtrat etiam peccatū vehe
menter aduerſus eos aſpirās. et di
uerſis modis armatū. Ad enim di
ctum eſt necdū reſtitiſtis. ad ſtātes
dicit. Et obliti eſtis inquit conſo-
lationis ꝙ quam vobis veluti filijs
fabulat. fili mi inquit non cōtriſte
ris diſciplinā dñi. ne fatigeris dū
ab eo argueris. Poſtq; ex reb⁹ ipſ
hortatus ē. tūc ex abundantia eos
ex teſtimonijs adhortat Neq; deſi
cias inquit dū ab eo argueris. Cer
te hec dei verba ſunt. Unde ñ par
uam eis poterit afferre conſolatōz
dum cognoſcant quia dei opus ē.
poſſe eos talia ſuſtinere. Ipſo nāq;
ꝓmittente iuſti ꝑſſuras varias pa-
tiunt. ſicut t paulo apoſtolo dictū
ē. Sufficit tibi grā mea. Nam vir
tus in infirmitate ꝑficit. Ille ergo
ē q̄ ꝓmittit Quē diligit em̄ dñs ar
guit. flagellat aūt omnē filium quē
recipit. Non potes dicere qr ē iu-
ſtus aliq̄s q̄ exꝑs tribulatōis exi-
ſtat. acſi ſic nobis videat. ſed igno-
ramus eius cetera calamitoſa q̄ pa
titur. Proinde neceſſe eſt omnē iu
ſtum ꝓ ꝑſſuras tribulatōeſq; trāſi
re. Sententia q̄ppe chriſti eſt. qr la
ta et ſpacioſa via eſt que ducit ad
ꝑditionē. arta vero et anguſta que
ducit ad vitam. Si igit ꝓ illam ve
nitur ad vitam. et non poteſt illuc
aliter pueniri. certū eſt ꝙ ꝓ angu-
ſtam hanc viam omīs illi tranſierī
quotquot ad vitam perducti ſunt
ſempiternā. In diſciplina inquit ꝑ
ſeuerate. nō in ſupplicys. neq; in
tormentis Intuere quid ait paul⁹
Unde reputabant ſe derelictos eē.
ex hoc dicit eos magis credere de-
bere. qm̄ non ſunt derelicti. Veluti
ſi diceret quia tanta paſſi eſtis. pu
tatis ꝙ vos odio habeat. vel dere
liquerit deus. Si em̄ hec non pate
remini. tunc magis hoc vos conice
re competebat. Si enim flagellat
omnē filium quē recipit. qui nō fla
gellat ſine dubio non eſt in nume-
ro filioꝝ Quid ergo inq̄t Maligni
nulla mala patiunt. Quomō inq̄t
dicis ꝙ omnis filius flagellat Sz
non dixit. qr omnis q̄ flagellatur fi
lius eſt. ſed omnis filius flagellat.
Semꝑ em̄ t vbiq; filiū verberat t
caſtigat. hoc eſt demonſtrari ñ pōt
qm̄ q̄ filius eſt non flagellet. nō po
terit dicere. Sunt quidem plurimi
q̄ flagellantur maligni. ſicut homi
cide. latrones. malefici. ſepulcrorū
deprꝛedatores ſz illi ꝓ ſua iniq̄tate
ſupplicia patiunt et ñ ſicut fily fla-
gellant. ſed ſicut peſſimi puniun-
tur. nos aūt ſicut fily. Deinde ex
communi et publica cōſuetudine

agere cum eis instituit. Intueris quomodo vndiq; argumenta deducit. ex rebus. ex scripturis. ex verbis diuersis. ex ratiocinationib⁹ ꝓpꝛys. ex similitudinib⁹ et exemplis et conuersatione vite cõmunis. qđ si extra disciplinã estis inquit. Attẽdis qm̃ sicut iam dixi hoc firmat. qm̃ ñ põt filius esse. q ñ castigat. Sicut em̃ in domibus patrũfamilias nothos filios negligũt patres acsi nihil doceant. acsi non fiãt gloriosi. ꝓ filys aũt ꝓpꝛys valde verẽtur. ne eos malũ oppmat negligentie. Si igitur vt ñ quisq; castigetur nothoꝝ est filiorũ. oportz nos gaudere cum castigamur. Siquidem hoc filiꝭ ꝓpꝛys adhibet. Proinde ꝓpterea nobiscum sicut cum filys agit deus. Deinde inquit patres quidẽ carnis nr̃e habuim⁹ eruditores et reuerebamur eos. Iterũ et ꝓpꝛys passionibus agit que patiebant. Sicut em̃ supra dicit reminiscamini ꝑstinos dies. sic etiã hic deus inquit sicut cum filys agit. et non potestis dicere. quia non possumus talia tollerare. Si em̃ ꝑres carnales ily reuerent. qũo non patrem celestem amplius reueremini Non em̃ discretione persone inter eos tm̃ est differentia. q illi terreni ille celestis. sed etiam ex ipsa causa et ex ipsa re. Non enim de eadem causa vel ad res ipsas eruditur. sz illi quidẽ ad quod eis videtur hoc est voluptatem suã desideriũq; cõplentes. neq; vbiq; quod vtile est. vel qđ cõducit attendunt. hic autẽ non potest similiter dici. Neq; em̃ ꝓpter aliquid sue voluptatis hoc facit. sed ꝓpter nr̃am cõmoditatẽ. Illi autẽ ideo vos eruditebant inquit. vt ipsis essetis vtiles. aliquando fortassis etiam sine causa. hic ãt nihil tale est. Contemplaris q; ecia am in hoc dignã illis attulit consolationẽ Maxime em̃ circa illos nos familiarius habemus quos cognoscimus. quia non ꝓpter se imperãt vel eruditur. sed totum illis et plenum ꝓpter nos celebratur studiũ. Hoc quippe est sincere atq; integre caritatis. quando amanti in nullo sumus accõmodi. et tamen ab eo docemur non vt aliquid accipiat. sed magis vt tribuat. Erudit. instituit. vniuersa facit. circa cuncta festinat. vt nos efficiat suoꝝ receptabiles munerũ. Illi em̃ inquit in tẽpore paucoꝝ dierũ secm̃ voluntatem suam eruditebant nos. hic aũt ad id qđ vtile ẽ vt recipiamus sanctificationẽ eius. Quid est sanctificationem eius Hoc est mundiciaz eius. vt dignos efficiat secm̃ q; potest. festinat itaq; vt accipiatis t cũcta facit. vt vobis impartiat. Vos autem nullum geritis studium. vt valeatis accipere. Diri inquit de⁹ meus es tu. quoniã bonoꝝ meoꝝ non eges. Deinde subiungit Carnales inquit patres nostros habuimus doctores et educatores et reuerebamur eos. nonne multo amplius subyci debemus patri spiritum vt viuamus. Q autem dixit patri spiritũ. aut carismatũ dicit aut orationũ. aut incorporearum virtutum. Si em̃ sic moriemur tũc viuemus Illi q̃dem inquit ad tempus paucoꝝ dierũ erudiebãt nos

sedm voluntatem suam. Non em̄
in oibus voluntas illoꝝ vtilis erat
iste aūt ad vtilia nos instituit. Di-
sciplina ergo participatio sanctita
tis est. et maxime si ita negligentiā
pellit. cupiditates excludit. secula-
rium rerū amores amolit. animaꝫ
conuertit facit eam omnia huiꝰ vi
te culpare. Hoc quippe est qd̄ tri-
bulatio cum hec fiunt. Nonne san
cta ꝑficit Nonne specialē ad se gra
tiam ꝑtrahit. Considerem⁹ iustos
vnde cūcti claruerint. Nonne per
tribulationes. Enumerem⁹ si pla
cet ab ipso initio abel. ip̄m noe. nō
em̄ potest cum solus sit in multitu
dine malignorū iustus. tribulatōi
bus non affligi. Noe quippe inq̄t
solus ꝑfectus erat in generatione
sua et deo placuit. Intellige nanqꝫ
mihi qd̄ dico. Si nūc tā plurimos
habentes quorū debemus emula-
ri virtutem. sic affligimur. quid pu
tas patiebatur ille solus in tanto
numero pessimorū Num vultis vt
dicam que circa diluuium cōtigerīt
An vultis vt abrahe demigratōes
frequentes enarrem. aut direptio-
nem eius vxoris. aut diuersa peri-
cula. bella numerosa. fames tātas
et tales. Num vultis vt reuoluam
quanta ysaac ꝑtulerit. Exagitaba
tur vndiqꝫ et ꝑsecutiones patieba
tur. laborabat mercennaria serui-
tute. alijs fructum laboris eius su
mentibus. Nū vultis vt iacob vo-
bis ꝓducam in medium. Et oīa q̄
dem eius enarrare necessarium eē
non puto sed testimoniū eius ꝓfer
re oportunū. ꝓrsus existimo. Ipse
quippe loquens cum pharaone.

modici inquit ⁊ maligni facti sunt
dies mei. et non ꝑuenerūt ad dies
patrū meorū. Num ioseph vultis
vt dicam. Num ip̄m moysen. nū
iesum naue. num dauid. num hely
am. num samuelem. nū ꝓphetas
Nonne vniuersos istos ex tribula
tōnibus reperies claruisse. Dic enī
mihi tu ex ocio et delicys vis clar⁹
existere. Sed hoc penit⁹ non vale-
bis. Num apostolos vultis vt di-
cam. Sed etiam ip̄i omnes. q̄ntuꝫ
ad tribulationē ꝑtinet. ceteros su-
perarunt. Sed etiam christus hoc
dixit. In mundo inquit tribulatō
nem habebitis. Et iterū Vos plo
rabitis et lugebitis. mūd⁹ aūt gau
debit. Et quia via salutis arta est ⁊
angusta. ipse dn̄s vite hoc dixit Ar
ta est inquit et angusta via que du
cit ad vitam. Tu autem spaciosaꝫ
queris Et quō non est istud absur
dum. Propterea non adipisceris
vitam. quia per aliam ingrederis
viam. Sed ad ꝑditionem venies.
Illuc nanqꝫ descendens iter elegi-
sti. Vultis etiā vt ꝓducam⁹ in me-
dium eos. qui in delicys conuersa
ti sunt a nouissimis ad p̄mos supe
rius recurrentes Diues ille qui ꝑ-
uritur in camino iudei qui vitā su
am vent̄ donauere ꝑdendā quo-
rum deus venter est. vel illi q̄ in he
remo ocium requirentes perierūt
sicut etiam qui in sodomis ꝓpter
castrimargiā cōsumpti sunt. et illi
qui tēporibus noe fuerunt. nonne
quia humidam et dissolutam ꝑse
cuti sunt vitam In saturitatē inq̄t
panis defluxerunt. de hys q̄ in so
domis habitabant. Si autē panis

saturitas tm̄ iniquitatis opatur.
quid dicendū ē de alys cōdimētis
Quid esau nōne in vicio degebat
Quid illi qui aspectu pulcrarū ca-
ptiui sunt mulierū. qui erant in nu
mero filiorum dei et ꝑpreceps ad i
fernum libidinis deciderūt. Quid
illi qui ī masculos insano furore fe
rebantur. Quid omnes reges gen
tium. babiloniorū. egyptiorū. Nō
ne vitam male atq; infeliciter ter-
minauerunt. Nonne in tormentis
existunt. Sed nunc dic mihi nōne
talia iterum fiunt. Aduerte christū
dicentem Qui mollibus vestib⁹ in
duunt̄. in domibus regum sunt. q̄
vero non habent talia vestimenta
in celis sunt Molle nanq; vestimē-
tum etiam veram animā dissoluit
diffundit et frangit. acsi asperū ha
beat corpus et forte. cicius ꝑ deli-
catam conuersationem molle ꝑfici
tur. Nam vnde putatis aut ex qua
li ratione mulieres sic esse debiles.
et infirmas. Num ex conditione se
xus tm̄. Nequaq̄. sed etiam ex con
uersatione et educatōe. Q̄ em̄ sub
vmbraculis degunt. ꝙ oleo vngū-
tur. ꝙ frequentibus lauacris vtun
tur. ꝙ assidue vngentis habundā
tibus et aromatibus ꝑfunduntur.
et iacent in straminibus delicatis.
hoc est ꝙ eas tales efficit Et vt me
lius hoc cognoscas. attende qd̄ di
co. Ex orto aliquo in heremo con-
stituto qui vētis et tempestatibus
verberatur sume arbustū aliquod
et pone in opaco et aquoso loco. et
videbis ꝙ multum a fortitudine ⁊
dignitate sua mutabit̄ quam ha-
bebat in hoc loco vnde constat eē
translatum. Quia verum et cer-
tum est hoc. attende mulieres q̄ in
agris agunt vitam. Fortiores nāq;
a viris sunt qui sunt in ciuitatib⁹
constituti. Et si eas ꝑmittas cum il
lis athletico more certare. multos
huiusmodi viros ille sine dubio su
perabunt. Corpe nanq; molli red-
dido et delicato necesse est et aiam
participare ex corpis morbo. In
multis nanq; cōpatiunt̄ et affici-
untur opatōes aīe passionibus et
affectōibus corpis. Etenim in egri
tudinibus aliter nos habemus. ꝓ
pter quod morbo mollescimus. et
iterum cum valem⁹ aliter nos ha-
bemus. Sicut enim in chordis cō
tingit. cum em̄ sunt ipsi sonit⁹ mol
les et delicati et nō cōuenient̄ extē
ti etiam artis non deprauat̄. et co
gitur vicio seruire chordarū. sic eci
am fit in corpore multas ab eo aīa
suscipit lesiones. multasq; necessita
tes Quando em̄ multa opus ha-
buerit ad sui curationem. amaraz
aīa sustinet seruitutem Propterea
obsecro vt nostrum corp⁹ forte red
dam⁹. nec illud delicatū ⁊ egrota
bile faciamus. Non ad viros tm̄.
sed etiam ad mulieres mihi ē ser-
mo Quid illud sepius lauas. quid
deliciis corrumpis et gracile facis.
O mulier quid fortitudinem eius
debilitas Delicie quippe lassitudi
nem faciunt non fortitudinem. Si
autem ab eis recedēs. aliter temet
ipsum tractas. tunc et pulcritudo
tibi corpis generat̄. quando scd̄m
rationem et valet et habitum obti
net salutarem. Si vero plurimis il
lud circūsepias morbis. neq; flos

vel vigor aderit corporis. neq; habitus salutaris sed semp mestū erit et languidū. Scitis autem quia sicut domum pulcram cum quis erasserit. efficit pulcriorē. sic etiam faciem pulcram splendor anime superueniens amplius cōuenuscat. Si vero in mestitia sit et doloribus cōstituta deformis efficitur. Mestitia nanq; et merores egritudines faciunt et dolores. Egritudine aūt delicatudines corpis generant. q̄ delicys constant Proinde r ob hoc fugite delicias si quid mihi obeditis et creditis Sed voluptatem inquis habent delicie. Sed non tantam voluptatem quantas difficultates atq; molestias. Hnc accedit qr voluptas illa vsq; quo linguā vlgulam tangit. apparet. Cū aūt mēsa remota fuerit. vel postq; erit cubus absumptus. similis eris ei qui nihil illius attigerit. Magis autem multoq; amplius peiorem grauitudinem ex illis cibis et distentionez et oppressionem mentis habitur? atq; somnū morti consimilem. forē ses etiam inges habebis vigilias p stomachi cruditatem et pclusionē spūs interioris. et p molestiam ructatōis indigeste. et plūmū maledicturus es tuum ventrem. cum deberes magis intpantie vicium arq; immoderationis arguere. Non itaq; deliciemur delicys corpis. sz audiamus paulum dicentē r carnis curam ne pficiatis in concupiscentys Tale nanq; est in ventrez cibos mittere. quale si quis q; eos i cloacam pīciat. Magis autem nō tale est. sed multo peius. Hic enim sumum tm operat. sine tua lesione. illic autem plurimos morbos plurimasq; pcreat egritudines. Nutrimentum enim nisi ex sufficientia fit que valeat sine labore digeri. Cum vero plus exuberat q; reficiēdi corpis ratio postulat non solum nutrimentū nullū sed etiam corruptio generat. Sz nullus attendit. hec. poccupate sunt omnium mentes supflua voluptate. Eis nutrire corpus. Reseca qd est supuacaneum et quod sufficiat submistra. quantum poterit stomachi decoctio maturare. ne magis ex cibis abundantibus oppimatur ne dimergas et obruas quod posset sufficere. Sufficientia quippe et nutrimentum et voluptas est. Nihil eīm sic iocundum est sicut cibus bñ digestus et decoctus. Nihil eīm sic salutem. nihil sic sensuum acumen operatur. nihil sic egritudinem fugat. sicut moderata refectio. Sufficientia quippe cum nutrimento et sospitatem simul etiam pcreat voluptatē. Erabundantia vero morbum facit et molestias ingerit. et egritudies generat. Quod enim facit fames hoc etiā plenitudo facit ciborum. magis autem multo peiora. fames quippe in paucis diebus aufert hominem et liberat ex hac vita penali. excessus vero ciborum consumit et putrefacit corpus humanum et macerat egritudine diuturna. r tunc cum morte crudeli consumit Nos autem famē quidem inoptabile quoddam fugiendumq; putamus et a digestionibus confugimus. qs mlto videm?

esse peiores. Unde igitur iste morbus ad homines. vnde hic furor. Non dico vt se homines crucient sed vt tñ nutriantur quantū illis. et voluptatem pariat et salutem et corpori nutrimentū cōpetens subministret. vt opus sit corpus nr̄m opationib⁹ anime obsequium sui muneris exhibere dum suam tenet bene cōpagem et cōcinnū sibi constat ex suis partibus vniuersis. Cū vero erundans delicys fuerit fcm compagem suā ⁊ cōcinnantiā non valet ex diffluentia retinere. subintrans quippe humorum redundācia. totum dissoluet penitus et effundet. Carnis inquit apostol⁹ curam ne pfeceritis in concupiscēcys Benedixit Materies nanq̄ est cibus cupiditatibus inhonestis. acsi in philosophia quisq̄ cunctis eminear. tamen si deliciatur necesse est vt aliquid vel ex cibis vel vino patiatur necesse est vt flammā excitet ampliorem. Hinc fornicatōs. hinc adulteria. Etenim venter esuriens amorem non valet pcreare. magis autem neq̄ sufficientia si fuerit moderata. Que vero generat absurdas cupiditates. illa est abundantia que se delicys tradit. Sicut em̄ terra que valde humecta est generat vermes. et fimos cum complu itur. vel cum plūmum sibi humorē retinet. terra vero que libera ē ab humoribus fructuum fecunditate decoratur. si ex abundantia ñ corrumpatur aquarū. acsi etiam ñ colatur. vltro tamen gramina subministrat. si vero colatur fructuū fecūditate pollebit. Obsecro igitur ne nostrum corpus vicios̄um et inutile faciamus. neq̄ ei vicia inferam⁹ sed p̄paremus ei fructus vtiles ⁊ arbusta fructuosa. nec ea dissoluam⁹ p̄ immoderatōz ciboz̄. Immoderatio quippe p̄ fructibus vermes facit. Sic etiam insita nobis cupiditas. si eam deliciarum inundatōnibus ebries. cupiditates generat turpes. et voluptates admodum turpiores. Abiciamus itaq̄ hanc luem. vt possimus adipisci bona q̄ p̄missa sunt. in christo iesu dño nostro cum quo patri gloria vna cum sancto spiritu nunc et semp et i seculā seculorum Amen.

Explicit omelia xxix

Incipit omelia xxx.

OMnis autem disciplina in presenti videt ñ esse gaudy. sed meroris. postea aūt fructū pacatissimū exercitatis p̄ eam reddet iusticie. Propter quod remissas manus ⁊ soluta genua erigite. et gressus rectos facite pedibus vestris. vt non claudicās quis erret. magis autem sanet. qui amara bibunt antidota patienter ferunt quandam p̄mum molestiā. et tunc sensum p̄cipiunt sospitatis Tale quiddam est etiam virtus. tale quoq̄ malicia. In ista prima est voluptas et sequitur egritudo. in illa vero p̄ma est mestitia et tūc iocunditas pcreatur. Sed nihil simile est cum primum aliquis contristatur. et postea gaudio pfruitur. ⁊ cum p̄mo gaudet postea in merores incidere. Et quomō hoc. Dic

enim timor future tristicie presens gaudium deuenuscat. illic autem spes future iocunditatis detrahit presenti tristicie. Ex hoc contingit vt illic nunq̃ prorsus gauderetur hic autem nunq̃ tristicia dominet̃ Et non in hoc tm̃ differentia constat. sed in alio. quia neq̃ tẽporis in vtrisq̃ declarat̃ equalitas. sed multum interest quia malicie gaudium temporale est. in spiritalib⁹ vero gaudiũ est et iocunditas sempiterna. Ex hys igitur argumẽtis consolationis paul⁹ assumit ⁊ vtit̃ iterum cõmuni iudicio. cui nõ valet aliquis reluctari quia null⁹ potest cõmuni repugnare decreto. qñ in aliquid vniuersi consentiunt Cõtristamini inquit. Tale nanq̃ assolet esse disciplina. tale principium possidet. Omnis nanq̃ disciplina inquit in p̃senti quidem videtur ñ esse gaudij. sed meroris. Bene dixit videt̃. quia nõ est inquit res tristicie disciplina sed videt̃ esse. Ois inquit disciplina et humana et spiritalis. Contemplaris eum ex communibus noticys decertari. Videtur inquit esse meroris. Non ẽ igitur Qualis nanq̃ meror est qui existat occasio gaudiorum Sicuti neq̃ voluptas est que fit causa tristicie. Postea vero inquit fructũ pacatissimum exercitatis ꝑ eam. reddet insticie. Non fructum sed fructuum abundantiam numerosam qui per eam inq̃t exercitantur. Bñ dixit qui per eã exercitantur. Hoc est qui tollerant plurimo tempore patienter Et quomodo bene sonãtius est nomine exercitatõꝫ nominans. Disciplina ergo exercitatio ẽ Nam athletam ꝑficit fortiorem. et insuꝑabilem reddit in certaminibus. et inexpugnabilem declarat. In p̃lys igitur omnis disciplina talis est. et hec p̃sens vt talis sit necesse est. Proinde oportet sperare meliora et finem plenum iocunditatis et pacis. Et noli mirari si cum ipsa amara sit. fructus tamen ꝓferat dulciores. Naꝫ ⁊ in arboribus cortex pene semꝑ amarus et asper est. fructus tamen ipsi suauitate iocundi sunt. Sumpsit autẽ ex cõmuni noticia hoc. Si igitur talia sperare competit quid doletis. Quid postq̃ tristiciam tollerastis circa meliora deficitis que vos cõuenit sustinere. Si autem sustinueritis non oportet circa retributionem iterum mollescere Tanq̃ eos qui cursu certauere vel cedibus vl̃ qui bello desudauerũt alloquitur Intueris quomõ eos facit armari quomodo eos in sublime sustolli. Recte inquit ambulate In hoc loco cogitatõnes eorum tangit. hoc est vt sine vllis hesitatõibus ꝑseuerent. Si em̃ ad dilectionem ꝑtinet disciplina. si in finem desinet meliorem. et hoc tam ex rebus q̃ ex verbis q̃ ex vniuersis actibus ostenditur. Quare dissoluimini. Hoc nanq̃ patiuntur qui desperatione deficiunt. qui spe futuroꝝ nulla solidant̃. Recte inquit ambulate. nec claudicatio plus accrescat. sed potius ad statum pristinum reuocet̃. Qui enim cum claudicatione currit in malicia demoratur. Attẽdis quia in vobis ẽ. vt omnib⁹ modis

consequamini medicinā. Pacem inquit sequimini cum omnibus et sanctificationē. sine qua nemo videbit deum. Sicut et supra dicebat non derelinquentes congregationem nostram. hoc etiam hic tāgit. Nihil ita et maxime in tēptationibus superabiles facit ac facile subijciendos sicut separi ac se iungi. Hoc eñ negocio supabunt. ⁊ si voluerint vinctos abripiunt singillatim separatos reperientes. et ꝓpt̄ hoc inualidos redditos. Pacē sectamini cum omnibus inquit. Nū ⁊ cum malefacientibus. Si possibile est inquit quod ex vobis est cum omnibus hominibus pacem habete. Quantū ad te attinet inquit pacem habeto. nihil ledens pietatez. sed in quibus mala pateris fortit̄ tollera. Maiora quippe arma sunt in temptationib⁹ patientia Sic eciam christus suos discipulos reddidit fortiores hec dicens. Mitto vos inquit sicut oues in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes. et simplices sicut columbe. Quid dicis In medio luporū sumus. et sicut oues nos esse iubes. et sicut columbas Etiam inquit Nihil eñ ita confusionem facit gerentis mala sicut fortis tollerantia patientis. et neq; in verbo neq; in opere reddere vindictam. Hoc etem̄ nos et philosophiores facit et digniores ampliore mercede. sed etiam illi hoc ꝓderit Acsi q̄s q̄; iniuriet. tu contra benedic. ⁊ attende et ex hoc quanta lucraueris. Malum extinguis. mercedem tibi compas ampliorem. illi confusionem excitas. que ei causam correctionis apportet. Adde quia nihil tu pateris mali. Pacem inquit sectamini cum omnibus et sanctificationem. Quid dicit sanctificationem. Pudiciciam atq; tpantiam coniugalem. Siue qui expers ē cōiugy cum castitate nubat. siue i cōiugio constitutus non fornicet̄. sed vtatur ꝓpria coniuge tpanter. Et eñ etiam hoc sanctificatio ē. Qūo hoc sanctificatio est Sed nuptie cōseruant sanctificationē que ex fide est. Prohibent animū meretricib⁹ applicari. Honorabile quippe cōnubium. non sanctū sed mundū ē connubiū. Mundiciā nanq; nō eciam sanctificationē tribuit. nisi qd̄ non sinet ex fide aduenientē sanctitatem in aliquo maculari. Sine q̄ inquit nemo videbit deum Quod etiam ad chorinthios dicit. Nolite errare. Neq; fornicatores. neq; adulteri. neq; ydolatri. neq; molles. neq; masculorū concubitores. neq; auari. neq; fures. neq; ebriosi neq; detractores regnum dei possidebunt. Qūo nanq; poterit q̄ corpus efficitur meretricis cum christo vnitatem corpis possidere. Cōsiderantes inquit ne quis desit gr̄e dei. ne q̄ radix amaritudinis sursum germinans impediat. et ꝑ illā inquinent̄ multi. Ne quis fornicator aut ꝓfan⁹. Contemplaris qūo vbiq; singulis quibusq; cōmunem salutem generalitatis iniungit. Cōsolantes autem inuicem per singulos dies donec hodie vocat̄. Nolite igitur super doctores cuncta iactare. nolite rectorib⁹ cūcta t̄buere

Potestis ẽm et vos inquit mutuo vos edificare. Quod et thessaloni censibus dicebat. scribens in vnũ edificamini sicut et facitis. Et itez Consolamini inuicem in sermonibus istis. Hoc vos nunc etiã nos monemus. Plus ẽm si volueritis ex inuicem ꝓficitis ꝙz et nobis. Et enim plurimo tpe cum inuicem cõuersamini. et que vestra sunt inuicem magis agnoscitis. et vicia vestra non ignoratis. sed etiam ampliorem fiduciam et caritatem et consuetudinem haberis ad inuicẽ Non sunt parua hec ad discendũ ab inuicem. vel docendum. ſz plures aditus et occasiones aptissime Plus ẽm vos et consolari et hortari et redarguere potueritis. ꝛ nõ hoc solum sed quia ego quidẽ vn⁹ sum. vos autem plurimi. et poteritis quantumcunqz estis omnes eẽ doctores. Propterea obsecro vt ñ negligatis hoc carisma. Unusquiqz vxorem habet. amicum habet. seruum habet. vicinũ habet. Nũc increpet. modo moneat Quomodo enim non sit absurdum studiũ gerere vt conuiuia fiant vt die cõstituta in vnum plurimi congregẽtur. et si quid vnicuiqz minus fuerit. suppleat ex societate cunctorũ. et siue vbicunqz quisqz extre disponat. siue conuiuium faciat. omnes illi auxilium subministrant. in doctrina vero virtutis studium similes non habere. Obsecro vt null⁹ vestrũ negligat hãc causam. Mercedem quippe multam a deo petiet. Et vt agnoscas ille cui fuerãt talenta quinqz cõmissa ipse est qui docendi alys studium impendit. Ille vero cui vnum est datum discipuli videtur gestare ꝑsonam Si dicat discipulus. ego enim discipulus sum. nullum habeo periculum ille etiam ipsam rationem vel sermonem quem oze ꝓferimus quem a deo ꝓcipit obcelat. et sub terra recondit et neqz admonebit vllum acsi valeat. sed sub terra recondit. Terra vera ẽ et cinis coz hominis quia carisma dei recondit. Si ergo recondat hanc graciam vel ꝓpter segniciem vel ꝓpter malignitatem dicere non valebit. quia vnum talentum habui. Respondetur enim illi. Unum talentũ habuisti oportebat te etiam ipsum vnum in medium ꝓferre. et studio tuo ac diligẽtia duplicare. Si ẽm ipsum vnum ꝓferres in publicum. minime culpareris. Neqz enim illi qui duo ꝓtulerat dictum est. quare non quinqz talenta ꝓtulisti sed dignus fact⁹ est. et non quia quantum habuit operatus est. et non quia min⁹ habuit ꝙz ille cui quinqz sunt credita. ꝓpterea desidie se tradidit. neqz illa parua quantitate est abusus ad ocium. Proinde neqz te oportuerat ad eum qui duo acceperat attendere. magis autem teipsum debebat intueri. ꝛ sicut ille imitat⁹ est illum cui quinqz data erãt cum se duo videret accepisse. sic et te debebat emulari illum cui fuerant duo talenta commissa. Si cũ habenti pecunias et non largienti. supplicium dominus cõminat ei qui valz ꝓmũ cõmonere vel quolibet mõ. et minime facit quõ non maiorib⁹

supplicijs puniet. Illic enī corpus vritur. hic aūt anima. Illic mortē negligit tpalem. hic aūt interitum sempiternū. Sed nō habeo inquit sermonem. Sed non opus est sermone. neq; eloquentia Si videris amicum tuū fornicantē. dic ad eū. Negocium malignitatis agis. non erubescis. non confunderis. Malū nanq; est. Quid aūt inquis. Ipse malū esse illud opus non ignorat. Ita est. sed cupiditate ptrahit Nā et qui in egritudine detinet. scit vere quia frigida aqua malū est. si potetur. verūtamen opus habet qui eum phibeat. Nam cum quisq; in passione detinet. non facile sibi solus ipse sufficiet. Oportet igitur vt tu qui saluus es ad alterius medicinam dicere quod saluti conueniat. acsi verbis tuis non obediat. interim custodi. intuere quo pergit. et contine a maligno negocio. fortassis enī reuerebit Et quid inquis pderit. quando ppter me magis illud efficiet et quia illum volui retinere. Interim noli scrupulosus eē in verbis. quocunq; facto retine illum ab actib⁹ malis et reuoca. Assuescat non ire ad illum tartarum. siue ppter te siue ppter aliud aliq̄d Et cum eum assuescere feceris illic non pergere. tunc poteris paululū respirantem docere meliora. Et q; oportz ppter deum hoc obseruare et non ppter hominē. non velis in eo subito cuncta corrigere. alioq̄n minus id poteris sed paulatim gere ne repentina correctione pgrauetur. Si videris aliquem ad conuiuia commessationis et ebrietatis plena pgentem. etiam tunc simili age et ipm iterum cohortare. vt si quod in te viciū viderit adiuuet t corrigat et ammoneat. Sic enī t in seipso correctionē tuā patientissime tollerabit. cum viderit te op⁹ habentē correctionem. et non veluti pfectum in oibus neq; veluti doctorem. sed veluti amicum et fratrē auriliū conferentē. et dic ad eū Ego te adiuuaui in mentē tibi reducens que tibi ꝓdesse valebunt. te quoq; hortor vt quicq̄d in me ispexeris vicioſum reꝓhendas t corrigas. Si vero iracundum videris si auarum liga illum tua ammonitione. Hoc enī est amicicia Sic frater a fratre adiut⁹. sicut ciuitas fortis efficitur. Non enī mā ducere et bibere facit amiciam. Talē nāq; et latrones habent et homicide. ſ si amici sumus. si vere inuicem pro nobis curam gerimus. in hys nob inuicem conferam⁹. hec ad amiciam nos adducant. que nobis vtilis sit Prohibeamus illa fieri. que ad gehennam ducunt. et ne q̄ corripiat indigneť Homines quippe sumus. et vicys non sum⁹ alieni Neq; q̄ corripit sicut qui ꝓnūciat aut ꝓdicat. hoc faciat. et diuulgās magis q; monens. sed remotim cū lenitate multa Multa quippe lenitate opus habet qui corripit. vt q̄ corripitur eq̄nimiter tolleret sectionem Non videtis medicos quādo vrunt vel secant aliquos cum quāta lenitate opus curationis exercēt Multo amplius corripientes oportet hoc agere. Etenim correptio t igne et ferro vehementius opatur

et resilire facit illos q̄bus offertur. Hec circa egrū etiā medici p̄mum student. q̄tinus possint egrū facere sectionē eq̄nimiter tollerare. et q̄ntum possunt leniter agūt. et aliq̄ntulū requiescentes egrū faciunt recreari. Sic ergo oportet correptōs efficere. vt et q̄ corripiūt non resiliant. acsi eos iniuriari ꝓueniat. acsi ꝑcuti non debent abhorrere. Eni uero illi q̄ secant̄ aduersus eos a q̄bus secant̄ multa reclamant. sed illi nihil impediunt̄. sed tm̄ egrotantiū consulunt sospitati Sic etiā hic cuncta gerenda sunt. Omnis nanq̄ q̄ corripit ad illius q̄ corripitur vtilitatē et tollerare debet et facere. respiciens ad mercedē que tali voluntati reposita reseruat̄. Inuicem inquit onera vestra portate. et sic implebitis legē christi. Sic igit̄ et corripientes inuicē et tollerātes edificatōz mutuā poterimus iplere. et nobis laborē facitis leuiorem in oibus nos adiuuantes et dexteram porrigentes. et participes efficiemi et socij. et mutue salutis et ꝓprie. Sustineamus igit̄ mutua pōdera portātes inuicē et corripientes. vt adipiscamur bona que promissa sunt. in christo iesu domino nostro. cum quo patri vna cū sancto spiritu. gloria. imperiū honor. nunc et semper et in secula seculorum Amen

Explicit omelia xxx.
Incipit omelia .xxxi

Pacē sectami cū oibus et scimoniā. sine q̄ nemo videbit deū. Plima q̄dem sunt q̄ formā discretōezq̄ christianitatis oñdunt. sz pl⁹ oibus ac melius mutue caritatis affect⁹. et pax q̄ hoim corda consociat. Propterea etiā christ⁹ dixit. Pacē meā do vobis Et iterū In hoc cognoscent oms q̄ mei estis discipuli. si dilexeritis inuicē Propterea etiaz paulus aplus pacē inq̄t sectamini cū oibus et scimoniā. hoc ē honestatē vel pudiciciā. sine q̄ nemo videbit deū. Cōtemplātes ne q̄s desit gratie dei. Sic cū eis loquit̄ tanq̄ cū hijs q̄ cum nūeroso comitatu viatorū lōga itinera ꝑmearent. Veluti si diceret. Attendite vobis. ne q̄s vr̄m remaneat. Nō hoc tm̄ req̄ro vt vos soli ꝑueniatis. sed etiaz vt inspiciatis et ceteros. Ne q̄s inq̄t vr̄m desit gr̄e dei. q̄d dicit gr̄az dei. bona fut̄a. euangelicā fidē. optimā cōuersatōz Oia q̄ppe hec. d̄i sunt gr̄e. nec mihi dicas q̄ vn⁹ ē q̄ ꝑibit. etem̄ xp̄s ⁊ ꝓpt̄ vnū mortu⁹ ē. Tu ergo negligis ꝓpt̄ quē xp̄us dignat⁹ ē mori. Cōtēplantes inq̄t hoc ē diligent̄ scrutātes ⁊ visitātes et agnoscētes. sicut fieri assolet i infirmis. Ne q̄ radix amaritudis sursum germinās ipediat. hoc in deutronomio scriptū ē Sūpsit āt illud ex arbustorū metaphora. Ne q̄ radix inquit amaritudinis. qd̄ ⁊ alibi scribēs dixit. Modicū fermētū totā massam corrūpit. nō ꝓpt̄ ip̄m solū hoc volo i q⁹ iniq̄tas poterit iueniri sz etiā ꝓpt̄ lesionē q̄ poterit ex illius

ppagine pullulare. hoc est. vt si ali
qua talis fuerit radix. nullū ex ea
pmittatis germen exurgere. sed re
cidat anteq̄ alios polluat. et scele
stos efficiat. Ne q̄ radix inq̄t ama
ritudinis sursum germinās im pe
diat. et p eā plurimi polluant. Ete
nim amarū dixit esse pctm̄. Enim
uero pctō nihil amari⁹ Et hoc nō
runt q̄ p⁹ admissum pctm̄ cōscien
tie merore macerant et dira satis
amaritudine consumunt Amaritu
do quippe delicti. ip̄m intellectū
rationēq̄ subuertit. Emuero ama
ritudinis illius natura talis existit
vt noxia pseueret Et bene dixit. ra
dix amaritudinis. Non dixit ama
ra radix. sed amaritudinis. Radix
em̄ amara potest fructus dulces fa
cere. Amaritudinis autē radix vel
fons vel ppositū nunq̄ potest ali
quid dulce ppagare. q̄ omnia ibi
amara sunt. omnia molesta. oīa
scelere et abhominatōe plenissima
nihil suauitatis vel iocūditatis ap
portant. Et p illam inq̄t inq̄nent
multi. Hoc est intpatos lasciuosq̄
recidite. Ne q̄s inq̄t fornicator aut
pfanus sicut esau. q̄ ppter vnā escā
vendidit pmitiua sua. Et quid er
go Num fornicator erat esau. Nō
hoc dicit q̄ fornicator erat. sed qđ
supra dixerat sectamini sanctimo
niam. hoc etiā hic significat. ne q̄s
pfanus sicut esau hoc est castrimar
gus et intpans. et secularis. q̄ spi
ritalia repellebat. Qui ppter vnā
escaz inquit vendidit pmitiua sua
Qui bonorē quē a deo pceperat.
p ppriam negligentiā et cupidita
tem vendidit. qui p parua libidine
magnū bonorem t gloriam pdidit
sempiternā. Hoc ppie ad eos pti
net q̄ imōi sunt t pfani. Proinde
ñ solus fornicator īmūdus ē. sz eci
am castrimargus q̄ vētris seruus
existit. Nā et iste q̄ alteri⁹ libidinis
seruus est cogit̄ appetere plima. co
gitur aliena diripe. turpis et inho
nestus extare. vtpote sub illo mortuo
gerens durissimā seruitutē. Quius
modi q̄ppe homo sepius etiā blas
phemare p nihilo putat. nulli⁹ mo
menti pēsat pmitiua sua. nulliusq̄
dignaminis. Hoc ē q̄ p delectōne
tpalium rerum. vsq̄ ad vendenda
pmitiua sua puenit. Proinde non
sunt in deorū pmitiua sz nra. Nec
aūt q̄ dicunt etiā ad leuandā passi
onē meroris eorū valde pficiūt. q̄
pmus postrem⁹ effect⁹ ē. t secund⁹
extitit pmus. iste p patientiā. ille
vero p negligentiā Scitote em̄ in
q̄t q̄m̄ t postea cupiēs hereditare
bñdictōz reprobat⁹ ē. Nō em̄ inue
nit pnie locū. q̄uis eā cū lacrimis
inq̄sisset. Quid hic dicim⁹. Nū pe
nitentiā paul⁹ exclu dit. Nequaq̄
Quō ergo dicit. q̄ ñ inenerit pnie
locū. Si em̄ culpauit semetip̄m. si
gemitibus magnis ingemuit. cur
pnie locū ñ meruit inuenire. Qm̄
ñ erat illa pnia sicut et tristicia ca
yn. non ex pnia descendebat qđ oc
cisio fratris apperuit. Sic etiā hic
non erant illa verba pnie Nam t
hic fratris occisione depalatur. q̄m̄
q̄dem q̄ntum ad eius voluntatem
attinuit. etiā ipse fratri suo iacob i
tulit mortē Nā sic dixit Approp in
quet inq̄t dies passionis p̄ris mei.
et interficiam iacob fratrem meū.

Non ergo valuerũt sole lacrime penitentiã illi tribuere Et ñ dixit simpliciter. qz p pniam q̃siuit . sed cũ lacrimis inq̃siuit pnie locũ. z nõ inuenit. Quid ergo dicimus nisi qz nõ penituit vt cõuenit Hoc em̃ est penitentia vt congruent gerat Alioquin si pniam damnat. qũo iterũ velut segnes ammonet et hortat. Qũo claudos effectos et remissos atq; solutos. qđ ẽ ruine p̃cipiũ vt erigant inuitat. Mihi q̃dem videt qz significat aliquos int̃ illos adulteros. quos tm̃ publice nolebat arguere. sz fingit ignorantiã Postea vero si p̃stiterint. tũc iã venit increpare. ne si ante volueris arguere imprudentes et pternos efficias. sicut etiam moyses fecit circa zambri z chasbitidam . Pnie inquit locũ ñ inuenit Potest et aliter intelligi qz peccatũ pnia maius admisit. Sũt em̃ peccata pniam supantia velut si diceret. nõ cadamus in sanabili ruina Dum enim claudicat quisq; facile potest rectus vel sanus effici Si vero penitus subuertat qđ remanebit vlterius Proinde necdũ lapsis hec loquit. vt eos timore deprimat. veluti si diceret qz qui ceciderit nullã consolatõz mereri iam poterit. Et hic quidem istos ne caderent aliter ammonebat. In alio vero loco vbi iã eis qui ceciderant loquitur. ne in desperationẽ incideret cõtraria dicit Filioli mei inq̃t quos iterũ parturio. donec reformetur christ9 in vobis Quibus alibi dicebat. Qui in lege iustificami a gratia excidistis. Ecce ipse testat qz ceciderant Qui ergo stat et audit. qm̃ qui ceciderit veniam non valet impetrare. validius stabit et caucius . Si vero et circa eum qui cecidit simili vti volueris vehementia. ad id redigitur vt nunq; possit assurgere. Quali enim spe conuersionem. vel quali fructu suscipiat. Non solum inquit lacrimas fudit sed etiam exquisiuit. Et videtur q̃dem excludere penitentiam. sz cautiores eos et munitiores reddit. ne ferantur pnius ad ruinam. Quanticunq; igitur non credunt esse gehennam. hec in mentem reuocent. et quotquot existimant impunita remanere peccata. hec considerantes attendant. Cur esau veniam ñ potuit adipisci. quia videlicet non penituit vt debuit. Vis videre integram penitentiã. Aduerte petrũ qualiter penituerit. post̃q; negauerat christum Narrans nanq; euãgelista eius hystoriã et exiens inq̃t ploravit amare. Idcirco illi remissum ẽ tam grande pctm̃ qz sicut debuit penitentiam gessit Quamuis necdum illa vera hostia pro nobis erat oblata. necdum erat et sacrificium factum. necdum quoq; peccatum erat absumptum. Adhuc em̃ dñabatur. adhuc tyrannico more seniebat. Et vt agnoscas non tm̃ ex negligentia venerat illa negatio quantum ex eo q̃ eum dereliquerat deus. volens cũ erudire vt cognosceret humane nature modũz et nõ esset contradicendũ mgr̃i sermonib9. neq; vellet sape cetis altiora. sz sciret qz sine deo nihil p̃t fieri et qz nisi dñs edificauerit domũ in uanum laborant edificantes eam.

Propterea em̄ etiā ad ip̄m solum
dixit christus qm̄ petiuit sathanas
ventilare te. sicut q̄ ventilat triticū
et ñ ꝑmisi. ne deficiat fides tua. for
tassis em̄ alta sapiebat merito con
scie sue fretus ꝙ plus diligeret chri
stū. ꝓpterea plorauit amare. et cete
ra fecit. que post ploratū de illo si
milia referunt̄ Que sunt āt ista Vi
delicet ꝙ se postea cōmisit mille ꝑi
culis. et ex multis fortitudinis eius
robur ostendit̄. Etiā iudas penitu
it sed male. La queo se nanq̄ suspē
dit. Penituit etiā sicut iam dixi, et
esau. sed male. magis aūt iste neq̄
penituit Lacrime q̄ppe ille nō erāt
pnie. sed animi violenti. ⁊ indigna
tionis extorte. qd̄ ex eius opib⁹ ape
rit̄. Penituit et beat⁹ dauid dicēs
lauabo ꝑ singulas noctes lectū me
um. et in lacrimis stratū meū rigan
bo. Et pctm̄ qd̄ añ multū tempus
admiserat. p⁹ tātos annos tātasq̄
generatōs lugebat veluti de recēti
tpe ꝑpetratū Penitentē quippe ñ
cōuenit indignari. nec exasperari.
quin potius cōtineri sicut condem
natū et fiduciā nō gerentē. ⁊ veluti
q̄ ꝑ m iam saluari desiderat. velut
re ꝓbū et mille supplicia ꝓmerentē
Si hec secū cogitauerit non irasce
tur. nō indignabit̄ sed luctu mace
rabit̄ plorabit ingemiscet lamenta
bit̄ diebus ac noctibus. Peniten
tem non oportet peccatū suū obli
uioni cōtradere sed dñm dep̄cari.
vt deus q̄dem peccati eius nō me
minuerit. ipse aūt nunq̄ debet ob
liuisci Si autem nos peccati nostri
memores simus. deus obliuiscitur
eius. An obismetipsis ꝑcipiamus
sententiā. Nosmetipsos accusem⁹
tunc demū ꝓpiciabimus iudicem
verum. Peccatum em̄ confessione
minuitur. confessione vero contē
pta. ꝑgit in peius. Peccato nanq̄
si accesserit impudentia ⁊ irreuerē
tia veri iudicy. quomō poterit eui
tari. ne in illud denuo decidat̄ Nō
igit̄ negemus obsecro peccata nr̄a
neq̄ nos impudentia duros effici
at. Sponte nostra peccata punia
mus. ne pendamus nō sponte sup
plicia. Audiuit cayn a deo. vbi est
abel frater tuus. Et dixit Nescio.
Nunquid nam ego custos sum fra
tris mei. Vides quomodo ex hoc
peccatum amplius oꝑatus ē. Nō
ne et pater eius similiter. Audiens
em̄ etiam ipse. adam vbi es. dixit.
Audiui vocem tuam dñe. et timui
quoniam nudus sum et abscondi
me. Magnum bonum est vt quis
peccata sua agnoscat. et memoriā
eorum ꝑseueranter retineat. Nul
lum inuenitur delictorū tale reme
dium. sicut eorum continuata me
moria. Nihil sic segnem hominem
reddit ad nequiciam ꝑpetrandam
Scio quidem quia resilit conscien
tia. et non patit̄ ex malorū memo
moria verberari. Sed doma ani
mam tuam. et eam retinaculis con
stringe frenorum. Sicut enim equ⁹
indomitus sic et illa resultat. et nō
vult se scire peccasse. Hoc autē to
tum opus est sathane. Sed nos ei
peruadeamus quia peccauit. per
suadeamus inquam ei peccasse il
lam vt peniteat. vt penitens a sup
plicys liberetur. Quomodo veni
am desideras adipisci de peccatis

qui neq; dignatus es cõfiteri illi. q̃
p miam ⁊ clementiã ꝓmeretur quẽ
peccasse cõstat Tu vero q̃ te nunq̃
peccasse cognoscis. qũo miam de-
p̃caris. vel ꝓ q̃bus oras peccatis.
Persuademus igit̃ nobis peccas-
se nos. nec hoc sola lingua ꝓnunci-
et. sed etiam intima cõscientia. nec
tm̃ nos peccatores esse dicam⁹ sed
etiã ipsa peccata specialiter singula
cõputemus. Nõ tibi dico vt te ꝓ-
das in publicũ neq; vt te apud ali
os accuses. sed obedire te volo pro
phete dicẽti. reuela dño viã tuam
Ante deũ ergo tua cõfiteri peccata
apud verũ iudicẽ cũ oratõe delicta
tua ꝓnuncia. non lingua sed cõscie
tue memoria. et tũc demũ spera mi
sericordiã te posse conseq̃ Si habu
eris in mẽte pctã tua cõtinue. nun
q̃ malũ aduersus ꝓximũ in corde
retinebis. Non dico sincerũ tibi sit
peccatorẽ esse te. hoc q̃ppe non ita
valet humiliare mentẽ. et sobriã ꝑ
ficere. sicut ipsa ꝑ se spẽaliter consi-
derata peccata. aduersus nullum
malũ retinebis in corde illa portãs
in aĩo. non irasceris. nullum detra
hes. non sapies altum. Non reci-
des iterũ. nec reuolueris in peccata
sed ad bona in spe vehementiore
consurges. Intueris quanta bona
ex peccatorũ recordatione generan
tur. Scribamus igit̃ peccata no-
stra in cordibus nostris. Scio qui
dem quia non est tollerans anima
huius amare memorie. sed nos co
gamus illam atq; cõpellam⁹. Me-
lius quippe nobis est vt nunc ani-
ma mordeat̃ ex recordatione pec-
cati. q̃ in futuro tp̃e supplicia sen-
tiat sempiterna Nũc em̃ si recorde
ris peccatorũ tuorũ. et frequent̃ ea
in conspectu dei ꝓnuncies. et ꝓ eis
ei⁹ clementiã deprecceris. citi⁹ illa
delebis. Si ãt nũc obliuiscaris pec
catorũ tuorũ tũc eoꝝ recordaberis
nolẽs. qñ in toto mundo publica-
bunt̃. et in cõspectu ꝓferunt̃ oim.
tã amicorũ tuorũ q̃ inimicorũ. et
sanctorũ angelorũ celestiũq; virtu-
tũ Non em̃ ad dauid solũ dicebat
que tu secreto fecisti ego cũctis ma
nifestabo. sed hoc etiã ad om̃s nos
d̃r. Timuisti inq̃t homies et erubu
isti magis q̃ deũ. oculũ ãt dei viuẽ
tis nõ es reuerit⁹. sꝫ hoibus q̃dez
verecundatus es. Ocli inq̃t hoim
timor eorũ. ꝓpterea inquit in hoc
ipso punieris. Redarguã nanq; te
añ oculos oim ponẽs pctã tua. qꝛ
vero hoc verũ ẽ ⁊ qꝛ in illo die oim
nostrorũ pctã publicabunt̃. ⁊ ꝓdu
cent̃ in pompã. nisi ea mõ cõtinua
memoria satagerim⁹ abluere. ad-
uerte qũo ꝓfert̃ in põpã. duricia vl̃
inhũanitas hoim Esuriui inq̃t ⁊ ñ
dedistis mihi mãducare. Qñ hc̃ di
cunt̃ vel vbi. Nũ i angulo. nũ i ali
quo abdito. Mĩne Sꝫ vbi ⁊ qñ. sci
licet cũ venerit fili⁹ dei in gloria sua
et om̃s gentes cõgregate fuerit. qñ
segregauerit istos ab ill̃. tũc hc̃ di-
cet cũctis audiẽtib⁹. ⁊ cõstituet ali
os q̃dẽ a dextris. alios vero a sini-
stris Esuriui inq̃t ⁊ ñ dedistis mihi
mãducare. Cõtẽplare iterũ et illas
q̃nq; virgines q̃ in cõspectu omniũ
audiẽt nescio vos quinq; em̃ et q̃n
q; ñ numerũ q̃nariũ tm̃ significãt.
sꝫ malas et duras et inhumanas.
Alias vero que nõ sunt huiusmodi

Sic etiam et qui vnum sub terris obruit talentum. corã oibus increpatus est. et añ illũ qui quinq; obtulit. et ante illũ qui duo lucrat⁹ ẽ audiuit. serue male et neq; Et non verbis tm̃ hec audient sed prorsus eos etiam ipsis tunc redarguet rebus. sicut etiam euangelista dicit: Videbunt in quẽ pupugerũt. Simul em̃ erit vniuersorũ resurrectio peccatorũ atq; iustorũ. simul em̃ iudicabunt̃ vniuersi. Intellige itaq; q̃les tunc apparebũt illi qui in humilitate et doloribus erunt. q̃ trahentur in ignẽ alys coronatis Venite inquit benedicti patris mei ꝑcipite regnum qd̃ vobis paratum est a constitutione mundi. Et iterũ Ite a me in ignẽ q̃ p̃paratus ẽ diabolo et angelis eius. Non simpliciter verbis audiunt tm̃. sed ipsis rebus etiam verboꝝ cõplebit̃ effcũs Describamus igit̃ hec ante oculos nostros et putemus nũc p̃ñtia esse et dñm illa verba dicere. et nos abduci in illũ ignem ac ꝑtrahi. Qualem habebimus mentẽ. quale solaciũ. Quid illud aũt quãdo diuidemur. Quid. qñ ꝓ rapina rerũ alienarũ culpabimur. quid dicemus. Quẽ colorẽ excusatõis habebim⁹ Qualẽ inueniem⁹ rationẽ. que saltem verisimilis videat̃. Nullã scilicet Necesse est ergo vt ligati vultu deposito. ꝑtrahamur ad horrifica caminoꝝ. ad flumẽ igneũ. ad tenebras exteriores. et ad imortale suppliciũ. et nullũ iam rogare valebimus. Non potest inq̃t. non potest transiri hinc illuc. Chaos em̃ magnum est inter nos et vos Et neq; volentibus licet transire. manũq; porrigere. Necesse est ergo vt ardeatur in sempiternũ. nullo amminiculũ deferente. siue sit pater. siue sit mater. siue q̃libet alius acsi magnã fiduciã habeat apud deũ. frater inquit fratrẽ ñ redimet. nũ liberabit homo. Qm̃ ergo impossibile ẽ habere in alterũ spem salutis. nisi i semetipso post misericordiã dei. obsecro vt illa geramus quib⁹ vita nostra mundet̃. quibus optima conuersatio nostra reddat̃. ⁊ p̃mo quidem quantũ possumus laborem⁹ vt nullas recipiamus sordes. Si vero sicut hoĩes recepimus aliq̃s ñ dormiamus. sed vigilant̃ instem⁹ vt si quid in nobis erat sordium ꝑ penitentiã. ꝑ oratões. ꝑ lacrimas ꝑ mias abluatur. Sed dicit aliq̃s Quid si nõ habeã vnde possim mi misericordias opari. Sz habes vl̃ calicem aque frigide. q̃ntumlibet sis paup. habes vel duo minuta. quantalibet pauꝑtate tenearis. habes pedes vt possis infirmos egrotosq; visitare. vt possis venire ad eos qui in carceribus detinent̃. habes saltem tectũ vt possis suscipere ꝑegrinũ. Nulla est igit̃. nulla ẽ venia ei. q̃ miam non exhibet indigẽti. Et hec q̃dem frequent̃ vobis dicim⁹. vt ex cõtinuis ammonitõib⁹ saltẽ possim⁹ aliq̃d ꝓmouere. Hec aũt dicim⁹. nõ tm̃ de illis q̃ vr̃as mias sunt ꝑcepturi cogitãtes. q̃ntum ꝓ vr̃a salute satagentes. Illis q̃ppe tꝑalia et terrena ⁊ caduca tribuistis. recipietis ãt vos ꝓ istis bona celestia sempiterna. q̃ nos om̃s contingat adipisci. in christo iesu

dño nostro. cũ quo patri glia vna cum sancto spũ nunc et semp et in secula seculorum. Amen.

Explicit omelia xxxi
Incipit omelia xxxii

NOn enĩ accessistis ad tractabilẽ ꝛ accessibilem ignẽ. et turbinẽ. et caliginẽ et pcellã. ꝛ tube sonũ. et vocem verborũ. quã qui audierũt recusauerũt ne adiȝceret eis verbũ. Non enĩ portabãt qđ dicebatur. et si bestia tetigerit montẽ lapidabit. Et ita terribile erat. qđ dicebat Moyses dixit. Exterritus sum et tremebund⁹. Sȝ accessistis ad syon mõtem. et ciuitatẽ dei viuentis hierusalẽ celestem. ꝛ multorũ miliũ angelorũ celebritatẽ. et ecclesiã pmitiuorum q̃ cõscripti sunt in celis. et iudicem oim dñm. et spũs iustorũ pfectorũ. et mediatorẽ testamenti noui iesum. et sanguinis aspersionem meli⁹ loquentẽ q̃ȝ abel. Erant qđẽ oia templi veteris ammirãda. Nã erant ibi sancta sanctorũ. erãt etiã veneranda. et hec que in syna monte facta referunt. ignis. tenebre. caligo. pcella. Visus est inquit de⁹ in monte syna. ꝛ omnia hec cũ ammiratõe memorabant. Nouũ vero testamentũ ñ est cũ aliquo tali nobis exhibitũ. sed tm̃ simplici christi sermone contributũ Intuere igit q̃lit compationes efficiat tam istorũ q̃ȝ illorũ. et qualit in postremis ea posuerit Postq̃ȝ enĩ eos plurimis pbationibus cumulauit. et postq̃ȝ differentiam testamẽti vtriusq̃ demonstrauit. et vetus reprehendit. tũc demum velut facilioze via. etiam in hec pgit argumẽta. Quid ergo dicit. Non enĩ accessistis ad tractabilẽ et accessibilẽ ignem. et turbinẽ et caliginẽ. et pcellã. et sonũ tube. ꝛ vocem verborũ. quã q̃ audierũt recusauerũt ne adiȝceret eis verbum Veluti si diceret. Terribilia q̃dem ista sunt et ita tremenda. vt ea nec audit⁹ ferze posset. et neq̃ illuc bestia quelibet auderet accedere. Verũtamen non erant talia q̃lia hec que postea gesta sunt. Quid enĩ est mons syna in cõpatione celi. quid ignis tractabilis ad deũ intractabilem. Deus enĩ inq̃t ignis consumens ẽ. Nõ loquat inq̃t nob⁹ de⁹. sed loquat nobis moyses. Sic enĩ terribile erat quod ad eos pfereba tur. vt etiã moyses diceret. q̃ exterritus esset. et tremebundus effect⁹ Quid miraris inq̃t de plebe. Ipe qui caliginem ingressus est. in qua erat deus. ipse ergo dicit. exterrit⁹ sum. et tremebundus effectus. Sȝ accessistis inquit ad syon montem. et ciuitatem dei viuentis hierusalẽ celestẽ. et multorũ angelorũ miliuȝ celebritatẽ et ecclesiã pmitiuorũ in celis conscriptã. et iudicẽ dñm cunctorũ. et spũs sanctorũ pfectorum et mediatorẽ testamenti noui iesuȝ et sanguinis aspersionem. meli⁹ loquentẽ q̃ȝ abel. Illic ponit moyses hic iesus. illic nominat plebem hic milia angelorum. Primitiuos aũt quos dixit. fideles videlicet et spũs iustorũ pfectorũ. cũ istis erit⁹ inq̃t Et ad mediatorẽ inq̃t noui testamẽti iesum. ꝛ sanguinis aspersionẽ

melius loquentē q̄ abel. Quid an
tē nū abel sanguis locut⁹ est. Ita
ē inq̄t nā supra dixit. t peam hoc
est p fidem. adhuc usq̄ mortu⁹ lo
quitur. Et iterū dixit de⁹. Vox san
guinis fratris tui clamat ad me de
terra. Siue ergo isto modo intelli
gendū est. siue illo. qm̄ adhuc usq̄
celebrat hoc factum. verūtm̄ n̄ ita si
cuti iste hoc est sanguis christi Ip̄e
nanq̄ mūdos reddit vniuersos. t
vocem emittit significantiorē atq̄
clariorē. q̄nto etiam mai⁹ est testi
moniū ex rebus ipsis accipit Vide
te inq̄t ne recusetis loquentē. Si ei
illi nō effugerāt. recusantes eū q̄ su
per terrā loquebat. multo magis
nos q̄ de celis loquentē nob auer
timus. cui⁹ vox monit terrā tunc
mō aūt p̄mittit dicens. Adhuc se
mel. t ego monebo n̄ solū terrā sed
etiā celū. Qz aūt adhuc semel dicit
declarat mobiliū translationē tan
q̄ factorū. vt maneant ea que sunt
īmobilia. Itaq̄ regnū īmobile su
scipientes habemus gratiā p quā
seruiamus placentes deo. cū omni
metu et reuerentia. Etem̄ de⁹ no
ster ignis consumens est Tremēda
q̄dem erāt et illa. s̄z hec multo am
plius admiranda valdeq̄ clario
ra. Neq̄ em̄ hic tenebre sunt. neq̄
caligo. neq̄ p̄cella. Mihi videnť p
hec significari obscuritates veteris
testamenti. hoc est. q̄ difficile vale
bat intelligi. et vmbratio legis t ve
lamen. qd̄ erat illis t̄ris suppositū
Ignis aūt significat legis latorem.
in ignem seuerū atq̄ terribilē Tu
barū aūt sonitus merito sunt ad
hibiti ibi. vtpote imperatore p̄sente
Nā hoc et in secundo aduentu fu
turū est. In nouissima inquit tuba
cuncti resurrecturi sunt Hec em̄ tu
ba vocis factura est. Dia igit̄ in il
lo tēpore sensibila erāt. tā auditui
hūano q̄ visui Nunc āt spiritalia
nobis cuncta tributa sunt. Tūc fu
mus inquit erat plurimus qm̄ de⁹
ignis dicitur esse. Nam et in rubo
similiter apparuisse memoratur. t
p fumū etiam ignē fuisse significat
Tenebre aūt et caligo terrorē vidē
tibus afferebant. Sic em̄ etiā ysai
as dicit Et impleta est dom⁹ ex fu
mo Procella vero q̄d sibi vult Ne
gligens erat hūanū genus t segne
Oportebat ergo vt erigeret istos. t
redderetur attentū. Nullus em̄ tā
ebes erat aut stolidus q̄ cū hec fie
rent non esset toto corde in supio
ra sublatus. Sic em̄ oportebat eri
gi mentes hoim. cū legis institura
ferentur. Et moyses inquit loque
batur. de⁹ āt rn̄debat ei. Oporte
bat quippe t diuinā p̄ferre vocem
qm̄ et p moysen legis erāt dāda p̄
cepta. ppterea etiā voce diuina fu
de dignus efficit. Videre nanq̄ eū
nō poterāt. ppter caliginē. audire
non poterant. ppter tenuitatē vo
cis ipsius. Quid ergo factū est. De
us magna voce rn̄dit Et recusaue
runt inquit ne adiceret eis verbū.
Ab ipso nanq̄ inicio ipsi causa rei
huius effecti sunt. vt deus appa
reret in carne. Et loquat inquiunt
nobis moyses. et non loquat nob
de⁹ Qui cōpatōes faciūt alterā p
tem depmūt. vt res alteri⁹ partis
emineant. Sic et hic ex cōpatione
illorum nostra maiora declarant.

et meliora et mansuetiora. ꝛ ammi
rationũ plenissima. Dupliciter nã
q̃ meliora sunt. qm̃ et maiora simꝫ
et clariora sunt. Unde accessibilio
ra pluribus extiterũt. Hoc quippe
etiam in epl'a ad chorintheos scri-
bens dicit. reuelata facie gloriam
dñi speculantes et non sicut moy-
ses. Velamen em̃ ponebat sup faci
em suã Nõ meruerũt inq̃t illi talia
ꝑcipe q̃lia nobis cõtributa noscũ
tur. Quid em̃ illi videre meruerũt
Tenebras et caliginẽ. Audierũt q̃
dem et vocẽ. sed et tu audisti vocẽ.
nõ ꝑ nebulã venientẽ. sed ꝑ carnez
christi. Nõ es tumultuat⁹ neq̃ ꝑ-
turbat⁹. sed stetisti et collocutus es
mediatori. Significãt etiã tenebre
inuisibilitatem dei Et nebula inq̃t
sub pedibus eius. Tunc ergo moy
ses timuit. nunc aũt metuit nullus
Et tunc plebs stetit tota deorsum.
nos aũt et si a celo deorsum sumus
verũtñ ꝓpinquamus filio dei. Et
nõ sicut moyses Illic em̃ heremus
erat. et circũcirca desertio. hic autẽ
ciuitas. et miliũ celebritas angelo-
rũ. In hoc verbo gaudiũ significat
et iocunditatẽ. ꝓ caligine. ꝓ tene-
bris. ꝓ turbine. ꝓ celloso. Et eccle-
siam inquit ꝑmitiuorũ q̃ in celis cõ
scripta est. et ad iudicẽ deũ omniũ.
illi non accesserũt sed ꝓcul stabant
Vos aũt accessistis inq̃t. hic ãt ter-
ret eos dicendo. et iudicẽ deũ oim
Nõ tm̃ iudeorũ neq̃ fideliũ sed to
tius videlicet mũdi. Et ad spũs in
quit iustorũ ꝑfectorũ. Alias dicit q̃
apud deum ꝓbabiles extiterũt Et
ad mediatorẽ testam̃ti noui iesum.
et ad sanguinis aspersionẽ. hoc est
emundationẽ. Melius inq̃t loquẽ
tem q̃ abel. Si inq̃t sanguis loqui
tur. multo magis loquit̃ q̃ viuit oc
cisus. Quid aũt loquit̃. Ipse inq̃t
spũs loquit̃ in nob̃ gemitib⁹ ienar
rabilibus. Qũo loquit̃. Ingressus
q̃ppe mentẽ sinceritate purgatam
erigit eã. et facit loqui magnalia.
Attendite vobis inq̃t ne respuatis
loquentẽ. hoc ẽ nõ negligatis. Si
em̃ illi nõ effugerunt. respuentes su
per terrã loquentẽ. Quẽ putas in
hoc loco significat. Michi q̃dem vi
detur q̃ moysen significat. Qd̃ ãt
dicit tale est. Si illi q̃ recusauerunt
legislatorẽ in terra constitutũ. non
valuerunt effugere. qũo valebim⁹
recusare eum. qui nobis de celo le
gis ꝑcepta constituit. Nec putes
q̃ in hoc loco alterum dicat lato-
rem legis. et alterum euangelij Ab
sit. Non hoc dicit sed hoc signifi-
cat. qm̃ terribilis apparet. cum de
celo loquit̃. Idem ipse ẽ q̃dem taz
iste q̃ ille. sed terribilior nunc ma-
gis q̃ illo tpe. Nõ em̃ differentiaz
ꝑsone significat. sed modũ quo no
bis nouã legẽ dedit. alterũ esse di-
cit. Unde hoc certũ ẽ. Si em̃ illi in
quit nõ effugerũt recusantes eũ q̃
in terra fuerat constitutus. multo
magis nos qui de celis loquẽtem
nobis auertimur. Quid ergo dici
mus Alius est iste. alius ille. Qũo
ergo dixit cuius vox mouit terram
tunc. Si em̃ vox eius mouit terrã.
qui tunc dederat legem. nunc aut
ꝓmittit dicens. adhuc semel et ego
mouebo non solum terram sed eci
am celum. certum est q̃ idem ipse
sit. Quod autez dicit adhuc semel

declarat mobiliũ translationẽ tan
q̃ factorũ Quid est qd̃ hijs verbis
significatur Nimirũ qm̃ auferent̃
cuncta de medio .et in melius vni
uersa mutabunt̃ Hoc eni mihi in
hoc loco significari videt̃. quid er
go doles inquit cum pateris aliq̃d
in hoc mundo .qui non poterit p
manere .qui post paululũ transitu
rus est Si in nouissimis seculis hic
mundus forsitan req̃em habuisset
tunc tribulari potius oportebat eũ
qui festinat ad finem. Ut pmaneãt
inquit ea que sunt imobilia .q̃ nãq̃
ista vel q̃lia sunt immobilia . futu
ra videlicet. Pro isto igit̃ fine cun
cta faciamus vt illam vitam adi
pisci possimus. vt illis bonis inefla
bilibus pfruamur Ita obsecro .ita
facite .ad hoc dep̃cor vt vestrũ in
flammet̃ studium. Nemo in ciui
tate que casura est sane mentis edi
ficat. Dic aũt mihi obsecro Si ali
quis diceret qm̃ post annum ciui
tas hec tota lapsura est . aliã vero
quamlibet pmansuram esse firma
ret. num rogo edificares in ciuitate
ruitura. Proinde etiam hoc ẽ qd̃
ego nunc dico. Non edificemus in
hoc mundo post paululũ enim la
psum iturus est .et cũta pditũ ibũt
Et quid dico q̃ mundus casurus
est. Nos aũt ante ruinam ei⁹ pie
mus .et tormenta seua patiemur.
Nos hinc itaq̃ plurimi sumus e
gressuri. Quid edificamus sup ha
renam mobilem. quin potius edi
ficemus in petra. Quicq̃d enim in
ciderit in uicta fabrica perseuerat.
Nihil eam cõmouet .nihil euertit.
Et merito. Ad omnes q̃ppe ictus
inadibilis ille loc⁹ existit .sicut ecõ
tra iste cunctis patet ictibus . Hic
nanq̃ et terremotus obruunt. ⁊ in
cendia consumũt .et infestantia bel
la deuastant .et viuos nos auferũt
anteq̃ mundus iste concidat. Ali
quos autem secum tracturus ẽ ad
mortẽ. Sed etiã stante mũdo mor
bus irruit .et aut celeriter hinc ex
cludit .aut pmanentes hic nõ sinet
viuere congruent̃. Quam q̃lis volu
ptas aut que iocunditas .vbi mor
bi continui ⁊ calumniatores pluri
mi .frequentes insidie . Aut si horũ
nihil sit quod impossibile est .aliqñ
etiã filios nõ hñtes ineq̃nimiter fe
rimus .meroribus afficimur nõ ha
bentes q̃bus nostras domos et ce
tera contradamus et magnis tor
quemur doloribus. si nostris labo
ribus exteri pfruantur. Aliqñ etiaꝫ
ad inimicos venit hereditas .et nõ
solum mortuis nobis verũ etiã ali
qñ viuentibus. Quid igit̃ hoc mi
serius potest esse vel infelici⁹ .q̃ ini
micis suis quenq̃ laborare .et vt il
li in delicijs degant peccata conge
rere. Harũ rerũ exempla multa cer
nunt̃ in diuersis ciuitatibus acci
disse .sed ne contristẽ forsitan qui
bus talia ꝓuenerunt alioquin no
minatim aliquos ꝓtulissem .et plu
rimũ de hac re possem ꝓtelare ser
monẽ pluresq̃ domos ostẽdere .in
quib⁹ inimici dñorũ facti sunt dñi
nec hoc de dñis inuenires tm̃ .sed
etiam de ꝑuis cõtigisse cognoscas.
Sepe quippe ad inimicos heredi
tas nostra tota translata est . Tal̃
em̃ est humanarũ rerũ in hac pegri
natione conditio In celis aũt nihil

tale verendum est. ne forte aliquo
moriente inimicus adueniat. et he
reditatis iura suscipiat. Illic enim
neq; mors vlla erit. neq; inimicus
vllus extabit. sed tabernacula sola
iustorũ. In sanctis aũt illis exulta-
tio erit et gaudiũ. et iocũditas sem
piterna. Vox inquit exultationis i
tabernaculis iustorũ. Eterna nan
q; sunt nullũ hñtes terminum Ista
vero edificia tpe consumunt. ⁊ pos
sidentes diuersis vicissitudinibus
mutãt. Illa vero tabernacula per
manent in vigore ppetuo. Et me-
rito. Nihil scilicet ibi corruptibile.
nihil prsus tpale. sed cuncta imor
talia et inuiolata psistunt. In hec
igit edificia studeamus nr̃as eua-
cuare pecunias. nec fabris. nec stru
ctoribus. nec oparijs opus habe-
bimus. Man⁹ nanq; paupũ tales
domos edificant. Claudi. ceci. vel
debiles isti sunt q̃ domos illas edi
ficant. Et non mireris. Siq̃dem p
istos nobis et regnũ celeste puidet
Per istos etiã fiduciam accipim⁹
apud deũ. Elemosina q̃ppe arti-
fex magna consistit et auxiliatrix eo
rũ q̃ istã fiduciã faciũt Amica nãq;
dei consistit et semp ei ppinq̃ est. p
quibuscunq; voluerit facile gratie
munus impetrat. tm̃ si a nobis nõ
ledat. si nullã patiat iniuriã. Iniu
riã aũt patitur cũ ex rapinis eã vo
lumus opari Si vero fuerit mũda
magnã pstat confidentiã tribuen
tibus eã. Interuenit etiã p delin-
quentibus Tanta ẽ eius virt⁹ tã-
taq; potentia Sed etiã vincla pec
catorum ipsa dissoluit. fugat tene-
bras. extinguit ignem. mortificat
vermem. expellit stridorẽ dentium
Huic cũ multa fiducia porte celi
aperiunt. et veluti regina intrante
nullus ianitorũ. nullus custodũ. q̃
portis assistunt. audet dicere. que
tu es. vel vnde. sed om̃s eã e regio
ne suscipiunt. Sic etiã mia. Regia
nanq; ẽ. vere regina. similes faciẽs
hoies deo. Estote inquit misericor
des. sicut et pat̃ vester celestis. Pẽ
nata nanq; ẽ et valde leuis hñs a
las aureas. et volatũ. qr angel' ma
gnam gratiã dilectõnis apportet.
Scriptũ est em̃. Pẽne tue sicut pẽ
ne columbe deargentate. et collu
eius in fulgore auri. Sicut colum
ba quedam viuens et aurea venu-
state decorata. mites et affabiles
oculos habens p cuncta peruolat
sic et mia nitet magno decore festi
ua. nihil est illis oculis meli⁹. Pul
cer quidẽ est pauo. sed in illius cõ
patione deformis apparet. Ita ei
hec auis pulcra est et mirabilis. ab
ipso inicio p tpa cũcta pdurans. ⁊
multa diuina gloria decorat. Vir
go est hñs alas aureas circumspe
cta p omnia. venusteq; succincta.
vultũ hñs candidũ atq; mansue-
tũ. pennata est et leuis. et semp añ
soliũ regale cõsistit Qñ iudicamur
repente subuenit. et nos a suppli-
cijs liberat iminentibus. alis suis
nos contegens Hanc amplius de
siderat deus. q̃ sacrificia numero-
sa. multa de illa loquit. Sic eã dili
git Scriptũ est em̃ Viduã et pupil
lum et paupem suscipiet dñs. Ex
eius vocabulo deus desiderat ap-
pellari. Miserator et misericors de
us. lõganimis ⁊ multũ misericors

et verax. Mia nanq; dei sup omnē terram. Ista est que salutē hūano generi contulit. Si em̄ n̄ misereret̄ nostri deꝰ. irent ꝓrsus cuncta ꝑditum Ipsa q̄ppe nos cū inimici essemus reconciliatos reddidit. Ipsa plura bona ꝑfecit, ipsa filio dei ꝑsuasit vt fieret seruus et exinaniret semetip̄m. Hanc igit̄ emulemur. ꝑ quā nos cōstat esse saluos. Hāc diligamꝰ hanc pecunijs p̄ponamus vniuersis. et sine pecunys vel diuicijs habeamꝰ aiam mis̄icordē. Nihil ita designat et describit christianū sicut mia. nihil sic et fideles ⁊ ī fideles simul āmirant̄. sicut qn̄ nos vident elemosinas impendere. In multis em̄ ⁊ nos indigemus mia. Nā ⁊ ad dn̄m clamamꝰ scd̄m magnā miam tuā miserere nr̄i. Nos ergo iniciū faciamꝰ. q̄q̄ nos faciamus iniciū qn̄quidē iā nos ipse an̄cessit. et suā in nobis miam reddidit manifestā Saltē secundi sequamur. Siquidē hoies miserent̄ misericordes hoies et elemosinas operantes. licet plima pctā cōmittant multo amplius deꝰ. Aduerte prophetā dicentē. Ego aūt sicut oliua fructifera in domo dn̄i Tales ergo efficiamur sicut oliua fructifera. ex oibus ꝑtibus mias germinemus. Nō em̄ sufficit oliuā esse. sed opꝰ ē eam esse fructiferā. Sūt em̄ misericordes sed ꝑua ꝑ totū annū tribuentes. q̄ in vna ebdomada. si eos cōtingat ꝓcedere. Isti oliue q̄dem sunt. sed n̄ fructifere q̄n etiā aride. et qm̄ quidem miserent̄ oliue sunt. qm̄ vero non large neq; magnifice nō sunt fructifere. Nos efficiamur oliue fructifere Sepius iam dixi et nunc quoq; dico. qm̄ non mēsura vel q̄ntitate datorū indicat̄ misericordie magnitudo. sed ex volūtate largientis. Scitis em̄ illius vidue factum. Cōmodū q̄ppe est hoc ꝓferre semꝑ exemplū. vt neq; pauꝑ de opē suo desperet. respiciens ad viduā duo minuta conferentē. neq; diues gloriet̄ cum de magnis ꝑua largit̄. Obtulerūt quidē etiā setas et pilos. et capillos. in tēpli cōstructionē. et spreti penitus n̄ sunt Sed hy si aurū habentes capilloꝝ munera deportarēt. maledicti ꝓtinus extitissent. Si vero istud tm̄ habentes obtulerūt. acceptabiles in suo munere facti sunt. Propterea et cayn culpatus est. nō q̄ abiecta obtulit. sed q̄ oim que habebat abiectiora obtulit deo. Maledictꝰ inq̄t scriptura. qui habet masculat ⁊ sacrificat corruptū deo. nō absolute dixit. sed qui habet inq̄t et auaricia compellente reuocatur Si igit̄ quis q̄ non habeat. oī culpa caruit. liber est. Magis aūt mercedē facile conquirit. Quid enim duobꝰ minutis abiectius ul̄ quid capillis vilius vel quid inferius ꝑua similagine. Et tn̄ inuenies sil̄it̄ approbata. sicut vitulos et aurum qd̄ diuites obtulerūt. Scd̄m q̄ q̄s habet scd̄m hoc acceptabilis efficitur. non scd̄m q̄ non habet. Quātum habet manꝰ tua inquit bene facito. Propterea obsecro vt euacuemus cū alacritate substantias nostras in pauꝑes. acsi parua sint que habemus. mercedē similē cōsequemur illis qui plura videntur

offerre. Magis aũt ampli⁹ meritũ cõpabim⁹. q̃z illi q̃ offerũt multitudinẽ tantorũ. Si hec igit̃ faciam⁹ inestimabiles dei thesauros adipiscimur. si tñ ñ solũ audiamus verũ etiã faciam⁹. Si ñ tm̃ laudem⁹ sed etiã ipsis opib⁹ oñdam⁹. Que nos oẽs cõtigat adipisci i xp̃o iesu dño nr̃o. cũ q⁰ pr̃i glia. vna cũ sctõ spũ nũc et sp et in secula seclor̃ Amẽ.

Explicit omelia xxxii

Incipit omelia xxxiii

Propterea regnũ incõcussibile suscipiẽtes. hẽam⁹ gr̃am p quã ꝯuim⁹ bñplacẽtes deo cũ reuerẽtia ⁊ verecũdia Eteni de⁹ nr̃ ignis cõsumẽs ẽ. Qd alibi dixit. que vident̃ tpalia sunt. q̃ vero ñ vident̃ eterna. Et inde sumpsit exhortationis et cõsolationis argumentũ. p malis q̃ in p̃senti tpe tolleramus. Sic etiã hic facit ac dicit. firmi debem⁹ existere vt habeam⁹ gratiã. hoc ẽ gratias agamus deo Nõ solũ ñ debem⁹ ineq̃nimiter ferre pñtia mala multa sed etiã gr̃as illi p futuris bonis offerre. Per quã inq̃t seruim⁹ bñplacẽtes deo. hoc ẽ. sic q̃ppe placẽtes deo seruimus. cũ ei p oia gratie deferunt̃. Oia inquit facite sine murmuratõe et sine hesitatõe. Qd em̃ q̃s opat⁹ fuerit murmurans. recidet̃ et perit merces ei⁹. Sicut etiã israhelite q̃le iudiciũ pceperunt p̃pter murmurationẽ. Propterea inq̃t nõ murmuretis Nõ em̃ placz deo qñ cum murmuratõe seruitur et ñ ei p oib⁹ gratie deferunt̃. et p temptatõibus et p̃speritatib⁹. Nihil ergo supinũ loq̃mur. nihil impudens. sed submittamus nos. vt venerabiles ac reuerentes esse possimus. hoc ẽ cũ reuerentia et metu dei. Caritas inq̃t fratnitatis p̃maneat in vobis. et hospitalitatẽ nolite obliuisci. Per hanc em̃ placuerunt q̃dam. angelos i hospicio recipientes. Intuere qño eos p̃cepit p̃cepta pñtia custodire Non enim eis alia supimponit. Nõ dixit efficiamini amatores fratrum. sed p̃maneat caritas fraternitatis. Et iterum non dixit hospitales efficiamini tanq̃z si nõ essent. sed hospitalitatẽ nolite obliuisci. Ex tribulatõnibus em̃ potat hoc fortasse cõtingere. Per hãc ei inq̃t q̃dã placuerunt angelos in hospicio recipientes. Attẽdis q̃nt⁹ honor. q̃ntũ lucrũ. Quid ẽ latuerũt. Hoc ẽ nesciẽtes. in hospicio receperunt. Propterea et multa merces ẽ. q̃z nesciens eos angelos esse in hospicio recepit Nã si scirent nihil mirũ esset. Quidã dicũt qm̃ in hoc loco etiã loth significat. Mem̃tote inq̃t vinctorũ tanq̃z simul vincti. et laborãtiũ tanq̃z et ipsi in corpe constituti. Honorabile cõnubiũ in oib⁹ ⁊ thorus imaculat⁹. Fornicatores em̃ ⁊ adulteros iudicabit de⁹. Sint mores sine auaricia. cõtẽti pñtib⁹ Cõtẽplare q̃nt⁹ illi de pudicicia ꝯmo p̃fundit̃. Pacẽ inq̃t cũ oib⁹ sectamini et sanctificationẽ. ne q̃s fornicator aut pollut⁹. et iterũ. fornicarios aũt et adulteros iudicabit deus Oia cũ increpatõe ⁊ p̃hibitõne p̃nunciat. Pacẽ inq̃t sectami cum

oibus et scificationē. sine q̄ nemo
videbit deū. Fornicarios autem et
adulteros iudicabit de⁹. Et p̄mo
ponēs honorabile cōnubiū in oi-
bus et thorū imaculatū ostendit.
qr iuste intulit q̄ secunt̄. Si em̄ con
nubiū cōcessum ē. iuste fornicator
supplicys afficit̄. iuste puniūt̄ adul
teri. Hic aduersus hereticos dimi
cat. Vide et hic q̄bene nō dixit ite
rū. nullus sit auarus sed siml' dicēs
tunc intulit veluti cōmune concili-
um. nō velut ad ipsos solos sermo
nē dirigēs. Sint mores inq̄t sine a
uaricia. Nō dixit qr nolite posside
re. sed sint mores sine auaricia Oñ
dit philosophiā cuiusq̄ volūtatis.
Etem̄ supra dixerat et rapinā sub
stantiarū vr̄arū cū gaudio suscepi
stis. Vñ ostendit eos nō esse auari-
cie deditos. Iuste eos āmonet suf
ficientiā inq̄t habentes p̄ntiū De-
inde etiā mihi cōsolatio. Ipse q̄p-
pe dixit. Nō te deserā neq̄ derelin
quā. ita vt confidenter dicam⁹ do
minus mihi adiutor est. nō time-
bo quid faciat mihi homo. Intim
in temptatōibus cōsolatio Memē
tote p̄positorū vestrorū Hoc supi⁹
pturiebat. vt et hoc hic diceret. p-
pterea etiā dicebat. Pacē sectami
cū oibus. Hoc etiā thessalonicen-
ses ammonebat. vt in honore ha-
berent ampliore prepositos suos.
Me mētote inq̄t p̄positorū vestro-
rū. q̄ vobis locuti sunt verbū dei.
quorū intuentes exitū cōuersatōis
imitamini fidē. Qualis ē ista cōse-
quentia. q̄ optima Intuentes in-
q̄t eorū vitā. imitamini fidem. Ex
vita mūda fides. Fidē firmitatē di
cit Quō Qm̄ credūt de futuris. nō
em̄ oñderent vitā mundā. si hesi-
tarent de futuris. si dubitarēt mō
Proinde etiam hic accurat. Iesus
christ⁹ heri et hodie. idem ipse et i
secula. Doctrinis varys et pegri-
nis nolite abduci. Optimū em̄ est
gr̄a stabiliri cor. nō escis q̄ ñ p̄fue
runt ambulantib⁹ i eis. Iesus chri
st⁹ heri ⁊ hodie. idē ipse et in secl'm
Heri om̄e p̄teritū significat tēpus
hodie p̄ñs. Seculū vero futurū si-
ne termino. Tanq̄ si diceret audi
stis pōtificē sed ñ pontificē q̄ desi-
nat esse. Semp idē ipse est. Veluti
si essent quidā q̄ dicerēt Qm̄ nō ē
sz alt̄ ventur⁹ ē. ad hoc rñdet. qm̄
q̄ fuit heri ipse etiā hodie. et i secu
lū. Nā hodieq̄ iudei dicūt aliū eē
vēturum. exptes semetipsos ab co
reddentes q̄ ver⁹ ē pōtifex. decli-
nauerūt in errorē. vt añxp̄m puta
rent esse vēturū. Doctrinis inquit
varijs et nouis nō circūferami. nō
solū nouis sed etiā varys. Bonum
nāq̄ ē gr̄a cōfirmari cor. ñ escis in
quibus qui ambulāt nihil p̄dest.
Hic pedetentim eos significat qui
escaꝝ itroducūt obseruatōs. fidei
quippe vniuersa mda sunt. fide g⁹
op⁹ ē ñ escis. hēm⁹ ei inquit altare
ex quo ptātē ñ hñt comedēdi. q̄ ta
b̄naculo seruiūt. Nō em̄ q̄lia sunt
apd̄ iudeos. talia etiā nr̄a sunt. ita
vt nec pōtifici liceat ex hijs pticipē
fieri. p̄inde qm̄ dixerat nolite hec
custodire possit putari sua destrue
re. merito itm ip̄z v̄sat. nos iquit
talia custodi⁹. custodi⁹ ei ⁊ vehem̄
ti⁹ neq̄ ip̄s sac̄dotib⁹ ex hijs aliq̄te
n⁹ dātes. a ialiū ei q⁹ꝝ sāguis offert

p peccatis in sancta p pontificē. eorū corpa comburunt extra castra. Propterea etiā deus vt pplm p̄prio sanguie sanctificaret extra portam inquit passus ē. Vides figurā magno splendore fulgentem Pro peccatis inqt extra portā passus ē. Egrediamur igit ad eū portantes improperiū eius. hoc est cadē ipsa ppetientes. et cōmunicantes ei in passionibus q̄ condemnat⁹ crucifixus est foris. neq; igit nos confundimur foras exire. Non em̄ habem⁹ hic manentē ciuitatē. sed futuram p̄sus inquirimus. Per eū inqt offerimus sacrificiū laudis in ppetuū deo. hoc est fructū labiorū confitentiū inquit noi eius. Nihil blasphemie nostra vox resonet. nihil supinum. nihil pterū. nihil contumax. nihil arrogans. sed cū verecūdia et reuerentia cōuersatio nostra sit. Anima q̄ppe in tribulatōibus cū in desperatōes incurrit. etiā impudens efficit. Sed nos talia fugiamus. Ecce iterū idē ipsum dixit. quod supius p̄locutus est. non deserentes inquit cōgregationē nr̄az Sic em̄ possumus inqt cū verecūdia cuncta p̄ficere. Sepius em̄ etiā hoies erubescentes. a multis abstinemus p̄uis opibus. Boni opis inqt et cōmunicatōis nolite oblīui sci. Nō p̄ntibus fratrib⁹ hec denūcio tm̄. verum etiā absentibus. Si aūt aly vestras rapuere substātias tm̄ ex hys q̄ habetis hospitalitatis opus ostendite. Qualē itaq; hys nos excusationē hēbim⁹. cū audiamus talia dici hys quos rapinam substantiarū suarū sustinuisse cōstabat. Et nō dixit hospitalitatis sed amoris hospitalitatis. qd̄ in greco distinctius inuenit. Nō posuit qd̄ significat hospitalitatē. sz qd̄ amorē hospitalitatis insinuat. Tanq; si diceret Nolite simplicit hospites suscipe. sed cū amore hoc et caritate p̄ficite. Et non dixit futurā q̄re positā vobis retributōz ne eos iterū supiniores efficeret. sed iā retributā esse dicit. Per hanc em̄ inqt latuerūt q̄dam. in hospitio recipientes angelos Sed videam⁹ nunc q̄liter honorabiles esse nuptias in oibus dicat. et thorum immaculatū. Qm̄ videlicet in sanctitate pudicicie facit cōseruari fidelem. Hic etiā in deos pulsat. q̄ pollutū putabant coniugalem cocubitū. et dicebant ex lecto coniugis surgentem. mūdum nō posse cōstare Non est igit pollutū qd̄ ex natura concedit o ingratissimi et insensatissimi iudei. sed qd̄ ex prana volūtate descēdit Nā si honorabiles q̄dam sunt nuptie. munde etiā sunt. Cur itaq; ex eis pollutionem fieri existimas. Sint inquit mores sine auaricia. Qm̄ p̄limi p⁹ inanitionē substantiarū suarū postea cupiūt sub obtētu elemosine iterū cōgregare diuicias. ppterea inquit sint mores sine auaritia. Hoc ē vt illd̄ expectem⁹ qd̄ vsui op⁹ fuerit. et p necessarijs tm̄ curā geram⁹. qd̄ ergo dicit alius. sine ipsorū necessariorū nob cōtingat hr̄e suffragia. Nō ē hoc credē mihi. nō hoc est. Ipse q̄ppe dixit. z p̄sus nulla rōne mentit. qm̄ñ te derelinquā. Pro ide cū cōfidētia nos dicere possum⁹ Dñs mihi

adiutor ẽ. nõ timebo qđ faciat mihi hõ. Promissum habes non debes hesitare. ipse pmisit nõ ambigas Quod aũt dicit nõ te derelinquã. nõ de pecuniis tm̃ dicit. sz eciam de alys cũctis. Dñs inqt mihi adiutor est nõ timebo qđ faciat mihi hõ. Et recte Hoc igit etiã nos in vniuersis tẽptatõibus exclamem⁹. et deũ hñtes ppiciũ hũana oia irrideamus. Sicut eñ deo indignãte nihil nobis pderit acsi cũcti amici constẽt. sic etiã deo nos diligẽte nulla nobis erit necessitas. nulla lesio. acsi cuncti nos hostiliter insequntur Non timebo inqt qđ faciat mihi homo. Recordamini inqt ppositorũ vrorũ q vob locuti sunt verbũ dei. In hoc loco etiã de aduitorio in fratres eũ existimo dicere. hoc eñ est qđ dicit. q vobis locuti sunt verbũ dei. Quorũ cõtẽplãtes exitũ cõuersationis. imitami fidez. Quid est cõtẽplantes. Sepius aio versantes et apud vosmetipsos examinantes cõsiderantes subtiliter discutientes inqt exitũ cõuersatõis hoc ẽ. pseuerantia vsqz in finẽ. qñ finem bonũ habuit eorũ cõuersatõ Christus inqt heri et hodie idem ipse ẽ et in seculũ Nolite putare qz tunc tanta miracula faciebat. nũc aũt nõ facit. Idem ipse ẽ Recordamini inqt ppositorũ vestrorũ. Doctrinis inqt varys et nouis. nõ circũferamini Nouas inquit doctrinas hoc est pter qs audistis a nob hoc est. multiformes ⁊ multimodas Nihil eñ firmũ possident. sed sunt differentiarũ varietate multiplices Et maxime dogma de escis valde constat implerũ. Bonũ est inqt gratia confortari cor. ñ escis. Iste sunt varie. iste noue. maxime christo dicente. qđ nõ intrat in os coinqnat hoiem. sed qđ egredit. Et intuere illũ nõ audentẽ hoc manifeste dicere. sed tanqz sub aliq significatione Bonũ est eñ inqt gratia cõfortari cor. non escis. Totũ enim i fide cõstat Si ipsa firmet. cor quoqz munitum erit. fides ergo cũcta cõfirmat. cogitatões aũt varie cõmouẽt. Cõtraria qppe est fides. cogitatõibus vagantibus. In qbus hys qui ambulanerũt inqt nihil vtile ꝓuenit. Qđ eñ lucrũ est rogo ex obseruationibus. Nonne interimunt magis. nonne huiusmodi hominem sub peccato constituunt Hec enim custodire potius est. In quibus inquit qui ambulanerunt nihil habuerunt vtilitatis. hoc est qui semper ista custodiunt. Una nanqz est obseruantia abstinere videlicet a peccato. Quid enim ꝓdest abstinere a cibis. dum etiam quidam intãtũ sint vecordes vt etiã de sacrificiis pticipari ñ valeãt. Proinde nil eos saluauit. licet studiũ gererent circa huiuscemodi obseruatõs. Verũ qz fidẽ ñ habuerunt. nihil illis ꝓfuit escarũ illa custodia. Deinde aufert a figuris sacrificiũ. et ad pncipalez formã sermonẽ suũ redigit dicens Quorũ eñ aialiũ sanguis i ferꝛi sancta p põtificẽ. horũ corpa cõburunt extra castra. illa itaqz typus erãt instorũ. et sic cũcta christ⁹ ipleuit. foris sustinẽs passionẽ. In hoc etiã illud significat qđ ⁊ spõte pati dignatus est. ostendens.

qm̄ illa nō erāt simplicit̄ instituta. sed q̄ etiā illa dispēsatio passionis huius erat significatio. Foris q̄ppe passus ē. sed ad celū sanguis sublatus ē. Intueris igit̄ qm̄ sanguinē participamur q̄ infert̄ in scā. sz scā veracia. Nos igit̄ veritatē ꝑticipamur. Si ergo ñ im ꝓperiū sz potius scificationē ꝑticipamur. im ꝓperiū illud scificatōis est casa. Sicut em̄ ipse im ꝓperiū sustinuit. sic etiā nos Proide si egredimur ꝑticipamur cū eo. Quid āt ē qd̄ dicit egrediamur ad illū. Videlicz cōmunicem⁹ cū eo passiones. portem⁹ eius im ꝓperia. Non em̄ simpliciter extra portā cōuersari nos iussit. Sed sicut ille im ꝓperia sustinebat. sicuti cōdemnatus est. sic etiam nos. Et per eum inquit sacrificium offerimus deo. Quale sacrificium dicit Fructum inquit labiorum confitētium nomini eius. Illi offerebant pecudes. vitulos. et dabant pontifici. nos aūt nihil horū offerimus. sed solam gratiarum actionē. hāc labia nostra germinent. Talib⁹ inquit sacrificijs placatur deus. Demus illi talem hostiam. vt etiā ip̄e eam offerat patri. Aliter autem nō offertur nisi ꝑ filium. Magis autē etiam per mentem contritā Om̄ia hec ꝓpter infirmos Nam quia fily est gratia manifestū ē. alioquin qūo honor illi equalis est. Ut omnes inquit honorificent filium. sicut honorificant patrem Ubi est ergo honor equalis. similis non est. Fructū inquit labiorum confitentium nomini eius. Omnia tolleremus cū gratiarum actione. siue paupertas sit. siue egritudo siue quicq̄d aliud nobis euenit. ipse solus agnoscit. quid nobis prodest. Quid eni oremus inquit sicut oporret nescimus Qui ergo neq̄ orare nouimus qd̄ oportet. nisi ex spiritu dei exceperimus. festinemus pro omnibus gratias referre. et fortiter omnia tollerare. In paupertate sumus. gracias agamus. in egritudine gratias agamus. calumnias sustinemus. gratias agamus. aliquod malum patimur. gratias agamus. hoc em̄ nos facit proximos esse deo. Tum etiam deum habemus debitorē. quando vero bona percipim⁹ nos debitores existimus. Et sepius nobis ad iudicium ista contingunt. illa vero ad peccati purgationem proueniunt. Illa miserationem et misericordiā nobis acquirunt. hec autem etiam in superbiam nos erigunt. hec etiam ad negligentiam nos adducunt. et faciunt vnūquē q̄ magna de semetipso imaginari hec molliores efficiunt. Propterea etiam propheta dicebat. Bonum mihi domine quoniam humiliasti me. vt discam iustificationes tuas. Quando vero prosperitatem accepit et de aduersitatibus liberatus est ezechias in altum cor eius erectum est. quando vero in egritudinem ac morbum deciderat tunc humiliatus est. tunc proximus factus est deo. Quando inquit interimebat eos. tunc inquirebant eum et conuertebant̄. ⁊ diluculo vigilabant ad eū. Et iterū. Quādo impinguatus est ⁊ saginatus recalcitrauit qui dilectus erat

Cognoscit eñ dñs faciens iudicia
Magnũ q̃ppe bonũ ẽ tribulatio.
Arta inq̃t et angusta ẽ via. q̃ ducit
ad vitã. Ergo tribulatio nos com
pellit in angustã viã. q̃ vero ñ tri
bulat̃ illã viã intrare ñ poterit. q̃
eñ in angusta via semetip̃m cõtri
bulat ipse ẽ q̃ etiã req̃em p̃fruitur.
Qui vero dilatat semetip̃m ⁊ neq̃
illã viam ingredit̃. et ipse poti⁹ tri
bulat̃ dũ p̃ plura discerpit̃. Intue
re igit̃ qualiter paulus i angustias
huius vite ingredit̃ Affligo inquit
corpus meũ et in seruitutẽ redigo.
vt p̃ illud iter incedã. p̃pterea i oi
bus gr̃as referebat deo Damnum
pecuniarũ passus es. hoc tibi plu
rimũ latitudinis apportauit. Ex
honoris culmine cecidisti. facta est
tibi alia altitudo. Calumnias pas
sus es. et credita sunt q̃ tibi sunt i
portuna mẽdacia. in q̃bus te con
scia nõ remordet. gaude atq̃ glo
riare. Bti inq̃t estis cũ vobis male
dixerint et locuti fuerint om̃e ma
lum aduersus vos mentientes pro
pter me. Gaudete et exultate qm̃
merces vestra multa est in celis. q̃d
miraris. sic cũ merore cõfiteris De
sideras tẽptatõibus conquiescere.
paulus etiã voluit aliquaꝫ habere
remissionẽ. et sepi⁹ deũ dep̃cat⁹ est
et nõ impetrauit Q̃d eñ dixit. ter
dñm rogaui sepi⁹ significat. Et di
xit. mihi inq̃t sufficit tibi gr̃a mea.
qm̃ virtus in infirmitate p̃ficit̃. In
firmitatẽ hic dicit tribulatões. Et
q̃d paulus. Hec audiens cũ gratia
rũ actione suscipit dicens. Propte
rea glorior in infirmitatibus meis
hoc est cõ placeo req̃esco in tribula
tionibus meis. Et uos igit̃ p̃ oib⁹
gratias agamus. siue p̃ remissione
siue p̃ tribulatõe. nõ murmurem⁹.
neq̃ ingratifici existam⁹. Nud⁹ in
quit exiui de vtero matris mee. nu
dus etiã reuertar. Nõ venisti cum
gloria. nõ ergo gloriã adipisci desi
deres. Nudus inquã nõ pecunijs
tm̃ sed etiã gloria. et bona opinio
ne. in hanc introduct⁹ es vitã. In
tellige q̃nta sepi⁹ p̃ pecunias mala
contingant. Facili⁹ ẽ inq̃t camelũ
p̃ foramẽ acus transire. q̃ diuitem
intrare in regnũ celorũ. Contẽpla
ris q̃ntoꝝ bonorũ impedim̃tũ di
uicie nobis ingenerant. ⁊ tu diues
effici cupis. Nõ gaudes q̃ impedi
mentũ tibi tã graue sublatũ ẽ. Sic
eñ arta est via que ducit ad regnũ
et sic late sunt ac spaciose diuicie. ⁊
tumoribus ac mollib⁹ onerare. et
inflatõibus plene sunt Propterea
inquit vende oia tua vt te arta via
possit suscipe. Quid cupis pecuni
as Propterea eñ abstulit eas ti
bi deus. vt te liberet a pessima ser
uitute. Nam ⁊ pat̃ optimus et in
teger cũ filiũ viderit amore mere
tricis alicuius deperire. si ãmonitõ
nes eius audire neglexerit illã me
retricẽ de medio auferens in exilia
longinq̃ detrudit Talis ẽ etiã abũ
dantia pecuniarũ. Curã igit̃ de no
bis gerẽs verus p̃r et optim⁹ dñs.
volens nos ab hac lesione libera
re. aufert nobis pecunias quarum
amore mens nostra corrumpitur
Nõ igit̃ arbitremur malũ eẽ pau
periẽ. Peccatũ eñ solũ ẽ malũ. ne
q̃ diuicie bone sunt p̃ seipsas. sed
deo placere solũ bonũ ẽ. Paupta

tem igit appetamus. hanc ptinus
inseq̃mur. Ita pmerebimur celum
sic etiã aliorũ bonorũ impetratõne
iudicabimur digni. que oñis nos
cõtingat adipisci in christo iesu do
mino nostro. cũ quo patri vna cũ
sancto spũ. gloria. impium. honor
nũc et semp ⁊ i secula seculorũ Amẽ

Explicit omelia xxxiii
Incipit omelia xxxiiii

OBaudite ꝓpositis ve
stris et subditi estote
eis. Ipsi eñ vigilant
p aiabus vestris ratõ
nẽ reddituri. vt hoc
cũ gaudio faciant et ñ cõgemiscen
tes. Non eñ expedit vobis istud.
Malum quidẽ ẽ vbi nullus ẽ pnci
pat⁹. et multarũ cladiũ hec res exi
stit occasio. ⁊ cõfusionis ẽ. rut batõ
numq̃ pncipũ. Sicut eñ si er cho
ro ipm pncipẽ auferas. neq̃q̃ mo
dulatus chorus vel ordinatus exi
stit. et falanga militũ si ducere non
habeat nullo mõ nũerose acies illa
vel ordinate ꝓcedit. et nauis si gu
bernatore ꝓuẽ pessum eat necesse
est. et gregi si pastorẽ abstuleris cũ
ctis dispergẽt et pariet. Malũ igit
ẽ vbi nullus est pncipat⁹. subuer
sionis q̃ppe hoc ẽ argumentũ Ma
lum aũt ẽ ñ minus et inobediẽtia
eorũ q̃ regunt a pncipe. idẽ malũ
q̃ppe cõtingit Populus eñ si nõ
obsequit pncipi. similis ẽ populo
pncipẽ nõ hñti. imo etiã deterior.
Illi q̃dem saltẽ veniã hñt. p quo i
dispositeq̃ inordinate versant
siq̃dez ordinatore puati sunt. Hy
aũt veniã non merent. quin etiam
puniunt. Sed fortasse aliq̃s dicit.
qr est certũ quoq̃ malũ qñ ipse pn
ceps malus extiterit Nõ hoc noui
etiã ego. et nõ paruũ malũ est istud
imo etiã peius ẽ q̃ sine pncipe cõ
uersari. Melius q̃ppe ẽ a nullo q̃
a pessimo regi. Ille q̃dem saluatur
aliq̃n acsi in piculũ decidit. iste aũt
oibus modis picula subiturus est
dũ ad foueas et ruinas impellitur
Quo ergo dicit paulus. Obedite
ꝓpositis vestris et subiecti estote.
Postq̃ supius dixerat. quorũ con
templantes exitũ cõuersatõis. imi
tami fidem. tunc intulit. obaudite
vestris et subiecti estote. Quid er
go dicit aliq̃s Dũ ppositus mali
gnus extiterit. nõ obaudim⁹? Ma
lignũ q̃liter dicis Siq̃dem ẽ i causa
fidei. fuge illũ. ⁊ euita. nõ solum
si hõ fuerit. sed etiã si angelus de ce
lo descenderit. Si vero in voto et
moribus malignũ dicis noli scru
tari Et hec nõ ex semetipso dico. sꝫ
ex scriptura diuina. Audi eñ chri
stũ dicentẽ. Sup cathedrã moysi
sederunt scribe et pharisei. Et pri
mo dicens de hys multa mala. tũc
dixit. sederunt sup cathedrã moy
si. Quia inquit que dixerint vob fa
cite. que aũt fecerint. facere nolite.
habent inquit dignitatẽ licet vite
sint pdite. verũtñ non ad vitã eo
rum. sed ad sermones intendite.
Quantũ eñ ad mores attinet. nul
lus poterit ledi. Qua ratõne hoc.
Quia que facit manifesta sunt oi
bus. et neq̃ ipse. acsi ad cacumen
iniquitatis pueniat. poterit alios
mala docere. Cum aũt fidei causa
vertit. neq̃ manifestum est oibus

qd̄ dicitur. neq; malignus dubita
uit docere cōtraria. Nā qd̄ dictū ē
nolite iudicare ne iudicemini de vi
ta dictū est ñ de fide. Qd̄ em̄ infer
tur hoc māifestat. Quid em̄ vides
inquit stipulā in oculo fratris tui.
et trabem in oculo tuo non vides.
Omnia ergo que vobis dixerit in
quit vt faciatis facite. facere autem
opis ē. non fidei. Scd̄m autē opa
eoꝝ nolite facere. Intueris qm̄ nō
de dogmatibus sꝫ de vita et opi
bus sermo est. Sꝫ paulus p̄mū in
stituit eos. et tunc dixit. Obaudite
p̄positis vestris ⁊ subiacete eis. ipsi
em̄ vigilant ꝓ vobis reddituri ra
tionē. Audiant et p̄ncipes non soli
illi q̄ regunt̄ a p̄ncipibus. qm̄ sicut
obedientes oportꝫ esse qui regunt̄
sic etiam rectores et p̄ncipes vigilā
tes esse decet ⁊ sobrios. Et quid di
cis quia vigilant tm̄ Periculū etiā
sup eius caput eminet. subiect⁹ est
vltionib⁹ peccatorū tuorū. et ꝓpt̄
te reus existit. timorib⁹ subijcitur
em̄. et tu negligentie te tradis. ⁊ nu
gis occuparis. et artificiū tuū stul
ta mente p̄ponis. Propterea hoc
inquit dico vt cum gaudio faciant
et ñ cōgemiscentes. nō em̄ expedit
vobis. Intueris qm̄ cum contēnit̄
p̄nceps non oportet vltōes ingere
re. sed tota vltio ē plorare. ingemi
scere. Nā et medicus qñ ab egroto
contemnit̄ nō se vlciscit̄ sed plorat
et ingemiscit. Sed dicis qꝛ si illle in
gemiscit. vlciscit̄ in te deus. Si em̄
ꝓ nostris peccatis ingemiscim⁹. ad
ducim⁹ ad nos ꝓpiciationem dei.
Pro aliorū vero sup̄bia vel contē
ptu cū ingemiscim⁹. nōne ampli⁹
aduocamus deū. Vides ergo qm̄
non p̄mittit eum iniurias deduci.
Vides q̄nta philosophia istud est.
Ingemiscere ergo oportet eū q̄ cō
temnit̄ et conculcat̄ et cedit̄. Non
arbitreris qm̄ ñ te vlciscitur deus.
Gemit⁹ em̄ oīm erit vltione dete
rior. Quādo eni ipse non intelligit
ingemiscens inuocat dñm. Et sicu
ti cum doctor contēnit̄ a puero. pe
dagogus cogatur q̄ seueri⁹ accedit
ad puerū. sic etiam hij inobedienti
bus discipulis loquuntur p̄iculuꝫ
Quid dicam⁹ infelicibus illis et
miseris. qui semetipsos ad alios re
gendos p̄cipitant. et se in tantorū
suppliciorū abyssum iactant Oīm
quos regis mulierū. puerorū atq;
virorū. tu rationē redditurus es.
Tanto igni tuū subicis caput. Mi
ror si potest saluari aliquis rectorū
Post tantā eni cōminationē. quā
negligentie videmus illatā. video
aliquos etiā concurrere ⁊ p̄cipita
re semetipsos tāte moli ac tāte dif
ficultati regiminis. Si eni qui ne
cessitate cōpelluntur nullū poterūt
habere refugiū. neq; vllā excusatō
nem repient. qñ res male tractaue
rint. et qñ negligent̄ ammistratōꝫ
gesserint suā. nā et aaron necessita
te compulsus ē. et tñ in p̄iculū ve
nit. sed et moijses p̄icula sepius su
stinuit. qui regimen illud sepius re
cusauerat. et saul cui alius cōmiss⁹
est p̄ncipatus. postq̄ꝫ recusauit i p̄i
cula incidit. qꝛ male sui regiminis
āministrauit officiū. q̄nto ergo am
plius qui cum studio et ambitione
petunt p̄ncipatus. et semetipsos p̄
cipitant seuerius puniuntur Hui⁹

modi eñ homo multo amplius si
bi locũ venie clandit. Oportet er
go timere ac tremere et ꝓpter cõsci
entiã ꝓpter molẽ ac magnitudinẽ
cure. Et neq; dũ qs ad p̃cipatuz
trahit recusare. neq; dũ non trahi
tur quisq; semetip̃m p̃cipitare. sed
considerantes tãte dignitatis am
plitudinẽ oportet effugere. cõp̃hẽ
sos aũt obsequum ⁊ reuerẽtiã opor
tet ostendere Nihil imoderate faci
endũ est. sed anteq; fiat p̃sens quis
refugiat ꝑ sua deat sibimetip̃i q ad
illã rẽ sumendã indignꝰ existat. cõ
p̃hensus aũt siliter reuerentiã exhi
beat. Vbiq; modestiã et ingenuita
tem debes ostendere . Orate inq;t
etiã ꝓ nobis. Confidimus aũt qm̃
bonã conscia habemus in oibꝰ
bene volentes cõuersari. Intueris
qm̃ hec dep̃catões sunt. veluti ad
contristatos scribens . et ad eos q
auertebant. et q circa eũ veluti cir
ca ꝓuaricatorẽ afficiebant. nõ ferẽ
tes neq; nomen eius audire. Quo
niã igit ab odientibus se talia po
stulabat q̃lia quis a dilectoribꝰ p̃t
p̃sumere ceteri oñs ꝓpterea in hꝰ
loco hoc instituit. dicens. Confidi
mus q bonã cõsciam habemꝰ. ve
luti si diceret. nolo mihi accusatõs
aliquas ꝓferatis Cõscientia inquit
nostra nos in nullo cõdemnat. ne
q; nobis aliquid conscy sumꝰ. qm̃
vobis insidias fecerimus. Confidi
mus inq;t. qm̃ bonã conscia habe
mus in oibus. Non in gentibꝰ
tm̃ sed etiam in vobis Nihil nego
ciationis gratia fecimus nihil cum
fictione ꝓtulimus. fortassis eñ in
talibus accusabãt Audierũt enim
inquit de te. qm̃ discessionẽ doces
a lege. Non sicut inimicus inquit
neq; sicut hostis ⁊ sicut amicꝰ hec
scribo. Hoc etiam ex hys que secũ
tur ostendit. Abundantius aũt in
quit peto hoc fieri. vt citius vobis
reddar. Hoc eñ nimiũ amantis ẽ
sic orare. non simpliciter sed cũ to
ta intentione. et oĩ p̃sus studio. vt
cito inquit ad nos veniã. Hoc ani
mi est nihil sibi conscij festinare vt
ad eos velocit aduenire. et exhor
tari illos. orare ꝓ illo vt hoc ei cõ
cederet. ꝓmũ ab eis postulans ora
tionis auxiliũ. tunc etiã ipse ꝓ eis
oia bona dep̃cat. Deus aũt inquit
pacis Nolite igit dissidere a nobis
si vultis deũ pacis habere ꝓpiciuz
Qui eduxit inquit de terra. pasto
rem magnũ pecorũ. Hoc de resur
rectione dictũ ẽ. Magnũ inq;t. Ad
dit aliud additamentũ. Hinc vsq;
ad finẽ orationis rõnem eis de re
surrectõne confirmat In sanguine
inquit testamenti eterni. dñm nos
trũ iesum christũ. vt nos perfectos
redderet in oĩ ope bono. ad facien
dam voluntatẽ eiꝰ. faciens in vob
bñplacitũ in conspectu suo . Iterũ
testificat eis maiora ꝓfici. Ad illos
eñ ptinet qui iam sumpsere p̃cipi
um. ⁊ quorũ ad pfectionem omnis
cursus intendit. Et iterũ orat pro
eis. q ptinet ad amantẽ. Et in ali
is quidem epistolis i exordijs orat
hic aũt in fine. faciens inquit in vo
bis bñplacitũ in conspectu suo per
iesum christum cui gloria in secula
Amen. Obsecro aũt vos fratres vt
sustineatis verbũ cõsolatõis. eteni
ꝑ paucis scripsi vob . Intueris q

q̄ nullus scripsit. istis scribit Etenim inquit non vobis sum molestꝰ longo sermone. Arbitror aūt eos quia circa thimotheū nō se habebāt infensius. Hñ etiā ipm ꝓposuit. Cognoscite inquit fratrē nostrū timotheū dimissum. cū quo si celeriter venerit. videbo vos. Dimissum āt dixit. Vnde Arbitror eū q̄ in custodiā fuerit missus. Aut si hoc non ē dimissum dicit ab athenis Nam ꝛ in aplōrum actibꝰ sic habet. Salutate inq̄t p̄positos vestros. et oīs sanctos Salutant vos oīs ex ytalia Gratia cū oibꝰ vobis amē. Intueris q̄liter ostēdit ingenerari posse virtutē. Neq̄ ex deo dicit totū. neq̄ ex nobis eā ꝑficiri. Primū dicendū vt ꝑficiat vos in oī opere bono. hoc significat. Habetis quidem virtutē indigetis aūt complemento. Quid aūt ē q̄ dicit in oī opere bono. et sermone bono. Vt vitam videlicet rectā haberent et dogmata. Scd̄m voluntatē eiꝰ inquit faciens in vobis bñplacitum in conspectu eius. Hec quippe maxima virtus est facere bñplacitū in conspectu dei. scd̄m q̄ etiā ꝓphēta loquit dicens. et scd̄m mūdiciā inq̄t manuū mearum. in cōspectu oculorum eius. Tanta tñ scribens aplūs parua illa esse dixit. in cōparatione scilicet eorū que dicturꝰ erat scd̄m q̄ et alibi dixit. Sicut scripsi vobis in modico. scd̄m q̄ potestis legentes intelligere prudentiā meam in misterio christi. Et vide sapientiā eiꝰ. Nō dicit obsecro vos sustinete verbū ammonitionis. sed sustinete verbū consolatōis. hoc est verbum solacy. verbū hortationis Non potest q̄s q̄ inq̄t longitudinē sermonis abnuere. nisi in patientia. Hoc quippe erat qd̄ eos auersari faciebat. Nō vult hoc ostendere. sed latenter hoc dicit tanq̄ si diceret. ꝛ si pusillanimes estis taliū m eñ est nō ferre sermonis longitudinem Cognoscite inq̄t fratrē thimotheū dimissum esse. cū quo si celeriter venerit videbo vos Hoc ei idoneū erat vt eos mansuetiores efficeret. q̄ se patū dixit ad eos venire. vt eos cum suo discipulo videret. Salutate inquit p̄positos vestros et omnes sanctos. Intueris quomō eos hortabilit tractat. Siqdem ad illos ꝓ illis scribebat Salutans vos oīs ex ytalia. Gratia inquit cū oibus vobis amen. Gratiā eis optat qd̄ ē oīm commune. Aualiter aūt fit gratia nobiscum. Si non iniuriā faciamꝰ. qñ nobis bñficia conferunt. si negligentes ñ existamus. circa munera dei Quid est gratia. Remissio videlicet ꝛ purgatio peccatorū. Hec nobiscum ē si bene geramus Nam q̄s iniurios⁹ potest istam seruare gratiā. et ñ statim euacuatus efficit Verbi gratia Donauit tibi omnia peccata. Qūo tecū gratia permanebit. sine spūs sancti opatio. nisi eam ꝓ bona opa ad temetipm adtraxeris. Hec quippe est causa oīm bonorū si in nobis spiritalis gratia ꝑseuerat. Hec quippe nos ad omnia bona recto itinere deducit. sicut etiā quando ab ea excidimus pimꝰ. et deserti efficimur oi bono Non itaq̄ eā repellamꝰ. in nobis quippe ē

etiam vt ꝓmaneat in nobis vel vt
discedat a nobis. Illud enī fit qñ
celestia meditamur hoc autem qñ
ad secularia declinamus .Quem
mundus inquit nō potest accipe.
qñ non videt eum neq; cognoscit
eum. Contemplaris igit qñ non
est secularis anime habere spiritū
sanctum Multo nobis itaq; opus
est studio. vt eū apud nosmetipsos
retinere possimus. ⁊ munitos nos
reddere atq; in pace collocare. Si
cut enī nauis que ꝓspero flatu ferꝫ
in pelago .nō potest impediri neq;
demergi. vsq; quo ꝓspero vento ac
ꝓseuerante ꝓfruit̄.sed etiam ꝑ na
uigationē gloria eis magna cōtin
git.siue nautis.siue epibatis . illis
qdem requiem tribuens q̄ labore
remigationis non fuerint fatigati
illis autē q̄ eos maris molestia li
berauit.et nauigationē ipsam hy
larem fecit.et velut spectaculum il
lis iocundum ipsam ꝓsperitatem
cursus attribuit. sic etiā anima di
uino adiuta spiritu omnibus reb⁹
superior existit.et omnibus fluctu
ationibus vite huius eminebit .⁊
viam in celum ducentē. vehemen
tius q̄ illam nauis incedit.vtpote
que non vento impellitur .sed ab
ipso paraclito fertur. munda vela
possidens.et plena ꝓsperis flatib⁹
omnē remissionē et dissolutionem
a sua mente discutiens . Sicut enī
in velis iactatis ventus incidēs ni
hil opatur.sic etiam spūs sanctus
in anima remissa et segni non pa
titur ꝓmanere. Sed opus est nob
omni districtione omniq; vehemē
tia.vt mens nostra ardens in nob
existat.et omnia in nobis opa intē
ta sint ⁊ fortia Verbi gratia.q̄ndo
oramus cū multa intentione hoc
oportet efficere. intendentes ain
nostrū ad celū non funibus sed de
siderio valido. Item qñ misericor
diam facimus intentōne opus est.
ne forte cura domus et ꝓuidentia
filiorum atq; vxoris affectus. vel ti
mor egestatis subintrans.remissio
ra vela nobis efficiat. Si enī spem
futurorū accendamus vndiq;. be
ne suscipit opationē spūs sancti. Il
lis aūt cogitatōibus et miseriis im
pedientibus. nihil in eā gratiam ꝑ
mittit incidere. At si forte incidat.
ipsam quidem nihil lesit. repentiꝫ
autē ille flatus citius gemitibus
aie. ⁊ excidet excussus. Propterea
igitur multa nobis opus ē intēn
tione. Etenim iam nos i mari ma
gno et spacioso nauigamus. mul
tis quidem bestys pleno et scopul'
Hoc mare multas nobis etiam tē
pestates ingerit. ⁊ obducto celo nu
bib⁹ maiores excitat flatus Opor
tet igitur si volumus sine molestia
et sine piculo nauigare. vela nostre
nauis erigere. hoc est nostre volun
tatis. Sufficit enī hoc nobis . Nā
et abraham qñ desiderium suum
intentum habuit ad deum. et volū
tatem suam integram et ꝓfectam
obtulit deo. nihil aliud opus ha
buit. sed credidit deo et reputatū ē
illi ad iusticiam. Fides aūt integra
et germana voluntas est . Obtulit
filium suum et non eum occidens
occidentis certum ē recepisse mer
cedem. et re nō facta merces ei red
dita est integra et ꝓfecta. Sint igit

nobis munda vela. non sint veter nosa. omne nanq; qd̄ veterescit et in senium cadit. et interitui ꝓximū est Non sint cōtrita et dirupta. vt spiritales flatus non teneant. Animalis em̄ homo dixit apostolus. n̄ ꝑcipit ea que sunt spūs. Sicut em̄ aranearū stamina flatū venti n̄ suscipiunt. sic neq; aīa secularis. neq; homo animalis gratiā poterit spiritus sancti suscipere. Nihil enim differunt ab illis staminibus cogitationes nostre. solo visu habētes consequentiā. totius aūt virtutis vacue permanent. Sed nostra nō debent esse talia. siquidē sobry sumus. Quidquid inciderit omnia tollerat christianus. et omnibus ē superior. om̄i plaga fortior. Sit eī quisq; spiritalis vir. et occurrant ei mille mala nullomō vincit̄. Et q̄d dico. Incidat illi pauperies. egritudo. iniurie. detractio. vituꝑationes. plage. omne genus supplicij. omne genus deꝑcationis ⁊ improperiorū et iniuriarum. sed veluti si extra mundū fuerit constitutus. et velut si a passionibus corꝑis liber existat. sic cuncta illa risui habebit. Et q̄r n̄ hec verbis amꝑlificare volo. multos etiam nunc tales existimo. sicut hij qui se ad heremū contulerunt. Sed nihil hoc mirū. Nā etiam in ciuitatib⁹ latere tales existimo. Qd̄ si volo. possum huiusmodi antiquos ostendere. Et vt agnoscas. intellige paulum. Quid ille non mali passus est Quid non sustinuit. Omnia fortiter tollerabat. Nunc imitemur. et sic poterimus ad portus venire trāquillos lucra maxima deferentes. Extēdamus igit̄ nostram mentē. et eleuemus ad celum. et illo amore teneamur. et igne spiritali magnanimit̄ induamur. Saluem⁹ nosmetipsos flāmarū incendio diuinarū. null⁹ hijs flammis circūseptus. alicuius formidat incursus. siue fuerit hō. siue bestia. siue mille muscipule. q̄ꝫ diu em̄ quisq; ignitus incedit. oīa superat. omnia excedit. omnia contemnit. flamma quippe insuꝑabil̄ res est. et importabile est cunctis rebus incendiū. Ignis quippe cuncta consumit. Hoc itaq; igne circū sepiamur exhortor. gloriam offerētes dn̄o nostro iesu christo. cū quo patri vna cum sancto spiritu. gloria. imperium. honor. nunc et semper. et in secula seculorum Amen.

Explicit Omelia. xxxiiij.

Et per consequens totalis cōmentatio sancti Johannis episcopi Cōstantinopolitani cognomento Crisostomi in epistolam beati Pauli apostoli ad hebreos.

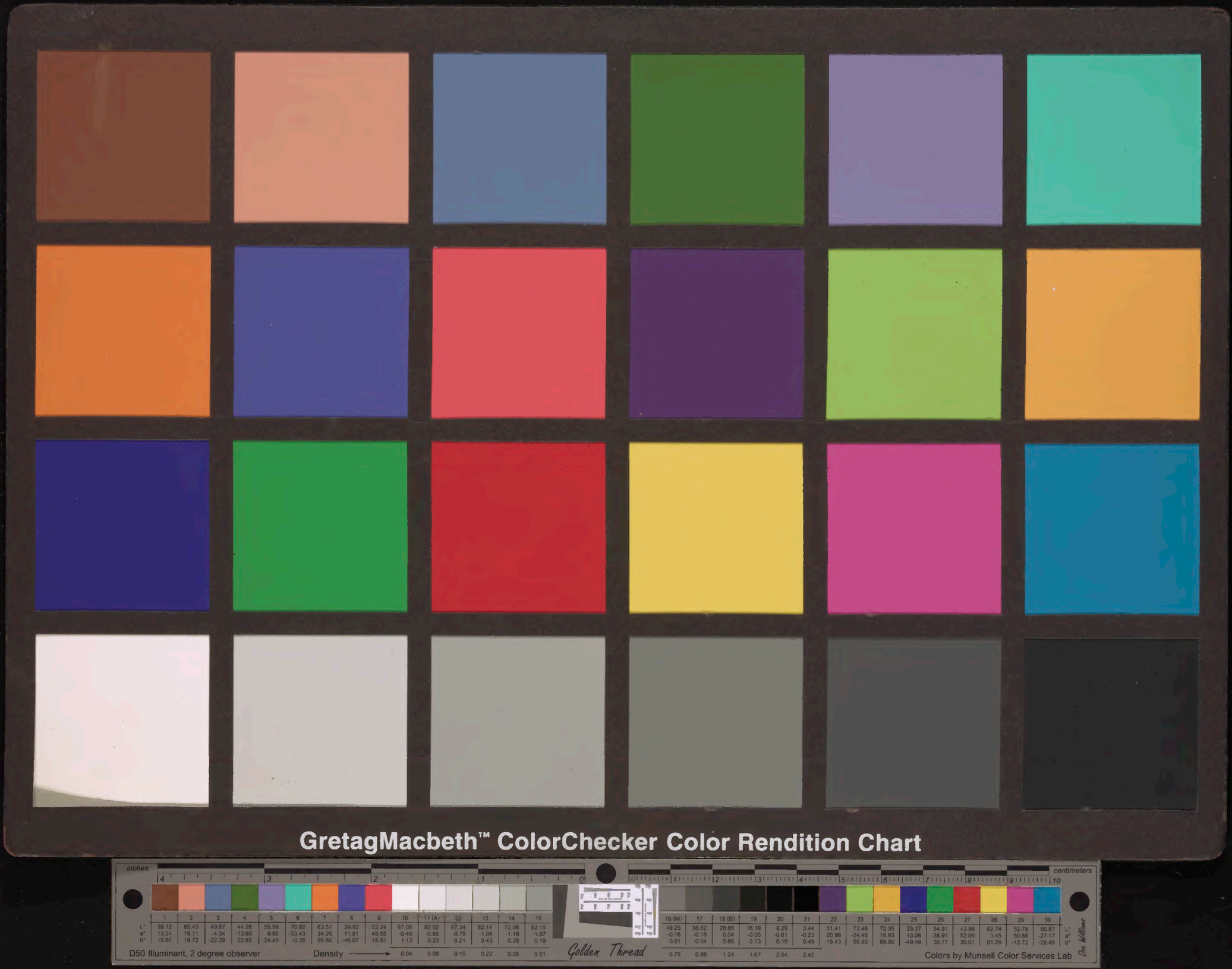
GretagMacbeth™ ColorChecker Color Rendition Chart
inches
centimeters
D50 Illuminant, 2 degree observer
Density
Golden Thread
Colors by Munsell Color Services Lab
Dr. Williams